

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ወንጌል

ቅዱስ ሉቃስ እንደ ጻፈው ።

ብሥራተ ሉቃስ ወንጌላዊ ፩ እምጅወጃቱ እርድእት ጸሎቱ ወበረከቱ የሃሉ ምስሌን ለዓለመ ዓለም እሚን ።

ሉቃስ ማለት ዓቃቤ ሥራይ ማለት ነው ቀድሞ ዓቃቤ ሥራይ ዘሥጋ ነበር ጓላ ግን ዐቃቤ ሥራይ ዘነፍስ ሁኑዋልና አንድም ትንሣኤ ማለት ነው ለሰብከተ ወንጌል ይፋጠናልና እንድም መበሥር ማለት ነው ብሥራተ መልአከን ይጽፋልና ይህ ቃል የሠለሰቱ ምእት ነው ።

ጥንተ ነገሩ እንደምን ነው ቢሉ እንደ ማቴዎስ ተርከ ፤ ዕፃ በፃ ብለው ተካፍለው ለማስተማር በሚወጡበት ጊዜ ለየሐንስ ምድረ ጽርእ ደረሰችው ለሰብእ አርድእት ግን ዕፃ የላቸውም አንዱም ሁለቱም ሁነው እንዱን ሐዋርያ አንዱም ሁለቱም ሁነው እንዱን ሐዋርያ ተከትለው ይሄዳሉ ሉቃስም የሐንስን ተከትሎ ሂዷል መቄዶንያ የምትባል አገር ከፍሎ አስተምር ብሎ ሰጥቶታል፤ ከዚያ ገብቶ ጌታ ከፅንሰ ጀምሮ ያደረገውን ተአምራት ያስተማረውን ትምህርት የሠራውን ትሩፋት ቢያስተምረቸው ከአምልኮተ ጣዖት ወደአምልኮተ እግዚአብሔር ከገቢረ ኃጢአት ወደ ገቢረ ጽድቅ ተመለሱ አመኑ ተጠመቁ ትምህርት ካልደረሰበት ለማድረስ ወጥቶ በሚሄድበት ጊዜ መቄዶንን እስከንድርያ ታኑፈ ይለዋል ባጠገብ ያለች አገር ናት እሱም በሱ ሰብከት እምነዋል ወንጌልን ጻፍልኝ ብሎት በዚህ ምክንያት ይጽፋል አንድም እንዳባትነቱ ከራሱ እንቅቶ ይጽፋል መዋዕለ ጽሕፈት ሐተታ እንደ ማቴዎስ ጸሐፍቱም ሁለቱ ከሐዋርያት ሁለቱ ከአርድእት ናቸው ሐዋርያት ጩር ሰው እንዲጽፉት ያሳደረገ ሁለቱን ከአርድእት ያጸፈ ሰለምን ነው ቢሉ ሐተታ እንደ ማቴዎስ ጸሐፍቱን ስከ ከፍ ብሎ እምስት ሰድስት ዝቅ ብሎ ሁለት ሦስት ያሳደረገ ሰለምን ነው ቢሉ ሐተታ እንደ ማቴዎስ ወንጌልሂ ብለህ ተርከ ይህን እርእስት ሠለስቱ ምእት ሰጥተዋል ፤ እንደ ማቴዎስ ተርከ ።

ምዕራፍ ፩ ።

፩ እስመ ብዙኃን እለ ወጠኑ ይገገሩ ወይም ሀሩ በእንተ ግብር በእምኑ በላዕሌን ።

፪ በከመ መሐሩን እለ ቀደመኑ ርእዮቶ ወተል እከዎ ለቃሉ ።

፫ ወረትዓኒ ሊተኒ አትልዎ እምጥንቱ ወጥቶ ከሉ በበመትልው ።

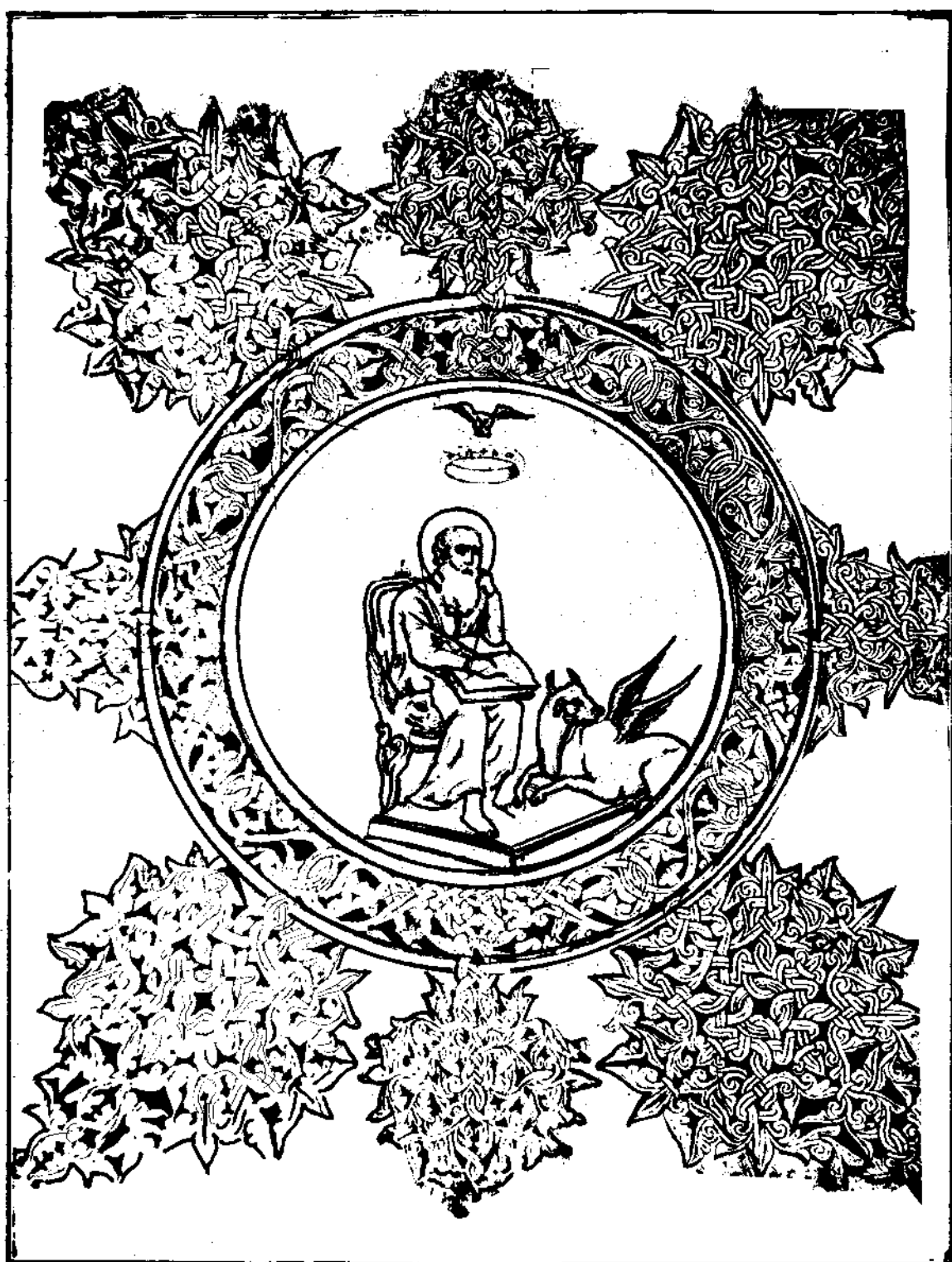
፬ እጽሐፍ ለክ አክዚዝ ታኑፈላ ከመ ታእምር ጥቶ በእንተ ከሉ ኃይለ ነገር ትምህርተ ዘተመሀርከ ።

እስመ ብዙኃን እለ አኃዙ ሠሪዓ ዜና ግብር ዘንሐን ጠየቅናሁ በከመ አይድኡን እለ ቀደመኑ ወተልእ ከዎ ለቃል ለቃሉም ይላል ሊተኒ ረትዓኒ ካዕበ እጽሐፍ ለክ አክዚዝታ አፈላ ከመ ታእምር ኃይለ ነገር ትምህርተ ዘተመሀርከ በአማን ከያሁ ይላል አዋር አብነት ብዙኃን ያላቸው ማቴዎስና ማርቆስ ናቸው ። ከአንድ ከወጣ ብዙ ማለት የመጽሐፍ ልማድ ነው ወውእቱ ዘአኅበረ ተስናዕዎተ ከሉ ዘአኮ ቀሊለ ይረክብ ሰብእ በኅብ ኮኑ አማልክት ብዙኃን ወአኃእዝት ብዙኃን በሰማይ ወበምድር እንዲል ። ሠሪዕ ጽሑፍ ሲል ነው ወወልደ ዕጓለ እመሕያውስ የሐውር በከመ ተሠርዓ በእንቲአሁ እንዲል ዜና ወንጌል ናት ሥነ ዜና ሀለዓለም እንዲል ግብር ተአምራት ነው ።

፭ እኛ የተረዳነው ተአምራቱን የምትናገር ወንጌልን ሊጽፉ የጀመሩ ብዙ ናቸው እኮን ። በከመ አይድሁን እለ ቀደመኑ

፮ ከኛ እስቀድሞ የነበሩ እንደ ነገሩን ፣ ወተልእከዎ ለቃል አካላዊ ቃልን ያገለገሉት ወወልደ ዕጓለ እመሕያውስ ኢመጽአ ከመ ይትለእከዎ ሀእንበለ ዳዕሙ ይትለእከ እንዲል ወተልእከዎ ለቃሉ ይላል ወንጌልን ያስተማሩለት ። ወመጠነ ተልእ ከኒ ሠናየ በኤፌሶን ለሊኪ ተአምር እንዲል ። ወንጌልን ያስተማሩለት አስቀድሞ የነበሩ ሰዎች እንደነገሩን ።

፫ ሊተኒ ረትዓኒ ለኒያ ቀናቸው እጽፍላህ ዘንድ ለኒም ቀናኝ ፣ ፫ኛ ሁኖ ይጽፋልና አንድም ግን ከማን ሰንፎ ብለው ወንጌልን ሊጽፉ የጀመሩ ብዙ ናቸው እኮን ለኒያ አልቀናቸውም ሥላሴ ባራቱ ኪሩቤል እምሳል አድርገውባቸው ሊተሰ ለኒ ግን እጽፍላህ ዘንድ ቀናኝ አራተኛ ሁኖ ይጽፋልና ተራ ሳይሻ አንድም እስከ ብዙኃን መጻሕፍተ ሐዲሳትን ሊጽፉ የጀመሩ ብዙ ናቸው እኮን ለኒያ ቀናቸው ። ለኒም ቀናኝ መጽሐፈ ግብረ ሐዋርያትን ይጽፋልና አንድም ግን ከማን ሰንፎ ብለው

መጻሕፍተ ሐዲሳትን ሊጽፉ የጀመሩ ብዙ ናቸው እኮን ለኒያ አልቀናቸውም ሥላሴ ምሥጢር ከልባቸው ነገር ካንደበታቸው ብርዕ ከጃቸው አናከናውንላችሁ ብለዋቸው ሊተስ ለኔ ግን ቀናኝ ሥላሴ ምሥጢር ከልቡናየ ብርዕ ከእጄ ነገር ካንደበቱ እከ ናውነውልኝ ።

እነዚህ ታእራላ የተዛወረ ቀለም ነው ፈሳታዎ ማለት ነው ።

፩ ሥዩም ገናና የምትሆን መፍቀሪያ አምላክ እጽፍልሕ ዘንድ ለኔ ቀናኝ ። ፊላ መፍቀሪያ ማለት ነው ። ታእስ ማለት በመ አምላክ ነው ከመ ታእምር ኃይለ ነገር ። ያን እውነተኛ አድርገህ የተማርከውን የወንጌል ምሥጢር ትረዳ ዘንድ ።

አንድም እስመ ብዙኃን እለ አንዙ ይውጥኑ ወይጽሐፉ ይንግሩ ወይምህሩ ይግበሩ ወያንብሩ በእንተ ግብር ዘእምኑ በላዕሌን በእንተ ነገር ዘንሕን ጠየቅ ናሁ በከመ አይድኡን እለ ቀደሙን ወኮኑ ርእየቶ እምቅድም ወኮኑ እምቅድመ ይርአዩ ኩሎ ዘኮነ ወኮኑ ይርአዩ ኩሎ ዘኮነ ወተልእክዎ ለቃለ ፈቃዱ ለቃለ ፈቃድክ ወፈቀድኩ አትልዎ እምጥንቱ በበ መትልው እስመ ኮንኩ እተልዎ ለኩሎ ግብር በኩሎ ግብር ወእጤይቶ በጥይቅና ሊተኒ ረትግኒ ካዕበ እጽሐፍ ለከ ለእኒዝ ለእኒዝ ታእራላ ከመ ታእምር ጽድቀ ኃይለ ነገር ትምህርተ ዘተመህርከ በእማን ከያሁ ይላል ረጅም አብነት በኛ ዕብከት ያመኑትን እኛ ወንጌልን የተረዳንበትን ተአምራቱን የምትናገር ወንጌልን ጽፈው አጽፈው ደጉ ሰው ማንደር ሰፍተው ሊያኖሩ የወጹ ብዙ ናቸው እኮን ፩ም በኛ ሰብከት ያመኑትን ወንጌልን እኛ የተረዳንበትን ተአምራቱን ሊጽፉ የወጹ ብዙ ናቸው እኮን ።

ይንግሩ ለመጣላቸው ይምሐሩ ፤ ዙረው ። ይግበሩ ፤ ለራሳቸው ። ያንብሩ ለሌላው ።

በከመ አይድኡን ከኛ እስቀድሞ የነበሩ እንደነገሩን ወኮኑ እምቅድም ርእየቶ እስቀድሞ ያደሩለት ። ንፈቅድ ንርእዩ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዲል ወኮኑ እምቅድም ይርአዩ ይላል ። ሦስት ዓመት ከሦስት ወር የሚያደርገውን ተአምራት ያዩ ዘንድ ያደሩለት ። ወኮኑ እምቅድመ ይርአዩ ኩሎ ዘኮነ ፤ ሠላላ ሦስት ዓመት የሚደረገውን ታምራት ሳያዩ ያደሩለት ወተልእክዎ ለቃለ ፈቃዱ ፤ ወደ የሠራት ። ለቃለ ፈቃድክ ይላል ወደህ የተቀበልካት ወንጌልን ያስተማሩለት ወፈቀድኩ እትልዎ እምጥንቱ በመትልው በጀመረበት በጀምር በጨረሰበት በጨርሰ የሚቀድመውን ሳስቀድም የሚከተለውን ሳስከትል

በጽፈት ልከተለው ወደድኩ ንበሂ ዓርገ ደብረ ወንበሂ ንበረ ወንበሂ መሐረ ንበሂ ዓርገ ሐመረ ወንበሂ ገሠጸ ባሕረ እንዲል ከሁሉ ይልቅ ሉቃስ ተራ ያቀናል ይባላልና እስመ ኮንኩ እተልዎ ለኩሎ ግብር ሥራውን ሁሉ እማርሱት ነበርና እንተስ ተለውኩ ትምህርተየ እንዲል አንድም በጀመረበት በጀምር በጨረሰበት በጨርሰ የሚቀድመውን ሳስቀድም የሚከተለውን ሳስከትል ልጽፈው ወደድኩ እስመ ኮንኩ እተልዎ በኩሎ ግብር ይላል በሥራው ሁሉ እመስለው እከተለው ነበርና ። ሊተኒ ረትግኒ ካዕበ እጽሐፍ ለከ ለእኒዝ በአጋንንት ለመሠልጠን ለእኒዝ ሥልጣና ለምትሆን ሳንተ ታዎ ፊላ ሆይ ዳግመኛ እጽፍልሕ ዘንድ ለኔም ቀናኝ። ከመ ታእምር ጽድቀ ኃይለ ነገር ፤ ያን እውነተኛ አድርገህ የተማርከውን የወንጌልን ምሥጢር መረዳትን ታውቅ ዘንድ ።

በከመ አይድኡን ግብርኤል ልደቶ ለዮሐንስ

፭ ወኮኑ በመዋዕለ ሄሮድስ ንጉሥ ህሎ አሐዱ ካህን ዘስሙ ዘካርያስ በመዋዕለ አብያ ፩ ጎጹ ፳፩ ፲፭ ኮነ ያለውን ህሎ ብሎ አመጣው ።

፭ ፤ ሄሮድስ ነግሞበት በነበረ ዘመን አብያ ሊቀ ካህናትነት በተሾመበት ወራት ዘካርያስ የሚባል እንድ ካህን ነበር ፤ አብነት ዘአምዘመደ አብያ ይላል ። ከአብያ ዘመዶች ወገንን የሚሆን ዘእምላእካን ቤተ አብያ ይላል ። ከአብያ ወገን ተሹመው ከሚያገለግሉት ወገን የሚሆን ።

ወይሠርጽ ከመ ሕገ ቤተ አብያ ከአብያ ወገን እንደሚሠሩት ሥራ የሚሠራ ሐተታ ተራ ካህን ነው ቢሉ የተመቸ ሊቀ ካህናት ነው ቢሉ ምሉኝ ደግ ሁነው ትሹመው ነበርና ወብእ ሲቱኒ አምለዋልደ አርን ሚስቱም ከአዋልደ አርን ወገን ናት ።

ወሰማ ኤልሳቤጥ በሚም ኤልሳቤጥ ትባል ነበረ ሐተታ የእርን ሚስት ኤልሳቤጥ ሳለች ኦሪት ተሠርታለች የዘካርያስ ሚስት ኤልሳቤጥ ሳለች ወንጌል ተሠራች ። በኤልሳቤጥ የተሠራች ሕግ በኤልሳቤጥ አለፈች ልማለት

፭ ወከልኤሆሙ ጸድቃን እሙንቱ በቅድመ እግዚእብሔር ።

፮ እግዚእብሔር ባወቀው ነገር በእግዚእብሔር ዘንድ ሁልቱም ሁሉ ደጋግ ነበሩ ።

ሐተታ እስመ መካን ይእቲ ኤልሳቤጥ ብሎ እንደሚያመጣው ምክንት በኃጢአት አይደለውምን ምክንትስ ኢተውህበ ለብእሲት ዳዕሙ በግብረ እደሃ ትመውት ዘእንበሉ ውሉድ እንዲል ጸድቃን ማለቱ አንደምን ነው ቢሉ በሌላው አውነት ነው እሷን

ግን መካን ማለቱ እስክትወልድ ድረስ ነውና ።
ወየሐውሩ በኩሉ ትእዛዙ ።
በትእዛዙ ጸንተው ይኖራሉ ወንበቦ ባለው
ወሕት
በዘጠኙ ቃላት
ወክነኒህ ለእግዚአብሔር ።
በኢታምልክ ጸንተው ይኖራሉ ።
ወንጹሐን እሙንቱ አምኃጢአት ።
ከሩካቤ ንጹሐን ናቸው ።
ሐተታ ይህንን ኃጢአት አይለውም ቅዱስ ጳውሎስ
ክቡር አውስቦ ብሎታል ብሎ ከሌላው ኃጢአት
ንጹሐን ናቸው ።

፯ ወአልቦሙ ውሉድ ።
፯ ልጅ አልነበራቸውም ።
እስመ መካን ይአቲ ኤልሳቤጥ
ኤልሳቤጥ መካን ነበረችና ።
ወከልኤሆሙ ልጌታን እሙንቱ ።
እሷም እሱም አርጅተው ነበርና
ወኃሰረ መዋዕሊሆሙ
የሕፃንነታቸው ዘመን አልፎባቸው ነበርና ።

፰ ወእምዝ እመ ይገብር ግብረ ክህነት በዕ
ብሬቱ ቅድመ እግዚአብሔር ።

፩ በከመ ይገብሩ ካህናት ።

፱ ከዚህ በኋላ ካህናቱ እንደሚሠሩት ሥራ
ያለ በቤተ መቅደስ ሁኖ ፡ ተራ ካህን ነው ቢሉ
በስሞኑ ሊቀ ካህናት ነው ።

፱ ቢሉ ባመት ፩ ቀን ፡ የከህነት ሥራ በሚ
ሠራበት ጊዜ ። በጽሐ ጊዜ የዐጥን ።
የሚያጥንበት ጊዜ ደረሰ ። ሐተታ ለእግዚአብሔር
ሁሉ ፊቱ ሲሆን መሥዋዕት የተሠዋበትን ሰሙ
የተጠራበትን ቅድመ እግዚአብሔር ይለዋል ።
ወበእ ቤተ መቅደሱ ለእግዚአብሔር ።
ከቤተ መቅደስ ገባ ። ታሪክ የጥቅምት ጨረቃ
ሠርቅ ባደረገች ባሥርነው ፡ ዕለቱም ዕለተ የሴፍ
ነው ፡ ተሰብስበው ይጸልያሉ ። ወበይአቲ
ዕለት አሕምምዋ ለነፍስክሙ እንዲል አባቶቻቸው
በኮራብ ዕንላተ ላሕም አቁመው ነበርና ። ርቤል
ካባቱ ቁባት ደርሶ ነበርና እንድም ወንድማቸውን
የሴፍን ሸጠው በልተው ነበርና በዚህ ሁሉ እዳ
አታድርግባቸው ሲሉ ፡

፲ ወክሉሙ ሕዝብ ሀሰጢ በምልሙ ይጸልዩ
በአፍኦ በጊዜ ሰዓተ ዕጣን ። ዘፀ.፱፻፯ ፡ ዘሌ. ፲፯፻፲፯ ።

፲ ሕዝብ ሁሉ በሚያጥንበት ጊዜ ተሰብስ
በው በአፍኦ ይጸልዩ ነበር ። ሐተታ ፡ ምን እያሉ
ይጸልዩ ነበር ቢሉ በጉ ራዕይ ግሰጸለት ስቡን ዩኦ
ቅርንጥ ምሥዋዕ ምላላት እያሉ ስቡ የመላ እንደ

ሆነ ዘመን ጽጋብ ይሆናል የጉደለ እንደሆነ ዘመን
ረጋብ ይሆናል ። እንድም ዓብዩድን ናዳብን ባላው
ቁት ኃጢአታቸው እንደ ቀስፍካቸው ባላውቀው
ኃጢአቱ አትቅሠፈው እያሉ ።

፲፩ ወአስተርአዮ መልአክ እግዚአብሔር እንዘ
ይቀውም መንገሉ የማን ምሥዋዕ በዕጣን ዘበርትዕ
አለና ከዚያ ሲሰይ ።

፲፩ ዕጣን አለ በመሠውያው ቀኝ በኩል ከእ
ግዚአብሔር የታዘዘ መልአክ ታየው ። ሐተታ ፡
ለሰይጣን ቀኝ የለውም ። መልአክግን የማናዊ
ነውና መልአክ እንደሆነ ለማጠየቅ በቀኝ በኩል
አለ ፩ም ሰው ሁሉ ወደ የማናዊ ግብር የሚመስ
በበት ዘመን ደረሰ ሲል ፩ም ሰውን ሁሉ መከሮ
አስተምሮ ወደቀኝ የሚመልስ ልጅ ትወልዳለህ
ሲል ።

፲፪ ወሶባ ርእዮ ደንገፀ ዘካርያበ

፲፪ ዘካርያቡም መልአኩን ባየው ጊዜ ደንገጠ
ፍርኃት ወረዓድ ወረደ ላዕሌሁ ፍርኃት ረዓድ እደ
ረበት ፡ ሐተታ ፍርሃት የልቡና ረዓድ የጉልበት
ድንጋፂ የኖላ ነው ልማድ ቢለወጥበት ከዚህ አስ
ቀድሞ ከምስሐል ከአዕናቁ ቃል ይሰማ ነበር ።
እንጂ መልአክ አይቶ አያውቅምና ።
እንድም አብዩድን ናዳብን ባላውቁት ኃጢአት
እንደ ቀሠፋቸው ባላውቅሁት ኃጢአቱ ሊቀሥፈኝ
መጣ ብሎ እንድም አጅም ያስፈራ ነበርና በአፍኦ
ያሉትን ጨርሶ እኔንም ሊገለኝ መጣ ብሎ ፡

፲፫ ወይቢሉ መልአክ ኢትፍራህ ዘካርያበ

፲፫ መልአኩ ዘካርያቡን አትፍራ አለው ።
ሐተታ ፡ ፍርኃት አርቆ መናገር ለመልአክ ልማዱ
ነውና ፡ ኢትፍራህ ብእሴ ፍትወተ ዳንኤል ኢት
ፍርሂ ማርያም እንዲል ፤ እስመ ናሁ ተሰምዓ ጸሎ
ትክ ቅድመ እግዚአብሔር ።

ልጅ ስጠኝ እያለ ይለምን ነበር ቢሉ ልመናህ ተሰ
ምቷልና ብእሲትክ ኤልሳቤጥ ትፀንስ ወትወልድ
ለክ ወልደ ።

ሚስትህ ኤልሳቤጥ ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች፤
እንድም አሪት የተማረ ነበርና የተቈጠረው ሱባዔ
ደረሰ የተነገረው ትንቢት ቀረ እያለ ይጸልይ ነበርና
ልመናህም ተሰምቷልና ወብእሲትክኒ ሚስትህም
ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች አለው ወትሰምዮ ስም
የሐንስ ።

ስሙንም የሐንስ ትላዋለህ የሐንስ ማለት ፍሥሓ
ወኃሜት ማለት ነው ።

፲፬ ወይከውነክ ትፍሥሕተ ወኃሜተ

፲፬ ፈጽሞ ደስ ያሰኝሃል ።

ወብዙኃን ይትፈሥሩ በልደቱ በመወሰዱም ብዙ

ሰዎች ደስ ይላቸዋል ወሶስ ሰምዎ አዝማሪያ ወላ
ገዋሪን ከመ አዕበየ እግዚአብሔር ላዕሌሃ ግህሉ
ተፈሥሎ ባቲ እንዲል እንድም በትምህርቱ በት
ንቢቱ ደስ ይላቸዋል ፡

፲፮ እስመ ዓበያ ይከውን ውሕቱ በቅድመ እግ
ዘላብሔር ፡

፲፯ በእግዚአብሔር ዘንድ ደግ ይባላልና ፡
አይሰቱ ወይን ወሚሰ ፡
የወይን ወጅ የግር ጠጅ አይጠጣም ፡ ሐተታ የግር
ጠጅስ በሀገራቸው እጅግም ያህል ብሉ ጥሩ ጠጅ
ጉሽ ጠጅ አይጠጣም ኢዞያዕከር ፡ አረቂ
ወኢዞያዕከር ፡

ቡን አይጠጣም ፡
ይመልእ ላዕሌሁ መንፈስ ቅዱስ እምከርው እመ
ከናቱ ግንፀን ጀምሮ መንፈስ ቅዱስ ተመልቶ
ይኖራል ፡

፲፰ ወለብዘታን እምደቂት እስራኤል ይመይ
ጠሙ ጎበ እግዚአብሔር እምላኩ ፡

፲፱ መከሮ አስተምሮ ከእስራኤል ወገን ብዙ
ሰዎችን ከአምልኮተ ጣዖት ወደ አምልኮተ እግዚአ
ብሔር ይመልሳቸዋል ፡

፲፺ ወውላቱ የሐውር ቅድሚሁ ፡ በመንፈስ
ቅዱስ ግልኩ ፡ ፩ ፡ ፪ ፡ ግቱ ፡ ፲፩ ፡ ፳፱ ፡

፲፮ በፊት በፊት ይሂዳል ግለት በመንፈስ
ቅዱስ ተቃኝቶ መንፈቅ ተቀድሞ ያስተምራል ፡
ወበኃይላ ኤልያስ ፡

በኤልያስ ግብር ጸንቶ ይኖራል ፡ እንድም በመን
ፈስ ቅዱስ ኃይላ ኤልያስ ኤልያስ ተቃኝቶበት
በሚኖር በመንፈስ ቅዱስ ተቃኝቶ ይኖራል ፡
ከመ ይሚጥ ልበ እበው ጎበ ውሉድ ፡
የእበው የነእብርሃምን ዕውቀት ወደ ውሉድ ወደ
ሐዋርያት ይመልስ ዘንድ ፡

ወሕሊና ከሀድያን ጎበ እእምሮ ጸድቃን ፡
የከሀድያን የነ እብርሃምን እእምሮ ወደ ጸድቃን ወደ
ሐዋርያት እእምሮ ይመልስ ዘንድ ሐተታ ከሀድያን
አላቸው ዘቀደ መ ግብራቸው እንድም የእበው የጸ
ሐፍት ፈሪሳውያን ዕውቀት ወደ ውሉድ ወደ ሐዋ
ርያት ዕውቀት ይመልስ ዘንድ ፡ የከሀድያን የፈ
ሪሳውያንን እእምሮ ወደ ውሉድ ወደ ሐዋርያት
እእምሮ ይመልስ ዘንድ አሁን የተመቸ ፡
ከመ ይሥራዕ ሕገ ፡
ሥራት ይሠራ ዘንድ ፡

ወሕዝበ ዘድልው ለእግዚአብሔር ፡
ሕዝቡን መከሮ አስተምሮ ለእግዚአብሔር ግጎ
ደር ለ ሀሆን የበቁ ያደርግ ዘንድ ፡

፲፮ ወይቤሉ ዘካርያስ በምንት አአምር ከመ
ይከውን ዝንቱ ዘቱ ፡

፲፯ ዘካርያስም ይህ ሁሉ እንዲደረግ በምን
ዐውቀዋለሁ አለው ሐተታ ምልክት ሽቶ እስመ
አይወድኒ ተእምረ ይሚጻሉ እንዲል እንድም ተጠ
ራጥሮ ፡ ናሁ እነ ልሂት ፡
እነሆ እኔ እርጅቻለሁ ፡
ወብኢሲትየኒ ኃለፈ መዋዕሊሃ የሷም የሕንገሪቷ
ዘመን አልፏል ፡

፲፱ ወተሰጥም መልእክ ፡
፲፱ መልእኩም መለሰ ፡

ወይቤሉ እነ ውላቱ ገብርኤል ዘእቀውም ቅድመ
እግዚአብሔር ዘተፈናኩ ጎበክ እንግርክ ወእዚኑክ
ፅንሱን ልደቱን ልገግርህ ወዳንተ የተሳካሁ የእግ
ዘላብሔር ባለግል የምሆን እኔ ገብርኤል ነኝ
አለው ፡ ሐተታ የእግዚአብሔር ባለግል ያይ
ደለ በይጣን ሐሰት ይናገራል እንጂ የእግዚአብሔር
ባለግል የምሆን እኔ ሐሰት እናገራለሁን ለግለት
እንዲህ አለ ፡ ሐተታ በምን ያውቀዋል ቢሉ በመ
ጽሐፍ በሄናክ በዳንኤል ሲመለከት ለምዶታልና።

፳ ወናሁ ትከውን በሐመ ፡
፳ ምልክት ሽቶ ላለው ለዚህ ምልክት ድዳ
ትሆናለህ ፡ ወትስእን ነቢበ እስኪ እመ ይከውንዝንቱ
ይህ እስኪደረግ ድረስ አትናገርም ፡
እስመ ኢአመንከኒ ነገርየ ዘይከውን ወይትፈጸም
በዕድሜሁ በጊዜው ጊዜ የሚደረግ ነገሪን አልተ
ቀበልሽኝምና ፡ እንድም ተጠራጥሮ ላለው የተ
ግዛጽ እነጋገር ፡
እመ ኢአመንከኒሰ ፡
በጊዜው ጊዜ የሚደረግ ነገሪን ካልተቀበልክኝ
ድዳሁን አትናገር አለው ፡

፳፩ ወሀለጢ ሕዝብ ይጸልዩ ወይጸንሕዎ
ለዘካርያስ ፡

፳፩ ሕዝቡ ግን ይመጣል እያሉ እየጠበቁት
ይጸልዩለት ነበር ፡
ወእንከሩ ፡
እደነቁ ራዕይ በስቶበትን ይሆን አረጋዊ ነውና
ወድቆ የሚያነሣው አጥቶ ይሆን አብዩድን ናዳብን
ባላወቁት ኃጢአታቸው እንደ ቀስፋቸው ባላወ
ቀው ኃጢአቱ ቀሥሮት ይሆን እያሉ
እስመ ጉንደየ ውስተ ቤተ መቅደስ ፡
ቤተ መቅደስ ከገባ ብዙ ሰዓት ሁኖታልና ፡

፳፪ ወወጊኦ ጎበሆሙ እፍአ በእነ ተናግሮተው
፳፪ ወደነሱ በወጣ ጊዜ መናገር ተሳነው ፡
ወእእመሩ ከመየ ዘእስተርእዮ ውስተ ቤተ መቅደስ
በቤተ መቅደስ ሳለ የታየው እንዳስ ዐውቁ የታየው
አለ አሉ ፡

ወነበረ ከማሁ እንደ በሀም ውሰቱ ፡
 ወኩን በሀመ ወሰኣን ነቢሰ እንዳለው ድዳ ሁኖ
 ኖረ ፡
 ወይኤምሮሙ በእደሁ ፡
 ተርታውን ነገር በእጁ እየጠቀሰ ያሳያቸው ነበር
 እንድም አይነተኛውን እየጻፈ ስምዖን የሚባል
 ተወራጅ ሹሞላቸው ኖረ ፡

፳፫ ወእምዝ ፈጺሞ መዋዕለ ዕብራቱ አተወ
 ቤቶ ፡

፳፪ ሊቀ ካህናት ነው ቤሉ በዓመት አንድ ቀን
 አጥኖ ከከተማ ቤቱ ገባ ፡ ተራ ካህን ነው ቤሉ
 ስሞንን ፈጽሞ ዓርገ ደብረ ዘይት ይላል ደብረ ዘይት
 ወዳለ ቤቱ ገባ ፡

፳፩ ወእምድጎረ ክልኤ መዋዕል ፀንሰት ኤል
 ሳቤጥ ብእሲቱ ፡

፳፩ ከሁለት ቀን በኋላ ኤልሳቤጥ ፀንሰች ፡
 ሐተታ ስለ ከብረ ዕጣን ሁለት ቀን ኑሮ ተገናኝቷ
 ታል ፡ ዛሬም ሕጋውያን ስለ ሥጋው ደሙ ሁለት
 ቀን ኑረው መገናኘት ይገባቸዋል ፡

፳፩ ወከበተት ፀንሳ ኃምሰተ አውራጋ እንዘ
 ትብል ከመዝኑ ረስየኒ እግዚአብሔር እመ ሐውያ
 ሐወፀኒ በዝንቱ መዋዕል ያዕትት ዝንጓጌየ እምሰብእ

፳፩ በዚህ ወራት በድቤን ከሰው ያርቅልኝ
 ዘንድ እግዚአብሔር በረድኤት በጉበኝኝ ጊዜ እን
 ዲህ አደረገኝ ብላ አምሰት ወር ፀንሷን ሰወረች ፡
 ሐተታ ፡ በደግ ሴት ልማድ ዳግመኛ ይህች ባልቲት
 የበላችው ቂጣ በነፋት ፀንሰኩ ትላለች ባሏት ነብርና
 ምን እያሉ ይሰድቧት ነበር ቤሉ ዕጹተ ማግኘት ይብ
 ሰተ አጥባዕት ገጥኦት በረከት ምልእተ መርገም
 የበቅሉ ዘመድ በወልዲት እንጂ እትወልድ እያሉ
 ይሰድቧት ነበርና ፡
 በእንተ ዘአብወራ ለማርያም ወበእንተ ሥጋዊሁ
 ለቃል ፡

፳፩ ወበሳድሰ ወርጎ ተፈነወ ገብርኤል መል
 አከ እምነበ እግዚአብሔር ኀበ አሐቲ ሀገር ዘገሲላ
 እንተ ሰማ ናዝሬት ፡

፳፩ ወከበተት ፀንሳ ፩ተ አውራጋ ብሉ ነበርና
 በሰድሰተኛው ወር መልአኩ ገብርኤል የገሲላ ከፍል
 ዕፃ ወደምትሆን ናዝሬት ወደምትባል አገር ከእግ
 ዚአብሔር ዘንድ ታዞ ሄደ ፡

፳፩ ኀበ ድንግል እንተ ተፍጎረት ለብእሲ
 ዘስሙ ዮሴፍ ዘእምቤተ ዳዊት ፡

፳፩ ከዳዊት ወገን ለተወለደ ዮሴፍ ለሚባል
 ሰው ወደታጩኝ ወዳንዲት ድንግል ፡ ሐተታ ብዙ
 ገሊላ አለና ከዚያ ሲለይ እንተ ሰማ ናዝሬት ብዙ

ደናግል አሉና እንተ ተፍጎረት ለብእሲ ዘስሙ
 ዮሴፍ ብዙ ዮሴፍ አለና ከዚያ ሲለይ ዘእምቤተ
 ዳዊት አለ ፡ ወስማ ለይአቲ
 ድንግል ማርያም ፡

ያችም ብላቲና ማርያም ትባላለች ታሪክ ነገረ ማር
 ያም የተፍጎረሰ ነገር እንደምን ነው ቤሉ ተከታ
 በጥሪቃ የሚባሉ ባለጸጎች ባለና ሚስት ነበሩ
 ባለጸግነታቸውም የወርቅ የዕንቁ የወንድ ባሪያ የሴት
 ባሪያ የፈረሰ የበቅሉ የላም የበግ የፍየል ይህ ተራ
 ቸው የማይባሉ ነገር ግን ልጅ እልነበራቸውም
 ከዕለታት ባንድ ቀን ከዕቃ ቤት ገብቶ ዕቃውን
 አይቶ ቴከታ ካንች በቀር የምወደው እንደሌለኝ
 እምላክ አበራኤል ያውቃል ነገር ግን ልጅ የለንም
 ላላት ፡ ለልጅማ እኔ ምንድንኝ ወደ እግዚአብሔር
 አናመልክት እንጂ አለችው እመለክቱ ፤ ነጭ እን
 ፀላ ከማግፀንዋ ሰትወጣ ፡ እንፀላዋ እንፀላ ሰትወ
 ልድ እስከ ሰድሰት ድረስ ፤ ተፈቅዶቱ ጨረቃ ጨረ
 ቃይቱ ፀሐይ ስትወልድ አይታ ነገረችው ፡ በዘመ
 ኖቸው መተርጉሙ ሕልም አለና ሂደህ አስተርጉሙህ
 ና አለችው ሄዶ ቢነግረው ደግ ልጅ ትወልዱ ይሆ
 ናል አለው ፡ ተመልሶ መጣ ምን አለህ አለችው
 ልጅ ትወልዱ ይሆናል ለላኝ ላላት ፡ የጨረቃይ
 ቱንና የፀሐይንስ ጊዜ ይተርጉሙው እንጂ እልተተ
 ረጉሙም አለችው እንዲህ ሁነው ሲኖሩ ፀንሰች
 ወለደችም ስሟንም ሂሄሜን ለለቻት ረከብኩ ስእ
 ለትየ ማለት ነው ሂሄሜን ደርዳሪን ደርዳሪ ቶኖህን
 ቶኖህ ሲካርን ፡ ሲካር ሄርሚላን ሄርሚላ ሐናን
 ወለደ ሐና ከነገደ ይሁዳ የተወለደ አያቱም የሚ
 ባል ሰው አግብታ መከን ሁኖ ስትኖር ወዳጅ ባል
 ንጀራ እለቻት ዛሬ ከቤተ እግዚአብሔር ሂጀ እጅ
 ልነግ እወዳለሁ ነገር ግን ልብሰ የለኝም እንጂ
 እለቻት የኔ ልብሰ ብዙ አለልኝ አንዱን ልብሰኝ ሂጀ
 እለቻት ምን አልባት በዝሙት ያመጣሽው እንዳይ
 ሆን እለቻት እግዚአብሔር በምን ምክንያት ነው
 ልጅ የነግሽ እያልኩ ሳዝንልኸ እኖር ነበር ላካ ስት
 ዕቢትሽ ነው አለቻት ነገሩም አልቀረም ተውሳለብሳ
 እጅነሥታ ስትመለስ አርጋብ ከመንገድ ፁነው ከል
 ጆቻቸው ጋራ ሲጫወቱ አይታ ለሁሉ ልጅ ስጥተ
 ሽዋል ሐናን ደንጊያ ብለህ ፈጥረሃታልን ብላ አል
 ቅሳ ተመለሰች በዚህ ሌሊት ጸዓዳ ርግብ ሰባቱን
 ስማያት ሰንጥቃ መጥታ በማግፀንዋ ስታድር ለእያ
 ቂም የፀምር መታጠቂያ ሲያስታጥቁት የብርሃን
 በትር ሲያሲዙት ዓይታ ነገረችው እሱም እኔም
 እንጂ ከደጃችን ያለች ዛፍ ለምልማ እብባ እፍርታ
 ፍጥረት ሁሉ ሲመገባት አየሁ ብሉ ነገራት ፡ ከዚህ
 በኋላ እመቤታችን ተፀንሰች ፡

ርቢል የሚባል ዘመድም ወዳጅዎም ቢሉ ሞተ
ትወደው ነበርና ያልጋውን ሽንኩር ይዛ ስታስቅስ
የሞተው ተነሥቶ ሰላም ለኪ እ እምኔውቱ ለፀሐየ
ጽድቅ ስህንብረ ሰማየ ወምድረ ብሉ ሰሙተርጉመ
ሕልም ያልሆነሰትን ተርጉሞ አርፏል ። አይሁድ
ይህን ሰምተው ምቀኝነት አደረባቸው ። ቀድሞ
ከኒህ ወገን ዳዊት ስሉሞን አየተወሰዱ አርባ አርባ
ዘመን ገዙን ዛሬ ደግሞ ከኒህ የሚወለድ አንደምን
ያለ ይሆን ብለው ቀትባቸው ጳላ አመቤታችን ተወ
ሰደች ሦስት ዓመት ሲሆናት መዋዕለ ጥብ ሲፈ
ጸም የብፅዓት ልጅ ናትና ወሰደው ለካህናት ሰጡ
ካህናቱም አክብረው ተቀብለው የምግቧን ነገር
እንዴት አናደርጋለን ሲሉ ። መልአኩ ፋኑኤል
ሰማያዊ ጉብኝት ሰማያዊ ጽዋ ይዞ ወረደ ዘካርያስ
የኔ ሀብት ነው ብሎ ሊቀበል ሄደ ሽቅብ ይዞት ወጣ
ሲመለስ ይወርዳል ። ሁሉም የኛ ሀብት ነው እያሉ
ቢሄዱ ሽቅብ አየያዘው አየወጣ የማይሆን ሆነ የዚች
ብላቴና ሀብት እንደሆነ ከሰው ለይተሽ አኑረሻት
ነይ አፈት ። ከሰው ለይታ አኑራት ብትሄድ ከም
ድር ሦስት ከንድ ተስንዝር ከፍ አድርጎ ከንፋን
ጋርዶ መግቧት ዓረገ ። በዚህ ሁሉ ምቀኝነት አድር
ባቸዋል ። የምግቧን ነገር ከተያዘልን ብለው ከቤተ
መቅደስ አናረት ። ሌሊት እንግላታችን እያሉ ደሙ
ጣሉ የቤተ መቅደሱ ቅጽር እሳት እየሆነ ደሙ ላቸዋል
መጥቁል የሚባል መሠርይ አለ እንዲህያላችሁ ላት
ተነሥታብናሰችና አጥፋልን ብለው ብዙ ወርቅ ብዙ
ግምጃ ብዙ ኩብት ሰጡት ወርቁን ብረት ብሩን
ብርት አደረገችው ። ግምጃውን ብል በላው ደመ
ነፍስ ያላቸው ሁሉ አልቀው አድረዋል ። እንዲህ
ያሰች ናት ሐሰት መስሎች ብሎ ሦስት መቶ ልቡ
ሳን ሥጋ አጋንንት በምስሐብ ሰቦ እንዲህ ያሰች
ጠላት ተነሥታብናሰችና አጥፋልኝ አላቸው ። አን
ተማ ወዳጃችን ስትሰን ሰማየን ምድር ምድሩን
ሰማይ አድርጉ ብትሰን ይሆንልን የለምን ብለው
ተሰብስበው መጡ ። መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል
ከመንገድ ቆይቶ በሰይፍ አርዶ አርዶ ፈጅቷቸዋል
በቤተ መቅደስ ዐሥራ ሁለት ዓመት ትናራለች ።
ከዚያ ሦስት ዐሥራ አምስት ዓመት ይሆናል ።
አይሁድ ለምቀኝነት እያርፉምና ይህች ብላቴና
መጠነ አንስት አደረሰች ቤተ መቅደስ ታሳፍቶ
ናሰች ትወጣልን አሉት ዘካርያስን ሊቀ ካህናቱ
አሱ ነውና አንደምን ትሆኝ አላት ወደ እግዚአብ
ሔር አመልክታልኝ አላቸው ቢያመለከት ከነገደ
ይሁዳ ሚስቶቻቸው የሞቱባቸውን ሰዎች በትር
ሰብስበህ ከቤተ መቅደስ አግብተህ ጸልዩበት ምል
ከት እገልጽልሃለሁ አሉው ። ቢሰበሰብ ሽህ ከጠ
ጠኝ መቶ ሰማያዊ አምስት ሆነ ለሁለት ሽህ ዐሥራ

አምስት የነጸለው ግለት ነው ያን ከቤተ መቅደስ
አግብቶ ቢያወጣው ከየሰፍ በትር አየሰፍ ዕቀባ
ሰማርያም የሚል ተቀርጾ ተገኝቷል ። ርግብም
መጥታ ከራሱ ላይ አርፋበታለች ። ዕጣም ቢያ
ወጡ ሰሱ ወጥቷል እንደ ሦስት ምስክር ያም ሆነ
ያም ሆነ ከእግዚአብሔር አግኝተን የሰጠንህን ከእ
ግዚአብሔር አግኝተን አስከናብሰን ወሰደህ ጠብ
ቃት አትንካ ብለው ሰጡት የተፍገሮ ነገር ይህ
ነው ። ማርያም ግለት መርህ ለመንግሥተ ሰማይ
ግለት ነው ። ምእመናንን እየመራች ገነት መንግ
ሥተ ሰማይ ታገባለችና ። አንድም ፍጽምት ግለት
ነው ለጊዜው መልክ ከደም ግባት አስተባብራ ይዛ
ተገኝታለች ። ፍጻሜው ግን ንጽሐ ሥጋ ንጽሐ
ነፍስ ንጽሐ ልቡና አንድ አድርጋ ይዛ ተገኝታለችና
አንድም ጸጋ ወሀብት ግለት ነው ለጊዜው ሰናት
ላባቷ ጸጋ ሀብት ሁና ተሰጥታለች ። ፍጻሜው ግን
ለሁላችን ተሰጥታለችና ። አንድም ልዕልት ግለት
ነው አርያም ግለት ልዑል ግለት እንደሆነ እመ
ቤታችንንም መትሕተ ፈጣሪ መልዕልተ ፍጡራን
ይላታልና ። ተፈሥሐ ቤተ ይሁዳ ወተሐሠዬ ቤተ
እስራኤል ተሰለኪት እግዚአብሔር ወሰብእ ማነ
በረ መሃይምናን ወሕዝብ ግለት ነው ። አንድም
ግሪሃም ግለት እግዚአብሔር ብዙኃን ግለት ነው
አብርሃም ግለት አብ ብዙኃን ግለት እንደሆነ ያንም
ዘበሰብራይስጢ እንጂ ደለዋል ብሎ ማርያም ግለት
ትሉ እግዚአብሔር ብዙኃን ግለት ነው ።

፳፮ ወቦአ መልአክ ጎቤሃ

፳፮ መልአኩ እፅ ወዳሰችበት ቤት ገባ የቦታ
አንድም ባሕርዩዋን መስለላት መስሎ ታያት ።
ወይቤላ ተፈሥሐ ፍሥሕት አምልኦት ጸጋ እግዚ
አብሔር ምስሌኪ ።
እግዚአብሔር ከሥጋሽ ሥጋ ከነፍስሽ ነፍስ ነሥቶ
አንድ አካል አንድ ባሕርይ ይሆናልና በትንቢተ
ነቢያት በመላእክት ተልእኮ ደስ ያለሽ ምልኦት
ከብር ሆይ ደስ ይበልሽ አላት ።
ወቡርክት አንቲ እምአንስት ።
ከሴቶች ተለይተሽ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ
የሌለብሽ ነሽ ።

፳፱ ወርአያ ደንገፀት እምቃሉ ።

፳፱ መልኩን አይታ ድምፁን ሰምታ ደነ
ገፀች ። አንድም ርአያ ቅሉ ሰሚኅ ሲል ነው ወር
እየ ሕልመ አቡሁ ገብክ ማቲሳላ እንዲል ። ድም
ፁን ሰምታ ደንገጠች ።
ወጎለየት ወትቤ አርጉ ዘክመዝ እንጋ አምጋ ይትእ
ምት እንዴት እንዲህ ያሰ ሰላምታ እንደምን ይቀ
በላሉ ብላ አስባ ተናገረች ። ሐተታ ። እናቴን ሄዋ
ንን ያሳት ሰይጣን ሊያስተኝ መጥቷል ብላ ።

ህ ወይቤላ መልአክ አትፍርሂ ማርያም ።

ህ መልአክም ማርያም አይኖሽ አትፍሪ አላት
ሐተታ ፡ ለመልአክ ፍርታት አርቆ መፍገር ልማድ
ነውና ። አትፍሪህ ብአሴ ፍትወት ዳንኤል አት
ፍሪህ ዘካርያስ እንዲል ።

እስመ ረከብኪ ሞገሰ በገባ እግዚአብሔር ።
በእግዚአብሔር ዘንድ ባለግልነትን አግኝተዋልና

ህፃ ወናሁ ትፀንሲ ወትወልዲ ወልደ ። ኢሳ
፯ ፡ ፲፩ ሉቃ ፡ ፪ ፡ ፳፩

ህፃ እነሆ ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወል
ዳለሽ ።

ወትሰምዬዮ ሰሞ ኢየሱስ ።

ሰሙንም ኢየሱስ ትይዋለሽ

ህፃ ወአቱ ዓቢይ ። ዳን. ፯ ፡ ፲፩ ።

ህፃ እሱ ዓቢይ እግዚአብሔር ነው
ወይሰመይ ወልደ እግዚአብሔር ልዑል ።
የልዑል የእግዚአብሔር አብ የባሕርይ ልጅ ይባላል
ወይሁቦ እግዚአብሔር መንበረ ዳዊት አቡሁ ።
እግዚአብሔር አብ ያሳቱን የዳዊትን ዘፋን ይሰጠ
ዋል ። ሐተታ ፡ ይህማ የተነገረ ለሰሎሞን አይደለም
ቢሉ ለጊዜው ለሰሎሞን ቢሆን ፍጻሜው ለጌታ
ነውና ። አንድም ሰሎሞን በግዘፍ በነገሠባቸው
ጌታ በርቀት ይነግሥባቸዋልና አንድም የጌታ መን
ግሥቱ መንበርክ እግዚአ ለዓለመ ዓለም ብሎ በተ
ናገረለት ሥልጣን ነውና አንድም ስምዲ ወለትየ
ወርእዬ ወአጽምዲ ብሎ መንበር አድርጎ በተናገረ
ለት በምእመናን ላይ ነውና አንድም ነገሠ መባሉ
ቅሉ በሥጋ ዳዊት ነውና ዲበ መንበረ ዳዊት ትፀ
ንኦ መንግሥቱ እንዲል ።

ህፃ ወይነግሥ ለቤተ ያዕቆብ ለዓለም ።

ህፃ በያዕቆብ ወገን ለዘለዓለም ሠልጥና ይና
ራል ።

ወአልቦ ማኅለቅት ለመንግሥቱ ።

ለጌትነቱ ፍጻሜ የለውም ።

ወርኢኩ ሰራዕየ ሌሊት ወመጽአ ከመ ወልደ ዕጓለ
አመሕደው ወበጽሐ ጎባ ብሉየ መዋዕል ወተው
ህበ ሎቱ መንግሥት ወምዘናን መንግሥቱን መን
ግሥት ዘለኩሉ ዓለም ወአልቦ ማኅለቅት ለመንግ
ሥቱ እንዲል ። ታሪክ ዘፍ ፳፮ ፡ ፩ ። እግዚአብሔር
ሥራውን አለ ምክንያት አይሠራውም ለአብርሃም
ኢያውብር የሚባል ዘመድ ሎሌ ነበረው በሚ
ሞትበት ጊዜ አስጠርቶልጄን ይስሐቅን ሶርያ ወርደህ
ከዘመዶቹ ወገን አጋባው አንጂ ከአዋልደ ከነፃን
አንዳታጋባው ማል እጄን ጽፋ ጉልበቴን ምታ አለው
እጄን ጽፋ ማለቱ የሰጠኸኝ እይባረከልኝ በል ሲል
ነው ። ተልበቴን ምታ ማለቱ የወለድኩት እይባረከ
ልኝ በል ሲል ነው ። እሱም ጠንቅቆ ይጥላል ያች

የማመጣት ብላቴና አልመጣም ያለች እንደሆነ ወደ
ነበርክበት እሱን ይገድው ልሐድን አለው ዑቅ
ኢታግብኦ ለወልድየሰ ባሕቱ ዘሐፀነኒ ወሲሰየኒ
ይፈኑ ለክ መልአክ እግዚአብሔር መንገድህን ያቃ
ናልህል አምጥተህ አጋባው እንጂ እሱንስ አት
ውሰደው አለው ።

ከቃው መልካሙን መርጦ ዐሥር ገመል ጭና
ሄደ ወደማታ ከውሃ ዳር አርፎ ያወጣ ያወርድ
ጀመር ውሃ ከሚቀዳት ሴቶች ከጌታዬ ዘመዶች
ወገን ሁና መልክ ከደም ግባት አስተባብራ የያዘች
ሕፃን ሁና ውሃ አጠጭኝ ብያት አጠጥታኝ ለግመ
ሎቼም የምታጠጣልኝ ፀና ኪያ አስተዳሎክ ለገ
ብርክ ይስሐቅ ባልኩ ነበር እያለ ሲያወጣ ሲያወርድ
ወአምቅድመ ያገልቅ ተናግሮ ይላል ሐልዮ ሲል
ነው ይህን ተናግሮ ሳይፈጽም ርብቃ ባጭር ታጥቃ
ማድኃ ነጥቃ መጣች ። ቀድታ በምትሄድበት ጊዜ
ወሃ አጠጭኝ አላት ቀድታ አጠጣችው ለግመ
ሎችህ ላጠጣልህን አለችው ይሁን አለ እየቀዳች አጠ
ጣችለት አስተያየቷን አረጋገጧን ይመለከታል የማ
ነሽ ልጅ አላት ። ሚልክ ለናቡር የወለደችለት የባቱ
ኤል ልጅ ነኝ አለችው ። ከቤትሽ ማደርያ አይገ
ኝምን አላት ምንታጥቶ አንተ የምትበላው ዳቦ
የምትጠጣው ጠጅ የምትተኛበት አልጋው ለግ
መሎችህ ጋጡ ገፈራው ተርፏል አለችው ።

ወአምዘ ረወዩ አግማሌሁ ነሥኦ ኢያውብር
አዕነገ ዘወርቅ እንዲል ፡ ያሥር ወቂት ለሁለቱ እጅ
ቼዋ አምባር የሁለት ወቂት ለሁለቱ ጀርቻዋ ጉትቻ
አለጊጦ ሰደዳት ላባ የሚባል ሰሎ ወንድም አላት
ማን ሰጠሽ አላት እንዴህ ያለ ሰው አስጊጦ ሰደ
ደኝ አለችው ። እንደሷ የሚያገኝ መስሎት ሄደ ።

አንተን ያህል ሰው ከዚህ ምን አኑርሃል አንተ
የምትበላው ዳቦ የምትጠጣው ጠጅ የምትተኛበት
አልጋው ምንጣፉ ለግመሎችህ ጋጡ ገፈራው ተርፎ
ከቤት ገብተህ እህል ቀምሰህ ውሃ ጠጥተህ አታር
ፍምን ብሎ ይዞት ሄደ ከገባ በኋላ እግርህን ታጥ
በህ ዕረፍ አለት ። ጌታዬ የላከኝን ሳልናገር ሌላ
ሥራ አልሠራም አለ ።

የንጉሥ መልክተኛ የታዘዘውን ሳያደርግ
ሌላ ሥራ እንዳይሠራ ዘል ተናገር አለት ፡ እሱም
ጌታዬ አብርሃምን አልቆ አክብሮታል ካረጀ በኋላ
የወለደው የሚወደው ልጅ አለው ከአዋልደ ሶርያ
እንጂ ከአዋልደ ከነፃን እንዳታገባው ብሎ አምሎ
ኛል ገንዘብ ይገድ መጥቼ ከወህ ዳር ዐርፈ ሳወጣ
ሳወርድ ይህች ብላቴና መጣች እንደምታዩት አለ
ጊጤ ሰደድኳት ለጌታዬ ልጅ ሚስት ልትሆን
ሰጠኝ እናንተም ገንዘባችሁን ተቀበሉኝ አላቸው ።

እነሱም ንሕነስ ኢንብል ተናገሮ ኢህሮ ወኢ እኩየ አሉት ፡ ነገር ወሰኑልኝ ቁረጡልኝ እንጂ እኔማ ቀኝስ ግራስ ብል ምን አጥቼ አለ ፡ አማጭ ለል ማዶ የበቅሎ ከበድ የሐር ገመድ አለኝ ይላልና ይሁን ተቀመጥ አሉት አደረ ፡ ሲነጋ አሰናብቱኝ ገንዘባችሁን ተቀበሉኝ ልጅቷንም ስጡኝ አለ ፡ ዐሥር ቀን ትረፍ አሉት ኢታስተድኅሩኒ እግዚአብሔር ነገሪን አቅንቶልኝ ባለ አታስናክሉኝ አላቸው ባይሆን እሷን እንጠይቃት ብለው ብየቋት እሄዳለሁ አለች ገንዘቡን ሰጥቶ ይዞ መጣ ይሰሐቅ ወንበዴ እንዳይጣላቸው ብሎ መንገድ አላፈ መስሎ ይሰልላል አራምዳ አይታ ያማነው አለችው የም ትሄጅሶት የጌታዬ ልጅ ነው አላት ፡

ተራ ልብስ ለብሳ ነበርና አውርዱኝ ብላ አጊጣ ቆየች ይዟቸው ሂዷል ይህ ሁሉ ምሳሌ ነው አብርሃም የእግዚአብሔር ለብ ኢየሠራክ የቅዱስ ገብርኤል ይሰሐቅ የመለኮት ርብቃ የትሰብሉት ፡ ዐሥሩ ወቂት ያሥሩ ቃላት ሁለቱ ወቂት የፍቅረ ቢጽና የፍቅረ እግዚአብሔር አንድም ቼቱ ተፈሥሐ ፍሥሕት አምልከተ ጸጋ በርከት አንቲ እምአንሰት ወበፍክ ፍሬ ከርሥኪ ያለው ፡ ዐሥሩ እፎት ከመዝኑ እንጋ ካለው ጀምሮ ወአልቦ ማገሰት ስመንግሥቱ እስካሰው ዓሥር ይሆናል የዚህ ምሳሌ ፡ ሳድስ ወርሃ ያሰውም በስድስተኛው ሽህ ሲል ነው እንኳን በወር በፅላት ይመስለዋል ፡ በሐሙስ ፅላት ወበመንገድታ ለፅላት እትወለድ እምወለተ ወለትክ እንዲል ፡

፴፬ ትቤሎ ማርያም ለመልአክ እፎት ይከውነኒ ዝንቱ እንዘ ኢየሐምር ብእሴ ፡

፴፬ ወንድ ሳላውት መፅነስ መውለድ እንደ ምን ይሆንልኛል ፡ እምአይቱ ረከብክ ዘከመዝ ብሥራተ ዘእንበለ ምት እምድንግል ፅንሰተ ወዘእንበለ ዘርእ እምድር ዕትወተ እንዲል ፡ ምድር ያለ ዘርዕ ታፈራ ዘንድ ሴት ያለወንድ ትፀንስ ዘንድ እንዲህ ያለ የምሥራች ከማን አገኘኸው አለችው እንዲህ ግላቷ ነገሩን ሽታው አይደለም ጥንቱን እንደምን ይሆንልኛል ነገሩን አላደርገውም ስትል ነው እንጂ ዘንተ ትቤ ድንግል በእንተ ዘኢዓርገ ሕሊና ዕጻለ እመሕያው ውስተ ልባ እንዲል ፡

፴፭ አውሥኦ መልአክ
፴፭ መልአክም መስሰ
ወደቢላ መንፈስ እግዚአብሔር ቅዱስ ይመጽእ ላዕሌኪ ፡ ያንችግ ፅንሰ መቼ እንደ ሌሎች ሴቶች ፅንሰ ነዋ መንፈስ ቅዱስ ያድርብሻል ፡
ወኃይለ ልዑል ይደልሰኪ ፡
ኃይለ ልዑል ወልድ ሥጋሽን ይለብሳል አንድም መንፈስ ቅዱስ ያድርብሻል ኃይለ ልዑል ወልድ

ከሦስቱ ግብራት ይከሰክልሻል ወውእቲኒ ንጹሕ እምሠለስቱ ግብራት እለ ሥሩዓት በዕጻለ እመሕያው እንዲል ፡
ወዘኒ ይትወለድ እምኔኪ ቅዱስ ወእቱ ፡
ዛንች የሚወለደውም ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ተብለው ከሚመሰገኑ ከሦስቱ ቅዱስ አንዱ ቅዱስ ነው ፡
ወይስመይ ወልድ እግዚአብሔር ልዑል ፡
የልዑል እግዚአብሔር የባሕርይ ልጅ ይባላል ፡

፴፮ ወናሁ ኤልሳቤጥኒ እንተ ነምአዝማድኪ ይእቲኒ ፀንሰት ወረክበት ወልድ በልህቃቲሃ ወበርስኦቲሃ ፡

፴፯ ከዘመዶችሽ ወገን የምትሆን ኤልሳቤጥ ሰንኳ በፍጹም እርጅናዋ ልጅ አግኝታ ፀንሳለች ፡ ሐተታ ፡ ኤልሳቤጥ ሰንኳ ማለቱ ስለ ምን ነው ቢሎ እመቤታችን ምንም በድንግልና ቢሆን ሙቀት ልምላሚ አልተለያትም ፡ ኤልሳቤጥ ግን ምንም በዘር በሩካቤ ቢሆን ሙቀት ልምላሚ ተለይቷት ነበርና ፡ ይህማ ሙቀት ልምላሚ ሳለ በድንድልና እንዲወልዱ ፡ ሙቀት ልምላሚ ከተለየ በኋላ በዘር በሩካቤ እንዲወልዱ የሚያደርግ እሱ አይደለምን ብሎ መጽሐፍ ያለበትን ማፅናት ልማድ ነውና እንዲህ አለ ፡ አንድም ከዘመዶችሽ ወገን የምትሆን ኤልሳቤጥ በል ፡

ወናሁ ሣድስ ዝንቱ ወርሃ ለእንተ ይብልዋ መካን ፡ መካን ሰሚኳት ስኤልሳቤጥ ከፀንሰች እነሆ ይህ ወር ስድስተኛ ነው ፡

፴፱ እስመ አልቦ ነገር ዘይሰለፍ ሰእግዚአብሔር ፡

፴፯ ሙቀት ልምላሚ ሳለ እንበለ ዘርእ እንዲወልዱ ቢያደርግ ሰእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለምና መንፈስ ቅዱስ ይመጽእ ላእሌኪ ሳለው ፡ አንድም ሙቀት ልምላሚ ከተለየ በኋላ በዘር በሩካቤ እንዲወልዱ ቢያደርግ የሚሳነው ነገር የለምና ወናሁ ኤልሳቤጥኒ ላለው ፡

፴፰ ትቤሎ ማርያም ለመልአክ ነዩ አመተ እግዚአብሔር ይኮነኒ በከመ ትቤለኒ ፡

፴፰ እንዲህ ባላት ጊዜ እመቤታችን ስመልአኩ የእግዚአብሔር ገረዱ እነሆ አለሁ እንዳልክ ይሁንልኝ አለችሁ በዚህ ጊዜ ቃሏን ምክንያት አድርጎ አካላዊ ቃል በማግፀጥ ተቀርጾዋል ፡ ሐተታ እንደ እደ ፀሐፊ ሥልጣን እግዚአብሔር እንደ ብርሕ ፀሐፊ የመንፈስ ቅዱስ በቀንዱ ያለ ቀለም የሌሎች ሴቶች ባሕርይ በብርዑ ያለ ቀለም የእመቤታችን ባሕርይ ምሳሌ እስትንፋሱ የመንፈስ ቅዱስ አልወርድ ሲላው እፍ እያለ ያወርደዋል ፡ የፈጠረ የከፈለ ያዋሐደ መንፈስ ቅዱስ ነውና ምሥጢሩ የአክላዊ ቃል ቀለሙ የትሰብዕት ረቂቅ

ምሥጢር ከልቡና ሳይለይ በቀለም ገዝፎ እንዲታይ ፡ ረቂቅ አካላዊ ቃልም ከአብ እንድንት ሳይለይ በሥጋ ገዝፎ ታይቷል ። አንድም ወሀየንተ እድዘዘየ ያግንድ ከመ እግዝእትን ማርያም ይአቲ ይሳል ብሎ እንደ እደ ጸሐፊ ይኩንኒ ያሰኘው የቃሏ ምሳሌ ሐረ ወገሰፊ እምኃቤሃ መልአክ ።
የቦታ ላለው እሷ ካሰኘበት ሄደ ባሕርይዋን መስ ለላት ላለው ተሰወራት ።

በእንተ ብጽሐት ጎቢ ኤልሳቤጥ

፴፱ ወተንሥኣት ማርያም ፍጡን በውእቱ መዋዕል ወሐረት ደወለ ዓይነ ከርም ።

፴፱ እመቤታችን በዚያ ወራት ፈጥና ደጋ ደጋውን ሄደች አንድም ጮቂ ጮቂውን የከረምት ግብር ባለበት ጉም በሚሳብበት ዝናም በሚዘንብ በት ለተክል የሚያሰጡት ወሀ በሚሄድበት በበርጥ ጉዳና ሄደች ። ሐተታ ስለ ሦስት ነገር ትሄዳለች ኤልሳቤጥ ፡ ፀሐች ብሏታልና የኤልሳቤጥን ፅንሰ ለመረዳት ዘግርያስ ታመመ ብላዋታልና ለመጠየቅ ፡ ምስክር ሦስት ለማድረግ መልአኩ መስ ከሯል ፡ የሐንስ በማግፀን የሚሰግድ ነው ፡ ኤልሳቤጥም እሙ ለእግዚአብሔር የምትል ናትና ።

ወበጽሐት ሀገረ ዳዊት ዘይሁዳ ።

ይሁዳ ከሚባል አገር ደረሰች ።

፵ ወቦአት ቤተ ዘካርያስ ወአምኃታ ለኤልሳቤጥ

፵ ከዘካርያስ ቤት ገብታ ኤልሳቤጥን እንዴት ነሽ አልቻት ወሶበ ስምዓት ኤልሳቤጥ ቃላ ለማርያም እንዘ ትትኣምኃ ኦግረርግፀ እንል በውስተ ከርሣ እመቤታችን እንዴት ነሽ ስትላት ኤልሳቤጥ በስማች ጊዜ በማግፀኑዋ ያለ ብላቴና ሰገደ ሐተታ ፡ ሐዋርያት በሲኖዶስ ሰገደ ብለውታል ። ያሬድም ሰገደ ብሎታል ።

፵፩ ወመልእ መንፈስ ቅዱስ ላዕለ ኤልሳቤጥ

፵፩ በኤልሳቤጥ መንፈስ ቅዱስ አደረባት ቃለይቷትን ያውቃል ሥራ እስራት ሲል ነው ።

፵፪ ወከልሐት በዓቢይ ቃል ።

፵፪ ቃሏን ከፍ አድርጋ ጽሰምታ ተናገረች ። ወትቤ ቡርከት አንቲ እምአንስት ።

ከሴቶች ተለይተሽ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌላብሻ በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስ እያማለድሽ የምታሰጭ ነሽ ።

ወበሩክ ፍሬ ከርሥኪ ።

የማግፀንሽም ፍሬ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌለበት በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስ የሚያድል ነው ።

፵፫ ወምንትኑ አን ከመ ትምጽኢ ጎቢየ እሙ ለእግዚአብሔር ።

፵፫ የጌታዬ አናቴ እመቤቱ ወደኔ ትመጭ ዘንድ እኔ ምንድነኝ ፡ ስልማዱ ገረድ ወደ እመቤቷ ትሄዳለች እንጂ እመቤት ወደ ገረዱዋ ትመጣለችን አለቻት ።

፵፭ እስመ ናሁ ሶበ ሰማዕኩ እንዘ ትትእም ጎኒ እንፈርዳጸ እንል በውስተ ከርሥየ በፍሥሐ ወበኃሜት ።

፵፭ እንዴት ነሽ ስትዩኝ በሰማሁ ጊዜ በማግፀኔ ያለ ብላቴና ደስ ብሎት ሰግዷልና ።

፵፭ ወብፅዕት እንቲ እንተ ተኣምኒ ከመ ይከውን ቃለ ዘንገሩኪ እምጎቢ እግዚአብሔር ።

፵፭ ከእግዚአብሔር አግኝተው የነገሩሽን ነገር እንዳደረግ የምታምኒ አንድም ከመ ይከውን ቃል ከእግዚአብሔር አግኝተው የነገሩሽ ነገር እንዳደረግ የምታምኝ አንቺ ንፅሕት ከብርት ነሽ ። ሐተታ መጽሐፍ ስም ካልጠራ ማብዛት ልማዱ ነውና የነገራት አንድ ገብርኤል ሲሆን አብዝታ ተናገረች በተኣምኖ እመ ነገርዎ ለኖሳ በእንተ ዘኢያስተርኢ ግብር ዘግቡዕ ፈርሃ እንዲል ፡ የነገረው አንድ ሱርያል ሲሆን ።

፵፮ ወትቤ ማርያም ታዓብዮ ነፍስየ ለእግዚአብሔር ።

፵፮ እመቤታችን ሰውነቱ እግዚአብሔርን ታከብረዋለች ።

፵፯ ወትትኃወይ መንፈስየ በአምላኪየ ወመድኃንየ ።

፵፯ ልቡናዬም በፈጣሪየ በመድኃኒቱ አምና ደስ ይላታል አለች ። ሐተታ ፡ ከምን አድኑዋታል ቢሉ ከንዴተ ህላዌ ከልማደ አንስት ። እስመ ርአየ ሕማማ ለአመቱ የገረዱን የሐዋንን መከራዋን አይቷልና ። አንድም ትሕትናዋን በእግረ አጋንንት መረገጧን አይቷልና አንድም የኔን የገረዱን ትሕትናኩን አይቷልና ። ሐተታ ይዘሰ እንደምን ነው ቢሉ መጽሐፈ ኢሳይያስ ስትመለከት ። ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ከሚለው አንቀጽ ብትደርስ ደንግልና እያላት ምንው እኔ በሆንኩ አላለችም እንዲህ ካላችዬቲስ ከጊዘዋ ደርሼ ወጥቼ ወርጄ እገልግያት ብላ ተመኝታላች እንጂ ኃዘኔን ሰምቷልና ምን እያለች ታዝን ነበረ ቢሉ የተቆጣረጡ ሱባኤ ደረሰ የተነገረው ትንቢት ቀረ እያለች ታዝን ነበረ ።

፵፰ ናሁ እምይእዜሰ ያስተበፅዕኒ ዙሉ ትውልድ ።

፶፮ ከንግዲህስ ወዲህ ትውልድ ሁሉ ያመሰግኑልሁ ። ሐተታ ባንድ መልእክና ባንዲት ባልቲት ቃል ብቻ ተመስግኖ እቀራሰሁን ትውልድ ሲሆን ትውልድ ካም ትውልድ ያፈት ሁሉ ያመሰግኑልሁ ስትል እንዲህ አለች ስሉ አላ ክኒህ የወጣ ትውልድ የለምና ። አንድም ፍጥረት ቢል ነው ። እርሷ ዘልደት እንዲል ፍጥረት ሁሉ ያመሰግኑልሁ

፶፱ እስመ ገብረ ኢተ ኃይለ ዓበይተ ።
፶፱ ደግ ነገር ሥራ ሠርቶልናልና
ሐተታ ፡ አብ ቢሉ ልጁን ወልድ ቢሉ አካልን በጎቱም ድንግልና ፀንሼ በጎቱም ድንግልና እንድወልደው አድርጎልና
ወቅዱስ ሰሙ ።
ይህን ያደረገልኝ ሰሙ ልዩ ነው ። ሐተታ አቱ ይባላል እንጂ ወልድ መንፈስ ቅዱስ አይባልም ወልድ ይባላል እንጂ አብ መንፈስቅዱስ አይባልም መንፈስ ቅዱስ ይባላል እንጂ አብ ወልድ አይባልም

፺ ወግህሉኒ ለትውልድ ትውልድ
፺ ይቅርታውም ለልጅ ልጅ ነው ለአለ ይፈርህም ።
ያው ግን ለሚያመልኩት ለሚፈሩት ፡ ሐተታ አባቷ ዳዊት ግህሉስ ለእግዚአብሔር እምሳሌም ወእስከ ለዓለም ዲበ እለ ይፈርህም ብሎ ነበርና ከዚያ እያይዛ እንዲህ አለች ።

፺፩ ወገብረ ኃይለ በመዝራዕቱ ። ኢሳ. ፶፩ ፡ ፱ ።
፺፩ እብ ቢሉ በልጁ ። ወልድ ቢሉ በሥልጣኑ ደጋግ ተኔምራት አደረገ ።
ወዘረዎ ሙ ለእስ ያዓብዩ ሕሊና ልቦሙ ።
ትዕቢተኞች ጸሐፍት ፈረሳውያንን አጋንንትን በተናቸው ።

፺፪ ወነሠቶሙ ለኃያላን እመናብርቲሆሙ ።
፺፪ ኃያላን ጸሐፍት ፈረሳውያንን ከሹመታቸው ሻራቸው ከልዕልናቸው እዋረዳቸው አንድም ኃያላን አጋንንትን ከማደሪያቸው ከሰው ለያቸው አዕበዮሙ ለትሑታን ።
ትሑታን ሐዋርያትን ዐሥራት በኩራት ቀዳምያት ሰጥቶ ትሑታን ነፍሳትን ልዕልና ነፍስ ሰጥቶ እከበራቸው ።

፺፫ ወአጽገሆሙ እምበረከቱ ለርሁባን ። ፩ ነገ ፪ ፩ ። መዝ. ፱፫ ፡ ፲

፺፬ ዓጣ ሥጋሪ ልብደ ሠሪ የነበሩ ርሁባን ሐዋርያትን ዐሥራት በኩራት ቀዳምያት ሰጥቶ እጸገባቸው ርሁባን ነፍሳትን ሥጋውን ደሙን ልጅ ነትን ሰጥቶ ደስ ጎሰኛቸው ።
ወፊኛም ። ዕራቆሙ ለብዑላን ዐሥራት በኩራት ቀዳምያት ተቀብለው ይኖሩ የነበሩ ጸሐፍት ፈረሳውያንን ባዶ እጃቸውን ሰደዳቸው ብዑላን አጋንንትን ባደጋቸውን ሰደዳቸው ።

፺፭ ወተወከረ ለአስራኤል ቀላዲሁ ።
፺፭ እንዲህ አድርጎም እሥራኤል ዘሥጋን ተዋሐደ ገብ ያዕቆብ ጎድሪ ወገብ አስራኤል ተዋረሰ እንዲል ።

፺፭ ወተወከረ ግህሉ ዘይቤሎሙ ለአባዊን ለአብርሃም ወለዘርዑ እስከ ለዓለም ። ዘፍ. ፲፯፻፱ መዝ. ፻፴፩ ። ኢሳ. ፶፩፡፳ ።

፺፭ ላባቶችን ለአብርሃም ለይሱጳቅ ለያዕቆብ የነገራቸውን ይቅርታውን እስከ ዘሰዓለም እስከ ።

፺፭ ወነበረት ማርያም ገበሃ መጠነ ሰላሳቱ እውራገ ።

፺፭ እመቤታችን ሦስት ወር ከኤልሳቤጥ ዘንድ ኖረች ።
ወእምድገራሁ አተወት ቤታ ከሦስት ወር በኋላ ወደ ቤቷ ተመልሰች ።

በእንተ ልደተ የሐንሰ መጥምቅ ።

፺፭ ወበጽሐ ርርኃ ለኤልሳቤጥ ከመ ትለድ፤
፺፭ ኤልሳቤጥ ልጅ የምትወልድበት ጊዜው ደረሰ ፡ ሐተታ ፡ ከዚያ ኑራ ቢሆን የመለኮት እናት ተልእኮ ባገኛት ነበርና ፡ ይህማ እንዳይሆን ጌታ የመጣው ለትሕትና ነው እንጅ ለልዕልና ነውን ብሎ እመቤታችን ነግሳዊት በተ መቅደስ ነችና ጎርስ ርስሐት እንዳያጻፍት ።
ወወለደት ወልደ ።
ወንድ ልጅ ወለደች ።

፺፭ ወሶበ ሰምዑ አገማዳሃ ወአግዋሪሃ ከመ አዕበዩ እግዚአብሔር ግህሉ ሶዕሌሃ ።

፺፭ ጉረበቶቿና ዘመዶቹ እግዚአብሔር ይቅርታውን እንዳበዛላት ማለት ልጅ እንደሰጣት በሰሙ ጊዜ ።

ተፈሥሖ ላቲ ።
በሷ ደስ እላቸው ። እንደም ምዕሌሃ ከሷ ጋራ እንደሷ ደስ እላቸው ። ሐተታ ፤ በትምህርቱ በትንቢቱ ደስ ያሰኛቸዋልና ።

፺፱ ወእምዝ እመ ሰሙን ዕለት መጽሐ ይግዘርዎ ለሕፃን ።

፺፱ ከዚህ በኋላ በሰምንተኛው ቀን ሊገዝፍት መጡ የሊቀ ካህናት ልጅ ነውና እክብረው ሊገዝሩት መጡ አለ ። ሌሎቹን ግን እያመጡላቸው ይገዝሩ ነበር ። ሐተታ ወይም ዝቅ ብሎ ቢሆን ሰ ነቱ ልሕሉሕ ይሆናል ወይም ከፍ ብሎ ቢሆን ሰውነቱ ይጠናል ይሰማዋልና አማካይ ቀን ሽተው ። ምስጢሩ ግን የሰምንቱ ብሔረ ኦሪት ምግብና ሲፈጸም ግዝረተ ነፍስ የሰምንቱ ሽህ ምግብና ሲፈጸም ግዝረተ ሥጋ ርሰው እንዲሰጠው ለማጠየቅ ወይስምይዎ በሰሙ አቡሁ ዘካርያስ ።

ባባቱ ሶም ዘካርያስ ይሉት ዘንድ ። ሐተታ እኛ ዛሬ ለወንድ ልጅ ባርባ ቀን ለሴት ልጅ በሰማንያ

ቀን በዕለተ ጥምቀት ስም እንደናወጣ እነሱም በዕለተ ግዝረት ስም ያወጡ ነበርና ።

፳ ወለውሥአት እሙ

፳ እናቱም መለበች

ወትቤ አልቦ ።

አይሆንም

አላ የሐንሰ ይሰመይ ስሙ ።

ስሙ የሐንሰ ይባል እንጂ አለች ።

፳፩ ወይቤልዋ አልቦ አምአዝግድኪ ዘከግሁ ስሙ ።

፳፪ ከዘመዶችሽ ወገን እንዲህ ያለ ስም የሰ እንደምን ይሆናል አሏት ።

፳፫ ወቀጽብም ለአቡሁ

፳፫ አባቱን ጠቀሱት

ወይቤልዋ መነ ትፈቅድ ይስምይም ።

ሴት ብታውቅ በወንድ ያልቅ ነውና ማን ቢሉት ትወዳለህ አሉት ።

፳፫ ወሰከለ ለውሐ ። ሉቃ ፳ ፲፫

፳፫ ዓይኑ ዓ ነው ያሉ እንደሆነ ጸፈ አልፋው አ ነው ያሉ እንደሆነ ብር ቀርጸችሁ ብራና ደምግ ችሁ ቀለም በጥብጣችሁ ስጡኝ ብሎ ለመነ ።

ወኢሐፈ እንዘ ይብል የሐንሰ ይሰመይ ስሙ የሐንሰ ይባል ብሎ ጸፈ ።

የሐንሰ ይሰመይ ስምንቱን ቀለም ጽፎ ከዚህ በኋላ ተናግሯል ሰው ሁሉ የስምንቱ ብሔረ ኦሪት የስምንቱ ሽህ ምግብና ሲፈጸም በልሳነ ነፍስ እንዲናገር ያጠይቃል እንድም የሐንሰ ይሰመይ ስሙ ብሎ ፲ን ጽፎ ተናግሯል ያሥሩ ቃላት ምግብና ሲፈጸም ሰው ሁሉ በልሳነ ነፍስ እንዲናገር ያጠይቃል ።

፳፬ ወእንክሩ ዙሉሙ ።

፳፬ ሁሉም አደነቁ ።

ወከወተ አፋሁ ወነበበ ።

እንደበቁ ረቶ ተናገረ ።

ወባረኮ ለእግዚአብሔር ።

እሱም እግዚአብሔርን አመሰገነ ። ሐተታ ከዚህ ጊዜ ያደረሰኸኝ ብሎ ።

፳፭ ወኮን ፍረሃት ላዕል ዙሉ ለብእ ዘውእቲ ብሔር ወላዕል ዙሉ ደወለ ይሁዳ ።

፳፭ በይሁዳና በዚያ አገር ባሉ ሰዎች ሁሉ የእንክሮ ፍረሃት አደረባቸው ።

ወተናገርም ለዘንቱ ነገር ላዕል ዙሉ ደወለ ይሁዳ። በይሁዳ አውራጃ ሁሉ ይህን ነገር ተጫውቱት ።

፳፮ ወዓቀብም በልቦሙ እለ ሰምዕም

፳፮ የሰሙት ሁሉ በልቦናቸው አስተዋሉት። ወእሙሰ ተዓቀብ ዘንተ ዙሉ ነገረ ወትወድዮ ውስተ ልባ እንዲል ።

ወይቤሉ ምንትኑ ይከውን እምዘንቱ ሕፃን ።

ከዚህ ሕፃን የተነሣ ምን ይሆን እንድም ይህ ባላቴና እንደምን ያለ ይሆን እንደ ናገ አበ እንጋድ እንደ ሙሴ ጠላት ይገድል ባሕር ይከፍል ያመና ይጋርድ ሙና ያወርድ እንደ አያሱ በረድ ያዘንም ፀሐይ ያቆም እንደ ጊደምን ጸቃይ ይዘረጋ ጠል ያወርድ እንደ ሌልያስ ሰማይ ይለገም አላት ያዘንም ይሆን አሉ ።

እስመ እደ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ።

የእግዚአብሔር ኃይል አድርጎታልና ።

፳፯ ወመልእ መንፈስ ቅዱስ ላዕል ዘካርያስ አቡሁ ።

፳፯ በዘካርያስ መንፈስ ቅዱስ አደረበት ። ሐተታ ተለይቶትን ያውቃል ቢሉ ሥራ አሠራው ሲል ነው ።

ተነበየ ወይቤ ።

ተነበየ ብሎ እንድ

እርእስት ይቤ ብሎ ጀት እርእስት ተናገረ ሳሁለቱም ያመጣል ።

፳፰ ይትባረከ እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል ዘተማህሰን ወገብረ መድኃኒተ ለሕዝቡ ዚአሁ መዝ ፳፫ ፡ ፲፪ ።

፳፰ ይቅር ያለን ለወገናቹ ደኅንነትን ያደረገልን የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር ይከበር ይመስገን ብሎ ተናገረ ።

፳፱ አገሥአ ለነ ቀርነ መድኃኒትን እምቤተዳዊት ገብሩ ። መዝ ፡ ፻፴፩ ፡ ፲፮ ።

፳፱ ከባለግሉ ከዳዊት ወገን የምንድንበት ክርስቶስን ያሥነማልን ። ሐተታ ፤ ቀርን ጸለው እንስሳት በቀንዳቸው ድል እንዲያደርጉ ምእመናንም በሉ አጋንንትን መናፍቃንን ድል ይነሱበታልና ብከ ንወግዎሙ (ዙሉሙ ፀርነ እንዲል እንድም አራት ሽቱ እምስተኛ በዘይት አጣፍጠሙ ሰቀንድ አድርገው ያኖራሉ መንግሥት የሚገባቸው ከቤተ ይሁዳ የተወለዱ ቀኝ አካላቸውን ተቀብተው መንግሥትን ። ከህነት የሚገባቸው ከቤተ ሌዊ የተወለዱ ቀኝ አካላቸውን ተቀብተው ከህነትን እጅ ያዩ ጋሉ እሱም እንደ አራት ሽቱ አራቱን ባሕርያት ሥጋ እንደ እምስተኛ ዘይት ባሕርያ ነፍስን ነሥቶ ከህነትን መንግሥትን ለራሱ ገንዘብ አድርጎ ለምእመናን የሚያድል ሁኗዋልና

፫ በከመ ነበበ በኦፊ ነበያቲሁ ቅዱሳን አለ አምላኩም ኤር ፳፫ ፡ ፮ ።

፫ እለ እምስብእ እለ እምጥንት ሲል ነው ከሰው ወገን በሚሆኑ ከጥንት በነበሩ ንዑዳን ፤ ከቡራን በሚሆኑ በነበያት አድሮ እንደተናገረ ።

፫፩ ከመ ያድኅነን እምእደ ፀርነ ።

፫፩ ከጠላቶቻችን እጅ ያድነን ዘንድ ።

ወእምእደ ክሉሙ እላ ይጸልዑን ።
ከሚጠሉንም ሁሉ እጅ ማለት ከእኩያት ፍትወ
ታት ኃጣውእ ያድነን ዘንድ ሕተታ የሚያጣሉን
ስለሆነ ይጸልዑን አለ ።

፪፻ ከመ ይግበር ማህሉ ምስለ አበዊን ።
፪፻ ላባቶቻችን ያደረገውን ላባቶቻችን እን
ዳደረገላቸው ካባቶቻችን ጋራ ይቅርታውን ያደርግ
ዘንድ ።
ወከመ ይዘከር ኪዳኖ ቅዱስ ዕኑዕ መሐላውን ያስብ
ዘንድ ።

፪፻ መሐላሁ ዘመሐለ ለአብርሃም አቡን ።
ዘፍ ጽደ፣፲፮ ፡ ኤር ፴፩፣፴፫ ፡ ዕብ ፩፣፲፫ ።

፪፻ መሐላውም ላባታችን ለአብርሃም የማ
ለው ነው ።

፪፻ ከመ የሀዘን በፀኢ፣፯፻ እምእደ ፀርነ።
፪፻ በጠላቶቻችን በአጋንንት እጅ የተወረወ
ረው ጦር የተጣለው ጦር ያገኘናል ብለን በማ
ንፈራ ገንዘብ የማንፈራበትን ሥጋውን ደሙን ልጅ
ነትን ይሰጠን ዘንድ ።

፪፻ ያድነን ናምልኮ በጽድቅ ወበርትዕ ።
፪፻ በጽድቅ አሚን ጸንተን በንጽሐ ጠባይዕ
ሁነን እናምነው ዘንድ ። እንድም በወንጌል በእ
ሪት ሁነን እናምልከው ያድነን ።
በትድሚሁ ።

እሱ ባለበት ዘመን ፖስት ዓሙት ከፖስት ወር ።
ወበጽሉ መጥዕሊን ።
እኛ ባለንበትም ዘመን ሁሉ አንድም በቅድሚሁ
በክሉ መጥዕሊን ፤ እሱ ባወቀው ባለንበት ዘመን
ሁሉ አምልከነው ያድነን ዘንድ ።

፪፻ ወእንተኒ ሕፃን ነቢየ ልዑል ትሰመይ ።
ሚል ፪፣፮ ፡ ሉቃ ፩፣፲፮ ።

፪፻ ይቤ ላለው ጨርሶ ተነበየ ላለው አመጣ
አንተም ብላቴና ልዑል እግዚአብሔር የሾመህ መም
ሀር ትባላለህ ።
እስመ ተሐውር ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ትጺሕ
ፍኖቶ መንገድ ልትጸርግ በእግዚአብሔር ፊት ትሔ
ዳለህ ማለት ሰውን ከኃጢአት ከጣዖት ትለይ ዘንድ
መንፈቅ ተቀድመህ ታስተምራለህና ።

፪፻ ከመ ተሀበሙ ያእምሩ መድኃኒቶሙ ።
፪፻ ተሀበሙ መድኃኒቶሙ ያእምሩ መድኃኒ
ቶሙ ብለሕ ግጦም መድኃኒታቸው ከርስቶስን ነዋ
በግዑ ብለህ ትዳርጋቸው ዘንድ ። ያእምሩ ሊያውቁ
አንድም መድኃኒታቸው ከርስቶስን ሊያውቁ ታስ
ተምራቸው ዘንድ ።

፪፻ በዘይትጋደግ ሉሙ ኃጢአቶሙ በማህሉ
ወበጽሕረቱ ለአምላክነ ለዘሐወፀን እምእርዳም ዘካ
፫፣፱ ፡ ሚል ፪፣፱ ።

፪፻ ለና ለ አንድ ወገን ከአርያም ወርዶ በጎ
በገን በፈጣሪያችን ይቅርታና ቸርነት ኃጢአታ
ቸውን በሚስረይላቸው ገንዘብ ይስረይላቸው ዘንድ፤

፪፻ ወሠረቀ ከመ ያርዕዮሙ ብርሃኖ ለእለ ይነ
ብሩ ውስተ ጽልሙት ወጽላሎተ ሞት ።

፪፻ በድንቁርና በቀበጸ ተስፋ ላሉ ዕውቀ
ትን ይገልጽ ዘንድ ተወስደ ።
ከመ ያርትዕ እገሪን ውስተ ፍኖተ ሰላም ።
እግረ ሕሊናችንን ወደወንጌል ጎዳና ያቃናልን ዘንድ
፹ ወልጎቀ ሕፃን ።
ብላቴናው አደገ ።

፹ ወፀንዐ በመንፈስ ቅዱስ ።
በመንፈስ ቅዱስ ጸና ። ሕተታ ልጅ የሚያሳድግ
ብቻ ጣቢታ አይደለም ኃይል አልጎቂተ ክሉ አለ
ችና ጸንዓ በመንፈስ ቅዱስ አለ ።
ወነበረ ኃቅለ አስከ እመ ያገይሥም ጎበእሥራኤል
ምክራቸው አስተምራቸው ብ/ው ሥላሴ ወደ እሥ
ራኤል በመምህርነት አስከያማልዱት ድረስ አን
ድም አስራኤል ምክረን አስተምረን ብለው በመ
ምሕርነት አስከያማልዱት ድረስ በበረሃ ኖረ ። አን
ድም አስከ እመ ያስተርኢ ሉሙ ለእሥራኤል ይላል
አብነትለእሥራኤል በመምህርነት አስከ ገለጽ ድረስ
በበረሃ ኖረ ።

በአንተ ልደተ ኢየሱስ ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ ወኮነ በውክቱ መዋዕል ወዕኦ ትእዛዝ እም
ነበ አውግሥጦስ ቂሣር ከመ ይጸሐፍ ክሉ ዓለም።

፩ ኮነ ያለውን ወጽኦ ብሎ አመጣው ሰው
ሁሉ ከግብር ይቈጠር ዘንድ በዚያ ወራት ከአውግ
ሥጦስ ቂሣር ትእዛዝ ወጣ ጸሐፊዮ ለውክቱ ብእሲ
ከመ ዘሞተ እንዲል ። ሕተታ ፡ አውግሥጦስ ማለት
ሠጣጤ ከርሥ ቂሣር ማለት ጸዳል ማለት ነው
ይህስ እንዳይሆን ጌታ በዘመኑ ተወዷል ብሎ
አውግሥጦስ ማለት ፀዳል ማለት ነው ። ቂሣር
ማለት ሠጣጤ ከርሥ ማለት ነው ። ታሪክ የሮም
ንጉሥ ካንድ ጉልማሳ ሚስት ያለ ፈቃዱ ደረሰባት
ባሏን ትወድ ነበርና ያለ ፈቃዱ ደረሰብኝ ብላ
ታንቃ ሞተች ፤ ወንድሞቿዋ እንታችን የሞተች
አንጂ በሱ ምክንያት ነው ብለው ከቤተ ጣዖት
ገብቶ ሲወጣ ሽምቀው ገደሉት ኋላ ሕዝቡ እሱስ
አሷስ የሞቱ አንድ ሰው ብናሠለጥን አይደለም
ብለው ነገር የሚወስኑላቸው መቶ ሃያ ባውላ ሹመ
ዋል ከመቶ ሃያው ባውላ ያንዱ ባውላ ሚስት ሪንሳ
ሳልች በምትወልድበት ጊዜ ሞተች ገንዘው እንቀ
ብራለን ሲሉ፣፩ንስ ተንቀሳቀሰ ሕያውን ከምውትጋር
እንቀብራለን ብለው ሆዱን ቀደው አወጡት

አደገ ኃያል ምሐረ ጸብእ ሆነ አኔህን ሁሉ አጥ
ፍቶ ነግሷል አንድም ኃይለኛ ጠላት ተነሥቶባቸው
አጥፋልንና እናነግሥሃለን ብለውት አጥፍቶላቸው
አንግሠውታል ፡ ከባወላው ወገን ስለ ተወለደ
ብልዮስ ቁሣር ብለውታል ፡ ብልዮስ ቁሣር ጋብዮስ
ቁሣርን ጋብዮስ ቁሣር አውግሥጦስ ቁሣርን ፡ ይወ
ልዳል ይህ ሦስተኛ ቁሣር ነው ፡

፪ ወውእቱ ጸሐፍ ቀዳሚ ፡

፪ ይህ ቀጽር መጀመሪያ ነው ፡

አመ ቄራኔዎስ መስፍን ለሶርያ ቄራኔዎስ ለሶርያ
ደጃዝማች ተሹሞ በነበረ ጊዜ አንድም ወውእቱ
ጸሐፊ ቀዳሚ ይላል አብነት አሉ መጀመሪያ ቄጠረ።

፫ ወሐረ ሐሉ ሰብእ ይጸሐፍ በሰ ሀገሩ ፡

፫ ሰው ሁሉ በየሀገሩ ከግብር ይቄጠር ዘንድ
ሐደ ፡

፬ ወዓርገ ዮሴፍኒ እምገሊላ እምሀገረ ናዝ
ሬት መንገል ይሁዳ ገብ ሀገረ ዳዊት እንተ ሰማ ቤተ
ልሔም ፡ ፩ ነገ ፳፮ ሚካ ፩ ፡ ፪ ፡ ማቴ ፡ ፪፻፮ ፡

፭ ዮሴፍም ናዝሬት ከምትባል ሀገር ከገሊላ
ቤተ ልሔም ወደምትባል የዳዊት ሀገር ወደ ምት
ሆን ወደ ይሁዳ ወጣ ፡

እስመ ውእቱ ኮነ እምቤተ ዳዊት ውእቱ ፡

ከዳዊት ወገን ነውና ፡

ወእምላዝማዶ ቤቱ ውእቱ ፡

ከዘመዶቹ ወገን ነውና ፡

፭ ወሐረ ይጸሐፍ ምስለ ማርያም እንተ ፈጋሩ
ሎቱ እንዘ ፅንሰት ይእቲ ፡

ሐረ ምስለ ማርያም ይጸሐፍ ምስለ ማርያም ብለህ
ግጠም ፡

፭ ከሙኛው ከመቤታችን ጋራ ጸንሳ ሳለች
ይቄጠር ዘንድ ሄደ ፡

፮ ወእምዝ እንዘ ሀሪጪ ህየ በጽሐ ዕለተ
ወሊድታ ፡

፮ ከዚህ በኋላ በዚያ ሳሉ የምትወልድበት
ጊዜ ደረሰ ፡

፯ ወወለደት ወልደ ዘበኩራ ፡

፯ የበኩር ልጅዋን ወለደች ፡

ወአሠረቶ መንኮብያቲሁ ፡

አውራ ጣቱን አሠረችው ሐተታ ፡ ያጸናዋልና ፤
ምትሐት እንዳይደለ ለማጠየቅ አንድም በባራ ልማድ
አንድም ዮሴፍ ኒቆዲሞስ አንዲህ አድርገው ይገ
ንዙሃል ስትል ፡

ወእስከበቶ ውስተ ጎል ፡

በበረት አኖረችው እስመ አልቦሙ መካን ለማገ
ደሮሙ ብሉ እንዲያመጣው ቦታ የላቸውምና እን
ድም ላሕዎን እእመረ ዘአጥረዮ አድገኒ ምትግሆ
ይላል ፡ እህያ ላህም እምኃ አስትንፋስን ገበሩ የሚል

ነው፣ አስተማወቅም አስትንፋስ አድግ ወላህም
በመዋዕለ ቀረ አንዲል ፡

ወጠብለሉቶ በአጽርቅት ፡

በጨርቅ ጠቀለለችው ብታጣ እንድም ምትሐት
እንዳይደለ ለማጠየቅ ፡ እጃድም ዮሴፍ ኒቆዲሞስ
በድርብ በፍታ እንዲህ ይገንዙሃል ስትል አንድም
ካህናት ዕለት ዕለት ሥጋህን ይጠቀልሉታል ስትል
እስመ አልቦሙ መካን ውስተ ማገደሮሙ ፡

ለማደሪያቸው ቦታ አልነበራቸውምና እስከበቶ ላለው

፳ ወሀለው ናሉት ውስተ ውእቱ ብሔር ይተ
ግሑ ወይሄልው ፡

፳ በዚያ ሀገር ተግተው የሚጠብቁ ጠባቂች
ነበሩ ፡

ወየዓቅቡ መራዕዪሆሙ ሌሊተ በበዕብራቸው ፡
በየፈረቃቸው ተግተው መንጋቸውን የሚጠብቁ ፤
ሐተታ ቀዳማይ እካች ካልዓይ እካች ሣልዓይ
እካች ፡ ራብዓይ እካች እንዲሉ ዐሥራ ሁለቱን
ሰዓተ መዓልት ካራት ተካፍለው ይጠብቃሉ ሦስት
ምስት ይደርሳቸዋልና በበዕብራቸው አለ ፡

፱ ወናሁ ቆመ መልእክ እግዚአብሔር ጎቤ
ሆሙ ፡

፱ እነሆ ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልእክ ባጠ
ገባቸው ቆመ ፡

ወስብሐተ እግዚአብሔር ሠረቀ ላዕሌሆሙ ፡

ከቤተ ልሔም እሳቸው እስካሉበት ድረስ ባሕረ
ብርሃን ፈሰሰላቸው አንድም በረቀ ይላል አልፎ
እንደ መስቀል መብራት ቦግ ቦግ ብሉ ታየ።
ወፈርሁ ዓቢያ ፍርሃተ ፡
ፈጽመው ፈሩ ፡

፲ ወይቤሉሙ መልእክ ኢትፍርሁ ፡

፲ መልእኩ አይዟችሁ አትፍሩ አላቸው ፡
እስመ ናሁ እዚንወክሙ ዐቢያ ዜና ዘይከውን ፍሥሐ
ለከሙ ወላኩሉ ሕዝብ ፡

ሐተታ ለመልእኩ ፍርሃት አርቆ መናገር ልማድ
ነው ኢትፍራህ ህካርያስ እንዲል ፡ እናንተን ሰውንም
ሁሉ ደስ የሚያስኝ ነገር እነግራችኋለሁ ፡

፲፩ እስመ ናሁ ተወልደ ሰከሙ የም መድኅን
ዘውእቱ ክርስቶስ እግዚእ ቡሩክ በሀገረ ዳዊት ፡

፲፩ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌላበት
በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስ የሚያድል የዓለም መድ
ኃኒት የሚሆን የባሕርይ አምላክ ክርስቶስ በዳዊት
ከተሟ በዳዊት ባሕርይ ተወልዷልና ፡

፲፪ ወክመዝ ትእምርቱ ለክሙ ፡

፲፪ ምልክቱ ይህ ነው ፡

ትረከቡ ሕፃኑ ኤሱረ መንኮብያቲሁ ፡
ሕፃኑ አውራ ጣቱን ታስሮ ወጥብሉሰ በአጽርቅት
በጨርቅ ተጠቅሉ ፡

ወስኩበ ውስተ ኅል ፤
በበረት ተጥሎ ታገኘታለችሁ ።

፲፫ ወግብተ መጽሐ ምስለ ውላቱ መልእክ
ብዙኃን ሐራ ሰማይ ።

፲፫ ከዚያ መልእክ ጋራ ብዙ መልእክት ነጉ
ደው ሲመጡ ተሰሙ ።
ይሴብሕዎ ለእግዚአብሔር ።
እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ።

፲፪ ወይብሉ ስብሐት ለእግዚአብሔር በሰማያት
፲፪ እምላክ ለሆነ ሥጋ ከሥላሴ ጋራ ባንድነት
ምስጋና ይገባዋል ወሰላም በምድር ለዕጻለ እመሕ
ያው ሥምረቱ ።

የሰው ግዕዛት ይሰጠው ዘንድ በምድርም ዕርቅ
ተወጠነ እያሉ ፩ም ስብሐት ለእግዚአብሔር እያ
ልክ መልስ ገባብ አትሻ እምላክ ሰው ሆነ ።
ወሰላም በምድር

ሰው እምላክ ሆነ እያሉ ።
ሥምረቱ ለሰብእ ።

የሰው ፍቅር አገብሮት እምላክ ሰው ቢሆን ሰው
እምላክ ሆነ ላለው ። እንድም ስብሐት ለእግዚአ
ብሔር በሰማያት በመላእክት ዘንድ ምስጋና ተደ
ረገ በበታቸው በልዕልናቸው ሰማያት አላቸው ።
ወሰላም በምድር ወደቂቱ አዳግ ዘንድ እንድነት
ሆነ ። የጥ አሐዶ ሙርጓተ ኮኑ መላእክት ወሰብእ
ኩ ይሰብሕዎ ልክርሱቱስ በቃለ አግኝ እንዲል
መላእክት ከኖሉት ኖሉት ከመላእክት ጋራ እንድ
ሁነው እመስገናዋልና ለዕጻለ እመሕያው ሥምረቱ
የሰው ፍቅር አገብሮት እምላክ ሰው ቢሆን የሁ
ለቲም መፍቻ ።

፲፮ ወእምዝ ዓረገሙ መላእክት እምገቢሆሙ
ወስተ ሰማይ ።

፲፮ መላእክት ከሰባቸው ተለይተው ወደሰማይ
ከወጡ በኋላ ።

ይቤሉ እመንቱ ሰብእ ኖሎት ገሔር አስከ ቤተ
ልሔም ።

እነዚያ ጠባቆች እስከ ቤተ ልሔም ድረስ እንሂድ።
ወናእምር ዘንተ ነገረ ዘእርእየኝ እግዚአብሔር ።
እግዚአብሔር የገለጸልንን ነገር እንወቅ አሉ ።
ሐተታ ከዚያ መልእክ እለ ከዚህ እግዚአብሔር
እለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም መል
እክ ካለበት እግዚአብሔር እግዚአብሔር ካለበት
መልእክ አይለይምና ።

፲፯ ወሐሩ ፍጡኝ ።
፲፯ ፈጥነው ሂዱ ።

ወረክብዎሙ ሰማርያም ወለዮሴፍ ።
የሴፍንና እመቤታችንን

ወሕጥንጌ ይሰክዳ ውስተ ኅል ሕፃኑም በኅል ተኝተ
አገኘዋቸው ።

፲፯ ወርእዮሙ እእመሩ ከመ በእንተ ሕፃን
ዘነገርዎሙ ።

፲፯ አይተው የነገሯቸው ስለ ሕፃኑ እንደ ሆነ
አወቁ ።

፲፰ ወክሎሙ እለ ሰምዑ አንክሩ ዘነገርዎም
ኖሎት ።

፲፰ መላእክት የነገሯቸው ኖሎት አይተው ።
እንድም የነገሯቸው ኖሎት አይተው እንድም ኖሎት
የነገሯቸው ሌሎች ሰምተው አደነቁ ።

፲፱ ወማርያምሰ ተዓቀብ ዘንተ ክሎ ነገረ
ወትወድዮ ውስተ ልባ ።

፲፱ እመቤታችን ግን ይህን ነገር ታስተው
ለው ነበር በልቡናዋም ታኖረው ነበር ።

፳ ወተመይጦ ኖሎት እንዘ ይሴብሕዎ ወየ
እኩትዎ ለእግዚአብሔር በእንተ ክሎ ዘርእዩ ወሰ
ምዑ ዘክመ ይቤልዎሙ ።

፳ እንደ ነገሯቸው ስላዩት ስለሰሙት ነገር
ሁሉ እግዚአብሔርን እያመሰገኑት ጠባቆች ተመ
ለሱ ። እንዲህ ያለ ምሥጢር የገለጽክልን ተመ
ስገን እያሉ ።

ዘክመ ተገዝረ ኢየሱስ ወዘክመ አቀምዎ
ውስተ ቤተ መቅደስ ።

፳፩ ወእመ ተፈጸመ ሰሙኝ ዕለት ወሰድዎ
ለሕፃን ከመ ይገዛርዎ ዘዕ. ፲፯. ፲፱ ዘልዋ. ፲፱. ፲፱ ግቲ
፩. ፳፩ ሉቃ ፩. ፳፩ ።

በሰምንተኛው ቀን ሊገዝሩት ወሰዱት ።
ወሰመይዎ ስም ኢየሱስ በክመ ሰመዮ መልእክ

እምቅድመ ትዕንሶ በክርግ ።
መልእኩ ሳትጸንሰው ኢየሱስ ትዩዋለሽ ብሎ እንደ

ተናገረ ስሙንም ኢየሱስ ይሉት ዘንድ ። ሐተታ
የሐንሰን የሊቀ ካህናት ልጅ ነው ብለው አክብረው

ሊገዝሩት መጡ እለ ፡ ጌታ ግን መምጣቱ ለትሕ
ትና ነው እንጂ ለልዕልና አይደለምና ወሰዱት

እለ ፡ ሃይማኖተ አበው ዝንቱ ዘተገዝረ እመ ሳምን
ዕለት ዝንቱ ዘገዘርዎ በሥርዓተ ሕፃናት ይላል ስን

ከግር አልተገዝረም እለ ። እንደምን ነው አይጣ
ለም ቢሉ አይጣላም ። ስንከግር ምን ቁም ነገር

ነው ነገር እንደ ሃይማኖተ አበው ነው ፡ ይህስ
ስንከግርን መንቀፍ ሃይማኖተ አበውንም መንቀፍ

ነው መላሻቸው እንድ ነው ብሎ ገዛሪው ምላጭ
ይዞ ቀርቧል ወዳጅ ልትገዝረኝ መጣህ ቢለው

ምላጩ እንደ ሰም ቀልጠታል ከዕለተ ዓርብ አስቀ
ድም ደሙ አይፈስምና እሱ በተአምራት ተገዝሯል

ሃይማኖተ አበው መገዘሩን ሲያይ ተገዝረ እለ ።
ስንከግር በገዛሪ እጅ አለመገዘሩን ሲያይ አልተገ

ዘረም እለ ።
፳፪ ወእመ ተፈጸመ ዕድሜ ገጽሐሙ ዘል

፲፪ ፳ ዘዕ ፲፱. ፲፱ ዘኩ ፳. ፲፱ ።

፳፪ ከሕርስ ደም የሚነጹበት ቀን በደረሰ ጊዜ ሐተታ ፡ በሌሎች ሴቶች ልማድ መናገር ነው እንጂ በመቤታችንስ ይህ ሁሉ የለባትም እንደም ከሰው የሚለዩበት ቀን በተፈጸመ ጊዜ ለወንድ ባርባ ቀን ለሴት በሰማንያ ቀን ፡ በከመ ሕገ ሙሴ ወሰድም ኢየሩሳሌም ያቅምዎ ቅድመ እግዚአብሔር ፡ ከእግዚአብሔር ፊት ሊያቆሙት ማለት እንደ አሪት ሥርዓት አጅ ያሰነሱት ዘንድ ወደ ቤተ መቅደስ ወሰዱት ፡

፳፫ በከመ ጽሑፍ ውስተ ሕገ እግዚአብሔር ኩሉ ተባዕት ዘይፈትሕ ማገፀን እሙ ቅዱስ ይስመይ ለእግዚአብሔር ፡

፳፫ በኩር ሁኖ የሚወለደው ሁሉ የእግዚ አብሔር ልዩ አገልጋይ ይባላል ተብሎ በአሪት እንደ ተጻፈ ፡ ሐተታ ፈታሔውስ አባቱ ነው መግ ለሚውን ሲያይ እንዲህ አለ እንጂ ፡

፳፬ ወከመ ያብኡ መሥዋዕተ በከመ ተብ ሀለ ውስተ ሕገ እግዚአብሔር ፡

፳፭ በአሪት እንደ ተነገረ ስለ እሱ መሥዋዕት ያቀርቡለት ዘንድ ፡

ዘውግ ማዕነቅ ፡

የዋናስ ወገን ቡሳል ፡ የቡሳል ወገን ዋናስ እንደም ሁለት ቡሳል ሁለት ዋናስ ዘውግ እልባስ አንዲል ፡ ወእመ እኮ ከልኤቲ ዕጉለ ርግብ ፡

ይህም ባይገኝ ሁለት ርግብ ሊሠውለት ሐተታ ፡ አንዱን ሠውቶውሃ በብርት እድርን ደሚን ይቀበ ለዋል ባንዲቱ እየነከረ ይረጭባታልእስሚዛ እንዶድ አውባን ቅጠል የተገነገን ሐር ጽሕመ ጠሊ ጨምሮ ይረጭበታል ኋላ ፈትቶ ከበረሐ ወስዶ ይጥሳታል የተሰዋችዬቱ የጽድቅ የወንጌል ያልተ ሠዋችዬቱ የአሪት የኃጢአት ምሳሌ ፡

፳፭ ወህሉ ፩ዱ ብእሲ በኢየሩሳሌም ዘስሙ ስምዖን ፡

፳፭ በኢየሩሳሌም ስምዖን የሚባል አንድ ሰው ነበረ ፡

ወውእቱ ጸድቅ ፡

እሱም ደግ ፡

ወየዋህ ፡

ትን ጋዳጌ በቀል ነበረ ፡

ወይሴፈው ይርአይ ፍሥሐሆሙ ወመድኃኒቱሙ ለእ ሥራኤል ፡

የእሥራኤልን ድኅነት ያይ ዘንድ ተስፋ ያደርግ ነበረ ፡

ወመንፈስ ቅዱስ ሳዕሌሁ ፡

መንፈስ ቅዱስ አድርበታል ያደረበት ነበር ፡

፳፮ ወእርአዮ መንፈስ ቅዱስ ከመ እይሙት ዘአንበለ ይርአይ መሲሐ ለእግዚአብሔር ፡

፳፮ እግዚአብሔር በተዋሕዶ ያከበረው ወል ድን ሳያይ እንዳይሞት መንፈስ ቅዱስ ነግሮት ነበር ፡

ታሪክ ፡ በጥሊሞስ የሚባል ገናና ንጉሥ ነበረ ከገናንነቱ የተነሣ ይህን ዓለም እንደ ሰም አቅልጦ እንደ ገል ቀጥቅጦ ገዝቶታል ያገሩን ሁሉ ቋንቋ ያውቅ ነበር ፡ ምን ቀረኝ ብሎ ጠየቀ ብዙ ጥበብ ብዙ ምሳሌ ያለባቸው አርባ ስድስቱ መጻሕፍት ብሉያት ቀርተውሃል አሉት በዚያ ወራት በሥራ ኤል ሠልጥኖባቸዋልና ጸሐፍቱንም መጻሕፍቱ ንም ስደዱልኝ ብሎ ላከ አርባ ስድስቱን መጻሕፍት ብሉያት ሰባ ሁለት ጸሐፍት አድርገው ሰደዱለት ሁለቱ ከመንገድ ሙተው ቀርተዋል ለሰባው የሚ ላካቸው አንድ አንድ ብላቴና እያደረገ ለሁለት ለሁለት እንዳንድ ድንኳን ሰጣቸው ሠላሳ አምስት ይሆናል ታናናሹን እንዳንድ ደጋጉን ለሁለት ለሁ ለት የዕብራይስጡን በጽርዕ ቋንቋ ጻፉ ብሎ ሰጣ ቸው ፡

መጽሐፈ ኢሳይያስ ለስምዖን ደረሰው ፡ ሲጽፍ ናሁ ድንግል ትጽንስ ወትወልድ ወልደ ከሚለው አንቀጽ ደረሰ ፡ ድንግል በድንግልና ትጽንሳለች በድ ንግልና ትወልዳለች ብዬ ብጽፍ ስንኳን የአሕዛብ ንጉሥ የእሥራኤልን ንጉሥ ቢሆን ይቀበለኛል ብሎ ወለት ትጽንስ ብሎ ጻፈ ፡ እንቅልፍ መጥቶበት ተኝቶ ቢነቃ ወለትን ፍቆ ድንግልን ጽፎ አገኘ ፡ ድንግልን ፍቆ ወለት ብሎ ጻፈ ፡ ሁለተኛ እንቅልፍ መጥቶበት ተኝ ቢነቃ ወለትን ፍቆ ድንግልን ጽፎ አገኘው ድንግልን ፍቆ ወለትን ጽፎ ሦስተኛ እን ቅልፍ መጥቶበት ተኝ ቢነቃ ወለትን ፍቆ ድንግልን ጽፎ አገኘው ፡ እፍቃለሁ ሲል ኢትመውት ዘእ ንበለ ትርአይ መሲሐ ለእግዚአብሔር ብሎ ይህን ነግሮታል እንዲህ መሆኑ ለስምዖን ነው ቢሉ ውስጡ ጥበበ እግዚአብሔር ነው ፡ በዕብራይስጥ የተጻፉትን ዓላውያን የሚያቃጽፏቸው ናቸውና ፡

በዕብራይስጥ የተጻፉት ሲገቡ በጽርዕ የተጻፉት እንዲገኙ አድርጓል ፡ ዘመኑ አምስት መቶ ነው ያሉ እንደሆነ ይህን ሲጽፍ ሁለት መቶ አምሳ ሁለት ነበር ይህን ከጻፈ በኋላ ሁለት መቶ አምሳ ኖሯል ሦስት መቶ ነው ያሉ እንደሆነ ይህን ሲጽፍ መቶ አምሳ ሁኖት ነበር ይህን ከጻፈ በኋላ መቶ አምሳ ዘመኑ ኖሯል ፡ መምር ኤስድርስ ግን ይህን ሲጽፍ ያስራምስት ዓመት ብላቴና ነበር ብለዋል ፡

፳፯ ወወስዶ መንፈስ ምክራብ ፡

፳፯ ካልጋ ተጣብቆ ሲኖር መንፈስ ቅዱስ እነሣሥቶ እጽናንቶ ወደምክራብ ወሰደው ወሶበ አብዕም አዝማዲሁ ለሕፃን እግዚእ ኢየሱስ ከመ ይግበሩ ሎቱ ዘበሕጉ ፡

በአራት እንደ ታዘዘ ያደርገላት ዘንድ ብላቴናውን የሴፍና እመቤታችን ወደ ቤተ መቅደስ ባገቡት ጊዜ ፡

፳፰ ተወከሮ ውሉቱኒ ወአንበሮ ውስተ ሕፃኑ ፳፰ እሱ ተቀብሎ አቀፈው ፡
ወባረኩ ለእግዚአብሔር ፡
ከዚህ ጊዜ ያደረሰከኝ ከደዌዬ የፈወሰከኝ ብሎ እግዚአብሔርን እመስገነው ፡

፳፱ ወይቤ ይእዜ ትሥዕሮ ለገብርክ ፡
፳፱ በታቀፈው ጊዜ ታድሷል ወደኸው እንደሆነ ከዚህ ላኑርህ እለው ባረዘን ዛሬ በሞት ታስናብተዋለህ ትሥዕሮ ልታሰናብተው ይገባል ወንጌል አስናብተው በሰላም ፡
ዓር ጋር ሳይፀናብኝ በሽማግሌ ዓር ጋር ይፀናልና።

፴ እግዚአ በከመ አዘዝክ ፡
፴ ሰሚው አብ ነው ያሉ እንደ ሆነ አቤቱ ኢትመውት ዘእንበለ ትርክዶ መሲሐ ለእግዚአብሔር ብለህ እንደ ተናገርክ ፡

፴፩ እስመ ርእዩ አዕይንትዩ አድገኛተክ ፡
ዘአስተዳሎክ ቅድመ ሁሉ ሕዝብክ ፡

፴፪ ለወገኖችህ ፊት ያዘጋጀኸውን አድገኛትህ ወልድን አይቻለሁና ፡

እንድም ሦስት እመት ከሦስት ወር ከሚያዩት አስቀድሞ ያዘጋጀኸው አድገኛትህ ወልድን አይቻለሁና እንድም ሰሚው ወልድ ነው ያሉ እንደሆነ ፡
በከመ አዘዝክ ፡
መሬት አንተ ብለህ እንደተናገርክ ይህ የሁሉ ነው በወገኖችህ ፊት ያዘጋጀኸውን አድገኛትህን አይቻለሁና እንድም ሦስትም ዓመት ከሦስት ወር ከሚያዩት ተእምራት አስቀድሞ ያዘጋጀኸውን አድገኛትኸን አይቻለሁና ፡

፴፫ ከመ ትከሥት ብርሃን ለአሕዛብ ፡
፴፫ ሰነሕዛብ ትንቢትን ተስፋን ትገልጽ ዘንድ፤ ወከብረ ለሕዝብክ እሥራኤል ፡
ለእሥራኤል ሃይማኖትን ልጅነትን ትገልጽ ዘንድ ፡
ሐተታ እንዲህ ማለት ማካፈል አይደለም በወንጌል ካመኑ በኋላ ሁሉም በሁሉ ያሉ ናቸው የሌለ የሌላ ቸውን ሰጥቶ መናገር ነው እንጂ ፡

፴፫ ወየሴፍስ ወእመ ያነከሩ በእንተ ዘነበበ ላዕሌሁ ፡

፴፫ እመቤታችንና የሴፍ ግን ስለሚናገረው ነገር የሚናገረውን ነገር ያደንቃሉ ፡ ሐተታ ይህ አረጋዊ ፀንቶ እንዲህ ያለ ነገር ይናገራል ብለው ፡
እንድም ስለዚህ ሕፃን እንዲህ ይናገራል ብለው ሰጌታ ስለሚናገረው አደነቁ ፡

፴፭ ወባረኩሙ ስምዖን ፡
፴፭ ስምዖን መረቃቸው ፡ አላ፡፩፡፲፱፡ሮሚ ፱ ማጃጃ፤ ጴጥጂ ፯ ወይቤላ ለእመ ማርያም ናሁ ዝንቱ ሕፃን ሥዩም ለድቀቶሙ ወለተን ሥኦቶሙ ሰብዙ ኃን እምውስተ እሥራኤል እናቱን ማርያም ሆይ ይዞ ሕፃን ከእሥራኤል ወገን ለብዙ ሰዎች ለልማታቸው ለጥፋታቸውም ንቡር ድልው ነው ፡
ወለትእምርት በዘይትወቀሱ በሚፈረድባቸው ገንዘብ ይፈረድባቸው ዘንድ ፡

፴፭ ወለኪስ ይበውኦ ውስተ ነፍስኪ ኩናተ ነፋቄ ፡

፴፭ ባንቺ ግን ባንቺም እንደ ጦር የሚከፍል ኃዘን በልብኸ ያድራልና እንድም ወለነፍስ አንተ ትበውኦ ኩናት ይላል ጸብነት የጌታ ሞት እንደ ጦር የምትሰማ ኃዘን ናት ፡ እንድም ወለነፍስ አንተ ትበውኦ ውስተ ኩናት ይላል እብነት በጥጦክ ጦር ለምትከበብ ለአይሁድ ሰውነት ለልማታቸውም ለጥፋታቸውም ንቡር ድልው ነው ማለት የተዘጋጀ ነው ፡
ከመ ይከሥት ሕሊና ልቦሙ ሰብዙኃን ፡
የብዙ ሰዎችን ሕሊና ይገልጽ ዘንድ ማለት የምእመናን ልቡና በደበታ ይገልጽ ዘንድ ፡

፴፭ ወሀለውት ሐና ነቢይት ወለተ ፋኑኤል አንተ እምነንደ እሴር ፡

፴፭ ከነገደ አሴር የተወለደች የፋኑኤል ልጅ ሐና የምትባል ነቢይት ነበረች ፡
ወኃለፈ መዋዕሊሃ ፡
የሕፃንነቷ ዘመን አልፏል ፡
ወምስለ ምታስ ነበረት ሰብዓተ ክረምተ እምድገረ ነበረት በድንግልናሃ ፡
በድንግልና ዐሥራ እምስት ዓመት ከኖረች በኋላ ባል አግብታ ሰባት ዓመት ኖረች ፡

፴፭ ወኮነት መአሰብተ ሰማንያ ወእርባዕተ ክረምተ ፡

፴፭ ሰማንያ አራት ዓመት ፊት ሁና ኖረች ፡
ሐተታ መላው መቶ ስድስት ዓመት ይሆናል በጉ የበላች ባልቴት ናት ፡
ወኢትወዕኦ እምኩራብ መዓልተ ወሌሊተ እንዘ ትትቀነይ በጾም ወበጸሎት ፡
በጾም በጸሎት ተወስና እግዚአብሔርን ስታገለግል በመዓልትም በሌሊትም ክምኩራብ አትወጣም ነበር ፡ ሕገ ሥጋ ጠፍቶላታል ቢሉ የተመቸ አልጠፋላትም ቢሉ እየወጣች እየገባች ፡

፴፭ ወተንሥኦት ሶቤሃ ወገነየት ፡
፴፭ ፈጥና ተነሥታ አመነች ፡
ወእእኩተቶ ለእግዚአብሔር ፤ እግዚአብሔርን አመስገነችው ፡ ወነገረት በእንቲአሁ ለከሉሙ እሰ ይሰፈው መድኃኒታ ሰኢየሩሳሌም ፡

የኢየሱሳምን ድንገት ተስፋ ለሚያደርጉ ሁሉ የብላቴናውን ነገር ተናገረች ፡

በእንተ ኢየሱስ ሕፃን ፡

፴፱ ወፈጺዎች ዙሉ ዘበሕገ ኦሪት አተው ገሊላ ሀገሮች ምረጠው ፡

፴፱ በኦሪት የታዘዘውን በዓል እኩብረው ከጤ ረሱ በኋላ ወደ ሀገራቸው ተመለሱ ፡

፵ ወልገቀ ሕፃን ፡

፶ ሕፃኑ አደገ ፡

ወፀንዓ በመንፈስ ቅዱስ ፡ የሚያሳድግ ብቻ ጣቢታ አይደለም ኃይል አልገብቱት ዙሉ አለችና በመንፈስ ቅዱስ ጸና ፡

ወምሉእ ጥበበ ጥበብን ተመልቶ ፡

ወፍጹም በጸጋ እግዚአብሔር ዘላቅሁ ፡

የእግዚአብሔር ጸጋ በርሱ ነበረች ማለት በርትዓተ መለያልይ አደገ አንድም ወምሉእ ጥበበ ጥበብ መንፈሳዊን ተመልቶ ወበጸጋ ልሕቃንሰ በአካል ዘሥጋ ነፍሱን ትበርህ በጥበብ ወበጸጋ ዝኒ ከመ አዳም ቀዳማዊ ባለው አደገ ፡

ዘከመ ረፈቀ ኢየሱስ ማእከለ ሊቃውንት ፡

፵፩ ወየሐውሩ አዝማዲሁ ኢየሱሳም

ለለዓመት ለበዓለ ፋሲካ ፡ ዘፀ ፳፫ ፡ ፲፭ ዘዳ ፲፮ ፻ ፡

፵፩ እመቤታችንና የሴፍ ባመት ባመት በዓል ለማክበር ኢየሱሳም ይሄዱ ነበር ፡

፵፪ ወአመጡና ፍጹመ ሎቲ ፲ቲ ወጀቲ ከረምቲ

፵፪ ዐሥራሁለት ዓመት ሲመላው ዓርጉ ለበ ዓል ኢየሱሳም በከመ ያለምዱ ፡

እንዳለመዱ በዓለ ፋሲካውን ለማክበር ኢየሱሳም ወጡ ፡

፵፫ ወሠሊጦሙ ግብሮሙ አተው ገሊላ ሀገሮሙ

፵፫ በዓሉን ካከበሩ በኋላ ወደሀገራቸው ተመለሱ ወሕፃንሰ ኢየሱስ ነበረ ኢየሱሳም ፡

ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስ ግን በኢየሱሳም ቀረህ ነበረ ውስተ ገሊላ እንዲል ተርፈ ሲል ወኢያእመሩ የሴፍ ወእመ እመቤታችንና የሴፍ ግን አንደቀረ ዐላወቁም ፡

፵፭ ወይመስሎሙ ከመ ዘበፍኖት ህሉ ምስለ ሰብእ ፡

፵፭ በፊት ከሄዱ በዎች ጋራ ያለ መስጋቸው ነበር ፡ ሐተታ ያገኘው ሁሉ ይነጣጠቀው ነበርና፤ ወበጺሖሙ ኃሠሥዎ በዕለታ ኀበ አዝማዲሁ ወኀበ እለ የእምርዎ ፡

በደረሱም ጊዜ ከዘመዶ ቼና ከሚያውቁት ዘንድ ዕለቱን ፈለጉት ፡ ወኢረከብዎ ፡

እላገኙትም ፡

፵፭ ወሶበ እረከብዎ ተሠውሎ ኢየሱሳም እንዘ የኃሥሥዎ ፡

፵፭ ሳያገኙት እየፈለጉ ወደኢየሱሳም ተመ ለሱ ፡

ወእምዝ በማልበታ ረከብዎ

፵፮ እንዘ ይነብር በማእከለ ሊቃናት

፵፮ ከዚህ በኋላ በሦስተኛው ቀን በሊቃነ ካህ ናት መካከል ተቀምጦ አገኙት ፡

ወያጸምዎሙ ፡

ሲሰማቸው ፡

ወይሲአሉሙ ፡

ሲጠይቃቸው አንድም ያጸምዎሙ አጥብቅ ሲያሰ ማቸው ሲጠይቃቸው ፡

፵፯ ወያነከርዎ ዙሉሙ እለ ሰምዑ ጥበበ ወአውሥኦቶ ፡

፵፯ ጥያቄውን ምላሹን የሰሙ ሁሉ ያደንቁት ነበር ፡

፵፰ ወሶበ ርእይዎ ደንገፁ ፡

፵፰ ባዩት ጊዜም ደንገጡ ልጅ ከሽማግሌ መካከል ተቀምጦ ሲያፈችል ቢገኝ ያስደነግጣልና ወትቤሉ እሙ ወልድዩ ለምንት ከመዝ ረሰይክነ፤ እናቱ እመቤታችን ልጇ ለምን እንዲህ አደረግኸን፤ እስመ ናሁ አቡከኒ ወአንኒ ሠራሕን እንዘ ነሐሥሠከ፤ እኔና የሴፍ በንፈልግህ ደከምን አለችው ፡

፵፱ ወይቤሉሙ ለምንት ተሐሥሠኒ ፡

፵፱ ለምን ትፈልጉኛላችሁ ፡

ኢያአመርከሙኑ ከመ ይደልወኒ እህሉ ውስተ ዘአ በየ ቤት ባባቲ ቤት በዚህ ዓለም በምልአት መኖር እንዲገባኝ እላወቃችሁምን ፡ አንድም በቤተ መቅ ደስ መኖር እንዲገባኝ አታውቁምን አላቸው ፡

፶ ወእሙንቲስ አለበው ቃሉ ዘይቤሉሙ ፡

፶ እላቸው ግን በምልአት ያላቸውን ነገር እላስተዋሉትም ነበር የሴፍን ሲያይ ነው እንጂ እመቤታችንስ ታውቃለች ፡

፶፩ ወሐረ ወወረደ ምስሌሆሙ ናዝሬተ ፡

፶፩ ከላቸው ጋራ ወደናዝሬት ሄደ ፡

ወኮነ ይትኢዘዝ ሉሙ ፡

ያገለግላቸው ነበር ፡

ወእሙስ ተዓትብ ዘንተ ዙሉ ነገረ ፡

እመቤታችን ግን ይህን ሁሉ ነገር ታስተውለው ነበር ወትወድዮ ውስተ ልባ ፡

በልቡናዋ ታኖረው ነበር ፡

፶፪ ወእግዚእ ኢየሱስ ልሀቀ ፡

፶፪ ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስም አደገ ፡

ወዐብዩ በጥበብ ወምከር ፡

በጥበብ ጠባይዓዊ በምከር ጠባይዓዊ ፡ አንድም

በጥበብ መንፈሳዊ በምከር መንፈሳዊ ፡

ወበጸጋ ፡

በርትዓተ መለያልይ ልሀቃ ንሰ በአካል ዘሥጋ ነፍሱን ትበርህ በጥበብ ወበ ጸጋ ባለውም አደገ ፡

በጎበ አግዚአብሔር ወበጎበ ሰብእ ። በእግዚአብሔርም ዘንድ በስውም ዘንድ ግለት ፍቅረ ቢጽገና ፍቅረ አግዚአብሔርን ይዞ አደገ ።

በአንተ ሰብከት ዘየሐንስ መጥምቅ

ምዕራፍ ፫ *

፩ ወአመ ፲ቱ ወጋምስቲ ዓመተ መንግሥቱ ለጢባርዮስ ቂሣር ፫

፩ ጢባርዮስ ቂሣር በነገሠ ባ፲፭ ዓመት ። ሐተታ ከአውግሥቶስ ቂሣር ፲፭ ዓመት ያመጣል ከጢባርዮስ ቂሣር ፲፭ በ፴ ዘመን ተጠመቀ ለማለት እንዲህ እለ ፡ የቀሣር መጽሐፍ አውግስጦስ ቂሣር በነገሠ ባ፲፭ ዓመት ተወለደ ይላል ። ቅዱስ ቂርሎስ አውግስጦስ በነገሠ በ፲፭ ዓመት ተወለደ ይላል ወንጌል ፲፭ ዓመት ያመጣል አለ ። አይጣላም ቢሉ አይጣላም ። የአውግስጦስ ቂሣር መላ ዘመነ መንግሥቱ ፶፮ ነው ። በነገሠ በ፶፪ ዘመን ጌታ ተወልዷል ፲፭ና ፵፩ ፶፮ ይሆናል ። ቂርሎስ ፲፭ አለ በነገሠ በ፳፬ ዘመን ንጉሠ ነገሥትነት ደርሷል ንጉሠ ነገሥትነት ከደረበ ጀምሮ ቂሣር ፲፭ አለ ። ፳፬ና ፲፭ ፶፪ ይሆናል አይጣላም ። እንዘ ጳላጦስ ጳጌጤናዊ መልአከ ይሁዳ ።

የጳጌጤን ስው ጳላጦስ በይሁዳ ተሹሞ ሳለ በተሾመ ጊዜ ወሄርድስ ንጉሥ ላዕለ ገሊላ ። ሄርድስ በገሊላ ነግሦ ሳለ በነገሠ ጊዜ ። ወፊልጶስ እጉጉ መልአከ ኤጦርያስ ። ወንድሙ ፊልጶስ በኤጦርያስ ነግሦ ሳለ በነገሠ ጊዜ ወስብሔረ ፕራኮኒዶስ ። በፕራኮኒዶስም ተሹሞ ሳለ በተሾመ ጊዜ ። ወሲላንዩ እንተ ሰብላኒስ ። ሲላንዩ በሰብላኒስ ተሹሞ ሳለ በተሾመ ጊዜ ። ሲላንዩ ሀቢ እንተ ሳብላኒስ ይላል ሲላንዩ ሀቢ በሰብላኒስ ተሹሞ ሳለ በተሾመ ጊዜ ። ፊልጶስ ባራቲ አህጉር ተሹሟል ። እንድም መልስ ላዕለ ራብዕት እዴሃ ለይሁዳ ይላል አብነት ጳላጦስ በይሁዳ በርቦዋ ተሹሞ ሳለ በተሾመ ጊዜ ። ሄርድስ በገሊላ በርቦዋ ተሹሞ ሳለ በተሾመ ጊዜ ወፊልጶስ እጉጉ ላዕለ ራብዕት እዴሃ ለኤጦርያስ ።

ወንድሙ ፊልጶስ በኤጦርያስ በርቦዋ ተሹሞ ሳለ በተሾመ ጊዜ ወሲላንዩ ሀቢ ላዕለ ራብዕት እዴሃ ለሰብላኒስ ። ሲላንዩ ሀቢ በሰብላኒስ በርቦዋ ተሹሞ ሳለ በተሾመ ጊዜ እንዱን አገር ካራት እየተካፈሉ ተሹመውታል ። ላዕለ መንፈቀ መንፈቃ ይላል አብነት ትርጓሜው አይለወጥም ።

፪ ወአመ ሐና ወቀያፋ ሊቃነ ካህናት ። ፪ ሐና ቀያፋ ሊቃነ ካህናትነት ተሹመው ሳሉ በተሾመ ጊዜ ሐተታ ። ሊቀ ካህናቱ እንደ

አይደለም ቢሉ ምሉኛ ዱግ ሁነው ተሹመውታል ። መጽሐ ቃለ አግዚአብሔር ላዕለ የሐንስ ወልደ ዘካርያስ በገዳም ። ከዘካርያስ ልጅ ከየሐንስ ዘንድ በገዳም ሳለ ውጣ አስተምር የሚል ቃል ተሰማ ።

፫ ወያደ አድያመ የርዳናስ ወሰበከ ጥምቀተ ለንስሐ በዘይት ገደግ ጋጢአት ። ግቲ ፡ ፫ ፩ ግርፂ፻፩

፫ ጋጢአት በሚሰረይ ገንዘብ ይሰረይ ዘንድ በየርዳናስ ዙሪያ አየዞረ ለንስሐ ጥምቀትን አስተማረ

፬ በከመ ይብል ቃለ መጽሐፈ ኢሳይያስ ነቢይ ኢሳ ፡ ፵ ፫ የሐ' ፩' ፳፫ ።

፭ የነቢዩ የኢሳይያስ መጽሐፍ እንደ ተናገረ ዘይቤ ናሁ ቃለ ዓዋዲ ዘይሰበከ በገዳም ዘይብል ጺሑክ ፍኖቶ ለአግዚአብሔር ። የአግዚአብሔርን መንገድ አዘጋጁ ። ወአርዩ መጽያሕቶ ። ፕርጊያውንም አስተካከሉ የሚል ያዋጅ ነጋሪ ቃል እነሆ በገዳም አለ የሚል ።

፮ ኩሉ ማዕምቅ ይምላእ ። ፮ ጎድጓዳው ሁሉ ይምላ ። ወኩሉ ደብር ወወግር ይተሐት ተራራው ኩረብ ታው ሁሉ ይናድ ዝቅ ይበል ። ወይኩን መብእስ መጽያሕተ ርቱፃ ። ስንካላው መንገድ ጽርጊያ ይሁን ። ወይእሪ ፍኖት መብእስ ። ስንካላው ይተካከል ። ወይርእይ ኩሉ ዘነፍስ አድጎኖቶ ለአግዚአብሔር ። ሥጋዊ ደማዊ ሰው ሁሉ የአግዚአብሔርን ማዳን ይይ ይወቅ ሐተታ ንጉሥ በወጣበት ጊዜ ጉድጓዳው መልቶ ሥሩ ተነቅሎ ደንጊያው ተሐቅሞ ለፈረስ ለወረገላ እንዲመች ተደልድሎ ይቆያልና በዚያ ግሥ እንዲህ አስ ። ይህም አልቀረም ዘሩባቤል ከፋርስ ከባቢሉን በወጣ ጊዜ ይህ ሁሉ ተደርጓል ። እንድም ኩሉ ማዕምቅ አያልከ መልስ ። ተስፋ ያልያዘ ልቡና ተስፋ ይያዝ ። ወኩሉ ወግር ። ጣዖታዊ ልቡና ጣዖቱን ይተው ። ወይኩን መብእስ በጣዖት በጋጢአት የተሰናከለ ሰው ሁሉ ንጹሕ ይሁን ወይዕሪ ፍኖት መብእስ ሰው ሁሉ እንድ ወገን ሁኖ በሕገ ኦሪት ለአግዚአብሔር ይገዛ ።

፯ ወይርእይ ኩሉ ዘነፍስ ። ፯ ሰው ሁሉ ሚጠተ ሥጋውን ይይ ። እንድም ኩሉ ማዕምቅ ትፋፋን ከባቢሉን ይውጡ ። ወኩሉ ወግር ። ባቢሉናውያን ይዋረዱ ከዚህ በላይ አይለወጥም ። እንድም ኩሉ ማዕምቅ ሐዋርያት ልዕልና ነፍስ ያግኙ ። ወኩሉ ወግር ። ጸሐፍት ፈሪ ሳውያን ይዋረዱ ። ወይኩን መብእስ በጋጢአት

የተሰናከለ ሰው ሁሉ ንጹሕ ይሁን ፡ ወይዕሪ ፍኖት መብእስ ፡ ሰው ሁሉ አንድ ወገን ሁኖ በሕገ ወንጌል ለአግዚአብሔር ይገዛ ወይርአይ ኩሉ ዘነፍስ ፡ ሥጋዊ ደማዊ ሰው ሁሉ ሚጠተ ነፍሱን ይወቅ ፡ አንድም ኩሉ ማዕምቅ ነፍሳት ይውጡ ወኩሉ ደብር ፡ አጋንንት ይዋረዱ ከዚህ በታች አይለወጥም እንደም ኩሉ ማዕምቅ ፡ ተስፋ ያልያዘ ልቡና ተስፋ ይያዝ ፡ ወኩሉ ደብር ፡ በምክረ ርእሱ በፈቃድ ርእሱ የሚኖር ሰው ሁሉ በምክረ ካህን ይኑር ወይኩን መብእስ ፤ በኃጢአት የተሰናከለ ሰውነት ንጹሕ ይሁን ፡ ወይዕሪ ፍኖት መብእስ ፡ ሰው ሁሉ አንድ ወገን ሁኖ በሕገ ወንጌል ለአግዚአብሔር ይገዛ ፡ ወይርአይ ኩሉ ዘነፍስ ፡ ሥጋዊ ደማዊ ሰው ሁሉ እድገኖት አግዚአብሔር ወልድ በእምሳሌ ኅብስት እንዲሰጥ እንዲሠዋ ይወቅ ሲሰጥ ሲሠዋ ያስተውል ፡

፯ ወይቤሎሙ ዮሐንስ ለሕዝብ እለ መጽሐፍቱ ፡ ያጥምቆሙ እትውልደ ሰበድዓት መኑ ነገረከሙ ታምሥጡ አመቅሠፍት ዘይመጽአ፡ማቴ ፷፯

፮ ዮሐንስም ሊያጠምቃቸው የመጡትን ሕዝቡን እናንት የጉበያ ልጆች ከሚመጣው መቅሠፍት ትድኑ ዘንድ ማን ነገራችሁ አሳቸው ፡ ሐተታ ማቴዎስ ትውልደ አራዊተ ምድር ይላል ፡ ሉቃስ ትውልደ ሰበድዓት አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም የሁለት ቀን ትምህርት የልሳን መለያየት ነው ፡ አንድም ማቴዎስ የወል ስማቸውን ሉቃስ የጉልማ ስማቸውን ተናገረ ፡ አንድም የሰበድዓት ኅብሩ ብዙ እንደሆነ ቤተ አይሁድም ብዙ ኃጢአት ይሠራሉና ፡

፰ ግበሩ እንከ ፍሬ ዘይደልወክሙ ለንስሐ ፡ ፱ ለማመን የሚያበቃችሁን ሥራ ሥሩ ፡ ወኢይምሰልክሙ በብሂላ ዘትብሉ ሀሎ አቡን አብርሃም ፡ አብርሃም አባታችን ነው በማለት አይምስላችሁ ፡ እብላክሙ ከመ ይክል አግዚአብሔር እንሥክውሉድ ለአብርሃም እምአላንቱ አዕባን ፡ አግዚአብሔር ከኒህ ደንጎች ለአብርሃም ልጅ መተካት ይቻላዋል ብዬ እነግራችኋለሁ ፡

፱ እስመ ወድአ ተሠይመ ጉድብ ኅዘ ጉንደ ዕፀው ፡ ዘ ገጀም በዛፎች ሥር ላይ ፈጽሞ ተቃጥቷልና ፡ ሐተታ ማቴዎስ ማገፄ ይላል ከዚህ ጉድብ አለ እንደ ምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም የሁለት ቀን ትምህርት የልሳን መለያየት ነው ፡ አንድም ሥራው የገጀም ነውና ሉቃስ ጉድብ አለ ኮልቆር ጥለት ሲል አዙሮ ክላይ እንደ ምሳር ኮድርጉ ይሠራዋልና ያን ሲያይ ማቴዎስ ማገፄ አለ ፡ ወኩሉ ዕፅ ዘኢይፈሪ ፍሬ ሠናየ ይገዝምዎ ወውስተ እሳት ይወድደዎ ፡

መልካም ፍሬ የማያፈራውን ዕንጨት ሁሉ ቆርጠው ከእሳት ይጥሉታል ፡

፲ ወተስኦልም ሕዝብ ወይቤልም ምንተ ንግበር ፡ ፲ ሕዝቡ ምን እናድርግ ብለው ጠየቁት ፡ ፲፩ ወአውሥኦ ወይቤሎሙ ዘበ ክልኤ ልብስ ከዳናት የሀብ ለዘኦልቦ ፡

፲፩ ሁለት ልብስ ያለው መጉናጸፊያን ለሌለው ይስጥ ፡ ወዘሂ እክል ቦ ከማሁ ለይግበር ፡ እህል ያለውም ለሌለው ይስጥ ብሎ መለሰላቸው ፡

፲፪ ወመጽሐ መጽብሐንሂ ያጠምቆሙ ፡ ፲፪ ቀራጮችም ሊያጠምቃቸው መጡ ፡ ወተስኦልም ወይቤልም ሲቅምንተ ንግበር ፡ መሀምር ምን እናድርግ ብለው ጠየቁት ፡

፲፫ ወይቤሎሙ አልቦ ፍድፋዴ ዘትገብሩ እም ዘተእዘዘክሙ ፡

፲፫ ከታዘዛችሁት አትርፋችሁ አትሥሩ አላቸው ፡ ፲፬ ወተስኦልም ሐራሂ ወይቤልም ንሕነኬ ምንተ ንግበር ፡

፲፭ ጭፍሮችም እኛስ ምን እናድርግ ብለው ጠየቁት ፡ ወይቤሎሙ ኢትትዓገሉ ወኢመነሂ ፡ ማንንም ማንን አትበድሉ ፡ ወኢትሂዱ ፡ አትቀሙ ወንበሩ በበሲላይክሙ ፡ ደመወዛችሁ ይብቃችሁ አላቸው ፡

፲፭ ወሐለዩ ኩሉ ሕዝብ በልቦሙ ወመሰሎሙ ዮሐንስ ከመ ውኦቱ ክርስቶስ ፡ ፲፭ ሕዝቡም ዮሐንስ ክርስቶስ እንደሆነ በልቦናቸው አሰቡ ፡

፲፭ ወአውሥኦ ዮሐንስ ወይቤሎሙ ለኩሉሙ አንስ አጠምቀክሙ በማይ ፡

፲፭ ዮሐንስም እኔስ በውሃ አጠምቃችኋለሁ ወይመጽአ ዘይጸንግኒ ዘኢይደልወኒ አፍታሕ ቶታን አግዕኒሁ ፡ ማቴ፫ ፲፩ ማር፩ ፳ ዮሐ፩ ፳፮ ግብ፩ ፩ የሚማውን ማዘበያ እፈታ ዘንድ የማይገባኝ ከኔ የሚሰረታ ግን ይመጣል ብሎ መሰሰላቸው ሐተታ እጹር ማቴዎስ እድንን ማርቆስ አፍታሕ ሉቃስ መገናኛው ዮሐንስ ፡ እንዲህ ግን ስለሆነ እንድንደቀድማል እፍታሕ ይከተላል እጹር መጨረሻ ነው ይህን ተካፍለው ጽፈዋል ፡ ወውኦቱ ያጠምቀክሙ በመንፈስ ቅዱስ መበኣሳት ፡ እሱ በመንፈስ ቅዱስ በእሳት ያጠምቃችኋል ፡

፲፭ ዘመስዔ ውስተ እዴሁ ወያንጽሕ ዐውዶ እክሉ ፡

፲፭ የእህሉን አውድማ የሚያጸራበት መንሽ በጁ ነው ፡

ወያስተጋብእ ሥርዐቱ ውስተ ሙዋገብቲሁ ።
 ሥንደውን በነተራ ይሰበሰባል ወጋሠርሰ ያወጋ
 በአባቶ ዘኢይጠፍዕ ።
 ገለባውን ግን በግይጠፋ እባት ያቃጥስዋል ።
 ፲፮ ወወ ባዕድኒ ብዙጉ ዘመሀርሙ ለሕዝብ
 ፲፭ ለሕዝቡ ያስተግራቸው ሌላም ብዙ አለ ።
 ወባዕድኒ ብዙጋ ሙሐርሙ ይላል ። ሌላ ትምህርት
 ንም እስተግራቸው እስ ዳገም ሕገን ።
 ወገሠጸው ።
 ይመከራቸው ነበር ።

ዘከመ ተዋቅሶ የሕንሰ መጥምት ።

፲፱ ወኮነ የሕንሰ ይጊሥጽ ሰሄርድስ ።
 ፲፱ የሕንሰ ሄርድስን ይገሥጸው ነበር ።
 ወይዘልፍ በእንተ ሄርድያዳ ብአሲተ ፊልዲስ እትት።
 ግቲ ፲፱ ፩ ግር ፮ ፲፯ ።
 በወንድሙ በፊልዲስ ሚስት በሄርድያዳ ምክንያት
 ይዘልፈው ነበር ።
 ወበእንተ ውሉ እኩይ ዘገብረ ሄርድስ ።
 ሄርድስ ስለሚሠራው ክፉ ነገር ሁሉ ይገሥጸው
 ነበር ። ሐተታ ሰውሮ ነፍስ ሳያስገድል አይውልም
 ነበር ። አንድም ግብረ ሰዶም ይሠራ ነበር ።

፳ ወዓዲ ወስከ ።

፳ ሄርድስ በጋጠአት ላይ ጋጠአት ጨመረ
 እንበይን ዝኒ ተቀየሞ ስየሕንሰ ወዓፆም ውስተ
 ቤተ ሞቅሕ ።
 ስለዚህ ነገር የሕንሰን ሳይዘልፈኝ አይቀርም ብሎ
 ተቀይሞ አጋዘው ። እንበይን ዝኒቂም ስለዚህ ቂም
 አጋዘው ለንድም የሕንሰ በዘሰፋ ላይ ዘለፋ ጨመረ
 ስለዚህ ተቀየሙ አጋዘው ተቀይሞ አጋዘው ስለ
 ዚህ ቂም አጋዘው ።

በእንተ ጥምቀት ዘኢየሱስ ።

፳፩ ወእምድጎረ ተጠምቂ ውሉ ሕዝብ ተጠ
 ምቀ እግዚእ ኢየሱስኒ ። ግቲ ፫ ፲፯ ። ግር ፩ ፲፱ ።
 የሐ : ፩ : ፴፪ ።

፳፩ ሕዝብ ሁሉ ከተጠመቁ በኋላ ጌታችን
 ኢየሱስ ከርስቶስም ተጠመቀ ። ሐተታ ጌታ ፊት
 ተጠምቆ ሕዝቡ በኋላ ተጠምቀው ቢሆን ኦሪት
 አላለፈችም ባንድነትም ተጠምቆ በሆነ ተቀላቅላ
 ትሠራለች ባሉ ነበርና ።

፳፪ ወእንዘ ይጸሊ ተርጎው ስማይ ግቲ : ፫
 ፲፯ ። ሉቃ ፱ ፴፭ ። ጳውሎስ ፩ : ፲፯ ።

፳፪ ሲጸልይ ስማይ ተከፈተ ። ወወረደ መን
 ፈስ ቅዱስ በእምባለ ሥጋ ርእየተ ርግብ ጸዓዳ ።
 መንፈስ ቅዱስ መልክእ ርግብ ባለው ባሕርይ
 እምባል ወረደ ወመጽእ ቃል እምስማይ ዘይብል
 እንተ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ።
 የምድህልጃ እንተ ነህ የሚል ድምፅ መጣ ።
 ወኢያከ ሠመርኩ ።

ደስታዬን ላይብህ የመረጥኩህ ።

በእንተ ሙጽሐፈ ትውልድ ዘኢየሱስ ።

፳፫ ወየአክል ሠላሳ ክረምቱ ሰእገዚእ ኢየ
 ሱስ ።

፳፫ ጌታ በተጠመቀ ጊዜ ሠላሳ ዘመን ሆኖ
 ነበር ።

ወይመስሎሙ ወልደ የሴፍ ውእቱ ።
 ምንም እንተ ውእቱ ወልድየ ብሎ ቢመስከርለት
 ለሳቸው ። የየሴፍ ልጅ ይመስላቸው ነበር የየሴፍ
 ልጅ ነው ይሉ ነበር ።

፳፭ ወልደ ኤሊ የኤሊ ልጅ ።

፳፭ ወልደ ግቲ ።

የግቲ ልጅ ። ግቲዎስ የሴፍን ወልደ ግትያን
 ወልደ ያዕቆብ ይለዋል ። ከዚህ ሉቃስ ወልደ ኤሊ
 ወልደ ግቲ አስ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ
 አይጣላም ። ለዳዊት ናታን ሰሎሞን የሚባሉ ልጆች
 ነበሩት ግቲዎስ በሰሎሞን የወረደውን ቂጠረ ።
 ሉቃስ በናታን የወረደውን ቂጠረ ። ያውስ ቢሆን
 ላንድ ሰው ሁለት አባት አለውን ብሎ ግቲዎስ
 በልደት ሥጋዊ ቂጥሮ ሉቃስ በልደት ሕጋዊ ቂጥሮ
 ግቲ ሹሻን አግብቶ ኤሊን ወልደ ይሞታል ።
 ግትያን እሷን አግብቶ ያዕቆብን ይወልዳል ኤሊና
 ያዕቆብ ወንድማማች ናቸው ኤሊ ታላቅ ነው ታላቅ
 ባለ ታናሽ አያገባምና ለኤሊ ሚስት አጋቡት እሱ
 ልጅ ሳይወልድ ሞተ ። አቅም ዘርዓ ሰእጉከ ብለው
 ስያዕቆብ አጋቡት እሷን አግብቶ የሴፍን ይወልዳ
 ልና ። አንድም የጌታ ልደቱ እንደግቲዎስ በልደት
 ሥጋዊ ። እንደ ሉቃስ በልደት ሕጋዊ አይደለምና
 ተስያይተው ቂጠሩ ።

ወልደ ኤሊ ። የኤሊ ልጅ

ወልደ ሚልኪ ።

የሚልኪ ልጅ ።

ወልደ ዮና ።

የዮና ልጅ

ወልደ የሴፍ ።

የየሴፍ ልጅ

፳፭ ወልደ ግታትዬ ።

፳፭ የግታትዬ ልጅ ።

ወልደ አሞጽ ። የአሞጽ ልጅ

ወልደ ናሆም ። የናሆም ልጅ

ወልደ ኤስሎም ።

የኤስሎም ልጅ ።

ወልደ ናጌ ። የናጌ ልጅ

፳፭ ወልደ ግአት ። የግአት ልጅ

ወልደ ግታትዬ ።

የግታትዬ ልጅ ።

ወልደ ሴሜይ ።

የሴሜይ ልጅ

ወልደ የሴፍ ።

የየሴፍ ልጅ

ወልደ ዮዳ ።

የዮዳ ልጅ

፳፮ ወልደ ዮናን ፡ ዮናን ልጅ ፡
ወልደ ሬስ ፡ ሩስ ልጅ

ወልደ ዘሩባቤል ፡
የዘሩባቤል ልጅ ደግሰው ነውና ደግነቱን ሲያይ
ዘሩባቤልን አንሳው መንግሥት ከተለያየ በኋላ አሥራ
ራሳቱን ነገድ አንድ አድርጎ ነግሦአልና ወያ
ዕቅብሰ ያስተከሪ ንግሠ እንዲል ፡
ወልደ ሰላትያል ፡
የሰላትያል ልጅ ፡
ወልደ ኔሪ ፡ የኔሪ ልጅ

፳፯ ወልደ ሚልኪ ፡

፳፯ የሚልኪ ልጅ ማቴዎስ ሰላትያልን
ወሰደ ኢኮንያን ወልደ ኤልያቄም ይለዋል ፡
ሉቃስ ወልደ ኔሪ ወልደ ሚልኪ አለ እንደምን
ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ፡ ሰዳዊት ናታን
በሎሞን የሚባሉ ልጆች ነበሩት ሚቴዎስ
በሰሎሞን የወረደውን ሉቃስ በናታን የወረደውን
ቁጥሮ ነው ፡ ያውስ ቢሆን ላንድ ሰው ሁለት
አባት አለውን ብሎ ማቴዎስ በልደት ሥጋዊ ሉቃስ
በልደት ሕጋዊ ቁጥሮ እንዲህ አለ ፡ እንደም
ሚልኪ ነጋሪን ሽታ ወለተ ኤልትማልም ዘኢየሩሳሌምን
አግብቶ ኔሪን ወልደ ይሞታል ፡ ኤልያቄም እሷን
አግብቶ ኢኮንያንን ይወልዳል ፡ ሚሪና ኢኮንያን
ወንድ ማማች ናቸው ኔሪ ታላቅ ነው ፡ ታላቅ ሳለ ታናሽ
አያን ባምና ለኔሪ ሚስት አጋቡት ልጅ ሳይወልድ
ሞተ አቅም ዘርዳ ለአጉክ ብለው አጋቡት
ኢኮንያን እሷን አግብቶ ሰላትያልን ይወልዳል ፡
እንደም የጌታ ልያቱ እንደ ማቴዎስ በልደት
ሥጋዊ እንደ ሉቃስ በልደት ሕጋዊ አይደለምና
ተለያይተው ቁጠሩ ፡
ወልደ ሐዲ ፡ የሐዲ ልጅ
ወልደ ዮሳ ፡ የዮሳ ልጅ
ወልደ ቆሳም ፡ የቆሳም ልጅ
ወልደ ኤልሞዳም ፡
የኤልሞዳም ልጅ ፡
ወልደ ኤር ፡ የኤር ልጅ

፳፱ ወልደ ዮሴፊ ፡ የዮሴፊ ልጅ

ወልደ አልዓዛር ፡ የአልዓዛር ልጅ
ወልደ ማጣት ፡ የማጣት ልጅ
ወልደ ሌዊ ፡ የሌዊ ልጅ

፴ ወልደ ስምዖን ፡

፴ የስምዖን ልጅ ፡

ወልደ ይሁዳ ፡ የይሁዳ ልጅ ፡
ወልደ ዮሴፍ ፡ የዮሴፍ ልጅ
ወልደ ዮናን ፡ የዮናን ልጅ ፡

ወልደ ኤልያቄም ፡
የኤልያቄም ልጅ ፡

፴፩ ወልደ ሚልያ ፡ የሚልያ ልጅ

ወልደ ማይናን ፡
የማይናን ልጅ ፡
ወልደ ማጣት ፡ የማጣት ልጅ
ወልደ ናታን ፡ የናታን ልጅ
ወልደ ዳዊት ፡
የዳዊት ልጅ ፡ ዳዊት መገናኛ

፴፪ ወልደ ዕሢድ ፡ የዕሢድ ልጅ

ወልደ ኢየሱድ ፡
የኢየሱድ ልጅ ፡
ወልደ ቡኤዝ ፡ የቡኤዝ ልጅ
ወልደ ሰልሞን ፡ የሰልሞን ልጅ
ወልደ ነአሶን ፡ የነአሶን ልጅ

፴፫ ወልደ አሚናዳብ ፡

፴፫ የአሚናዳብ ልጅ ፡

ወልደ አራም ፡ የአራም ልጅ
ወልደ አርኒ ፡
የአርኒ ልጅ ፡ አርኒ ትርፍ ነው
ወልደ ኤስሮም ፡
የኤስሮም ልጅ ፡
ወልደ ፋራስ ፡ የፋራስ ልጅ
ወልደ ይሁዳ ፡ የይሁዳ ልጅ

፴፬ ወልደ ያዕቆብ ፡ የያዕቆብ ልጅ

ወልደ ይስሐቅ ፡
የይስሐቅ ልጅ ፡
ወልደ አብርሃም ፡
የአብርሃም ልጅ ፡
ወልደ ናኮር ፡ የናኮር ልጅ

፴፭ ወልደ ሴሩህ ፡ የሴሩህ ልጅ

፴፭ ወልደ ራግው ፡ የራግው ልጅ

ወልደ ፋሌቅ ፡ የፋሌቅ ልጅ
ወልደ ኤቦር ፡ የኤቦር ልጅ
ወልደ ሳላ ፡ የሳላ ልጅ

፴፮ ወልደ ቃይንም ፡

፴፮ የቃይንም ልጅ ፡

ወልደ አርፋስከድ ፡
የአርፋስከድ ልጅ ፡
ወልደ ሴም ፡ የሴም ልጅ
ወልደ ኖህ ፡ የኖህ ልጅ
ወልደ ሳሚህ ፡ የሳሚህ ልጅ

፴፯ ወልደ ማቲሳላ ፡

፴፯ የማቲሳላ ልጅ ፡

ወልደ ሂናክ ፡ የሂናክ ልጅ
ወልደ ያሬድ ፡ የያሬድ ልጅ
ወልደ መሳልኤል ፡

የመላልኤል ልጅ ፡
ወልደ ቃይናን ፡
የቃይናን ልጅ ፡

፴፰ ወልደ ጌናስ የጌናስ ልጅ
ወልደ ሴት ፡ የሴት ልጅ
ወልደ አዳም ፡ የአዳም ልጅ
ወልደ እግዚአብሔር ፡
የእግዚአብሔር ልጅ ፤ እያወራረሰ መጥቶ አዳምን
ወልደ እግዚአብሔር አለ ፍጥረት እግዚአብሔር
ሲል ነው ፡ ኦሪት ዘልደት እንዲል አዳም ዘእምእግ
ዚአብሔር አዳም ዘእግዚአብሔር ይላል
እብነት ፡ እንድም ወልድ ወልድ ያለ
ውንሰጌታ የሰጡ እንደሆነ እኒህ ሁሉ አባቶች ናቸው
ና ፡ ሐተታ በምን ይመስለዋልና አዳምን ወልደ
እግዚአብሔር ከለው ቢሉ አዳም በኃጢአቱ ሰውን
ሁሉ እንዳስጉዳ ጌታም በትሩፋቱ ሰውን ሁሉ
በማጽደቁ ይመስለዋልና ፡ ሰባ ሰባት ትውልድ
ቁጠረ ማየ እይን ከላይ በሰባት ዓይነት ቁልቁል
ወርዷልና ክታች በሰባ ዓይነት ሽቅብ ፈልጋል ፡
በሰባ ሰባት ትውልድ የመጣውን ፍዳ መርገም
ለማጥፋት እንደመጣ ለማጠየቅ ፡ ማቴዎስ ቁል
ቁል ሉቃስ ሽቅብ ቁጠረ የሥጋን እምላክን መሆን
የእምላክን ስሙ መሆን ለመናገር ፡ እንድም
ማቴዎስ ርደቱን ሉቃስ ዕርገቱን ተናገረ ፡

በእንተ ተመክሮት ዘኢየሱስ ፡

ምዕራፍ ፪ ፡

፩ ወመልእ መንፈስ ቅዱስ ላዕለ እግዚአ
ኢየሱስ ወተመደጠ እምየርዳኖስ ማቴ፤፪፻፩ ማር ፡ ፩
፲፪ ፡

፩ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መንፈስ ቅዱስ
መልቶበት ማለት የባሕርይ ልጅነቱን ከመንፈስ
ቅዱስ አስመስክሮ ከየርዳኖስ ተመለሰ ፡
ወወሰዱ መንፈስ ገዳመ ፡
መንፈስ ፈቃዱ ወደገዳም አወጣው ፡

፪ እርብዓ መዓልቱ ወእርብዓ ሌሊት ያሚክሮ
ሰይጣን ፡

፪ እርብ ሌሊትና እርብ መዓልት ከሰይጣን
ይፈታተን ነበር ፡
ኢበልዓ ወኢሰትየ ምንተኒ በዑኢቶን መዋዕል
በዚያ ወራት ምንም ምን አልበላም አልጠጣም ፡
ወተፈጸሞን እማንቱ መዋዕል ርገብ ፡
እርብው ቀን ከተፈጸመ በኋላ ተራብ ፡

፫ ወይቤሎ ሰይጣን እመስ ወልደ እግዚአ
ብሔር እንተ በል ከመዝንቱ እብን ይኩን ኅብስተ
፫ ሰይጣንም የእግዚአብሔርን ልጅ ከሆንክ
ይህ ደንጊያ እንጀራ ይሆን ዘንድ እዘዝ አለው

፬ ወእውሥእ እግዚአ ኢየሱስ ዘዳግ ፡ ፳፻፲፱
ማቴ ፡ ፱ ፡ ፩ ፡

፭ ጌታም መለሰ ፡

ወይቤሎ ጽሑፍ ዘይብል አኮ በኅብስት ክመ ዘየ
ሐዩ ሰብእ ሰው በእንገራ ብቻ እንዳይድን ተጽፏል፡፡
አላ በኩሉ ቃል ዘይወጽእ እምአፋሁ ለእግዚ
አብሔር ፡

እግዚአብሔር በተናገረው ነገር ሁሉ ይድናል
እንጂ አለው ማቴዎስ አላ ጸእባን ይላል ሉቃስ
ዝንቱ እብን አለ እንደ ምን ነው አይጣላም ቢሉ
አይጣላም ነገር እንደ ማቴዎስ ነው ሁለት
ይዞ ቀርቧል ፡ ሉቃስ እንድ ማለቱ ለመንገርከበቃ
ብሎ ፡ እንድም ሁለት ደንጊያ ይዞ ቀርቦ እንዱን
ላንተ አንዱን ለኔ ዳቦ አድርገህ እንብላ ብሎታል
ዝም አለ ለኔስ ይቅርብኝ እንተ ጸንቶብሃልና ዳቦ
አድርገህ ብላ ብሎታል ይህን ተካፍለው ጽፈዋል ፡

፮ ወእዕረጎ ሰይጣን ውስተ ደብር ነዋህ

፮ ሰይጣን ወደረጅም ተራራ አወጣው ፡

ወእርእየ መንግሥታት ኩሉዓለም ክመ ወኢምንትኒ፡
የዓለሙን ሁሉ ግዛት በዓይነት ቅጽበት እሳየው፡፡

፯ ወይቤሎ ሰይጣን ዘንተ ኩሉ ምክኖን ለክ
እሁበክ ፡

፯ ይህን ሁሉ ግዛት ላንተ እስጥሃለሁ ፡

ወዘንተኒ ክብረ ፡

ይህንም ክብር ፡

እስመ ሊተ ተውህቦ ፤

ለኔ ተስጥቷልና ፤

ወለዘፈቀድኩ እሁቦ ፡

እኔ ለወደድኩት እስጠዋለሁ ፡

፯ ወእምክመ ሰገድክ ሊተ እንተ ቅድሚያ
ለክ ይኩንክ ኩሉ ፡

፯ ለኔ ብትሰግድልኝ ሁሉም ላንተ ይሆንል
ሃል አለው ፡

፰ ወእውሥእ እግዚአ ኢየሱስ ፡ ዘዳግ ፮ ፡ ፲፪
፲ ፡ ፳ ፡

፳ ጌታም መለሰ ፤

ወይቤሎ ሑር እምደግሬየ ሰይጣን ፡

ሰይጣን ወግድ ክኋላየ ፡

ጽሑፍ ለእግዚአብሔር እምላክኪ ትስግድ ፡

ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር ትስግድ ዘንድ ፡

ወኪያሁ ባሕቲቶ ታምልክ ፡

እሱንም ብቻ ታመልክ ዘንድ ተጽፏል አለው ፡

፱ ወወሰዱ ኢየሩሳሌም ፡

፱ ወደ ኢየሩሳሌም አወጣው ፡

ዲቦ ርእሰ ማዕዘንተ ቤተ መቅደስ ፡

ከምኩራብ ምሕዋሩ ጫፍ አቆመው ፡

ወይቤሉ እመሰ ወልደ እግዚአብሔር አንተ ረድ ለሊከ እምዝየ ወተወረወ።
የእግዚአብሔርስ ልጅ ከሆንኽ ራስህን ከዚህ ወደ ታች ወርውር።

፲ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ከመ ለመላእክቲሁ ይኤዝዞሙ በእንቲአከ ከመ ይዕቀቡከ ፡ መዝ. ፲ ፡ ፲፩

፲ ይጠብቁህ ዘንድ ሰላንተ መላእክትን እን ዲያዛቸው ተጽፏልና ።

፲፩ ወበእደዊሆሙ ያነሥኡከ ።

፲፩ በእጃቸው ያነሡሃል ።
ከመ ኢትትዓቀፍ በእብን እግርከ ።
እግርህ በደንጊያ እንዳይሰናከል ።

፲፪ ወአውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ።

፲፪ ጌታም መለሰ ።

ወይቤሉ ጽሑፍ ዘይብል ኢታመኮሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ ። ዘዳ. ፮ ፡ ፲፮
እምላክህን እትፈታተነው ተብሏል አለው ። ሐተታ ማቴዎስ ተራራን በመጨረሻ ያደርጋል ፡ ሉቃስ ቤተ መቅደስን በመጨረሻ እደረገ ፤ እንደምን ነው አይጣላም ቤሉ አይጣላም ነገር እንደ ማቴዎስ ነው ተራራ ነው መጨረሻ ሉቃስ ቤተ መቅደስን መጨረሻ ማድረጉ ኅበሂ ዓርገ ውኅበሂ ነበረ ውኅበሂ መሐረ እንዲል ። ከሁሉ ይልቅ ሉቃስ ተራ ያቀናል ይባላልና የተራራ ነገር እንድ ወገን ይሁን ብሎ ቤተ መቅደስን መጨረሻ አደረገ እንጂ ፤ ይህስ በምን ይታወቃል ቤሉ ሑር እምደኅሬየ ያለው በተራራ ነው ከዚህ በኋላ አይመለስም ፤ ይህስ እን ዳይሆን ሰይጣንና ውሻ ተመላላሽ ነው ብሎ ፤ ትራፍ እንተ ትቁንጽ እንዲል ፤ ከሁሉ ይልቅ የትዕቢት ጾር ይጻፍል ቅዱሳንም ከበቁ በኋላ በትዕቢታቸው ይዋረዳሉ የትዕቢት ጾር ሳይቀር አሳሳታሁ ለማሰት ቤተ መቅደስን መጨረሻ አደረገ ።

፲፫ ወፈጹም ሰይጣን አመክሮተ በኩሉ ኃይሉ ንደኅ እስከ ጊዜሁ ።

፲፫ ሰይጣን በሁሉ ከተፈታተነው በኋላ እስከ ጊዜው ተወው ።

በዕለተ ዓርብ በአይሁድ ሥግው ሁኖ እስኪያስቅሰው አይደርስበትም ።

ዘከመእግዝ ኢየሱስ ይልብከ በገሊላ ።

፲፬ ወተመይጦ እግዚእ ኢየሱስ በኃይለ መን ፈስ ቅዱስ ወሐረ ገሊላ ። ማቴ. ፱ ፡ ፲፪ ማር ፩ ፡ ፲

፲፬ ጌታችን ኢየሱስ ኮርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ ድል ነሥቶ ወደ ገሊላ ተመለሰ ።

ወተሰምዓ ነገሩ ውስተ ኩሉ በሐውርት ።

ተአምራቱም በየሀገሩ ተሰማ ።

፲፭ ወይሚሀርሙ በኩሉ ምክራባቲቹሙ ።

፲፭ በየጉባኤያቸውም ያስተምራቸው ነበር ።

ወያነከሩ ምሕሮቶ ።

ትምርቱንም ያደንቁ ነበር ።

ወይሴብሐዎ ፤

እመሰንት

ወኩሉ ያከብር ፤

ሁሉ ያከብረዋል ።

ዘከመ ሰበከ ኢየሱስ በናዝሬት

፲፮ ወሐረ ናዝሬት ኅበ ተሐፅነ ። ማቴ. ፲፫ ፡ ፶፬ ማር. ፮ ፡ ፩ ዮሐ. ፪ ፡ ፶፭

፲፮ ወዳደገበት ወደ ናዝሬት ሄደ ወቦእ ምክ ራብ በዕለተ ሰንበት በከመ ያለምድ ።

እንዳለመደ ቅዳሜ ወደምክራብ ገባ ።

ወተንሥእ ያንብብ ፤ ሊያነብ ተነሣ ።

፲፯ ወወሀብዎ መጽሐፈ ኢሳይያስ ። ማቴ. ፲፫ ፡ ፶፬ ማር. ፮ ፡ ፩ ዮሐ. ፪ ፡ ፶፭

፲፯ መጽሐፈ ኢሳይያስ ሰጡት ። እንድም እንብብ ብለው መጽሐፈ ኢሳይያስ ሰጡት ሊያነብ ተነሣ ።

፲፰ ወከሢቶ መጽሐፈ ረከበ መካነ ኅበ ጽሑፍ ዘይብል መንፈስ እግዚአብሔር ሳዕሌየ ዘበእንቲአሁ ቀብዐኒ ። ኢሳ. ፳፩ ፡ ፩

፲፰ ወደፊት እዚንዎሙ ብሎ የሚያመጣውን ዘበእንቲአሁ ብሎ አጸፈ መጽሐፉን ገልጾ ሳለ ማስ ተማር በኔ ህልውና ባለ መንፈስ ቅዱስ ያዋሐ ደኝ እግዚአብሔር እዚንዎሙ ለነዳያን ፈነወኒ ፤ ነዳያንን አበተምራቸው ዘንድ ሳከኝ ከሚልአንተጽ ደ ረሰ እንድምመንፈስዘዚአየዘህላዌ ለሊሁ ኃደረ ሳዕሌየ ብሎ ሳዊርስ ዘእንጾኪያ ተርጉሞታልና ብሎ የባሕርይ ሕይወቱ መንፈስ ቅዱስ በኔ ህልው ነው ፤ ወዘ በእንቲአሁ ቀብዐኒ ስለ ማስተማርም ያዋሐደኝ መንፈስ ቅዱስ ነዳያንን አስተምራቸው ዘንድ ሳከኝ የሚል አንቀጽ እገኘ ከሚል አንቀጽ ደረሰ ።

፲፱ እስብከ ሎሙ ግዕዛነ ለፂወዋን ።

፲፱ የሥጋ ምርኮኞችን በተአምራት የነፍስ ምርኮኞችን በትምህርት አስተምር ዘንድ ።

ወእስተፍሥሐሙ ለኅዙናን ።

ኅዙናን ሥጋን በተአምራት ኅዙናን ነፍስን በትምህርት ደስ አስኛቸው ዘንድ ።

ወእንግሮሙ ለግፉዓን ።

በሥጋ የተጠቁትን በተአምራት በነፍስ የተጠቁትን በትምህርት አደናኛው ዘንድ ።

አፍቶሐሙ ለሙቁሐን ።

በሥጋ የታሰሩትን በተአምራት በነፍስ የታሰሩትን በትምህርት አፈታቸው ዘንድ ።

ወእፈውሶሙ ለቁሱላን ።

ቁሱላን ሥጋን በተለዋረቱ ቁሱላን ነፍሱን በትም ሀርት እድገቱ ዘንድ ።
 ወእስብክ ሎሙ ዓመተ እግዚአብሔር ኅረተ ።
 በተመረጸች በእግዚአብሔር ቀን ማለት ሦስት ዓመት ወዘኮን መዋዕለ ።
 ሦስቱን ወር እስተምር ዘንድ ፤ እንደም ዘመነ ሥጋ ዊን ወዘኮን መዋዕለ ፤ መዋዕለ ገበሬን ሕስተምር ዘንድ ሾመን የሚል እንቀጽ እገኘ ከሚል እንቀጽ ደረሰ ።

፳ ወዘደን መጽሐፈ መመጣዎ ለላእክ ወነበረ ።
 ፳ መጽሐፉን አጭር ስቃይ ስህተት ተቀመጠ ወእንሥኩ እዕይንቲሆሙ ከሎሙ እለ ሀለጢ ወብተ ምክራብ ወነጸርዎ ።
 በምክራብ ያሉ ሁሉ ዓይናቸውን እቅንተው እዩት ።

፳፩ ወእንዘ ይቤሎሙ የም በጽሐ ቃለ ዝንቱ መጽሐፍ ወተሰልጠ ውስተ እዘኒከሙ ።

፳፪ የዚህ መጽሐፍ ነገር ገና ዛሬ በጀሯትሁ ደረሰ ተፈጸመ እያለ ይነግራቸው ጀመረ ።
 ወእንዘ ይመስል ሎሙ ይላል ፤ እንግሮሙ እፍት ሆሙ እፈውሰሙ እስተፍሥሐሙ የተባልኩ እኔ ነኝ ግፉግን ሙቁሐን ቀሱላን ኀዘናን የተባላችሁ እናንቲ ።
 ፳፫ ወእንዘ ይመስል ሎሙ ይላል ፤ እንግሮሙ እፍት ሆሙ እፈውሰሙ እስተፍሥሐሙ የተባልኩ እኔ ነኝ ግፉግን ሙቁሐን ቀሱላን ኀዘናን የተባላችሁ እናንቲ ።

፳፬ ወእንዘ ይመስል ሎሙ ይላል ፤ እንግሮሙ እፍት ሆሙ እፈውሰሙ እስተፍሥሐሙ የተባልኩ እኔ ነኝ ግፉግን ሙቁሐን ቀሱላን ኀዘናን የተባላችሁ እናንቲ ።

፳፭ የተከናወነ ቃሉን ግለት እስመድኦ ሕይወት ሙና ሙና ሙና ስምተው አደነቱ ።
 ወይሎሉ እኩን ዝንቱ ውእቱ ወልደ የሴፍ ።
 ይህ የየሴፍ ልጅ አይደለምን አሉ ።

፳፮ ወይሎሉሙ ቦኑ ትብሉኒ ዛተ ምሳሌ ዓቃቤ ሥራይ ፈውሰ ርእሰክ ።

፳፯ እስሙ በውኑ ባለመድኃኒት ራሰክን አድን ትሉኛላችሁ ፤ እንድም ራሰህን ቤተ እስራኤልን አድን ትሉኛላችሁ ፤ እንድም ረድ እስኩ እመበቀልክ ትሉኛላችሁ ።
 ከሉ ዘሰማዕን ዘገበርክ በቅፍርናሆም ግበር በዝየኒ በሀገርክ በቅፍርናሆም የሠራኸውን እንደሰማነው በዚህም በሀገርክ አድርግ ትሉኛላችሁ አላቸው ።

፳፰ ወይሎሉሙ እማን እብላከሙ እይከብር ነቢይ በሀገሩ ።

፳፱ ነቢይ በሀገሩ አይከብርም ብዬ እንግራች ኋለሁ ።

፳፻ እማን እብላከሙ ብዙኃት መበለታት ሀለዋ በውስተ እስራኤል በመዋዕለ ኤልያስ ነቢይ እመ ተዐዕመኩማይ የተዓመተ ወፂተ እውራጋ እስክ ቅን ረቃብ ዓቢይ ውስተ ከሉ ምድር ።
 ይ ነገሥት ፲፮ ።

፳፻፱ ወልደ የሴፍ ልጅ አይደለምን አሉ ።

ለመከር እንዳይሰጥ ሦስት ግመት ከመገፈቅ በተከ ለከለ ጊዜ በነቢዩ በኤልያስ ዘመን ብዙ ባልተቶች አንዱ ነበሩ ።

፳፻ ወኢተፈነወ ኤልያስ ኀብ አሐቲ እምኔሆን ፪ ፤ ነገ. ፳ ፤ ፲፬

፳፻ ኤልያስም ከላቸው ወደንዲቁ እንዳልተላከ ዘእንበለ ብእሲት መበለት ዘመለውት በሰራጽታ ዘሲዶና ።

በሲዶና ክፍል በሰራጽታ ወዳለቸው ሴት እንደ ተላከ በውነት እንግራችኋለሁ አላቸው ።

፳፻ ወብዙኃን እለ ለምጽ ሀለጢ በውስተ እስራኤል እመ መዋዕለ ኤልሳዕ ነቢይ ።

፳፻ በኤልሳዕ ዘመን በእስራኤል ዘንድ ብዙ ለምጽዋች ነበሩ ።
 ወኢነጽሐ አሐዱሂ እምኔሆሙ ዘእንበለ ንዕማን ሶርያዊ ከሶርያዊ ሰው ከንዕማን በቀር ከላቸው አንዱ ሰገኑ አልነጸም ።

፳፻ ወተምዑ ከሉሙ እለ ሀለጢ በምክራብ ሰሚሾሙ ዘንተ ።

፳፻ በጉባኤ ያሉ ሁሉ ይህን ሁሉ ስምተው ተቆጡ ። ሐተታ እኩን ዝንቱ ውእቱ ወልደ የሴፍ ቢሉት ቦኑ ትብሉኒ ዘልከሙ ዛተ ምሳሌ ዓቃቤ ሥራይ ፈውሰ ርእሰክ ብሉ እማን እማን እብላከሙ እይከብር ነቢይ በሀገሩ ይላቸዋል ፤ እንድናከብርሁክ ከሉ ዘሰማዕን ዘገበርክ በቅፍርናሆም ግበር በዝየኒ በሀገርክ ይሉታል ።

እማን እብላከሙ ብዙኃት መበለታት ወብዙኃን እለ ለምጽ ይላቸዋል ፤ እንድም እኩን ዝንቱ ውእቱ ወልደ የሴፍ ቢሉት እማን እብላከሙ እይከብር ነቢይ በሀገሩ ብሉ ቦኑ ትብሉኒ ዛተ ምሳሌ ዓቃቤ ሥራይ ፈውሰ ርእሰክ ይላቸዋል አላቸውም ከሉ ዘሰማዕን ዘገበርክ በቅፍርናሆም ይሉታል እማን እብላከሙ ብዙኃት መበለታት ሀለዋ ወብዙኃን እለ ለምጽ ሀለጢ ይላቸዋል ፤ እንድም እማን እብላከሙ ብዙኃት መበለታት ሀለዋ ወኢተፈነወ ኀብ አሐቲ እምኔሆን ፤ ወብዙኃን እለ ለምጽ ሀለጢ ወኢነጽሐ አሐዱሂ ዘእንበለ ንዕማን ቢላቸው ።
 ወተምዑ ከሉሙ እለ ሀለጢ በምክራብ ሰሚሾሙ ዘንተ ።

ዛሬስ በሴት በለምጽም ይመስለን የመረ ብለው ተቆጥተው ፤

እኩን ዝንቱ ውእቱ ወልደ የሴፍ ይሉታል ፤ ቦኑ ትብሉኒ ዛተ ምሳሌ ዓቃቤ ሥራይ ፈውሰ ርእሰክ ይላቸዋል ፤ ከሉ ዘገበርክ በቅፍርናሆም ግበር በዝየኒ ይሉታል ፤ እማን እብላከሙ እይከብር ነቢይ በሀገሩ ብሉ ይወርሳል ።

፳፱ ወተንሥሉ ሶቤሃ ወአጭሪዎ ለፍለገ ለም ሀገር ።

፳፱ ፈጥነው ተነሥተው ከከተማ ወደ ወደባባይ አወጡት ።
ወወሰድም ውበተ ሕፃን ርእሰ ያብር ዘተነድቀት ላዕሌሁ ሀገርው ከመ ያጽድፍም ።
ገፍተው ይጥሱት ህንድ ከተማቸው በቀናችበት መንደራቸው በታነጸበት ዘታላቁ ተራራ ራስ ዘታች ወዳለች ወደ ታናሹ ተራራ ይዘውት ወጡ ፤ እንድም ውስተ ርእሰ ሕፃን ያብር ይላል ፤ ከታላቁ ተራራ በታች ወዳለች ወደታናሹ ተራራ በታች ወዳለች ወደታናሹ ተራራ ራስ ይዘውት ወጡ ።

፴ ወወአቱስ ኃለፈ እንተ ማዕከሎ ወሐረ ።
፴ እሱ ግን በመካከላቸው አልፎ ሄደ ከረቂቅ መለኮት ጋራ እንደ ተዋሐደ ለማመዋቅ ።

ዘከመ ኃይጋ ኢየሱስ ለናዝሬት ወዘከመ ሐረ ቅፍርናሆም ።

፴፩ ወወረደ ቅፍርናሆም ሀገረ ገሌላ ።
ማቴ ፱ ፡ ፲፫ ማር ፩ ፡ ፳፩ ፤

፴፩ ገሌላ ወደሚባል አገር ወደ ቅፍርናሆም ወረደ ።

ወመሐርሙ በሰንበት ።
በሰንበት ያስተምራቸው ነበር ።
፴፪ ወያነከሩ ምሕደቶ ።
፴፫ ትምህርቱንም ያደንቁ ነበር ።
እስመ በትእዛዝ ወአቱቃሉ ፤ ነገሩ በትእዛዝ ነበርና።

ዘከመ አሕዩም ኢየሱስ ዘኮቲ ጋደን ።

፴፫ ወሀሱ ፩ ብእሲ በምክራብ ዘጋደን አኩዶ ላዕሌሁ ። ማቴ ፳ ፡ ፳፭ ማር ፩ ፡ ፳፫ ፤

፴፫ ቢስ ጋደን ያደረበት ሰው በጉባኤ ነበር ።
፴፬ ወከልሐ በዓቢይ ቃል ወደቤ ምንት ብዩ ምስሌከ ኢየሱስ ናዝሬዊ ።

፴፭ ያናዝሬቱ ኢየሱስ ሆይ በኛና በንተ መካ ከል ምን አለ ።
መጸእከሱ ታዋሕዝ ።
ልታጠፋን መጣህ ።
አላምረከሁ ሙን አንተ ቅዱሱ ባእንዚአብሔር ፤
የእንዚአብሔር ቅዱስ ሆይ ግንም አንደሆንክ ፤ ፈጽሞ ለወቅሁ ብሎ አሰምኑ ተናገረ ።

፴፭ ወገሠጸ እንዚአ ኢየሱስ ።

፴፭ ጌታም ገሠጸው ።

ወይቤሉ ተፈጸም ወገእ እምኔሁ ።

ዘም ብልህ ወጣ አለው ።
ወነጽሑ ገደጉ ግዕዝነቱን ፤ ገደቡ በጉባኤ ጣለው ወወለሉ ሐዋቂሁ ።
ወአካዩ ወእምንቱን ።

፳፫ ወደንባሕ ዙሉው ወተናገሩ በዘፀናኒሆው

፴፭ ሁሉም ደንግጠው እርስ በሳቸው ትላውቱ ወይቤሉ ምንቀጥባቸውን ገርፈው ።
ደሁ ግር ምንጽኑኩ አለ ።
እስመ በትእዛዝ ወበኃይል ይኤዝሙ ፤ ለእኔንንት እኩያን ወይወፅኡ ።
ከፋ እኔንንትን በኃይል በትእዛዝ ያዛቸዋል እነሱም ይወጣሉና ።

፴፭ ወወፅአ ዜናሁ ወተሰምፋ ነገሩ ውስተ ክሉ በሐውርተ እድያም ።

፴፭ የተአምራቱ ወራ በዙሪያው አገር ስፍራ ሁሉ ወጣ ።

ዘከመ አሕዩምም ኢየሱስ ለሐማተ ኢየርስ ወለካልፃን ሕመማን ።

፴፭ ወወፂአ እምክራብ ቦአ ቤተ ስምዖን ።
ማቴ ፳ ፡ ፲፪ ማር ፩ ፡ ፴

፴፭ ከምክራብ ወጥቶ ከስምዖን ቤት ገባ ።
ወሐማቲ ስስምዖን ተሐምም ዓቢይ ፈጸንተ ።
የስምዖን የሚሰቱ እናት ብርቱ ነጻ፤ ታማ ነበር ።
ወነገርዎ ወሰአልዎ በእንቲአሃ ። ስለዚህም ልመንት ።

፴፬ ወቆመ ገቢሃ ወገሠጸ ለፈጸንታ ።

፴፬ ባጠገቧም ቁሞ ደዌውን ገሠጸው ።
ወኃደጋ ፤ ተዋት ።
ወተንሥሉት ሶቤሃ ወተልእክቶም ።
እዚም ፈጥና ተነሥታ እንሰገልጻቸው ።

፳ ወሶበ ጸግርቱ ጸሐይ እምጽሉ ወይሁ ጽሑፍ ዱያን ወሕመማን ደዌ ዘዘዘኒሁ ።

፳ በመሸም ጊዜ ልዩ ልዩ ደዌ ያለባቸውን ወደሱ አመጧቸው ።

ወለል ፩ ዱ አንበረ እምኔሆሙ እደሁ ላዕሌሆሙ ወፈወሰሙ ።

እሱም በየእንጻንዱ እጁን እየጣኔ ፈወሰቸው ።

፳፩ ወበዙጋን እኔንንት ይወፅኡ ወይኤልሐ ።

፳፩ ወበዙጋን እኔንንትም እየሙሁ ይወጡ ነበር ።

ወይቤልም እንተ ውለቱ ከርስቸሐ ወልደ እንዚአ ብሔር ልዑል ።

የእንዚአብሔር ልጅ ከርስቸሐ አንተ ነህ አሉት ።

ወይኔሥሥሙ ወኢያብሐሙ ይንበቡ በንተ ።

እሱም ይቆጣቸው ነበር ያናገሩ ዘንድ አልተዋቸውም እስመ አለመርዎ ከመ ውለቱ ከርስቸሐ ።

ከርስቸሐ እንደሆነ አጭቶልና ሐረ ተፈጸመ ።
፳፪ ወደቤሐ ወፅኦ ወጣት ገዳም መፀቀ መላ ።
፳፪ በነጋም ጊዜ ወደጸደረሱ በዳ ሂደ ።
ወኃሥም ሕዝብ ወሐሩ ገቢህ ።
ሕዝቡም ሆሉ ፈለጉት ዋጪያም ።
ወሕወደዎ ወሐቀዎ ሆሉ ሕይወታቸውን ገደዋል ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሰዎቹንን አትፍራ አይዞህ
እምይእኪስ ሰብእ ታሄግር ፡
ከእንግዲህስ ወዲህ ሰው የምታጠምድ የምታስተምር
ትህናለህ እለው ፡

፲፩ ወአውፅኦ እሕማሪሆሙ ውስተ ምድር ፡

፲፩ መርከቦቻቸውን ከየብስ እውጥተው ፡

ወኃደጉ ከሱ ወተለውዎ ፡
ሁሉን ትተው ለጊዜው በእግር ተከተሉት ፍጻሜው
በግብር መሰሉት ማቴዎስ ከባሕር ተጠፉ ያላል
ሉቃስ ከወደብ ተጠሩ እለ እንደምን ነው አይጣላም
ቤሉ አይጣላም ነገር እንደ ማቴዎስ ነው ሉቃስ
እንዲህ ማለቱ ወደቡ አይደዞ ከባሕር የሚያደርስ
ሰለሆነ ፤ እንድም ነገር እንደ ሉቃስ ነው ከወደብ
ተጠርተዋል ወወሳሉ ንቤሁ እስከ ዐሠርቱ ሰዓት
እንዲል ሲማሩ ውለው ተመልሰዋል ሁለተኛ
እንደ ማቴዎስ ከባሕር ተጠርተዋል የፊተኛውን
ሉቃስ የኋለኛውን ማቴዎስ ጸፉ ነገር እንደ ሉቃስ
ነው ፤ ጌታ ያልተቀመጠባት መርከብ የእራት የኃ
ጢአት ፤ ጌታ የተቀመጠባት መርከብ የጽድቅ የወ
ንጌል ምሳሌ ፡

ዘከመ እሕየምሙ ኢየሱስ ለሰምጸዊ ወለመጸጉዕ።

፲፪ ወኮነ እንዘ ሀሎ ውስተ እሐቲ ሀገር መጽአ
ብእሲ ዘለምጽ ከሉንታሁ ማቴ. ፳፻፲፱. ፩ ፡ ፱።

፲፫ ባንድ እገር ተቀምጦ ሳለ ሁለንተናውን
ለምጽ የያዘው ሰው መጣ ፡

ወሶበ ርእዮ ለእግዚእ ኢየሱስ ሰገደ በገጹ ወአስተ
ብቀዎ ፡

ጌታን ባየው ጊዜም ግንባሩን መሬት አስነከቱ ማለ
ደው ፡

ወይቤሉ እግዚእ እመሰ ፈቀድከ ትክል እንጽሐትዮ ፡
እቤቱ ከወደድከስ እኔን ማዳን ይቻልሃል እለው ፡

፲፫ ወሰፍሐ እዲሁ ወገሠዎ ፡

፲፫ እጁን ዘርግቶ ዳሰሰው ፡

ወይቤሉ እፈቅድ ንጸሕ ፡

መዳንህን እውዳለሁ ዳን እለው ፡

ወኃደሩ ለምጹ ሶቢሃ ፡

ያን ጊዜውንም የለምጹ ደዌ ተወው ፡

፲፪ ወእዘዮ ወከልዮ ኢይንገር ወኢላመኑሄ
ወይቤሉ ሑር እፍትን ርእሰከ ለካህን ዘሌ-፲፩፡፩ ፡

፲፪ ራስህን ለካህን አስመርምር ፡

ወአብእ መባእ በእንተ ዘነጸሕከ በከመ እዘዘ ሙሴ ፡
ከሰምጽሕ ሰለ ዳንከ ሙሴ እንዳዘዘ ሙሴን ሰጥ
እንጂ ለማንም ለማን አትግግር እለው ፡ ከመ ይኩን
ሰዎን ሳባሌሁ ሙሴን ለባር ሲሆንባቸው ፡

፲፪ ወተሰምዓ ነገሩ ፈድፋደ ፡

፲፪ ነፃሪዎ ፈደዎ ተሰማ ፡

ወመጽኡ ንቤሁ ብዙኃን ሰብእ ይስምዕም ፡

ብዙ ሰዎችም ሊሰሙት ወደሱ ሙጡ ፡

ወይትፈውሱ እምደዌሆሙ ፡

ከደዌያቸውም ይፈውሱ ዘንድ ፡

፲፪ ወውእቱሰ ይወልእ ገዳመ ወይጸሊ በህሃ ፡

፲፪ እሱ ግን ወደ ገዳም ወጥቶ ይጸልይ ነበር ፡

፲፪ ወእምዝ ኮነ በእሐቲ ዕለት እመዋዕል
እንዘ ህሎ ይሚሠርሙ ወይነብሩ ፈረሰውያን ወሊቃ
ናተ ለራት እለ መጽኡ እምገሊላ ወእምጥሉ አህጉረ
ይሁዳ ወእምኢየሩሳሌም ፡

፲፪ ከዕለታትም ባንድ ቀን ከኢየሩሳሌምና
ከገሊላ ከየሀገሩም ሁሉ የመጡ የእራት መምህራንና
ፈረሳውያን ከዚያ ተቀምጠው ሳሉ ያስተምር ነበር ፡
ወኃይስ እግዚእብሔር ውእቱ በዘይፈውሰ ፡
በሚፈውሳቸውም ገንዘብ ይፈውሳቸው ዘንድ የእ
ግዚእብሔር ኃይል ነበር ፡

፲፪ ወእምጽኡ ንቤሁ ብእሲ መግጉዓ እንዘ
ይጸውርም ፩ቱ ዕደው በዓራት ፡ ማቴ. ፱፡፲፱ ፡ ፲፱።

፲፪ ኢንድ ሽባ እራት ሰዎች ባልጋ ተሸከሙ
እመጡት ፡

ወፈቀዱ ያብእም ንቤሁ ይፈውሱ ፡

ሊያድነው ወደሱ ያቀርቡት ዘንድ ወደዱ ፡

፲፪ ወኃጥኡ እንተ ኀበ ያበውእም ኀበ እግዚእ
ኢየሱስ እስመ ጽድቅ ሰብእ ፡

፲፪ ሰው ልለባህ እንደሚያገቡት አጡ ፡
ወዓርጉ ናሕሰ ወነሠቱ ጠፈረ ወእውራድም ምልላ
ዓራት ውስተ ቤት ፡

ከሰገነት ሳይ ወጥተው ጠፈሩን አፍርሰው ከኖልጋው
እውርደው ከቤት አገቡት ፡

ቅድሚሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ፡

ጌታ ካለበት ፡

፳ ወርእዮ ሃይማኖቶሙ ወይቤሉ ለውእቱ
ብእሲ ድውይ ትኃድገለክ ኃጢአትከ ፡

፳ ሃይማኖታቸውን እይቶ ያነን የታመሙ ሰው
ኃጢአትህ ተሰርዮልሃል እለው ፡

፳፩ ወእኀዙ የገልዮ ጸሐፍት ወፈረሳውያን
ወይቤሉ ምንትኑ ዝንቱ ዘይነብብ ጽርፈተ ፡

፳፩ ጸሐፍት ፈረሳውያን እስበው ይህ ስድብ
የሚናገር ማነው መኑ ዘይክል ኃዲን ኃጢአት ዘእ
ንበል ፩ እግዚእብሔር ባሕቲቱ ፡

ከባቻው ካንድ እግዚእብሔር በቀር ኃጢአት ማስ
ተሰረደ የሚቻለው ማነው ሐሉ ፡

፳፪ ወእእመርሙ እግዚእ ኢየሱስ ዘይሂልዮ
ወይቤሉም ምንተ እኩዮ ተሐልዮ በልብኩ ፡

፴፭ ወባሕተ ይመጽኦ መዋዕል አመ ፡ ይነ ሥእዎ ለመርዓዊ አምኒሆሙ ።

፴፭ ነገር ግን መብራው ከነሱ የሚለይበት ጊዜ ይመጣል ።

ወይኢተ እሚረ ይጸውሙ ።

ያንጊዜ ይጸማሉ ።

፴፭ ወይሉሎሙ ምሳሌ ።

፴፭ በምሳሌ ነገራቸው ።

አልቦ ዘይጠቅብ ግምድ ደርገሃ ልብሰ ውስተ ስጠት ብሉይ ።

ያዲስ ልብሰቁራጭ ባረጀ ልብስ የሚጠቅም የለም ።

ወአመ አኮሰ ይሠጥሮ ሐዲስ ለብሉይ ።

ያለዚያ ግን አዲሱ አርጌውን ይቀደዋል ።

ወኢየሕሪ ምስለ ብሉይ ወኢይሰነአው ።

አይሰማውም ።

፴፯ ወአልቦ ዘይወዲ ወይነ ሐዲስ ውስተ ዝቅ ብሉይ ።

፴፯ ጉሽ ጠጅ ባዲስ ራዋት የሚሾም የለም ።

ወአመ አኮሰ ዝቁሂ ይነቅፅ ። ያለዚያ ራዋቱ ይቀደዳል

ወይኑሂ ይትከዓው ። ወይኑም ይፈሳል ። ወዝቁሂ

ይትጋጉል ። ራዋቱም ይቀደዳል ።

፴፰ ወለወይንሰ ሐዲስ ውስተ ዝቅ ሐዲስ ይወድይዎ ።

፴፰ ጉሹን ጠጅ ግን ባዲስ ራዋት ይሾሙታል

ወይትዓቀቡ በበይናቲሆሙ ።

እርስ በርሳቸውም ይጠባበቃሉ ።

፴፱ ወአልቦ ዘይሰቲ ጸኣፈ ሐዲስ እንዘ ይፈ ቅድ ከራሚ ።

፴፱ ጥሩ ጠጅ ሊጠጣ ወዶ ሳለ ጉሽ ጠጅ የሚ

ጠጣ የለም ።

እስመ ይኒይስ ካራሚ እምሐዲስ ።

ከጉሹ ጥሩው ይሻላልና ፤ እንደዚህም ሁሉ ወንጌልን

ሊማር ወዶ ሳለ ኦሪትን የሚማር የለም እስመ ይኒ

ይስ ፤ ከኦሪት ወንጌል ትበልጣለችና ። ሐተታ ጉሽ

ጠጅ አላት ኦሪትን ይህ ጉሽ ጠጅ ሲጠጡት ስጊዜው

ደስ ያሰኛል ከሆድ ጉብቱ እይሰማም ሲጠጡት

ደስ እንዲያሰኝ ፤ ኦሪትም ለእም ዓቁብከ ኦሪቱከ ትበ

ልዕ ከራሚ ከራሚከ ወይሰናፍ ማሳበብተ ወይንከ

ወትሬኢ ውሉደ ውሉድከ እስከ ማልስ ወራብዕተው

ልድ ስትል ደስ ታሰኛለች ፤ ጉሽ ጠጅ ከሆድ ጉብቱ

እንዲያሰማ ኦሪትም በሞት ጊዜ ካርድተ ገንጎም

አታደገም ፤ ጥሩ ጠጅ አላት ወንጌልን ፤ ጥሩ ጠጅ

ሲጠጡት ይከብዳል ይገርማል ከሆድ ከገባ በኋላ

ገብቶ ይሰማልና ወንጌልም ልዚህ ጸፍኦኪ መል

ታሕቲከ እንተ የማኒ ሚጥ ሉቱ ካልዕጽጂ ወለክሂ

ይፈቅድ ይትግንልከ መልበሰከ ጎድግ ሉቱ ክፍነከሂ ወለክሂ እበጠክ ፩ደ ምዕራፈ ሐር ምስሌሁ ወአብ ጽሕ ሉቱ ፪ኤ ምዕራፈ ስትል ትገርማለች ከሆድ ከገባ በኋላ እንዲሰማና ርዶት ገንጎም የለባትምና ። እንድም እልቦ ዘይሰቲ ከራሚ እንዘ ይፈቅድ ጸዕፈ ። አፍለኛውን ሊጠጣ ወዶ ሳለ መጸጸ የሚጠጣ የለም ። እስመ ይብል ይኒይስ ሐዲስ እምነ ከራሚ ፤ ከመጸጸ አፍለኛው ይሻላል ይላል ። እንደዚህም ሁሉ ወንጌ ልን ሊማር ወዶ ሳለ ኦሪትን የሚማር የለም ከኦሪት ወንጌል ትበልጣለች ይላልና ኦሪትን መጸጸ እላት አስቀድማ ተሠርታለችና ወንጌልን አፍለኛ እላት በኋላ ተሠርታለችና ።

ዘከመ ተናገረ ኢየሱስ በእንተ

ሰዊት ወዕለተ ሰንበት ።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ወእምዝ ካዕበ ወፈረ እግዚእ ኢየሱስ ማዕከለ ገራውህ በሰንበት ።

፩ ከዚህ በኋላ ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስ በሰን በት በእርሻ መካከል ሄደ ።

ወመሐጪ አርዳኢሁ ሰዊተ ወሐስዩ በእደዊሆሙ ወበልዑ ። ደቀ መዛሙርቱ እሸት እየቆረጡ እያሹ ይበሉ ጀመር ።

፪ ወይቤልዎሙ ፈሪሳውያን ለምንት ትገብሩ ዘኢይከውን ለገቢር በሰንበት ።

፪ ፈሪሳውያን በሰንበት ለመሥራት የማይገባ ሥራ ለምን ትሠራላችሁ አሏቸው ።

ሐተታ ፤ ማቴዎስ ርኢ ዘይገብሩ አርዳኢከ ብለው

ጠየቁት ይላል ። ሉቃስ ለምንት ትገብሩ አሏቸው

አለ ። እንደምን ነው አይለያይም ቢሉ አይለያይም ።

ነገር እንደ ማቴዎስ ነው ርኢ ዘይገብሩ አርዳኢከ

ብለው ጠይቀውታል ። ዝም አላቸው ለምንት ትገ

ብሩ ብለው እነሱን ጠይቀዋቸዋል ። የፈተኛውን

ማቴዎስ የኋለኛውን ሉቃስ ጽፈዋል ። እንድም

ነገር እንደ ሉቃስ ነው ፤ ለምንት ትገብሩ ብለው እነ

ሱን ጠይቀዋቸዋል ። ዝም ቢሏቸው ባይመልሱ

ቸው ርኢ ዘይገብሩ ብለው እሱን ጠይቀውታል እሱ

ይመልሰላቸዋል ።

፫ ወአውሥኮ እግዚእ ኢየሱስ ።

፫ ጌታም መለሰ ።

ወይቤሎሙ ኢየንባብከሙኑ ዘገብረዳዊት ሐመርኅበ።

ዳዊት በተራብ ጊዜ የደረገውን አላኔበባችሁምን ።

ወአተሂ እርሱም ወእለ ምስሌሁ ። ከሱም ጋራ ያሉት

፬ ዘከመ ብኢ ብተ እግዚአብሔር ወነሥላላ ጎብ

ስተ ቀርባን ።

፩ ከቤተ እግዚአብሔር ገብቶ የሚሠሩትን መሥዋዕት እንደ ወሰደ ።
 ወበልዓ ውሳኔ፤ ፡ እሱም እንደ በላ ። ወወህቦም ፡
 ለእሱ ምስሌሁ ዘሊይከውኖሙ ለበሊዕ ።
 ከሱም ጋራ ላሉ ለመብላት የማይገባቸውን እንደ ሰጣቸው ። ዘእንበለ ለካህናት ለባሕቲቶሙ ለካህናት ብቻ ይገባቸዋል እንጂ ።

፪ ወይቤሉሙ እግዚእ ውሳኔ ለሰንበት ወልደ ዕንላ እመሕያው ።

፫ የሰንበት ጌታዋም ወልደ ዕንላ እመሕያው ከርሱቶሱ ነው አላቸው ።

ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ ለዘየብሰት እዲሁ ።

፬ ወአምዝ ዘካልዕት ሰባት፤ ዐላ ጽጌራብ ወመሀረሙ ።

፭ ከዚህ በኋላ በሁለተኛው ሰንበት ከምዝራብ ገብቶ እስተግራቸው ።

፮ ወህሉ ብእሲ ዘየብሰት እዲሁ እንተ የማን ።
 ፯ ቀኝ እጁ የሰለለች ሰው ነበር ወይትዓቀብም እሐፍት ወረራሳውያን ለእመ ይፈውሶ በሰንበት ።
 ፰ እሐፍት ፈራሳውያን በሰንበት ይፋውሰው እንደሆነ ብለው ይመባበቁት ነበር ።
 ፱ ከሙ ደረሰው ምክንያት በሆኑት ጽዮናውያን ።
 ፲ ለሚያማሉት ማዘብ ያማሉት ዘንድ ምክንያት ያገኙ ብት ዘንድ ።

፺ ወውሳኔሰ የአምሮሙ ዘይሔልዩ ።
 ፺ እሱ ግን የሚያሰቡትን ያውቅባቸው ነበር ።
 ወይቤሉ ለውሳኔ ብእሲ ተንሥእ ወቁም ማዕከለ ።
 ያንንም ሰው አለው ተንሥተህ ቁም ።
 ወተንሥእ ወቆመ ።
 ተንሥቶ ቆመ ።

፻ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ እሴእለከሙ ወምንት ውሳኔ ዘይደሉ ዘይከውን በሰንበት ።

፻ ጌታችን ኢየሱስ ከርሱቶሰ በሰንበት የሚገባውን እመይቃችኋለሁ ።

፲ በረረ ሠናይት ፡ እው ገበረ እከይት ።
 መልካም መሥራት ነው ። ወይስ ክፉ መሥራት ።
 እሐይዎ ነፍሱን ። ወሚመ ተቲል ነፍሱ ማዳን ነውን ።
 ወይስ ነፍስ መግደል ነው የሚገባው አላቸው ።

፲ ወእርመሙ ። ዝም አሉ ወነጹር ነሱሙ በመፃት ይቤሉ ለውሳኔ ጠእሷ ሰፋሕ እዲስ ።

፲ እነሱንም በመፃት አይቶ እጅህን ዘርጋ አለው ወሰናሕ ።

፲ እጅን ዘረጋ ።
 ወሐይወት እዲሁ ከመ ካልኦታ እንደ ግራዬቱ ሆነች

፲፩ ወእመንቁስ የሐብዱ ፈድፋድ ።

፲፩ እነሱ ግን እጅግ ተንሳሱ ።

ወተማከሩ በበይናቲሆሙ ዘከመ ይረስይዎ ለእግ ዘእኦ ኢየሱስ ።

፲፩ እንደሚያደርጉት እርሱ በርሳቸው ተማከሩ ።

ዘከመ ሰመዮሙ ለ፲ቱ ወጀቱ ሐዋርያት ።

፲፪ ወእምዝ ኮነ በውሳኔ መቀዕል ዓርገ እግ ዘእኦ ኢየሱስ ውስተ ደብር ይጸሊ ።

፲፪ በዚያ ወራት ሊጸልይ ወደ ተራራ ወጣ ። ወያሌሊ በጸሎት ንበ እግዚአብሔር ።

ያስተበቀራ ሲል ነው ወደ እግዚአብሔር በመጸለይ ይተጋ ዘንድ ።

፲፫ ወጸቢሐ ጸውዖሙ ለእርዳኢሁ ማቴ፤ ፲፩ ፡ ማርቶ፤ ፲፫ ።

፲፫ በነጋም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን ጠራቸው ወኃረየ እምውስቲቶሙ ዐሠርተ ወከልኤተ ወሰመ ዮሙ ሐዋርያት ።

ከነሱም ዐሥራ ሁለቱን መርጦ ሐዋርያት አላቸው

፲፬ ስምዖን ዘተስምዮ ጴጥሮስ ።	
፲፬ ጴጥሮስ ዮተባለ ስምዖን ።	
ወእንድርያስ እጉት ።	ወንድሙ እንድርያስ ፤
ወያዕቆብ ።	ያዕቆብም ።
ወዮሐንስ ።	ዮሐንስም ።
ወራልጶስ ።	ራልጶም ።
ወበርተሎሚዎስ ።	በርተሎሚዎስም ።

፲፭ ወማቴዎስ ።	ማቴዎስም
፲፭ ወቶማስ ።	ቶማስም
ወያዕቆብ ወልደ እልፍዮስ ።	
የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብም ።	

፲፮ ወስምዖን ቀናዒ ።
 ፲፮ ቀናዒ የሚባለው ስምዖን ።
 ወይሁዳ ዘያዕቆብ ።
 የያዕቆብ ወንድም ይሁዳ ።
 ወይሁዳ እስቆሮታዊ ዘእሉዎ ወዘእግብእ ።
 ከድቶ ያስያዘው የእስቆሮት ሰው ይሁዳም ናቸው ።

፲፯ ወወረደ ምስሌሆሙ ወቆመ ውስተ መካን ርሂብ ።

፲፯ ከርሳቸው ጋራም ወርዶ በሰፊ ቦታ ቆመ ።
 ወብዙኃን ሰብእ እምእርዳኢሁ ።
 ከደቀ መዛሙርቱም ወገን ብዙ ሰዎች ነበሩ ።
 ወብዙኃን ጥቀ እምእከዘ፤ ።
 ከሕዝቡም ወገን እጅግ ብዙ ሰዎች ።
 ዘእምነሱ ይሁዳ ።
 ከይሁዳ አውራጃ ሁሉ የመጡ ።
 ወእምኢየሩሳሌም ወእምጳራልይስ ወጳራልዩ ።
 ከኢየሩሳሌምና ከጳራልይስ ።

ወእምጢሮስ ወሲዶና እለ መጽሐ ይእምዕዎ
ወይትፈውሱ እምደቂሆሙ ።
ክጢሮስና ክሲዶና ሲሰሙት ክደቂዎቸውም ሲፈውሱ
የመጡ ።

፲፭ ወአላሂ ኢጋንንት አኩያን ፡

፲፭ የክፋዎች ኢጋንንት ያደሩባቸውም ይደጉ
ነበር ።

፲፬ ወክሎሙ አሕዛብ ይፈቅዱ ይግሥሥዎ ።

፲፬ ሕዝቡ ሁሉ ሊዳስሱት ይችሉ ነበር ።

እስመ ኃይል ይወፅእ እምኔሁ ።

ኃይል ከሱ ትወጣ ነበርና ።

ወያሐይዎሙ ለክሎሙ ፡

ሁሉንም ይፈውሳቸው ነበር ።

በእንተ ሰብክት በውስተ ደብር ወበእንተ ብፁዓን ።

፳ ወውክቱስ እንሥኦ አእይንቲሁ ነበ አርዳ
ኢሁ ፡ ማቴ፡፭ ፡ ፪ ።

፳ እሱ ግን ወደደቀ መዛሙርቱ ዓይኑን አነጣ ።
ወይቢሎሙ ብፁዓን አንትሙ ነዳያን ።

ድሆች ብፁዓን ናችሁ ።

እስመ ለክሙ ይአቲ መንግሥተ ኦግዚአብሔር ።
መንግሥተ ሰማያት የናንት ናትና ።

፳፩ ብፁዓን አለ ትርጉቡ ይእዜ ፡ ማቴ፡፭፡፮ ።
ዛሬ የምትራቡ ብፁዓን ናችሁ ።

፳፩ እስመ ትጸግቡ ። ትጸግባላችሁና ።
ብፁዓን አለ ትበክዩ ይእዜ ።

ዛሬ የምታለቅሱ የተመሰገናችሁ ናችሁ ።

እስመ ትስሕቁ ። ደስ ይላችኋልና ።

፳፪ ብፁዓን አንትሙ ሶበ ይጸልፁክሙ ሰብኦ
፳፪ እናንተም ሰዎች ቢጠሏችሁ የተመሰገናችሁ
ናችሁ ።

ወይፈልጡክሙ ። ቢለይዋችሁ ።

ወይሰድዱክሙ ። ከሀገራችሁ ቢያሰጧችሁ ።

ወይጸዕሉክሙ ። ቢሰድፃችሁ ።

ወያወፅኦ ለክሙ ሰመ አኩየ በእንተ ወልደ ዕጓለ
እመሕያው ።

በወልደ ዕጓለ እመሕያው ክርሰተስ ስለ አመናችሁ
ክፉ ስም ቢያወጡላችሁ ።

፳፫ ተፈሥሑ ወተሐሠዩ ይአተ አሚረ ።

፳፫ በዚያን ጊዜ ደስ ይበላችሁ ።

ወእንፈርዕህ ኃሂትም አድርጉ ።

እስመ ብዙኅ ዕሂትክሙ በሰማያት ።

ዋጋችሁ በሰማይ ብዙ ነውና ።

እስመከማሁ ረሰይዎሙ ለነቢያት ቀደምትአበቂሆሙ
ባባቶቻችሁ በነቢያት እንዲህ ያደርጉ ነበርና ።

፳፬ ወሳሕቱ አሉ ለክሙ አብዕልት ።

ሲራግፁ ፤ አዋ. ፯ ፡ ፩ ።

፳፬ አናንተ ባለጽጎች ወዮላችሁ ።

እስመ ሰለጥክሙ ትፍሥሕትክሙ ።

ሐተታ ሉቃስ እጻፋ ይጽፋል ይስታችሁን ጨርሳች
ኋልና ።

፳፭ አሉ ለክሙ እለ ትጸግቡ ይእዜ ። ኢሳ
፳፭ ፡ ፲፫ ።

፳፭ ዛሬ የምትጸግቡ ወዮላችሁ ።

እስመ ትርጉቡ ። ትራባላችሁና ።

አሉ ለክሙ እለ ትስሕቁ ይእዜ ።

ዛሬ የምትስቁ ወዮላችሁ ።

እስመ ትበክዩ ወትላህጢ ። ታለቅላላችሁና ።

፳፮ አሉ ለክሙ ሶበ ሠናዩ ይብል ሰብኦ ላዕሌ
ክሙ ወይደድሱክሙ ።

፳፯ ሰው ቢያመሰግናችሁ ወዮላችሁ ።

እስመ ከማሁ ረሰይዎሙ ለነቢያት ሐሰት አበቂሆሙ
ነቢያት ሐሰት ።

አባቶቻችሁን ሰላም ሳይኖር ሰላም እያሉ በሐሰት
ጉድተዋቸዋልና በሐሰት ቢያመሰግኑዋችሁ ወዮላ
ችሁ ።

አንድም ለነቢያት ሐሰት አበቂክሙ ሰው በውዳሴ
ከንቱ ቢያመሰግናችሁ ወዮላችሁ ። ቀድሞ አባቶቻች
ሁን ነቢያት ሐሰትን ሕግ መጠበቁ ሳይኖር ሕግ

ጠባቂች እያሉ ጉድተዋቸዋልና ሰው በውዳሴ ከንቱ
ቢያመሰግናችሁ ወዮላችሁ ። አንድም ቅጽል አድ

ርገው ነቢያት ሐሰት አባቶቻችሁን በሐሰት ጉድተ
ዋቸዋልና ሰው በሐሰት ቢያመሰግናችሁ ወዮላችሁ ።

፳፯ ወለክሙስ እስ ትስምፁኑ ኦብለክሙ አና
ቅሩ እላኑትክሙ ። ማቴ ፡ ፭ ፡ ፵፩ ።

፳፯ ለምትሰሙኝ ሰናንተ ግን ጠላታችሁን
ውደዱ አላችኋለሁ ።

ወግበሩ ሠናዩ ለእለ ይፃረሩክሙ ።

ለሚጠሏችሁም መልካም አድርጉ ።

፳፰ ወደኃርዎሙ ዕኋለ ይረግሙክሙ ።

፳፰ የሚረግጡትሁን መርቁ ።

ወጸልዩ ለእለ ይትኤገሉክሙ ።

ለሚበድሏችሁም ሰምኑ ።

፳፱ ወለዘሂ ጸፍእክ መልታሕዪክ ሚጥ ሎቱ
ካልዕታሂ ። ማቴ ፡ ፭ ፡ ፵፬ ፤ ቅር ፡ ፯ ፡ ፯ ።

፳፱ ፈትህን ለጸፋህም ሁለተኛውን መልዕለት ።

ወለዘሂ ንሥእክ ፡ ሉባስክ ፡ ከዳክሂ ፡ ኢትክልዩ ።

መጉናጸፊያህን ለወሰደሰህም ቀሚሰህን አትንግው ።

፵ ለኩሉ ለክስአለክ ሀብ ።

፵ ለሌሎችህ ዕሉ ስም ። ወለእመሂ ሂደክን ዋየከክ ኢትክልዩ ።
የሚቀማሕንም እትባልክሰው ።

፴፩ ወበከመ ትላቅቶ ይግበሩ ለከመ ሰብአ ከግሁ ግበሩ ሎሙ እንትሙ ጠቢ ፱ ፡ ፲፮ ማቴ.፯.፲፪

፴፩ ሰው ሊያደርግላችሁ የምትወዱትን እናን ተም እንዲህ አድርጉላችሁ ፡

፴፪ ወእመሰ ዳዕሙ ዘአፍቀረከሙ አፍቀር ከሙ ምንትኮ ዕሜትከሙ ፡

፴፫ የወደዳችሁንም ብቻ ከወደዳችሁ ዋጋችሁ ምንድነው ፡
ኃጥአንሂ ዘሰ ይገብሩ ፡
ይህንሰ ኃጥአንም ያደርጉታል ፡

፴፬ ወእመኒ አውነይከሙ ለእለ ያሜንዩ ለከሙ ምንትኮ እንከ ዕሜትከሙ ፡

፴፭ መልካም ለሚያደርጉላችሁሰ ሙልካም ብታደርጉ ምንድነው ዋጋችሁ ፡
ኃጥአንሂ ከግሁሰ ይገብሩ ፡
እንደዚህሰ ኃጥአንም ያደርጋሉ ፡

፴፮ ወእመኒ ለቃሕከሙ እምነበ ዘትሰፈው ትትፈደዩ እምኒሁ ምንትኮ እንከ ዕሜትከሙ ፡ ዘዳግ ፲፭፡፳ ማቴ ፡ ፳ ፡ ፱፪ ፡

፴፯ እንዲመልሱላችሁ ተሰፋ ለምታደርጉዋ ቸው የምታበድሩ ከሆነ ዋጋችሁ ምንድነው ፡ እሰመ ኃጥአንሂ ይሌቅሕዎሙ ለኃጥአን ከመ ይትፈ ደይዎሙ ዕሩዩ ፡

ያበደሩትን ሊወስዱ ኃጥአንም ለኃጥአን ያበ ደሩዋቸዋልና ፡

፴፰ ወይእዚኒ አፍቅሩ ጸላእተከሙ ፡

፴፱ አሁንም ጠላታችሁን ወደዱ ፡
ወእመንዩ ሎሙ ፡
መልካም አድርጉላቸው ፡
ወለቅሑ እንዘ ኢትሰፈው ትትፈደዩ ፡
እንከፈላለን ብላችሁ ተሰፋ ላታደርጉ አበድሩ ፡
ወይከውን ብዙኅ ዕሜትከሙ ፡
ዋጋችሁ ብዙ ይሆናልና ፡
ወቅከውኑ ወሉደ ልዑል ፡
የልዑልም ልጅ ትሆናላችሁ ፡

እሰመ ወሉቱ ጌር ላልላጌልን ወላዕለ እኩያን ፡
እሱ ለከፋፊውም ለበጉውም ቸር ነውና ፡

፵፩ ወኩኑ መሐርያን ከመ አበቃሙ ሰማያዊ መሐሪ ወሉቱ ፡

፵፪ ሰማያዊ ለባታችሁ ርኅሩኅ እንደሆነ እናን ተም የምትረሩሁኑ ፡

፵፫ ኢትኩንት ፡ ማቴ.፲፱፡፩ ፡
፵፬ ዘትሰፈረዱ ፡
ወእትሰፈረዱ ፡

ኢትግፍዑ ፡
ወኢይግፍዑከሙ ፡
ኅድጉ ፡
ወየጋድጉ ለከሙ ፡
እትበድሉ ፡
አይበድሏችሁ ፡
ተው ፡
ይተውላችኋል ፡

፵፭ ሀቡ ወይትወሀበከሙ ፡ ማቴ.፮ ፡ ፪ ፡ ማር ፱ ፡ ፳፬ ፡

፵፮ ስሙ ይሰጣችኋል ፡
መሰፈርተ ሠናዩ ንጉኑን ወምሉአ ወዝኅዙኑ ፡
በመልካም መሰፈርያ መልተው ፡ ንጉኑን ፡ ደርበብ አድርገው ፡ ምሉአ መልተው ፡
ወዝኅዙኑ ጠብ ጠብ ሲል ፡
ይሁቡከሙ ውስተ ሕፃንከሙ በብብታችሁ ማለት ሰውረው ይሰጣችኋል ፡ እንድም ሥራውን በምስት ወገን ይሠሩታል በወጣኒነት በማክከላዊነት በፍጹ ምንት ክብሩንም በዚያው ልክ ይወርሱታልና ፡
እንድም በዚህ ዓለም በገነት እንድ ወገን በደብረ ጽዮን በመንግሥተ ለማያት ይወርሱታልና ፡
ወበመሰፈርት ዘሰፈርከሙ ይሰፍሩ ለከሙ ፡
በምትሰፍሩበትም መሰፈርያ ይሰፍሩላችኋል ፡

በእንተ ካልዓን ትእዛዛት ፡

፵፱ ወመሰለ ሎሙ ፡
፶፩ ምሳሌ መሰለላቸው ፡
ወይቢሎሙ ይክልኑ ዕውር ለዕውር መሪሐቶ ፡
ዕውር ዕውርን ሊመራው ይቻለዋልን ፡

፶፪ አኩኑ ክልኪሆሙ ይወድቁ ውስተ ግብ ፡ ማቴ. ፲፡ ፳፬ ዮሐ. ፲፫ ፡ ፲፮ ፡

፶፫ ሁለቱ ከጉድጓድ ይወድቁ የለምን አላቸው ፡
እንድ አርእስት አልቦ ረድዕ ዘየዓቢ እምነ ሊቁ ከመ ምህሩ የሚበልጥ ደቀ መዝሙር የለም ሁለት አርእስት ተናገረ ሲሁለቱም ያመጣል ፡ መጠኑ ለኩሉ ይኩን ከሙ ሊቁ ፡
የሁሉም መጠኑ እንደ መምህሩ ይሁን ፡

፶፬ ምንተኑ ቅኔጽር ኃሠረ ዘውስተ ዓይነ ቢጽክ ፡ ማቴ. ፯ ፡ ፫ ፡

፶፭ በወንድምህ ዓይን ጉድፍ ለምን ታያለህ ፡
ሐተታ ዕውር ላለው ወኢትፊኢ ሠርዌ ዘውስተ ዓይንክ ፡
ባንተ ዓይን ያለውን ምሰሶ አታስተውለውም ፡

፶፮ ወእፌ ትብሉ ለቢጽኩ ተግንሥኡ እኩየ አውፅእ ኃሠረ እምውስተ ዓይንክ ፡

፶፯ ወንድምህን ሕይዓህ ያለውን ጉድፍ አመጣ ዘንድ ተወኝ እንደምን ትለዋለህ ፡
ወአንተሰ ኢትፊኢ ሠርዌ ዘውስተ ዓይንክ ፡
ባንተ ዓይን ያለውን ምሰሶ ምን አታስተውለውም ፡
ወእምዝ ትኔጽር ታውልኢ ኃሠረ እምዓይነቢጽኩ ፡

ከዚህ በኋላ በወንድምህ ዓይን ያለውን ጉድፍ ለማውጣት ትችላለህ ።

፵፫ እልቦ ዕፅ ሠናይ ዘያፈሪ ፍሬ እኩዩ ፡ ማቴ ፯ ፡ ፲፰ ፡ ፲፱ ፡ ፴፫ ።

፵፫ እልቦ ረድዕ ላለው ። ከፋ ፍሬ የሚያፈራ መልካም ዕንጨት የለም ።

ወእልቦ ዕፅ እኩይ ዘያፈሪ ፍሬ ሠናዩ ። መልካም ፍሬ የሚያፈራ ክፉ ዕንጨት የለም ።

፵፬ ወኩሉ ዕፅ እምፍራህ ይትዓወቅ ።

፵፬ ዕንጨትም ሁሉ በፍሬው ይታወቃል ።

ወኢየዓርሩ በሰሰ እምፍሥዋክ ።

ከሾህ በሰሰን አይሰበሰቡም ።

ወኢይቀሰሙ ለሰካሊ እምአሚከላ ።

ከደንደርም ወይንን አይሰቅሙም ።

፵፭ ጌሮ ብእሲ እምሠናይ መዝገበ ልቡ ያወፅእ ለሠናይት ።

፵፭ ቸር ሰው ከቸር ልቡ መዝገብ ቸርነቱን ያወጣል ።

ወእኩይ ብእሲ እምእኩይ መዝገበ ልቡ ያወፅእ ለእኩት ክፉ ሰው ግን ከክፉ ልቡ ሣጥን ከፋ ነገርን ያወጣል ።

እስመ እምተረፈ ልብ ይነብብ አፍ ።

አፍ ከልብ የተረፈውን ይናገራልና ።

፵፮ ሰምንት ትብሉኒ እግዚእ እግዚእ ። ማቴ ፯ ፡ ፳፩ ። ሮሜ ፱ ፡ ፲ ፡ ፫ ያዕ. ፩ ፡ ፳፱ ።

፵፮ ሰምን እቤቱ እቤቱ ትሉኛላችሁ ።

ወኢትገብሩ ዘእቤላክሙ ።

የምነግራችሁን አትሠሩትም ።

፵፯ ኩሉ ዘይመጽእ ኅቢየ ይሰምዓኒ ቃልየ ወይገብርን እርእየክሙ ዘይመስል ።

፵፯ ወደኔ የሚመጣ ነገሪን ሰምቶ የሚሠራው ሁሉ የሚመስለውን አሳያችኋለሁ ።

፵፰ ይመስል ብእሲ ጠቢቡ ዘሐኒጸ ቤተ ወከረየ ወአዕመቀ ወሣረረ መሠረቶ ዲበ ኩኩሕ ።

፵፰ እጥባቆ ቆፍሮ መሠረቱን ከጭንጫ ላይ መሥርቶ ቤቱን የሚሠራን ብልህ ሰውን ይመስላል ።

ወብዙኃን ለፍላግ መጸአሙ ገፍዕም ወሐይዝት ለውእቱ ቤት ።

ብዙ ጉርፍ በረሰሰ ጊዜ ፈላሾች ያገን ቤት ገፋት ።

ወኢክህሉ አንቀልቅሎቹ ።

አላናወጡትም ።

እስመ ዲበ ኩኩሕ ተሣረረ ።

ከጭንጫ ላይ ተመሥርቷልና ።

፵፱ ወዘሰ ይሰምዓኒ ቃልየ ወኢይገብር ይመስል ብእሲ ዘሐኒጸ ቤተ መልዕልተ ምድር ዘእንበለ መሠረት ።

፵፱ ቃሌን ሰምቶ የማይሠራው ግን ሳይመሠርት ቤቱን በምድር ላይ የሚሠራ ሰውን ይመስላል ።

ወገፍዕም ወሐይዝት ። ፈላሾች ገፋት ።

ወወድቀ ሶቤሃ ። ያንጊዜውን ወደፋ ።

ወኮነ ድቀቱ ዓቢየ ። መውደቁም ታላቅ ሆነ ።

በእንተ ወዓሊ ዘመስፍን ።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ወፈጸሞ ነገሮቶሙ ቃሉ ለሕዝብ ቦእቅፍርናሆም ። ማቴ. ፳ ፡ ፭ ።

፩ ትምህርቱን ለሕዝቡ ነግሮ ከፈጸመ በኋላ ወደ ቅፍርናሆም ገባ ።

፪ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ መስፍን ።

፪ እንድ ሾም ነበር ።

ወገብሩ ይደግፍ ። ባሪያው ታም ነበር ።

ወአልጸቀ ይሙት ። ሊሞት ቀርቦ ነበር ።

ወክቡር ውእቱ በኅቤሁ ። ያውም ባለሟሉ ነው ።

፫ ወሰሚዖ በእንተ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ይመጽእ ለእኩ ኅቤሁ ረበናተ አይሁድ ።

፫ ጌታችን ኢየሱስ እንደ መጣ ወሬ በሰማ ጊዜም የአይፁድን ሽማግሌዎች ላከ ።

ያስተበቁዕም ከመ ይምጸእ ወያሕዩ ሎቱ ገብሮ ።

ባሪያውን እንዲያድንሰት ይለምኑት ዘንድ ።

፬ ወመጽኡ ኅብ እግዚእ ኢየሱስ ወእስተብቁዕም ።

፬ ወደ ጌታ መጥተው ለመገኘት ።

ወይቤልዎ ነፃ ፍጡነ ረድ ።

ፈጥነህ ውረድ ።

እስመ ይደልዎ ትግበር ምስሌሁ ዘንተ ።

ሎቱ ሲል ነው ። ግበር ምስሌኒ እንዲል ። ይህን ልታደርግለት ይገባዋልና ።

፭ እስመ ያፈቅር ሕዝቡን ።

፭ ወገኖቻችንን ይወዳልና ።

ወምኩራበነኒ ውእቱ ሐኒጸ ለነ ።

እሱ የጸሎት ቤት ሰርቶልናልና ። ሐተታ ካርባ

ስምንቱ ምኩራብ እንዲን ሰርቶላቸዋል ። እንድም

አልፎ አልፎ የፈረሰውን መጥቀም ነው ። ማቴ

ዎስ ወልዱ ይላል ሉቃስ ገብሩ እስ እንደምን ነው

አይጣላም ቢሉ አይጣላም ነገር ። እንደ ማቴዎስ

ነው ልጁ ነው ሉቃስ ገብሩ እሱ ከቤተ ሰብእ ወልዶ

ታልና ። እንድም ሉቃስ ገብሩ ማሰቱ ባለሟሉ ሲል

ነው። አዮብ ገብርያ ሙሴ ገብርያ እንዲል፤ ማቴዎስ እሱ ሄዶ ተናገረ ይላል። ሱቃስ ረባናትን ላከ እስ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ነገር እንደ ማቴዎስ ነው እሱ ሄዶ ተናገሯል ዝም ቢለው ባይመልስለት እኔንስ ዝም አለኝ እናንተ ሄዳችሁ ንገሩት ቢላችው ሄደው ተናገረዋልና ይህን ተካፍለው ጽፈዋል። እንድም ነገር እንደ ሱቃስ ሄዳችሁ ንገሩልኝ ብሎ ሰዷቸዋል ዲላ ተከትሎ ሄዶ ተናገሯል ባሬ አማላጅ የላከ ሰው ተከትሎ ሄዶ ነገሩን እንዲናገር ይህን ተካፍለው ጽፈዋል።

፮ ወሐረ እግዚእ ኢየሱስ ምስሌሆሙ። ማቴ፡ ፳፻፳።

፯ ጌታችን ኢየሱስ ከርስተሰም ከነሱ ጋራ ሄዶ። ወአልጺቆ ኀበ ቤቱ ለውሳቱ መስፍን ለእከ አዕርከቱሁ ወእቱ መስፍን ኀበሁ እንዘ ይብል እግዚእ ኢት ጸጥ።
ወደቤቱ ሊገባ በቀረበ ጊዜ አቤቱ አትድከም ብሎ ወዳጆቹን ወደ ጌታ ላከ።
እስመ ኢይደልወኒ ከመ ተባዕ ታሐተ ጠፈረ ቤትየ። ከቤቱ ጠፈረ በታች ትገባ ዘንድ አይገባኝምና።

፯ ወለልየ ኢይደልወኒ እምጸእ ኀበከ።
፯ እኔም ወዳንተ ልመጣ የማይገባኝ ነኝ።
ወባሕቱ አዝዝ በቃልከ።
ነገር ግን በቃልህ ለዝዝ።
ወተሐዩ ተላላፊ።
ብላቴናየም ይድናልና አለው።

፳ አስመ አነሂ ብእሲ መኩንን አነ።
፳ እኔም እንጂ ነገር ነኝ።
ወብየ ወዓልት።
ተነገርዎች አሉኝ።
ወዕብሎ ለዝ ሐር ወየሐውር።
ይህን ሃዶ እለዋለሁ ይሂዳል።
ወለካልሁኒ ነፃ ወይመጽአ።
ሌላውንም ኖ፡ እለዋለሁ ይመጣል።
ወለገብርያኒ ግብር ከመዝ ወይገብር።
ባሪያንም እንዲህ አድርግ እለዋለሁ ያደርጋል አለሙ።

፱ ወስጫየ እግዚእ ኢየሱስ ዘንተ እምኔሁ እንዘረ።

፱ ጌታም ይህን በሰማ ጊዜ አደነቀ።
ወዳጆቹም ይቤሉሙ ስላቸውበት እሱ ተሸውዎ አማን አብላከሙ።
እርሳቸው ዘከመዝ ይታሉሙን በውስተ እስራኤል።
ወደሚከተሉትም ተመልሱ በእስራኤል ዘንድ እንዲህ ያሉ አማን አላንጽሁዎቹ ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ አላችው።
፳፻፲፫ ወዘተ። እስከ ጥፈነዉ ሂሳብም ለ፳ልዱ በዘሐይወ።

፲ የተላኩት ስተመስሱ ጊዜ ልጄን ድኖ አገኘች

፲፩ ወበሳሄታ ሐረ ሀገረ እንተ ሰማ ናይን።

፲፩ በነጋው ናይን ወደምትባል አገር ሄደ።
ወሐሩ ምስሌሁ አርዳኢሁ።
ደቀ መዓሙርቱ ተከትለውት ሄዱ።
ወሕዝብኒ ብዙኀ።
ብዙ ሰዎች ተከትለውት ሄዱ።

፲፪ ወበጸሐ ኀበ እንቀጽ ሀገር ናሁ ረከባ ቀበረ ዕውረ ዘወልደ ብእሲት መበለት።

፲፪ ከከተማው በር ሊገባ በቀረበ ጊዜ ያንዲት ድጋ ልጅ በቃሬዛ ተሸከመውት ሰዎች አገኘ ቀበረ ዕውረ ምውተ ዕውረ ይላል አስከሬን ቃሬዛ የተሸ ከሙ ሰዎች አገኘ።
ወውሳቱ ዋሕድ ለእሙ።
እሱም ለናቱ አንድ ልጅ ነበር።
ወብዙኃን ስብአ ሀገር ሀለዉ ምስሌሃ።
ብዙ ሰዎችም ከዚያ ጋራ ነበሩ።

፲፫ ወሶበ ርእያ እግዚእን መሐራ ወትሣሃላ ላዕሌሃ።

፲፫ ጌታም ባየት ጊዜ አዘነላት ይቅር አላትም።
ወይቤላ ኢትብከዪ።
አቃልተሽ አላት።
ወቀርባ ወአገዝ ነፍቆ።
ቀርቦ ቃሬዛውን ያልጋውን ሸንከሩን ያዘ ንፍቆ ይላል ነፍስ የተለየችው አስከሬኑን ያዘ።

፲፬ ወቆሙ እለ ይጸውርዎ።

፲፬ የተሸከሙት አውርደውት ቆሙ።
ወይቤሎ ለከ እብለከ ወሬዛ ተንሥእ።
አንተ ጉብዝ ተነሥ አልሃለሁ አለው።

፲፭ ወተንሥእ ወነበረ ውሳቱ በድን።

፲፭ ያም በድን ተነሥቶ ተቀመጠ።
ወተናገረ ርቱዓ።
አቃንቶ ተናገረ።
ወአወፈዮ ለእሙ።
እሱን ለሷ ሰጠው ይርዳሽ ያጥባሽ ብሎ ወአወፈደ ይላል እሱን ሰጣት ርዳት አጥባት ብሎ።

፲፮ ወፈርሁ ዙሎሙ ሉቃ. ፳፬፡፲-፪ ያሐ. ፲፱፡፲፩

፲፮ ሁሉም ፍርሃት ያላቸው።
ወሐብሐዎ ለእግዚአብሔር።
እግዚአብሔርን አመሰግኑት።
ወይቤሎ ዓበይ ነበይ ተንሥእ እኃ።
ታላቅ ነቢይ ተነሣልን አሉ።
ወትሣሃሎሙ እግዚአብሔር ለሕዝቡ።
እግዚአብሔር ወገኖቹን ይቅር ያደረገ።

በእንተ ኢየሱስ ወበእንተ አርድዕተ ዮሐንስ መጥምቅ

፲፮ ወተሰምዓ ዝንቱ ነገር በኩሉ በሐውርተ ይሁዳ ።

፲፯ ይህ ነገር በይሁዳ እገር ሁሉ ተሰማ ።
ወበኩሉ በሐውርቲሂ ።

ባውራጃዋም ሁሉ ።

፲፰ ወነገርዎ አርድዕቲህ ለዮሐንስ ዘንተ ኩሉ ነገረ ።

፲፱ ይህንም ሁሉ ነገር ደቀ መዛሙርቲ ለዮሐንስ ነገሩት ።

፲፱ ወጸውዓ ዮሐንስ ፪ተ እምአርዳኢሁ ።
ማቴ ፡ ፲፩ ፡ ፪

፲፱ ዮሐንስም ከደቀ መዛሙርቲ ሁለቲን ጠርቶ ።

ወለአኩሙ ኅብ አግዚአ ኢየሱስ ።
ወደጌታ ላካቸው ።

አንዘ ይበል አንተኦአ ዘይመጽአ ።
ይመጣል የምንለው አንተ ነህን ።

ወሚመ ቦኑ ካልዕ ዘንሲፎ ።
ወይም ተስፋ የምናደርገው ሌላ አለን ብሎ ።

፳ ወበጸሐሙ አለ ለአኩሙ ኅቤህ ይበልዎ
ዮሐንስ መጥምቅ ለአካነ ወይቤ አንተኦአ ዘይመጽአ
ወቦኑ ካልዕ ዘንሲፎ ።

፳ ወደሱ የተላኩትም ሰዎች በደረሱ ጊዜ
ይመጣል የምንለው አንተ ነህ ወይም ሌላ ነው ብሎ
ዮሐንስ ወዳንተ ልኮናል አሉት ።

፳፩ ወፈወሰሙ ለብዙኃን ሶቤሃ እምአደፂሆሙ
ወእምሕማሞሙ ።

፳፩ በዚያን ጊዜም ብዙ ሰዎችን ከጭንቅ
ዶጃቸው ፈወላቸው ወእምአጋንንት እኩያን ።
ከክፉ አጋንንትም ፤

ወለብዙኃን ዕውራን ጸገምሙ ይርአዩ ።
ለብዙ ዕውራንም ያዩ ዘንድ ብርሃንን ሰጣቸው

፳፪ ወእውሥአ አግዚአኢየሱስ፤ ኢሳ ሸፍኑ፤ ጽፉ
ጌታም መለሰ ፤

ወይቤሉሙ ሐፋ ንግርዎ ለዮሐንስ ዘሰማዕከሙ
ወዘርኢከሙ ፤

፳፫ ሂዳችሁ ያዳችሁትን የሰማችሁትን ልዩ
ሐንስ ንገሩት ።

ዕውራን ይፈእዩ ።

ዕውራን ያያሉ ።

ወሰቡራን የሐውሩ ።

አንካሶችም ይሄዳሉ ።

ወእሉ ለምጽ ይነጽሑ ።

ለምጻዎችም ይነጽሉ ፤

ወጽሙማንሂ ይለዩ ዑ ።

የደነቁሩም ይሰማሉ ።

ወምውታንሂ ይትነሥኡ ።

የሞቱትም ይነሣሉ ።

ወነጻያንሂ ይዘነጢ ወይትፈሥሑ ።

የተቸገሩትም ይከብሩሉ ደስ ይለቸዋል ።

፳፫ ወበፀ-ዕለ ዘኢየሱስ ጥቅሩ ብዩ ።

፳፫ በ፳ም የማይጠራጠር የተመሰገነ ነው ።

ዘከመ ወደሱ ኢየሱስ ለዮሐንስ መጥምቅ ።

፳፬ ወኃሊፎሙ አርዳኢሁ ለዮሐንስ አንዘ ይበ
ሎሙ ለሕዝብ በእንተ ዮሐንስ መጥምቅ ።

፳፬ የዮሐንስ መልክተኞች በሄዱ ጊዜ የዮ
ሐንስ መጥምቅን ነገር ለሕዝቡ ይነግራቸው ጀመረ ።

ምንተነሙ ወጸአከሙ ገዳሙ ትርአዩ ።

በምድረ በዳ ምን ልታዩ ወጥታችኋል ።

ብርሃኑ ዘደቅሐጣሉ እምነፋሉ ።

ነፋሉ የሚያንቀሳቅሰው ዘንበቆኝ ነው ፤

፳፭ ወምንተነሙ ወገኣከሙ ትርአዩ ።

፳፭ ነገር ግን ምን ልታዩ ወጥታችኋል ።

ብእሴኑ ዘርሱይ በቀጠንተ አልባሰ ።

ቀጭን ልብሰ የለበሰ ሰውን ልታዩ ወጥታችኋል ።

ናሁ አለሰ ርሱያን በአልባሰ ከብር ውስጥ አብያተ

ነገሥት ህለዉ ።

የክብር ልብሰ የለበሱ ግን እንደሆኑ ከነገሥታት

ቤት አሉ ።

፳፭ ወምንተነሙ ወገኣከሙ ትርአዩ ።

፳፭ ወይስ ምን ልታዩ ወጥታችኋል ነቢየኑ

ነቢይን ነው ።

አወ አብለከሙ የዓቢ እምነቢይ ።

እምነ ከነቢይ ይበልጣል ብዩ እነግራችኋለሁ ።

፳፭ ዝንቱ ወእቁ ዘበእንጽህሁ ተጽሕፈ ናሁ
አን እፈኑ መልካኪዩ ቅድሚያዬ ዘይጸይሕ ፍኖተኩ

ቅድሚክ ። ሚል ፫ ፡ ፩ ግቴ ፲፩ ፡ ፪ ግር ፩ ፡ ፪ ።

፳፭ መንገድህን በፈትህ የሚጠርግ መልክተ
ኛዬን በፈትህ አልካለሁ ተብሎ የተነገረለት

ይህ ነው ።

፳፭ አማን አብለከሙ ኢየሱስን እምነው
ውልደ አንስት ዘየዓቢ እምነሐንስ መጥምቅ ወኢ

መኑሂ ።

፳፭ ከሴቶች ከሚወሰዱ ወገን ከዮሐንስ የሚ
በልጥማንም ማን እንደሌለ በውኃት እንግራችኋለሁ ።

፳፭ ወበመንግሥተ ሰማያት ስዕይንኡ የዓብዮ

፳፭ በመንግሥቱ ሰማያት ግን ታናፎ ክሱ

ይበልጣል ።

ወሰሚያው ዙሎው ሕዝብ ወመጽብሐን አጽደቅዎ ለእግዚአብሔር ።
 ሕዝቡ ሁሉ ቀረጮችም ነገሩን ሰምተው እውነት ነው አሉ ።
 እስመ ተጠምቁ ጥምቀት የሐንስ ።
 በየሐንስ ጥምቀት ተጠምቀው ነበረና ።

፩ ወረራውያንን ወጸሐፍተ ሕግ ዓለፈ ትእዛዝ እግዚአብሔር ።

፪ ረረሳውያንና የሕግ ጸሐፊዎች ግን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ አረረሱ ።
 እስመ አተጠምቁ በገቢሁ ።
 በሱ ዘንድ አልተጠመቁምና ።

፫ በምንት አስተማሰሉም ለብላ ዛቲ ትውልድ ። ማቴ. ፲፩ ፡ ፲፮ ።

፬ የዚችን ትውልድ በዎች በምን እመብላቸዋለሁ ።
 መሙ ይመስሉ ።
 ማነን ይመስላሉ ።

፭ ይመስሉ ደቂቀ እለይነብሩውስተምስያጥ ።
 ፪ በገበያው ተቀምጠው ።
 ወይጸውሁ ቢጸሙ ።
 ባልንጀሮቻቸውን ጠርተው ፤
 ወይቤልዎሙ ኃላይን ለክሙ ወእዘፈንክሙ ።
 የዘፈን ዜግ ቀነተንላችሁ አልዘፈናችሁም ።
 እበቀቀውነሂ ለክሙ ወእዘፈንክሙ ።
 አለቀበንላችሁ አላለቀላችሁም የሚሉ ብላቴናችን ይመስላሉ ።

፮ እስመ መጽአ የሐንስ መጥምቅ አይበልዕ እክለ ወአይሰቲ ወይን ። ማቴ. ፪ ፡ ፪ ማር. ፩ ፡ ፮

፯ የሐንስ መጥምቅ እህል ሳይበል ወጅ ሳይጠጣ መጥቷልና ።
 ወትቤልዎ ኃይን ቦቱ ።
 ኃይን አድርበታል አላችሁት ።

፰ ወመጽአ ወልደ ዕጓለ እመሕያው ይበልዕ ወይሰቲ ።

፱ ወልደ ዕጓለ እመሕያው ክርስቶስ ግን እየበላ እየጠጣ መጣ ።
 ወትቤሉ ነዋ ብእሲ በላዒ ወሰታዩ ወይን ።
 እነሆ የሚበላ ጠጅም የሚጠጣ ሰው ።
 እርከ መጽብሐን ወታጥእን ።
 የቀረጮችና የታጥእን ወጻጅ አላችሁት ።

፲ ወጸድቀት ጥበብ እምሆሉ ውሉዳ ።
 ፲፩ ጥበብ ወልደ ከልጆችሆሉ ይልቅ ከበረች በእንተ ረረሳዊ ወታጥዕት ብእሲት ፤

ወእንዘ ሁሉ እግዚአብሔር ዘየይቤሉ አሐዱ እምነፈሳዊያን ከሙ ይምላሕ በገቢሁ ።

በሱ ዘንድ ምሳ ይበላ ዘንድ ከረረሳውያን አጽዱ ለመነው ።

፲፪ ወበአ ቤተ ፈፅላዊ ወረረቀ ።
 ፲፫ ከረረሳዊ ቤት ገብቶም ተቀመጠ ።
 ፲፬ ወመጽአት ብእሲት ኃጥዕት እምሰብአ ይአቲ ሀገር እእሚራ ከሙ ይመስሕ ውበት ቤተ ረረሳዊ ወተማየጠት ዕፍረተ ዘለልባበጥርቦ ።
 ማቴ ፡ ፳፮ ፡ ፮ ማር. ፲፱ ፡ ፫ የሐ ፡ ፲፪ ፡ ፱ ።

፲፭ በዚያ አገር ካሉ ሰዎች ኃጢአተኛ ቤን ከረረሳዊ ቤት እንዲበላ ባወቀች ጊዜ የደቀቀ የጣ ፈጠ ሽቱ ገዝታ መጣች ።

፲፮ ወቆመት ድገሬሁ ኅበ እገራሁ ።
 ፲፯ ከወደኋላው በእግሩ እጠገብ ቆመች ።
 ሐተታ ጌታ እንደ ግብጽውያን አቀማመጥ እግሩን ወደኋላው አድርጎ ተቀመጦ ነበርና ። እንድም ወንበሩ እንደ አፍርንጆች ወንበር እግር ወደኋላ የሚያደርግ ነው ። እንድም ወደ እግሩ ለማለፍ በኋላው ቆመች ።
 ወበከየት ወአርሐስት እገራሁ በእንብዓ ።
 እያለቀሰች እግሩን በዕንባዋ አጠበችው ።
 ወትመዘምዝ በበእርተ ርእሳ ።
 በራሷ ጠጉርም አበሰችው ።
 ወትሰእም እገራሁ ፤
 እግሩንም ትስመው ነበር ።
 ወትቀብዖ ዕፍረተ ፤
 ሽቱም ትቀባው ነበር ።

፲፰ ወርእዮ ረረሳዊ ዘጸውዎ ሐለየ በልቡ ።
 ፲፱ የጠራው ረረሳዊ አይቶ በልቡ አሰበ ።
 ወይቤ ሰቢሁ ነበይ ውእቱ ዝንቱ ።
 ይህ ነቢይ ማ ቢሆን ።
 እምእያለመረኑ ከሙ ኃጢአት ላቲ ብእሲት እንተ ትገሥዎ ።
 ይህች የምትጻበሰው ኃጥአት እንደሆነች ያላወቀም ነበር ብሎ ተናገረ ።

፲፱ ወአውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ።
 ፳ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም መለሰ ።
 ወይቤሉ ስምዖን በምዶን ብዮ ዘእብለከ ።
 ስምዖን ሆይ የማስረረድህ ነገር አለኝ አለው ።
 ወይቤሉ እ ሲቅ በል ።
 መምህር ሆይ ተናገር አለው ።

፳፩ ወይቤሉ ከልሐቱ ይፈድደዎ ለአሐዱ በዓለ እዳ ።

፳፪ ላንድ ሰው ሁለት ባለዳች አሉት ።
 አሐዱ ይፈድዮ ኃምስተ ምእተ ዲናረ ።
 እንዱ እምስት መቶ ወቂት ይከፍላል ።

ወክልፁኝ ሃምሳ ልዩ ልዩ ልዩ ልዩ ልዩ
ሁለተኛውም አምሳ ወቂት ይከፍለዋል ።

፵፪ ወንጌል፡ ዘይፈጽደዎ ገደገ ለመ ለከ
ልኤሆሙ ።

፵፫ የሚከፍሉት ባያገኙ ለሁለቱም ተወላቸው።

፵፬ መኑ እንከ ርቂፅ ፈጽሞ ያፈቅር አም
ኤሆሙ ።

፵፭ ከነሱ ማናቸው አብልጦ ሊወደው ይገ
በዋል አለው ።

ወተሠጥወ ስምዖን ።

ስምዖንም መለሰ ።

ወይቤ እብለክ ዘብዙኝ ኃይን ሎቱ ።

ፍረድስ ካልኸኝ አምስት መቶ ወቂት የተወለት

አብልጦ ሊወደው ይገባዋል አላው ።

ወይቤሎ ስምዖን ሠናየ ፈታሕክ ።

ስምዖን ሆይ መልካም ፈረድህ ።

እመኝ ፈታሕክ ።

አውነት ፈረድህ አለው ።

፵፭ ወተመይጦ ገብ ይኣቲ ብእሲት ።

፵፭ ወደዚያች ሴት ተመሰሰ ።

ወይቤሎ ለስምዖን ትሬኤያ ለዛቲ ብእሲት ።

ስምዖንን ይህችን ሴት ታያታለህን አለው ።

ቦኣኩ ቤተክ ።

እቤትህ ገባሁ ።

ወኢወህብከኝ ማየ ጥቀ ለእግርዎ ።

ሰአገራ ውኅ እንኳን አልሰጠኸኝም ።

ወይኣቲሰ በከየት ወበኣብንኩ አርብሰትኔ እገርዎ ።

ይህች ግን አለቀሰች በእንባዋ አገራን አጠበች ።

ሐተታ ትእምርተ ንሰሐ ነው ።

ወበስዕርተ ርእሳ መሠመዘተኝ ባራሻ እገርዎ አይ

ፈችኝ ። ሐተታ ትእምርተ ትሕተኝ ነው ።

፵፭ ወአንተሰ ኢቱላማገከኔ ።

፵፭ አንተሰ አጅ አልነማኸኝም ።

ወይኣቲሰ እምኒዚ ቦኣኩ እያንተን፤ በዲሙ እገርዎ

እሷ ግን ከገባሁ ጀምሮ እምኒዚ ቦኣት ከገባች ጀምሮ

እግራን ተመሳም አሳቋረጠችም ሐተታ ትእምርተ

ፍቅር ነው ።

፵፭ ወአንተሰ ኢቱላማገከኔ በዘይት ርእሶዬ ።

፵፭ ዘይት ሲል ነው ። አንተሰ ዘይት ብላኝ

አልቀባኸኝም ።

ወይኣቲሰ ዕፍረተ ቀብዓተኔ እገርዎ ።

እሷ ግን እግራን ሽቱ ቀባችኝ ። ሐተታ ትእምርተ

አክብሮ ሽቱ ከዘይት እገኛለሁት በኩል ይቃወምል ።

፵፭ ወበአንተዝ እብለክ ተገደገኝ ሕይወት ብዙኅ

፵፭ በሰላሳ ገደገ ለመ ለከ ሕይወት ብዙኅ

አንገርሃለሁ ።

አሰሙ ብዙኅ አፍቀረተኔ ።

ብዙ ወይኣቲሰ ።

ወዘሰ ውኅደ አፍቀረኒ ውኅደ ኃጢአት ይቅርታዎን

ሎቱ ።

፵፭ ወይቤላ ለይኣቲ ብእሲት ተገደገ ለከ

ኃጢአትኪ ። ማቴ፡፱ ፡ ፪ ።

፵፭ እሷንም ኃጢአትሽ ቀርቶልኻል እሳት ።

ሐተታ እሷን ብዙኅ አፍቀረተኔ አለ ። ሽቱ የተገነ

በት እምስት መቶ ወቂት ነውና ። እሷን ውኅደ

አፍቀረኒ አለ ምሳው የተገነ ባምሳ ወቂት ነውና ።

እሷን ብዙኅ ኃጢአታ አላት ዘማ ናትና ። እሷን

ውኅደ ኃጢአቱ አለ እሷን ፈረሳውያን ምንም

ውኃሴ ከንቁ ቢያስቀርባቸው ዓሥሩን ቃሳት እንጠ

ብቃለን ባዮች ናቸውና ።

፵፭ ወአንዙ አለ ይረፍቱ ይበሉ በበይናቲሆሙ

መኑ ውኃቱ ዝንቱ ዘየገደግ ኃጢአት ።

፵፭ ለመብል የተቀመጡት ይህ ኃጢአትን

ይቅር የሚል ማንው አሉ ።

ወኣቲሰ ይይላል ለይኣቲ ለብላት ሃይማኖትኪ አሕየ

ወተኪ እትዊ በሰላም ።

ሃይማኖትሽ አድናኻልና በፍቅር ሂጄ አለት ።

፵፭ ዘመይጦ ደረሰ ለህጉረ ገሊላ ።

፵፭ ምዕራፍ ፩ ።

፵፭ ወአንተሰ ለህጉረ ገሊላ ሲገባ ሲሆን

፩ ወእምዝ በሳኒታ አንሰሰው አህዚኦች ይባሉ

ወሰከ ለሙ ።

፵፭ ከዚህ በኋላ በነጋው በየሀገሩና በመንደሩ

ተመላሰ ።

ወሰበክ ለሙ ።

፵፭ ለበከላቸው ።

ወመሐሮሙ በእንተ መንግሥተ እምሰላሳ ።

፵፭ ለእግዚአብሔር መንግሥትም አብተማራቸው ።

ወምስሌሁ ዓመርቱ ወከልኤቱ አርዳኢሁ ።

፵፭ ፀሐፊውም ከሱ ረራ ነበሩ ።

፪ ወአንስትኔ እለ አሕየምን እምሳኝነት

እኩያን ወእምደዌሪ ። ማር ፲፯ ፡ ፱ ።

፪ ከከፋ አጋንንትና ከደዌያቸው የፈወሳቸ

ውም ሴቶች ።

ወእማንቱ ማርያም እንተ ይብልዋ መግደፍት እንተ

ጸኢላቱ አጋንንት ወሐኤ እምኒሃ ።

ሰባት አጋንንት የወጡላት መግደላቸው የሚሏት

ማርያም ።

፪ ወተላቱ ብእሲት ትሕተኝ ሕይወት ሕይወት ።

፪ የሕይወት ሕይወት ሕይወት ሕይወት ።

ወሶስና ወካልናት ሂሳብናት እሱ ተልእካህ በንቀዩን =
በንንዘባቸው ያገለገሉት ማለት በሕዋላቸው ንጹ
ሕናን ይዘው ያገለገሉት ሌሎችም ብዙ ሴቶችና ሶስ
ናም ነበሩ = ዘበእንተ ንዋይየ ተቀደሰት ሊቲ ነፍስየ
እንዲል =

በእንተ ምሳሌ ዘሠራኢ =

፩ ወእንዘ ያጸምዕዎ ከሉሙ ሕዝብ =

፪ ሕዝቡም ሁሉ ሲሰሙት =

ወእለሂ መጽሐ ገቢሁ እምኩሉ አህጉር =

ከየሀገሩም የመጡ አሉ =

ይቤሉሙ ምሳሌ እንተ ከመዝ =

እንዲህ ያለ ምሳሌ ነገራቸው =

፭ ወረረ ዘይዘርዕ ከመ ይዘረዕ =

ዘርዖ = ማቱ ፲፪ ፡ ፫ ማር ፪ ፡ ፫

፭ የሚዘራ ገበረ ዘሩን ሊዘራ ወጣ =

ወእንዘ ይዘርዕ ቦ ዘወድቀ ውስተ ፍናት =

ሲዘራም ከመንገድ የወደቀ ዘር አለ =

ወመጽሐ ወኪድዎ ሰብአ ወበልዑ አዕዋፈ ሰማይ =

ሰዎች መጥተው የረገጡት የሰማይ ወፎችም የበሉት =

፯ ወቦ ዘወድቀ ውስተ ኩዙሕ =

፮ ከቅንጣም የወደቀ ዘር አለ =

ወበቀሉ የብሶ በጊዜሃ =

በበቀለ ጊዜም ፈጥኖ የደረቀ =

እስመ አልቦ ሥርወ =

ሥር የለውምና =

፯ ወቦ ዘወድቀ ውስተ ሦከ =

፯ ከሾህ ውስጥ የወደቀ አለ =

ወበቀሉ ጠበቅ ሦከ =

በበቀለም ጊዜ እሾህ እንቶ የያዘው =

፰ ወቦ ዘወድቀ ውስተ ምድር ወናይት =

፰ በመልካም ምድር የወደቀም አለ =

ወሶበ በቄለሂ ፈረየ ምእተ ምክዕቢተ =

በበቀለም ጊዜ መቶ ዕጽፍ አፈረ =

ወዘንተ ብሂሉ ይቤሉሙ ዘቦ ዕዝን ሰሚን ለይሰማዕ =

ይህን ተናገሮ ሰሚ ሸር ያለው ይሰማ አላቸው =

፱ ወቀብአልዎ አርዳኢሁ =

፱ ይቅጥሙላቸው ሕወቆች =

ወይቤልዎ ምንትን ይእቲ ዛቲ ምላሌ =

ይህች ምሳሌ ምንድናት እሱት =

፲ ወይቤሉሙ ለክሙ ተጠህቤ ታእምሩ ምሥ

ጢራ ለመንግሥተ እግዚአብሔር = ኢሳ. ፮ ፡ ፱

ጥቂቱ ፲፫ ፡ ፩ ጣ፲፱ ፡ ፲፪ የሐ ዘ፱፡ ፭ ግብ

፳፭ ፡ ፳፯ ሮሚ. ፲፩ ፡ ፰

፲፱ ወእንዘ ለብሔር መንግሥት ምሥጢር

ማወቅ ለናንተ ተሰጥቷል =

ወለኔልክቱሰ በምሳሌ =

ለቀሩት ግን በምሳሌ =

ከመ ርአየሙኒ ኢይርአዩ =

አይተው እንዳያዩ =

ወሰሚያሙኒ አይሰምዱ =

ሰምተው እንዳይሰሙ =

ወኢይሰብዉ ፤

እንዳያስተውሉም =

፲፩ ወከመዝ ምሳሌሃ ፤

፲፩ ምሳሌውም ይሄ ነው =

ዘርዕሰ ቃለ እግዚአብሔር ወእቁ ፤

ዘሩም ቃለ እግዚአብሔር ዓውሰ =

፲፪ ወዘሰ ውስተ ፍናት ወድቀ እሉ አሙንቱ

እለ ይሰምዱ ቃለ =

፲፫ በመንገድ የወደቀውንም ዘር ነገር የሚሰሙ

ወይመጽእ ሰይጣን ወይነሥኦ ለቃል እምልበሙ

ከመ አይእሙኑ ወኢይእየዉ =

አምነው እንዳይድኑ ሰይጣን መጥቶ ነገሩን ከልቡ

ናቸው የሚወስድዓቸው ናቸው =

፲፫ ወዘሰ ውስተ ኩዙሕ ወድቀ =

፲፫ በቅንጣ የተዘረውም =

ወሰሚያሙ ይትዌከፍዎ በፍሥሐ =

በሰሙ ጊዜም ነገሩን ደስ ብሏቸው የሚቀበሉ =

ወባሕቱ ሥርወ አልቦሙ ሶቢሃ ዳእሙ የአምኑ =

ነገር ግን ለጊዜው ያምናሉ እንጅ መሠረት የላቸው

ምና =

ወእምከመ ተመንደቡ የዓልዉ =

በመከራ በተጨነቁ ጊዜ ይክዳሉ =

፲፭ ወዘሰ ውስተ ሦከ ወድቀ =

፲፭ ከሾህ ውስጥ የወደቀውም =

እሉ አሙንቱ እለ ይሰምዱ ቃለ ወሕሊና ብዕል =

እኒህም ነገሩን ሰምተው የባለጣገነት አላብ =

ወትካዘ መንበርት =

የመናሪያ መቄደቄር =

ወሐውዘ ተድላ ወፈገዕ ያጠውቆሙ ወኢይገብሩ

ፍራ =

የተድላ የደስታም መጣፈጥ አስጨንቋቸው የማይ

ሠሩት ናቸው =

፲፭ ወዘሰ ውስተ ምድር ወናይት =

፲፭ ከመልካም የተዘረው ግንኙ =

እሉ አሙንቱ እለ ይሰምዱ ቃለ በሠናይ ልብ ወያዕ

ቅብዎ ወቅጥቱዕ ይትኒኑ =

ነገሩን በበጉ ልቡና ሰምተው የሚታገሙ ብሎ

ወያክብሱ =

ወይፈርዩ =

የሚያረሩትም =

፲፮ ወአልቦ ዘያንቲ ግንባተ ወይከድና ንዋየ
ወያነብራ ታሕተ ዓራት ፡ ግንባተ ፡ ፲፮ ማር ፪፻፳፭ ፡

፲፯ መብራት አብርቶ በዕቃ ዘድና ካልጋ በታች
የሚያኖር የለም ፡
ዘአንበለ ዲቢ ተቅዋማ ፡
ከመቅረዟ ላይ ነው እንጂ ፡
ከመ ፡ ይርአዩ ብርሃነ እለ ያንሰበው ፡
የሚመላለሱ ብርሃንን ያዩ ዘንድ ፡

፲፯ ወአልቦ ንቡእ ዘአይትከውት ፡ ግንባተ ፡
፲ ፡ ፳፯ ማር ፡ ፱ ፡ ፳፯ ፡

፲፯ የማይገለጥ የተሸሸገ የለም ፡
ወአልቦ ከዱን ዘአያስተርኢ ፡
የማይታይ የተሰወረ የለም ፡
ወንሃደ ይከውን ፡
ይገለግል እንጂ ፡

፲፮ ወአለምሩ እንከ ይከዟ ዘከመ ትሰምዑ ፡
ግንባተ ፡ ፲፫ ፡ ፳፻ ፡

፲፮ እንግዲህ እንደምትሰሙት አስተውሉ ፡
እስመ ሲዘቦ ይሁብዎ ወይዳሳክም ፡
ላለው ይሰጡታል ይጨምሩላታል ፡
ወለዘሰ አልቦ እስሂ በ የሃይደዎ ፡
የሌለውን ግን ያለውን ይቀሙታል ፡

በአንተ አህማዲህ ለኢየሱስ ፡

፲፱ መመጽኤ ንቢሁ አመ ወአንዋሁ ፡ ግንባተ ፡
፲፪ ፡ ፵፯ ማር ፫ ፡ ፴፪ ፡

፲፱ እናቱና ወንድሞቹ ወደሱ መጡ ፡
ወስእኑ ረኪቦቶ እስመ ጽፋቅ ሲባእ ፡
ሰው ስለበዛ እሱን ግግንት ተሳናቸው ፡

፳ ወይቤልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ እምከ ወእ
ኃዊከ እናአ ይቀውሙ ፡

፳ እናቶህና ወንድሞችህ ከውጭ ቁመዋል ፡
ወይፈትዱ ይርክዩክ ፡

ሲያዩህ ይወዳሉ ብለው ነገሩት ፡
ወአውሥኦ ፡ እስም መለሰ ፡

፳፩ ወይቤሉሙ እምዩ ወአቃውኖ እለ ይሰምዑ
ቃሰ እግዚአብሔር ወይገብርዎ ፡

፳፩ እናቱም ወንድሞችም የእግዚአብሔርን
ነገር ሰምተው የሚያደርጉት ናቸው ፡

በአንተ ዓድያተ ባሕር ፡

፳፪ ወኮን በእሐድ ፅላት ዓርጉ ወሰተ ሐምድ
ወአቱ ወእርቶአሁ ፡

፳፪ ከሐላቂት ባንድ ቀን እሱም ደፋ መዛሙ
ርቱም ወደ መርከብ ወጡ ፡

፪ ወይቤሉሙ ንቡ ንዕዱ ግዕዶተ ቀላይ ፡
ኑ ወደ ወንዝ ማዶ እንሂድ አላቸው ፡
ወሐሩ ፡

፳፫ ወአንዘ የሐውሩ ኖመ ፡

፳፫ ሲሄዱ ጌታ ተኛ ፡

ወመጽእ ነፋሱ እውሎ ውስተ ባሕር ፡

እውሎ ነፋሱ መጣ ፡

ወመልእ ማየ ሐመርሙ ፡

መርከባቸውን ውኃ መላው ፡

ወተመንደቡ ፡ ተጨነቁ ፡

፳፬ ወሐሩ ንቢሁ ወአንቅሕዎ ፡

፳፬ ሂደውም ቀስቀሱት ፡

ወይቤልዎ ኦሊቅ አድንኑ ከመ ኢንሙት ፡

መምህር ሆይ እንዳንሞት አድንን አሉት ፡

ወተንሥኦ ወገሠጸሙ ለነፋሳትኒ ወለማዕበለ ባሕርኒ ፡

ተንሥቶ ነፋሱንም ማዕበሉንም ገሰጸቸው ፡

ወእርመሙ ፡ ዝም አሉ ፡

ወኮን ዛሕኒ ዓቢያ ፡

ታላቅ ጸጥታ ሐደረኒ ፡

፳፭ ወይቤሉሙ አይቱን ሃይማኖትከሙ ፡

፳፭ ሃይማኖታችሁ የታል አላቸው ፡

ወፈርት ፡ ፈሩ ፡

ወአንከሩ ፡ አደነቁም ፡

ወይቤሉ በበይናቲሆሙ መኑ እንጋ ዘይትኤዘዙ
ሎቱ ባሕርኒ ወነፋሳትኒ ፡

ወኃና ነፋሱ የሚታዘዙሱት ይህ ማንው እንጂ አሉ ፡

፳፮ ወወሪዎሙ ምድረ ተቀበሎ ብሕሊ ዘጋ
ኔን ወዚኦ እምሀገር ፡

፳፮ ከመርከቡ በወረዱ ጊዜም ጋኔን ያደ
ረበት ሰው ተቀበለው ፡

ወጉንዳይ መዋዕል እምዘኢሉብሰ ልብሶ ፡

ከብዙ ዘመን ጀምሮ ልብሰ አይለብሱም ነበር ፡

ወኢቦእ ቤተ ፡

ከዚትም ገብቶ እያውቅም ነበር ፡

ዳዕሙ ይነብር ውስተ መቃብር ፡

በመቃብር ይኖር ነበር እንጂ ፡

፳፯ ወዕበ ርኤፍ ልእግዚእ ኢየሱስ ከልሐ
ወርእ ወሰገደ ሎቱ ፡

፪፱ ወደቤትህ ተመልሰህ እግዚአብሔር የሠራህን ሥራ ሁሉ ንገር ብሎ አሰናበተው ፡
 ወሐረ ውስተ ዙሉ አህጉር ወንገረ ዙሉ ዘገብረ ሱቱ እግዚእ ኢየሱስ ክርስቶስ ፡
 ያደረገልትን ሁሉ ተናገረ ፡

፳ ወለቦ ተመይጦ እግዚእ ኢየሱስ ተቀበለዎ ሕዝብ ገብረ ፡

፳ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በተመለሰ ጊዜዎ ሕዝቡ ሁሉ ተቀበሉት ፡
 እስሙ ኮኑ ዙሉም ይጸንሱዎ ፡
 ሁሉም ይጠብቁት ነበርና ፡
 በእንተ ወለተ ኢየሱስ ወበእንተ ደም ዘይውገዛ ፡

፳፩ ወመጽአ ብእሲ ዘስሙ ኢየሱስ ፡ ግብ ፪ ፲፮ ግርጌ ጽፎ ፡

፳፩ ኢየሱስ የሚባል ሰው መጣ ፡
 ወውእቱ መጋቢ ምድረ-ብ ፡
 እሱም የጉባኤ አለቃ ነበር ፡
 ወሰገድ ሱቱ ታሕተ እገሪሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ፡
 ከጌታ እግር በታች ሰገደ ፡

፳፪ ወእስተብቀዎ ይባእ ቤቱ ፡
 ፳፪ ከቤቱም ይገባ ዘንድ ማለደው ፡
 እስሙ ቦቱ አሐቲ ወለት ፡
 እንዲት ልጅ ነበረችውና ፡
 ዘ፲ቱ ወ፪ቱ ከረምታ ፡
 ዐሥራ ሁለት ዘመኑ ሁንዋት ነበር ፡
 ወይእቲ አልጸቀት ትሙት ፡
 እሷም ልትሞት ቀርባ ነበር ፡
 ወእምዝ እንዘ የሐውር ምስሌሁ እግዚእ ኢየሱስ ይትጋፍዕዎ ሰበእ ፡
 ከዚያ በኋላ ጌታ ከሱ ጋራ ሲሄድ ሰዎች ይገፉት ነበር ፡

፳፫ ወመጽአት ብእሲት እንተ ደም ይውገዛ እም፲ቱ ወ፪ቱ ከረምት ፡

፳፫ ካሥራ ሁለት ዓመት ሾምሮ ደም የሚፈላት ሴትም መጣች ወአሕለቀት ንዋያ ለዓቀብተ ሥራይ ገንዘቧንም ሁሉ ለባለመድኃኒት ሰጥታ ዉርሳ ነበር ወአልቦ ዘክህለ ፈውሶታ ፡
 ሊያድናት የተቻለው የለም ፡

፳፬ ወቀርባት ወቆመት እንተ ደገሪሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ፡

፳፬ ቀርባ በጌታችን በኢየሱስ ኋላ ቆመች ፡
 ወገሠውት ጽንፈ ልብሱ ፡
 የልብሱን ጫፍም ዳሰሰች ፡
 ወቆመ ሰቤሃ ዋነዘተ ደሚ ፡
 የደሚ ጉርፍ ያንጊዜውን ቆመ ፡

፳፭ ወይቤ እግዚእ ኢየሱስ መኑ ገሠሠ ፡
 ፳፭ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የጸሐፊ ክፍሉን ወ-አለ ፡

ወከህዱ ዙሉ ፡
 ሁሉም ካዱ ፡

፳፮ ወይቤልዎ ኢፕርስ ወእለሂ ምስሌሁ ፡ ሲቅ አኮኑ ሰበእ ይጣወቅ ወይጸናት ፡

፳፯ ኢፕርስና ከሱ ጋራ ያነበሩ ምህር ሆይ ሰው ይጋፋ ይጨናንቅ የለም ፡

ወትብል ፡ መኑ ገሠሠ ልብሰዩ ፡
 ልብሱን ግን ዳሰሰው ትለናለህ እሉት ፡
 ወይቤሉም እግዚእ ኢየሱስ ቦ ዘገሠሠ ፡
 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም የዳሰሰኝ አለ ፡
 እስሙ እኔ አእምር ከመ ጋይል ወዕኦ እምኔ ፡
 ጋይል ከኔ እንደወጣ አውቃለሁና አላቸው ፡

፳፰ ወርእያ ድእቲ ብእሲት ከመ ኢተክብተ ላቲ ርዕደት ፡

፳፰ ያችም ሴት እንዳልተባባሰች ሳቸ ጊዜ ተንቀጠቀጠች ፡
 ወሐረት ወሰገደት ሱቱ ፡

ሂዳ ሰገደችለት ፡
 ወንገረት በቅድመ ዙሉ ሕዝብ በእንተ አይ ግብር ዘቀርባት ገቤሁ ወገሠሠት ጽንፈ ልብሱ ዘከመ ሐይወት ሰቤሃ ፡
 ከለማናቸውም ሥራ ቀርባ የልብሱን ጫፍ ዳሰሳ ያን ጊዜውንም ፈጥና እንደዳነች በሕዝቡ ሁሉ ፈት ተናገረች ፡

፳፱ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ እመኔ ወለትየ ሃይማኖትኪ እሕዩወተኪ ፡

፳፱ ልጄ ሆይ ሃይማኖትሽ እድናሻልና እመኝ አላት ፡
 እትዊ በሰላም ፡ በደህና ሂጂ አላት ፡

፳፲ ወእንዘ ዘንተ ይትናገር መድኦ አሐዱ እምቤተ መጋቢ ምድረ-ብ ወይቤሉ ወለትከሰ ሞተት ፡

፳፲ ይኸን ሲናገር ከጉባኤው ዙሉ ቤት እንድ ሰው መጥቶ ልጅህ ሞታለች አለው ፡
 ወኢታጸምዎ እንከ ለሊቅ ፡
 እንግዲህ መምህርን አታድከመው ፡

፳ ወሰሚዎ እግዚእ ኢየሱስ ይቤሉ ለመጋቢ ምድረ-ብ ኢትናራህ ዳዕሙ ተእመን ፡

፳ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ይህን በሰማ ጊዜ እመን እንጂ አትፍራ አለው ፡
 ወለትከሰ ተሐዩ ፡
 ልጅህም ትድናለች አለው ፡

የደ ወበዊእ ቤተ ክርስቲያን ደ አይባለ
ፖሊሲው ወላጅነት ።

የደ ከቤት በገባ ጊዜም ከሱ ጋር ግንኙ ግን
እንዳይገባ ከሐክል ።
ከእንበል አጥርሰ ወያዕቶብ ወቀሐንሰ ወአቡሃ
ወአግ ለሕገን ።
ከአጥርሰ ከያዕቶብ ከቀሐንሰ ከባላቴናይቲ እናትና
አባት በተር ።

የደ ወከሎው ይበክዩ ወያሰቶቶ ።
የደ ሁሉም ያህንላታል ያለቅሎታል ።
ወይቢሎው እግዚእ እያቡሰ አትበከዩ ሕገንሰ
እጥተት እላ ትነውም ።
ገታም ወላጅናይቲ ተገታላች እንጂ ሌላዋተችም
አታላችሁ አላችሁ ።
የደ ወበረከት ወላጅ ተገታ ።
የደ ወላጅ ተገታ ።
እንደ ጥተች ዐውቀዋልና ።

የደ ወአውዕአ ከሱ አናአ ወአገዝ እዲሃ ።
የደ ሰውን አስወጥቶ እጅዋን ይዞ አሥነውት ።
ወደባ ወይቢላ ተገታላ ወላጅ ።
ወደ ወደ ተገታ ብሎ ጠረት ።
የደ ወላጅ ተገታ ።
የደ ያን ጊዜውንም ነፍሱ ግባች ።
ወተመጠ መንፈሳ ለዕለሃ ።
መንፈሳም ተመለሰ ።
ወተንሥአት ለቤሃ ።
ያን ጊዜውንም ተነግቶ ።
ወአቡሃ ወሀብዋ ወትበልዕ ።
የምትበልወን ሕይወት ለሐ ።
የደ ወደንገሱ ለቡሃ ወአግ ።
የደ እባት እናቴም አደነቁ ።
ወከልሎው እይንገሩ ወእሊ መነሂ ዘኮነ ።
የተደረገውን ለግንም ለግን እንዳይነገሩ ከለከ
ላቸው ።

ዘከመ መሐርሙ እግዚእ እያቡሰ ለሐዋርያት
ወበእንተ ተረንዎተሙ ።
የደ ወደወያሙ ለ፲ቱ ወደቱ አርዳሊሁ ።
የደ ግርዮ፲፩ ።
የደ ዐሥራ ሁለቱን ሐዋርያት ጠራ ።
ወወሀቦሙ ኃይለሰው ለሐዋርያት ።
ኃይለሰው ለሐዋርያት ።

ወአብሐሙ ላዕለ ዘሉ እጋንንት ።
በእጋንንትም ላይ ሁሉ አወለጠናቸው ።
ያሕይወ ድወያን ።
ድወያንን ይረውስ ዘንድ ።

የደ ወረንዎሙ ይሰብኩ መንግሥተ እግዚአብሔር ።

የደ የእግዚአብሔርን መንግሥት ያስተምሩ
ዘንድ ወይረውሱ ድወያን ።
ድወያንንም ይረውሱ ዘንድ ላላቸው ።
ወከሎው ሕግ ።
የታመሙትንም ሁሉ ።

የደ ወይቢሎው እትንሥኡ ለፍጥት ወእምን
ተገታ ። ግቲ ፡ ፲፡፱ ፡ ግር ፡ ፩፡፩ ።

የደ ለመንገድ ምንም ምን አትያሁ ።
እባትረ ። ሰትርም ቢሆን ።
ወእጽፍነተ ። የሰንት አተግላም ።
ወእእክለ ። ሰንትም ።
ወእወርተ ። ወርትም ቢሆን ።
ወእክልሉተ ከዳናተ ።
ሁሉት ልብስም በ፲፪፮ ።

የደ ወቤተ ኅብ በእክሙ ሀዩ ንበሩ ።
የደ በነባችሁበትም ቤት ነሩ ።
ወእትኩም እምሆኑ እስከ ትወዕሉ ።
እስከትሄዱ ከዚያ አትውጡ ።

የደ ወዘሰ እትወከረከሙ ወእክሙ እምይእቲ
ሀገር ንግም ወበለ እገሪከሙ ። ግብ፡፲፫፡፱፩ ።

የደ የማይቀበላችሁን ግን ከዚያ አገር ወጥታ
ችሁ የእግራችሁን ትበያ አርግቱ ።
ከሙ ይኩን ሰጥን ላዕል፤፫፡፫ ።
መረራረዳ ይሆንባቸው ዘንድ ።

የደ ወወጊያሙ ሐዋርያት አጽ እህትረ እድያሙ
የደ በወጡም ጊዜ በየሀገሩ አውራጃ ዙሩ ።
ወሰበኩ ወረውሱ በከላሄ ።
ድወይ እየረወሱ ባራቱ ግዕዝን ዙረው አስተግሩ ።

በእንተ ሐልዋተ ሄርድስ ላዕለ እያቡሰ ።

የደ ወሰምን ሄርድስ ንጉሥ ዙሩ ዘኮነ ።
ግቲ ፡ ፲፱፡፩ ፡ ግር ፡ ፩፡፲፱።

የደ ንጉሙ ሄርድስ የሆነውንም ዙሩ ሰጥን
ዘከመ ንብረ ።
ወየንታሉ በይብል ። የሚለውንም አጣ ።
እስመ በእስክርነትና በእምነትና በሰላም
የሐንሰ ከሙታን ተገባ የሚለው አለፍ ።

፲፮ ወላትረቡ ወበልዑ ወጸገቡ ዙሉሙ ።
 ፲፮ ሁሉም በልተው ጠገቡ ።
 ወዘአገረው ዘተርፈ ፍተታት መልእ ፲ተወደተ
 መሳይምተ ምሉእን ።
 ያነሡት የቀረው ቁራሽ ዐሥራ ሁለት መሰብ መላ ።

በአንተ እምነት እጥርስ ወበአንተ ትንቢት
 ዘሕማማት ።

፲፮ ወአንዘ ይጸሊ በባሕቲቱ ። ማቴ፤፲፮ ፡ ፲፫
 ግር፡ ፭ ፡ ፳፮

፲፮ በብቻው ሲጸልይ ።
 ወእርዳኢሁኒ ምስሌሁ ።
 ደቀ መዛሙርቱ ከሱ ጋራ ሳለ
 ተሰእሎሙ ወይቤሉሙ መነ ይብሉኒ ሰብእ ።
 ሰው ማን ይለኛል ብሎ ጠየቃቸው ።

፲፱ ወተሰጥውም ወይቤልም በ እለ ይብሉከ
 የሐንሰሃ መጥምቀ ።

፲፱ የሐንሰ መጥምቅ ነው ይለገል ብለው
 መለሱት ።
 ወደ እለ ይብሉከ እልያሰሃ ።
 እልያሰ ነው የኋሊህም አሉ ።
 ወወእል ይብሉከ እልያሰሃ ተደምት ተንሥክ
 ከተደሙ ነገደት እንዴ ተነግ ያሉም አሉ አሉት ።

፳ ወእውሥክ ወይቤሉሙ አንትሙ መነ ትብ
 ሉኒ ።

፳ አናንተ ማን ትሉኛላችሁ ።
 ወተሰጥም እጥርስ ።
 እጥርስ መለሰ ።
 ወይቤሉ አንተ ውእቱ መሲሐ ለእግዚአብሔር ።
 የእግዚአብሔር ልጅ አንተ ነህ እለው ።

፳፩ ወገሠጸሙ ።
 ፳፩ ገሠጸቸው ።
 ወከልሦሙ አይንግሩ ዘንተ ወአለመኑሂ እምሰብእ ።
 ይህን ለማንም ለማን እንዳይናገሩ ከለከላቸው ።

፳፪ ወይቤሉሙ ህለም ለወልደ ዕንሰእመሕያው
 ብዙኃ ያሐምም ። ማቴ፤፲፮ ፡ ፳፩ ግር ፭ ፡ ፴፫

፳፫ ለሰው ልጅ ከርስቶስ ብዙ መከራ ይቀበል
 ዘንድ እለው ።
 ወያመክርም ረበናት ወሊቃን ካህናት ወጸሐፍት ።
 የካህናት እለቆችና ሽማግሌዎች ጸሐፎችም በመ
 ከራ ይፈትኑት ዘንድ ።
 ወይቀትልም ። ይገድሉታል ።
 ወይትነሣእ በሣልሰት ዕለት ።
 በምስተኛውም ቀን ይነሣል ።

በአንተ ከሕይወት ለክርስቲያን ።

፳፫ ወይቤሉሙ ለከሉሙ ዘይፈቀድ ይትል
 ወኒ ይጽልእ ለነፍሱ ። ማቴ ፡ ፲፱፻፲፮ ፡ ፳፱ ፤
 ግር፡ ፭ ፡ ፴፬ ሉቃ ፡ ፲፱ ፡ ፳፯ የሐ፤ ፲፪ ፡ ፳፭ ።

፳፫ በኋላየ ሊከተለኝ የሻ ሰው ሰውነቱን ይካድ።
 ወያጥብዕ ወይንሣእ መስቀስ ሞቱ ወከሉ ዕለት
 ይትልወኒ፤
 ጩከኖ የሞቱን መስቀልም ይዞ ዕለት ዕለት
 ይከተለኝ ።

፳፬ ወዘሰ ይፈቅድ ያድገና ለነፍሱ ይገድፋ ።
 ፳፬ ሰውነቱን ሊያድናት የወደደ ያጥላታል ።
 ወዘሰ ገደፋ ለነፍሱ በእንቲእየ ያድገና ።
 ሰለኔ ሰውነቱን የጣላት ነፍሱን ያድናታል ።

፳፭ ወምንተ ይበቀላ ለሰብእ ለእመ ከሉ
 ዓለመ ረብሐ ወነፍሱ ኃጉለ ።

፳፭ በነፍሱ ከጠፋ ዓለሙን ሁሉ ቢገዛ ለሰው
 ምን ይረባዋል ።
 ወለዘኒ ኃፈረኒ ። በኔ ያፈረ
 ወኃፈረ ቃልየ ። በነገሬ ያፈረ ሰው ።

፳፮ የኃፍር ሉቲኒ ወልደ ዕንሰእመሕያው እመ
 ይመጽእ በሰብሐቲሁ ወበሰብሐተ አቡሁ ። ማቴ ፡
 ፲ ፡ ፴፫ ግር፡ ፭ ፡ ፴፰

፳፯ በክብር ባባቲም ክብር በመጣ ጊዜ የሰው
 ልጅም ከርስቶስ ያፍረዋል ።
 ወምሰለ ቅዱሳን መላእክቲሁ ። ፪፡ጠ፡ሞ፡፪፤ ፲፪
 በቅዱሳን መላእክት ምስጋናም በመጣ ጊዜ ።

፳፯ እማን እማን እብለከሙ ህለዉ እምእለ
 ይቀወሙ ዝየ እለ ኢየሱስ ለምት እስከ ይፈ
 እይም ለመንግሥተ እግዚአብሔር ።

፳፯ ከዚህ ቁመው ካሉት የእግዚአብሔርን
 መንግሥት እስኪያዩ ድረስ የማይሞቱ እሉ ብየ
 በውነት እነግራችኋለሁ ።

፳፰ ወእምድገረ ዝንቱ ነገር እመ ሳምንት
 ዕለት ነሥኡ እግዚእ ኢየሱስ ለእጥርስ ወለያዕ
 ቆብ ወለየሐንስ ወዓርገ ደብረ ከመ ይጸሊ ። ማቴ ፡
 ፲፯ ፡ ፩ ግር ፱ ፡ ፩ ።

፳፰ ከዚህ በኋላም በሰምንተኛው ቀን ያዕቆ
 ብንና እጥርሰን የሐንሰንም ይዟቸው ይጸልይ ዘንድ
 ወደ ተራራ ወጣ ።

፳፱ ወአንዘ ይጸሊ ተወለጠ ርዕየተ ገጹ ።
 ፳፱ ሲጸልይም የፊቱ መልክ ተለወጠ ።
 ወአልባሲሁኒ ዓዕደወ ።
 ልብሱም ነጭ ሆነ ።
 ወበረቀ ከመ መብረቅ ።

ተብለዉለዉም ። ሐተታ ማቴዎስ ፯ ይላል ማርቆስ ስድስት ይላል ሉቃስ ስምንት አለ ። እንደ ምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ማቴዎስ ከወጡበትና ከወረዱበት አንዱን አውጥቶ ሰባት አለ ። ማርቆስ ሁላቱንም አውጥቶ ስድስት አለ ሉቃስ ሁለቱንም አግብቶ ስምንት አለ ። እንድም የማቴዎስ የሉቃስ እይለወጥም የማርቆስ የብተት ነው እኛ ስምንት ስንል አንድ ይላሉ ዐሥር ስንል ሦስት ዐሥራ ሦስት ስንል ስድስት ይላሉና አንድም ማቴዎስ አይለወጥም ማርቆስም አይለወጥም የብተት ነው ሉቃስ ስምንቱ ማለቱ ሰባት ሲል ነው ። ንዲ ኀቢን ለለሰመኑ አእምር ከመ ግብር ዘበእንተ ጸም ዓቢይ ክመ ውእቱ ሰመንቱ ስሙን ውእቱ እንዲል ።

፴ ወናሁ መጽሐ ክልኤቱ ዕደው ።
፴ እነሆ ሁለት ሰዎች መጡ ።
እንዘ ይትናገሩ ምስሌሁ ።
ከሱም ጋራ ይነጋገሩ ነበር ።

፴፩ እሉ እሙንቱ ሙሴ ወኤልያስ ።
፴፩ እሊህ ሙሴ ኤልያስ ናቸው ።
አለ አስተርአዩ በስብሐት ።
በክብር የተገለጹ ።
ወነገሩ ስብሐቲሁ ዘህለዎ ይኩን በኢየሩሳሌም ።
በኢየሩሳሌም ይደረግ ዘንድ ያለውን መከራውን የተናገሩ አፈወርቅ ይትባረክ እግዚአብሔር ዘሰመዩ ሕማማተ ወልዱ ክብረ ወስብሐተ እንዲል ። እኛ የምንከብርበት ስለሆነ መከራውን ክብር ስብሐት ይለዋል ።
ወፀአቶሂ ።
ወደ ኢየሩሳሌም መውጣቱንም የተናገሩ ። እንድም ወደመስቀል መውጣቱን በኢየሩሳሌም ይደረግ ዘንድ ያለው ታምራቱን የተናገሩ እሊህ ናቸው ።

፴፪ ወፀአቶሂ ረከበ ጴጥሮስሃ ወእለሂ ምስሌሁ ክቡዳን አዕይንቲሆሙ በድቃስ ።

፴፫ ጌታ ከስዋሬው በተገለጸ ጊዜ ጴጥሮስን ወንድሞቹንም ደንግጠው አገኘ ። እንድም ኦውጣን አውጣን አሉ ስለ ወጡ ግን ጴጥሮስን ወንድሞቹን በጽኑ ዕንቅልፍ ተይዘው አገኛቸው ።
ወነቂሐሙ ርእዩ ስብሐቲሁ ።
በነቁም ጊዜ ክብሩን ኦዩ ።
ወእደውኒ ክልኤቱ አለ ይቀውሙ ምስሌሁ ።
ከሱ ጋራ ቁመው የነበሩትም ሁለቱ ሰዎች ።

፴፫ ወእምዝ ሶበ ፈቀዱ ይትሌለዩ እምኔህ ይቤሉ ጴጥሮስ ለእግዚእ ኢየሱስ ሊቅ ንንበር ዝዩ ።

፴፫ ከዚህ በኋላ ተለይተውት በሄዱ ጊዜ ጴጥሮስ ጌታን መምህር ከዚህ ልንኖር ይገባናል አለው ።
ወንግበር ሠለስተ ሰቃልወ ።
ሦስት ማደሪያም ልንሠራ ።

አሐዶ ሰዜ ። አንዱን ላንተ ።
ወአሐዶ ሰሙሴ ። አንዱን ለሙሴ ።
ወአሐዶ ሰኤልያስ ። አንዱን ሰኤልያስ ።
ወኢየአምር ዘይብል ።
የሚናገረውንም አያውቀውም ነበር ።

፴፬ ወዘንተ ብሂሉ ጸለሎሙ ደመና ።
፴፬ ይህንም ሲናገር ደመና ጋረዳቸው ።
ወሶበ ሶኡ ውስተ ደመና ፈርሁ ።
ከደመናው ውስጥ በገቡ ጊዜ ፈሩ ።

፴፭ ወመጽአ ቃል እምውስተ ደመና ዘይብል ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ወሎቱ ስምዕን ።

፴፭ ከደመናው የመረጥኩት ልጄ ይህ ነውና እሱን ስሙት የሚል ቃል ተሰማ ።

፴፮ ወመጸአ ቃል ረከብዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ባሕቲቶ ።

፴፯ ድምፅ ከተሰማ በኋላ ጌታ ብቻውን ተገኘ ።
ወእሙንቱስ አርመሙ ።
እነሱ ግን ዝም አሉ ።
ወኢነገሩ ስመኑሂ ዘርእዩ ወስምዑ ይአተ አሚረ ።
በዚያን ጊዜ ያዩትን የሰሙትን ለማንም ለማን አልተናገሩም ።

ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ ለዚያንገረግሮ ጋኔን ።

፴፰ ወእምዝ በላኒታ ዕለት እንዘ ይወርዱ እምደብር ።

፴፯ ከዚህም በኋላ በነጋው ከተራራ ሲሀርዱ ።
ተቀበልዎ ሕዝብ ብዙኃን ።
ብዙ ሰዎችም ተቀበሉት ።

፴፰ ወአውየወ አሐዱ በእሴ በማእከል ሕዝብ ።
ማቲ ፡ ፲፯ ፡ ፲፬ ማር ፱ ፡ ፲፮ ።

፴፰ አንድ ሰው በሕዝብ መካከል ጮኸ ።
ወደቤሉ ኦ ሊቅ ብቱዓኒ ።
መምህር ሆይ በጅ በልኝ ።
ረዓይ ሊተ ወልድዩ ።
ልጄን አድኝልኝ ።
እስመ አሐዱ ሊተ ውእቱ ።
ሰኔ አንድ ነውና ።

፴፱ ወናሁ እዙይ ጋኔን የሐይደንዮ ።
፴፱ እነሆ ጋኔን ቀምቶኛል ።

ወያዌግቦ ።
ያስፈራራዋል ያስደነግጠዋል ።
ወታዊግበክሙ ዕለት እኪት ኦንዲል ።
ወይነጽሐ ። ይጥለዋል ።
ወያስተራግዖ 1 ያራግጠዋል ።

ወያሴውና ፤ ያስለግገዋል ።

ወእም ዕፁብ የጋድጎ ቀጥቂጦ ።

በጭንቅ ቀጥቅጦ ይተወዋል ።

ከ ወአስተብቋዕክም ለአርዳኢከኒ ከመ
ያውፅእም ።

ከ ደቀ መዛሙርትህንም ያወጡት ዘንድ ለመ
ንኳቸው ።

ወስእንም ፈውሶቶ ወእውፅኦቶ ።

ግዳን ተሳናቸው ።

ከ፲ ወእውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ።

ከ፲ ጌታም መለሰ ።

ወይቤ ኦትውልድ ዕለት እንተ አልባቲ ሃይማኖት ።

እናንተ ሃይማኖት የለላችሁ ዓመፅና ትውልድ ።

እስከ ግእዚት እኔሉ ምስልክው ።

እስከ ፡ ሙቼ ከናንተ ጋራ እናረላሁ ።

መእስከ ግዕዝት እትጌግኩሁ ።

እስከ ሙቼስ እታገግችኋለሁ ብሉ ።

አምጽእ ዝየ ለመልድክ ።

ልጅህን ወደህ እምጣው እሰው ።

ከ፲ ወእንዘ ያመጽኦ ነጽሖ ጋኔኑ ።

ከ፲ ሲያመጣው ጋኔኑ ጣለው ።

ወአስተራገዖ ። እራገጠው ።

ከ፲ ወገሠጽ እግዚእ ኢየሱስ ለውኦቱ ጋኔን
እኩይ ።

ከ፲ ጌታም ያን ከፋ ጋኔን ገሠጸው ።

ወአሕነዎ ለውኦቱ ወልድ ።

ያንንም ልጅ እዳነው ።

ወመጠዎ ወአወፈዮ ለአቡሁ

ለአባቱም ሰጠው ።

በእንተ ዘተናገረ ኢየሱስ አቅዲም ነገረ ሞቱ ።

ከ፲ ወእንከሩ ዙሉሙ እምዕቦዩ ስእግዚአብ
ሔር ።

ከ፲ እግዚአብሔር ካደረገሰት ታምራት

የተነሣ ፤ እምዕቦዩም ካደረገላቸው ታምራት

በዕቦዩ ባደረገሰት ታምራት በዕቦዩም ባደረገላቸው

ታምራት በበዕቦዩ በየተደረገሰት ታምራት ። በበዕ

ቦዩም በየተደረገላቸው ታምራት ። በይነ ዕቦዩ ስለ

ተደረገሰት ታምራት በይነ ዕቦዩም ስለ አደረገላ

ቸው ተእምራት አደነቁ ።

ወእንዘ እሙንቱ ያነከሩ በእንተ ፤ ዙሉ ዘገብረ እግ

ዚእ ኢየሱስ ይቤሉሙ ለአርዳኢሁ እንትሙ ደይዎ

ለዝንቱ ነገር ውስተ ልብክሙ ።

ጌታ ስለአደረገው ነገር ሁሉ እሱን ሲያደንቁ ደቀ

መዛሙርቱን እናንተስ ይህን ነገር በልብናችሁ አኑ

ሩት አላቸው ።

እስመ ሀላዎ ለወልደ ፅንለእመሕያው ይግባእ ውስተ
እደ ሰብእ ።

ለሰው ልጅ በሰው እጅ ይሰጥ ዘንድ አለውና ።

ከ፲ ወኢለበውዎ ለዝንቱ ነገር ።

ከ፲ ይህን ነገር አላስተዋሉትም ነበር ።

እስመ ሰውር ውኦቱ እምኔሆሙ ።

ይህ ነገር ተሰውሯቸው ነበርና ።

ከመ አይንሀኩ ።

እንዳያዝኑ ብእሲ እመዋቲ ዘእእመረ ሀኒክ እንዲል ።

ወይፈርህም ተጠይቆቶ በእንተ ዝንቱ ነገር ።

ስለዚህም ነገር እሱን መጠየቅ ይፈሩ ነበር ።

ዘከመ ይደልዎ ለክርስቲያን ትሕትና

ወተእዋምተ ቢጽ ።

ከ፲ ወሀለዩ በበይናቲሆሙ እንዘ ይብሉ መኑ

የዓቢ እምኔሆሙ ። ግብፃ፤ ፩ ግር ፱ ፣ ፴፫

ከ፲ ከርሳቸው ማንኛቸው እንዲበልጥ እርሱ

በርሳቸው አሰቡ ።

ከ፲ ወእእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ዘይሄልዩ

በልቦሙ ።

ከ፲ ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስም በልባቸው

ያሰቡትን ዐውቆባቸው ።

ነሥእ ሕፃን ወዓቀሞ በማዕከሉሙ ።

ሕፃን ወሰደ በመካከላቸው አቆመው ።

ከ፲ ወይቤሉሙ ዘተወከፈ ዘመጠነዝ ሕፃን

በስምዩ ኪያየ ተወከፈ ።

ከ፲ ይህን ሕፃን በስሜ የተቀበለ ሁሉ እኔን

ተቀበለ ።

ወዘሰ ኪያየ ተወከፈ ተወከፎ ለዘፈንወኒ ።

እኔን የተቀበለም አባቴን ተቀበለ አላቸው ።

እስመ ዘአትሐተ ርእሶ እምነሉ ውኦቱ የዓቢ ።

ራሱን ያዋረደ ከሁሉ ይበልጣልና ።

ከ፲ ወእውሥእ ዮሐንስ ።

ከ፲ ዮሐንስ መለሰ ።

ወይቤሉ ሲቅ በ ዘርኢን ፩ደ ብእሲ እንዘ ያወፅእ

እጋንንተ በስምክ ወካላዕናሁ ።

መምህር ሆይ በስምህ ጋኔን ሲያወጣ እንድ ሰው

አግኝተን የከለከልነው አለ አለው ።

እስመ ኢተሰወክ ምስሌን ።

ከ፲ ጋራ አልተከተለህምና ።

ከ፲ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ አትከልዕዎ ።

ከ፲ ጌታም አትከልከሉት አላቸው ።

እስመ እምከመ ኢኮነ ዕድውከሙ ቢጽከሙ ዘም

ስልክሙ ውኦቱ ።

ባለጋራችሁ ካልሆነ ከናንተ ጋራ ነው ።

ዘከመ ተሰደ ኢየሱስ እምሰማርያ ።

ሃ፩ ወተረጸሞ መዋዕለ ዕርገቱ እንጾረ ገጹ ለሐዊር መንገሰ ገጹ ኢየሩሳሌም ።

ሃ፩ ወደ ደብረ ታቦር የሚወጣበት በኤፍሬም ዕጣ የሚኖርበት ቀን በተረጸመ ጊዜ ። እንደም ወደ ኢየሩሳሌም ወደመሰቀል የሚወጣበት ቀን በደረሰ ጊዜ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ፈቱን መለሰ ።

ሃ፪ ወፈነው ሐዋርያት ቅድመ ገጹ አለ ይዜንዉ ።

ሃ፫ መጥን አሰናዱ ብሎ ሐዋርያትን በፈቱ ላከ ወሐዊርሙ ቦኦ ሀገረ ሳምር ። ሄደው ወደ ሳምራውያን አገር ገቡ ። ከመ ያስተዳልዉ ። መጥን ያሰናዱለት ዘንድ ።

ሃ፬ ወኢተወከፍዎሙ ። ሃ፭ አልተቀበሏቸውም ። እስመ ርሐው ውኑሉፍ ገጹ ለኢየሩሳሌም ። ፈቱን ወደ ኢየሩሳሌም አቅንቶ ነበርና ፡ ሐተታ የፍቅር ነው ምንው በኛ በኩል ያልመጣ ብለው ።

ሃ፮ ወርእዮሙ አርዳኢሁ ያዕቆብ ወዮሐንስ ዘንተ ።

ሃ፯ ደቀ መዛርቶቹ ያዕቆብና ዮሐንስ ይኸን አይተው ። ይቤልዎ ሊቅ ንፈቅድ ትበልይረድ እሳት እምሰማይ ወያጥፍእሙ በከመ ገብረ ኤልያስ ። መምህር ሆይ ኤልያስ ሁለት ጊዜ እሳት ከሰማይ አውርዶ አምሳ እምሳውን ጭፍራ ከነአለቆቻቸው እንደአቃጠላቸው እሳት ከሰማይ እውርደህ ልታቃጥላቸው እንወዳለን አሉት ።

ሃ፰ ወተመይጦ ገሠጹ እግዚእ እየሱስ ። ሃ፱ ተመልሶ ተቆጣቸው ። የቦታም ከመፃት ወደምኅረት ተመልሶ ።

ወይቤሉሙ ኢያእመርከሙኑ መጠና ሰነፍሰከሙ። የሰውነታችሁን መጠን እታውቁምን ማለት እኔ ብታገሣችሁ ነው እንጂ እናንተስ ከነዚያን ልዩ ናችሁ አላቸው ። አንድም ዘአይ መንፈስ እንትሙ የሚል አብነት ይገኛል የማን ሀብት ወገን ናችሁ ሀብተ ርትዕ ያለው ኤልያስ ሁለት ጊዜ እሳት ከሰማይ እውርዶ ሁለቱን አለቆች ካምሳ ካምሳ ጭፍራ ጋራ አስፈጃቸው ። እናንተማ ሀብተ ትሩፋት ያለኝ የኔ ወገን አይደላችሁምን። አንድም የማን መምህር ደቀ መዛሙርት ናችሁ ሀብተ ርትዕ ያለው የኤልያስ ደቀ መዛሙር ኤልሳዕ ሁለት ድባት እሥነሥቶ

አርባ ሁለት ሕፃናት አስፈጀ ። እናንተ ሀብተ ትሩፋት ያለኝ የኔ ደቀ መዛሙርት አይደላችሁምን ።

ሃ፺ እስመ ኢመጽእ ወልደ ዕጻስ እምሕያው ከመ ያጥፍዕ ነፍሳተ ሰብእ ዘእንበለ ከመ ያድገን ዘተገጉለ ። ማቴ፲፰፻፩ ማር፲፱፻፱ ።

ሃ፻ ወልደ ዕጻለ እመሕያው ከርስቶስ ሊያድን ነው እንጂ ሊያጠፋ አልመጣምና ። ወሐሩ ካልዕተ ሀገረ ። ወደሌላም አገር ሄዱ ።

ዘከመ ይደሉ በፃይ ተሊዎተ ኢየሱስ ።

ሃ፻ ወእምዝ እንዘ የሐውሩ በፍናት ይቤሉ አሐዱ ሊቅ እትሉከኑ ገበ ሓርከ ።

ሃ፻ ከዚህ በኋላ ሲሄዱ እንድ ሰው መምህር ሆይ ልከተልህን አሰው ።

ሃ፻ ወይቤሉ ኢየሱስ ለቆናጽልኒ ግብብ ቦሙ ማቴ ፳፻፩ ።

ሃ፻ ጌታም ለቀበሮዎች ጉድጓድ አላቸው ። ወለአዕዋፈ ሰማይኒ ምጽላል ቦሙ ። ሰዶሮችም ማረፊያ አላቸው ።

ለወልደ ዕጻለ እመሕያውስ አልቦቱ ገበ ያስምከ ርእሶ ። ለወልደ ዕጻለ እመሕያው ከርስቶስ ግን ራሱን ለሚ ያስጠጋበት የለውም አለው ።

ሃ፻ ወይቤሉ ካልዑኒ እትሉከኑ እግዚእ ። ሃ፻ ሌላውም እቤቱ ልከተልህን አለው ። ወባሕቱ አብሐኒ እሑር ቅድመ አቅብሮ ለእቡየ ። ነገር ግን አስቀድሜ ሂጄ አባቴን እቀብር ዘንድ አሰናብተኝ አለው ።

፳ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ጎድጎሙ ለም ውታን ይቅብሩ ምውታኒሆሙ ።

፳ ጌታም ሙታንን ተዋቸው ሙታናቸውን ይቅበሩ ። ወአንተስ ሑር ወሰብክ መንግሥተ እግዚአብሔር። አንተስ ሂደህ የእግዚአብሔርን መንግሥት አስተምር አለው ።

፳፩ ወይቤሉ ሣልሱኒ እትሉከኑ እግዚእ ።

፳፩ ሦስተኛው ሌላውም ልከተልህን አለው፤ ወባሕቱ አብሐኒ እሑር እሥራዕ ዙሉ ሰብእ ቤትየ ወእምጸእ ። ነገር ግን ቤተ ሰዎቹን አሠራ ዘንድ ማለት በዚህ ዋሉ በዚህ እደሩ ብዬ ልምጣ ። አንድም እሰነአል ይላል ተሰናብቼ ልምጣ አለው ።

፳፪ ወይቤሉ አግዚአ ኢየሱስ አልቦ ዘይአገዝ ፅርፈ ወየሐርስ ድገሪተ ወይክውን ድልወ ሰሙን ግሥተ አግዚአብሔር ።

፳፫ ጌታም ፅርፍ ይዞ ወደኋላው የሚያርስ የሰም አስው ከመነኩም በኋላ ወደ ዓለም የሚመለስ የሰም ። አሰመ ርትዕት ይኣቲ መንግሥተ አግዚአብሔር ። የአግዚአብሔር መንግሥት የቀናች ናት ግሰት ወደ ፊት ናት

በአንተ ተፈንዎት ዘሐዋርያት ቀዳማውያን ።

ምዕራፍ ፲ ።

፩ ወአምዝ አርአየ አግዚአን ካልዓነ ሰብአ ። ፩ ፫ ኃረየም ይላል ። ከዚህም በኋላ ጌታችን ሰብዓ አርድዕትን መረጠ ።

ወፈነዎሙ በበክልኤቱ ቅድመ ገጹ ፤

ሁለት ዑለቱንም በፊቱ ላካቸው ፤

ውሰተ ኩሉ አህጉር ።

በየሀገሩ ሁሉ ፤

ወበሐውርት ጎበ ሀለዎ ይባኣ ፤

ይገባበት ዘንድ በያለውም አውራጃ ሁሉ ።

ጎበ ሀለዎሙ ይባኣሙ ፤

ጌታ ይገባቸው ዘንድ ወዳላቸው አህጉር ፡ ጎበ ሀለ

ዎሙ ይባኣ ፡ ሐዋርያት ይገቡባቸው ዛንድ ወዳ

ላቸው ።

ሀበ ሀለዎሙ ይባዕዎሙ ።

ሐዋርያት ይገቡባቸው ዘንድ ወዳስው አህጉር ።

፪ ወይቤሉሙ አግዚአ ኢየሱስ ማዕረሩስ

ብዙኅ ። ማቴዎ፤፱ ።

፪ ጌታም መከሩ ብዙ ነው አላቸው ።

ወገባሩ ጎዳጥ ።

ሠራተኞች ግን ጥቂት ናቸው ።

ሰእልዎ እንክ ለበዓለ ማዕረር ከመ ይወሰክ ወይፈት

ገባረ ለማዕረሩ ።

ለመከሩ ሠራተኞችን ያክል ዘንድ ባለመከሩን ለም

ኑት አላቸው ።

፫ ሑሩ ናሁ እፈንወክሙ ከመ አባገዕ ማዕ

ክለ ተኩላት ። ማቴ፤ ፲፫፻፮ ።

፫ እነሆ እንደ በግ ተኩላ ወዳለበት አልካች

ኋለሁና ሂዱ አላቸው ።

፬ ወኢትጼሩ ቀሩማተ ፤

፬ ከረጢት አትያዙ ።

ወኢጽፍነተ ፡ ሰልቻም ።

ወኢአማዕነ ። ሓማም ።

ወኢምንተኒ ።

ምንም ምን አትያዙ ።

ወኢተአምኑ ወኢመነሂ በፍኖት ።

በመንገድ ለማንም ለማን ሰላምታ አትሰጡ

፭ ወጎበ በጸሐክሙ ቤት ቅድሙ በሉ ሰላም ሰሰብአ ዝንቱ ቤት ።

፭ ከገባችሁበት ቤት አስቀድማችሁ ለዚህ ቤት ሰዎች ሰላም በሉ ።

፮ ወአመቦ ሀየ ወልደ ሰላም ያዕርፍ ሰላም ከሙ ላዕሌሁ ።

፮ ከዚያም የሰላም ልጅ ቢኖር ሰላማቸሁ ይደርበት ።

ወአመ አኮስ ይግባኦ ሰላምክሙ ላዕሌክሙ ።

ባይኖርም ሰላማችሁ ወደአናንት ይመለስ ።

፯ ወውአተ ቤተ ንበሩ ። ዘዳግ፡፳፱፡፲፱፡ማቴ፡፩ ፤፻፪ ፪ጢሞ፡፩ ፡ ፲፮ ።

፯ ከገባችሁበት ቤት ኑሩ ።

ብልው ወሰትዩ ዘአምገቤሆሙ ።

በርላቸው ዘንድ የተገኘውን ብሉ ጠጡ ።

አሰመ ይደልዎ አሰቡ ለዘይትቀንይ ።

ለሠራተኛ ዋጋው ይገባዋልና

ወኢትትፋለሱ እምቤት ውስተ ቤት ።

ካንዱ ቤት ወደአንዱ ቤት አትሂዱ ።

፰ ወሀገረኒ እንተ ጎበ ቦእክሙ ወተወክፋ ከሙ ሰብእ ይኣቲ ሀገር ።

፰ ከገባችሁበት ከተቀበሏችሁም አገር ።

ብልው ዘአቅረቡ ለክሙ ።

ያቀረቡላችሁን ብሉ ።

፱ ወፈውሉ ድወያን አለ ውሰቲታ ።

፱ ያሉትን ድውያንንም ፈውሉ ።

ወበልዎሙ ቀርበት መንግሥተ አግዚአብሔር ጎቤ

ክሙ ።

የአግዚአብሔር መንግሥትም ወደናንተ ቀርባለች

በሏቸው ።

፲ ወአየኒ ሀገረ ጎበ ቦእክሙ ወኢተወክፋክሙ

ሰብእ ይኣቲ ሀገር ወዲኣክሙ ውስተ መርጎባ ።

፲ ከገባችሁበት ካልተቀበሏችሁ አገር ግን ወደ

ዐደባባይ ወጥታችሁ ።

ንግፋ ፀበለ እገሪክሙ እንዘ ትብሉ ።

የአግራችሁን ትቢያ አራግፋ ።

፲፩ ወፀበስክሙኒ ዘተሰወነ እምሀገርክሙ ነገ ገፍ ለክሙ ።

፲፩ ከሀገራችሁ የተጣበቀብንን ትቢያ ሰን

ኳን አራገፍንላችሁ ብላችሁ ።

ወባሕቱ ዘንተ እአምሩ ከመ ቀርበት መንግሥተ

አግዚአብሔር ላዕሌክሙ ።

ነገር ግን የእግዚአብሔር መንግሥት ለእናንተ እንደ ቀረበች ይህንም ዕውቁ ።

፲፪ እብላስሙ ሰዶም ትጌይሷ ወትረክብ ሣህለ ፈድፋድ እምዶእቲ ሀገር በዕለተ ደይን ፤

፲፫ ከዚያችም አገር ይልቅ በፍርድ ቀን ሰዶም ትሻላለች ይቅርታንም ታገኛለች ብዩ እነ ግራችኋለሁ ።

፲፬ አሌ ለኪ ኮራዚ ። ማቴ ፲፩፡፳፩ ።
፲፭ ኮራዚ ሆይ ወዮልሽ ፤

አሌ ለኪ ቤተ ሳይዳ ፤
ቤተ ሳይዳ ሆይ ወዮልሽ ፤
ሶበሰ በጢርሰ ወበሲዶና ተገብረ ኃይል ዘተገብረ በውስቴትክን እምትካት ፤
በናንተ የተደረገው ኃይል በሲዶናና በጢርሰ ተደርጎሰ ቢሆን ።
ሠቀ እምሰብሱ ። ማቅ በሰበሱ ነበር ።

ወውስተ ሐመድ እምነበሩ ፤ ወእምነሥሐ ።
በእመድ በተቀመጡ ንስሐም በገቡ ነበር ።

፲፮ ወባሕቱ ጢርሰ ወሲዶና ይረከባ ሣህለ ፈድፋድ እምዶክን በዕለተ ደይን ፤

፲፯ ነገር ግን በፍርድ ቀን ከናንተ ይልቅ ጢርሰና ሲዶና ይቅርታን ያገኛሉ ።

፲፰ ወአንቲኒ ቅፍርናሆም እመ ተሰላልኪ እስከ ሰማይ ሀለወኪ ትረዲ ውስተ ሲኦል ።

፲፱ አንች ቅፍርናሆም እስከ ሰማይ ከፍ ከፍ ብትደ እስከ ሲኦል ትወርጃለሽ ።

፲፲ ዘከያከሙ ሰምዓ ኪያዩ ሰምዓ ማቴ ፲፡፱
ዮሐ ፲፫፡፳ ።

፲፯ እናንተን የሰማ እኔን ሰማ ።
ወዘለክሙ እበዩ ሊተ አበዩ ።
እናንተን እምቢ ያለ እኔን እምቢ አለ ።
ወዘሊተ አበዩ አበዩ ለዘፈነ ወኒ ።
እኔን እምቢ ያለ የላከኝን አባቴን እምቢ አለ ።
ወዘሊተ ሰምዓ ሰምዩ ለዘፈነወኒ ።
እኔን የሰማ የላከኝን አባቴንም በማ ።

ዘከሙ ተመይጡ እምዘተፈነዉ ።

፲፯ ወተመይጡ እልክቱ ሰብእ እለ ተፈነዉ እንዘ ይትፈሥሐ ወይቤሉ እግዚአእጋንንትሂ ገረፋለን በሰምከ ።

፲፰ እሊህም ሰብዓ ሁለቱ እርድዕት አቤቱ እጋንንት በሰምህ ተገዙልን እያሉ ደስ ብሏቸው ተመለሱ ።

፲፩ ወይቤሉሙ ናሁ ርኢክዎ ለሰይጣን ከመ መብረቅ ወደቀ እምሰማይ ።

፲፩ ሰይጣንን ከሰማይ እንደ ወደቀ መብረቅ አየሁት፤ ሐተታ መብረቅ ከተበተነ በኋላ ሥራ እንዳይሠራ ሰይጣንም በገዳም በሦስቱ እርእሱት ኃጢአት ድል ክነሳሁት በኋላ ሥራ እንዳይሠራ ዓውቃለሁ ።

፲፪ ወናሁ ወሀብኩክሙ ሥልጣን ትኪዱ ዲበ ዓቃርብት ወዲበ እራዊተ ምድር ወዲበ ዠሉ ኃይለ ጸላዲ ።

፲፫ በአባብና በጊንጥ በጸላትም ሁሉ ኃይል ላይ ትሐዱ ዘንድ ማለት ሊቃነ ኦጋንንት እኩያት ፍት ወታት ኃጣውኸን ድል ትነሡ ዘንድ እነሆ ሥልጣን ሰጠኋችሁ ።
ወእልቦ ዘይነክየከሙ ።
የሚያገኙችሁ ጉዳት የለም ።

፳ ወባሕቱ በዝሰ ኢትትፈሥሐ እስመ አጋንንት ይገንዩ ለከሙ ።

፳ ነገር ግን እጋንንት ስለተገዙላችሁ ደስ አይበላችሁ ።
ሐተታ በዚህ ደስ አይበላችሁ ።
በእንተ እለ ይመጽኡ ይትፈወሱ ።
የሚደረግ ተአምራት አለና ፤
እስመ ገቢረ ተአምራት መንከራት ኢይከል ያድገን እምዠነኔ ገሃነም እንዲል ።
ተፈሥሐ ባሕቱ እስመ ተጽሕፋ እስማቴክሙ በሰማያት ።
ነገር ግን ስማችሁ በሰማይ ተጽፏልና ማለት በልበ እግዚአብሔር ታውቋልና ፤ ስለዚህ ደስ ይበላችሁ ።

በእንተ ድገነት ።

፳፩ ወበይኣቲ ሰዓት ተፈሥሐ እግዚእ ኢየሱስ በመንፈሱ ቅጹስ ።

፳፩ በዚያን ጊዜም ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ ደስ አለው ።
ወይቤ አእምነከ አባ እግዚእ ሰማይ ወምድር ዘኃ ባዕኮ ለዝንቱ እምጠቢባን ወእምለባውያን ወከሠ ትኮ ለሕፃናት ።
ይህን ከብልሃተኞችና ካስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት የገለጽኸው የሰማይና የምድር ጌታ አባቴ ሆይ እመሰግንሃለሁ ።

እወ አባ እስመ ከማሁ ኮነ ሥምረትከ በቅድሚከ ።
አዎን አባት ሆይ ፈቃድህ በፊትህ እንዲህ ሁናለችና ።

፳፪ ወተመይጡ ንበ ኦርዳኢሁ ወይቤሉሙ ዠሉ ተወሀበ ሊተ እምነበ እቡየ ። ማቴ ፲፩፡፳፭ ።

፳፪ ወደ ደቀ መዛሙርቱ ተመልሶ ሁሉ ካባቱ ተሰጠኝ አላቸው ።

ወአልቦ ዘየአምሮ ለወልድ ከመ መኑ ውለቱ ወልድ ዘእንበለ አብ ፡

ወልድን ያለ አብ ማን እንደሆነ የሚያቀው የለም ፡ ወአልቦ ዘየአምሮ ለአብ ከመ መኑ ውለቱ አብ ዘእንበለ ወልድ ፡

እብንሰ ያለወልድ የሚያውቀው ማነው ፡ ወለዘረቀደ ወልድ ይከፈላል ሎቱ ፡ ወልድ ግን ለወደደው ይገለጥለታል ፡

፳፫ ወተመደጠ ካዕበ ገበ አርዳኢሁ ወይቤ ሎሙ እንተ ባሕቲቶሙ ብፁዓት አዕይንት እል ይሬእያ ዘትሬእዩ አንትሙ ፡ ማቴ ፡ ፲፫ ፡ ፲፮ ፡

፳፫ ወደ ደቀ መዛሙርቱ ተመልሶ እናንተ የምታዩትን የሚያዩ ዓይኖች የተመሰገኑ ናቸው ፡

፳፭ እብላክሙ ከመ ብዙኃን ነቢያት ወንገ ሥት ፈተሜ ይርእዩ አንትሙ ዘትሬእዩ ወአርአዩ ፡

፳፭ ብዙ ነገሥታትና ነቢያት እናንተ የምታዩትን ሊያዩ እንደወደዱ እንዳላዩ ፡ ወይስምዑ ዘትስምዑ አንትሙ ወአሰምዑ ፡ እናንተ የምትሰሙትንም ሊሰሙ እንደወደዱ እንዳልሰሙ በውነት እነግራችኋለሁ ፡

፳፭ ወእምዝ ተንሥኦ አሐዱ ጸሐፊ ሀገር ያመከሮ ፡ ማቴ ፡ ፳ ፡ ፪ ፡ ፳፭ ማር ፡ ፲፪ ፡ ፳፭ ፡

፳፭ ከዚህ በኋላ እንደ ያገሮ ጽዘፈ ሲፈትናው ተነሣ ፡

ወይቤሎ ኦ ሊቅ ምንተ ገቢርዩ እወርሰ ሕይወተ ዘለዓለም ፡

መምህር ሆይ ምን ሥራ ሠርቼ የዘለዓለም ሕይወት እወርሳለሁ አለው ፡

፳፮ ወይቤሎ ውስተ ኦሪትክ ምንት ጽሑፍ ፡

፳፮ በኦሪትህ የተጻፈው ምንድር ነው ፡

ወእፎ ታነብብ እንዴትሰ ታነባለህ አለው ፡

፳፯ ወእውሥኦ ወይቤሎ ዘዳ ፡ ፮ ፡ ፭ ፡

፳፯ እሱም እንዲህ ብሎ መለሰ ፡

እፍቅሮ ለእግዚአብሔር እምላክክ በኩሉ ልብክ ፡

እምላክህ እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህ ወደደው ፡

ወበኩሉ ነፍሰክ ፡

በፍጹም ስውነትህ ፡

ወበኩሉ ኃይልክ ፡

በፍጹም ኃይልህም ፡

ወበኩሉ ሕሊናክ ፡

ባላብህም ሁሉ ፡

ወእፍቅር ቢጸክ ከመ ነፍሰክ ፡

ባልንግራህን እንደራሰህ ወደድ ያለውም ነው አለው ፡

፳፰ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ሠናየ ተሠጠውክ

፳፰ ጌታም መልካም መለሰህ ፡

ከግሁኬ ግበር ወተሐዩ ፡ እንዲሁ አድርግ ትድንማለህ አለው ፡

፳፱ ወፈቀደ ከመ ያጽድቅ ርእሶ ወይመንን ቢጸ ወይቤሎ ሰእግዚእ ኢየሱስ መኑ ውለቱ ቢጽዩ ፡

፳፱ ራሱን ሊያከብር ባልንጅራውንም ሊያዋርድ ወዶ እንደኔ ያለ ማነው አለ ፡

በእንተ ተራገር ጥተ ሳምራዊ ወተመጠዎ እግዚእ ኢየሱስ ፡

፴ ወይቤሎ አሐዱ ብእሲ እንዘ ይወርድ እምኢየሩሳሌም ለአያሪኮ ፡

ወፈቀደ ከመ ያጽድቅ ርእሶ ወይመንን ቢጸ ብሎ ነዘርና ፡

፴ ጌታም መለሰለት አንድ ሰው ከኢየሩሳሌም ወደ ኢያሪኮ ሲወርድ ፡ ረከብዎ ፈያት ፡

ወንበዴዎች አግኝተውት ፡

ዘበጥዎ ፤ ደበደቡት ፡

ወፈቅዕዎ ፤ ገምሰው ፡

ወአቀሰልዎ ፤ አቀሰላው ፡

ወሰለብዎ ፤ ልብሱን ገፈው ፡

ወገደፍዎ ወሐለፉ ፤ ጥለውት ሄዱ ፡

ወአልጸቀ ይሙት ፤ ሊሞት ቀረበ ፡

፴፩ ወተዳደቆ አሐዱ ካህን እንዘ ይወርድ ይእተ ፍኖተ ፡

፴፩ በዚያን መንገድ ሲሄድ አንድ ካህን አገኘው ወርእዮ ተዓደወ ወገለፈ ፡ አይቶም አልፎት ሄደ ፡

፴፪ ወከማሁ ሌዋዊኔ መጽኦ ገበ ውለቱ መካን ወረከቦ ከመ ቀዳማዊ ፡

፴፪ የሌዊ ወገን ሰውም እንዲሁ አገኘው ወርእዮሂ ተዓደወ ወገለፈ ፡ አይቶም ዝም ብሎ ሄደ ፡ ወከማሁ ባለው ወከመ ገጽ የሚል አብነት ይገኛል ፡ ከመ ቀዳሚ ማለት ነው ፡

፴፫ ወረከቦ አሐዱ ሳምራዊ እንዘ የሐውር ይእተ ፍኖተ ፡

ሳምራዊም በዚያ መንገድ ሲሄድ አገኘው ፡

ወርእዮ ወምሕር ፡

አይቶም እዘነለት ፡

፴፭ ወቀርባ ጎቤሁ ወምጠ ወይነ ወቅብዓ ውስተ ቀሰሊሁ ፡

፴፭ ወደሱ ቀርቦ በቀሰሉ ወይንና ዘይት ኦፈሰሰበት ፡ ሐተታ ዘይት ያለመልማል ወይን ያደርቃልና ፡

ወፀእኖ ዲበ አድጉ ወወስዶ ገበ ዓቃቤ ቤተ ነግድ። በአሀያው ላይ አስተምጦ ወደ መንደረኛው ይዞት ሄደ ።

ከመ ይፈውሶ ። ያድነው ዘንድ ።
ወአስተሐመመ በግብሩ ።
የሚያድንበትን አሰበ ።

፴፭ ወበሳኒታ አውፅእ ከልኤተ ዲናረ ወወ ሀቦ ሰዓቃቤ ቤተ ነግድ

፴፭ በነጋውም ሁለት ድሪም አውጥቶ ለመ ንደረኛው ሰጠው ።

ወይቤሉ ፈውሶ ሊተ በዘንቱ ፤

በዚህ አድንልኝ አለው ።

ወአመቦ ዘአስተዋፃዕከ ሎቱ ዘይበዝኅ አምዝ አፈ ድየከ እነ አመ ግብአትየ ።

ከዚህም የሚበዛ ስለሉ ያወጣኸው ገንዘብ ቢኖር በተመልሰኩ ጊዜ እከፍልሃለሁ አለው ።

፴፮ መኑ እንከ እምእሉ ቦቱ ዘይከውኖ ቢጸ ሰዘዘበጥም ፈያት ።

፴፯ ወንበደዎች ለደበደቡት ለዚህ ከሦስቱ ወዳጅ የሆነው ማነው አለው ።

ወይቤሉ ዘገብረ ምሕረተ ላዕሌሁ ።

ምሕረት ያደረገለት ሳምራዊ ነው አለው ።

፴፰ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ሑርኬ አንተኒ ግበር ከማሁ ።

፴፯ ጌታም አንተም ሄደህ አንዲሁ አድርግ አለው ።

ወተሐዩ ።

ትድን ዘንድ ድኅነት ታገኝ ዘንድ ። እንድም ወተ ሠጥም ብለህ መልስ አዳምን ከልዕልና ወደ ትሕትና ሲሄድ አግኝተውት አጋንንት አስተውልጅነቱን አስ ወስደውበት ሄዱ እንድም በአዳም የሁሉን መናገር ነው ። ወአልጸቀ ይሙት በሞተ ሥጋ ሞተ ነፍስ በርደተ መቃብር ርደተ ገሃነም ተፈረደበት ። ወተ ዳደቆ ። መልከ ጼዴቅ በዚህ ዓለም እገኘው በጸ ለየው ጸሎት ባቀረበው መሥዋዕት አላዳነውም ። ወከማሁ አሮን በዚህ ዓለም እገኘው አላዳነውም እንድም አሐዱ ካህን ሙሴ ። ሌዋዊ አሮን ።

እንድም አሐዱ ካህን ። አሮን ሌዋዊ ከአሮን አስከ ሐና እስከ ቀያፋ ያሉ ካህናት በጸለዩት ጸሎት ባቀረቡት መሥዋዕት አለማማለዳቸውን መናገር ነው ወረከቦ አሐዱ ሳምራዊ ጌታ በዚህ ዓለም ኦገ ሾው ሳምራዊ ዐቃቤ ሀገር እንደሆነ ጌታም ዓቃቤ ልቦና ነውና የሳምራዊ ትውልዱ ከሕዝብ ከእሕዛብ እንደሆነ የጌታም ትውልዱ ከሕዝብ ከእሕዛብ ነውና ። ወርእዮ ። በዓይነ ምሕረት እየውመምሕሮ አዘነለት ። ወቀርቦ ገቢሁ ። ባሕርዩን ባሕርይ አደረ ገለት በመስቀል ተሰቀለለት። ወምጠ ወይን ወቅብዓ ።

ልጅነትን ሥጋውን ደሙን ሰጠው። ወወስዶ ከጣዖት ከኃጢአት ፈልሶ የመጣውን ለሚያስተምሩ ለመ ምህራን ሰጠው ። ከመ ይፈውሶ ። እስተምረው ያድ ኑለት ዘንድ ። ወፀእኖ በአሀያ ተቀመጠለት ተዋ ረደለት ። ወአስተሐመመ የሚያድንበትን አሰበ ለት ። ወበሳኒታ የዕርገት ሳኒታ ጸራቅሊጦስ ነው ። የጸራቅሊጦስ ብሉይና ሐዲስ አወጣጥቶ ከጣዖት ከኃጢአት ፈልሶ የመጣውን ለሚያስተምሩ መም ህራን ሰጠለት ። ወይቤሉ ፈውሶ በዚህ መከራችሁ አስተምራችሁ አድኑልኝ አላቸው ። ወአመቦ ከዚህም ሌላ ድርሰት ደርሳችሁ ተግሳጽ ጽፋችሁ ያስተማራችሁት ቢኖር በመጣሁ ጊዜ ዋጋችሁን አስጣችኋለሁ ። መኑ እንከ እምእሉ ። አጋንንት ልጅነቱን ላስወሰዱበት ለአዳም ከሦስቱ በጉሥራ የሠራለት ማነው አለው ። ወይቤ ዘገብረ ምሕረተ ላዕሌሁ ። አንተ ነህ አለው ። ወይቤ ሑር አንተኒ ግበር ከማሁ ። እንኪያሰ አንተም እኔን አብነት እድ ርገህ ሥራ ብትሠራ ። ወተሐዩ ። ትድናሰህ ።

በአንተ ማርያ ወማርታ ።

፴፰ ወአምምዝ ሐዊሮሙ ቦኡ አሐተ ሀገረ።
፴፰ ከዚህ በኋላ ሄደው ወደአንድ ሀገር ገቡ።
ወተቀበለቱ አሐቲ ብእሲት ውስተ ቤት እንተ ሰማ ማርታ ።

ማርታ የምትባል ሴት በቤቷ ተቀበለችው ።

፴፱ ወሰመ እንታ ማርያ ።

፴፱ እንታ ማርያ ትባላለች ።

አንተ ነበረት ገበ እገራሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ። ከጌታ ዘንድ ስትማር ትውል ነበር ።

ወትሰምዕ ቃሉ ።

ወንጌልን ትሰማ ነበር ።

፵ ወማርታስ ትሰርሕ በእስተዳልም ብዙኃ።

፵ ማርታ ግን በብዙ ማዘጋጀት ብዙ ትደክም ነበር ።

ወቆመት ወትቤሉ እግዚእየ ኢያጽሕቀከኑ ግብርየ ዘተኃድገኒ እንትየ ባሕቲትየ እንዘ አስተዳሉ ። ቆማ እንቱ ብቻየን የምትተወኝ ድካሜ ኢያሳዝን ህምን ።

በላኬ ትርድኢኒ ።

ትረዳኝ ዘንድ እዘዝልኝ አለችው ።

፶፩ ወአውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ማርታ ማርታ ለምንት ትሠርሕ ብዙኃ ታስተዳልዊ ።

፶፩ ለዕብራውያን ደጊመ ቃል ልማዳቸው ነው አብርሃም አብርሃም አልዓዛር አልዓዛር ሰም ያን ሰምያን እንዲል ማርታ ማርታ ሆይ ታዘጋጁ ዘንድ ሰምን ብዙ ትደክሚያለሽ ።

ወጎዳጥ የእኩል ። አንድ እንጀራ ይበቃል ።

ቤተሃን በቤተ ሐይ ደቡባዊያል

፲፮ ወረራ ሰይጣን ተናፈቀ በባይናቲህ እር ይቀውም መንግሥቱ ።

፲፮ ሰይጣንን እርሱ በርሱ ከተለያየ እንደት ይጽናል ግዛቱ ።

እስሙ ትብሉ በብዓል ዜቡል በመልክቱ ለአጋንንት ያወጣሉ ለአጋንንት ።

በአጋንንት አለቃ ሰብዓል ዜቡል አጋንንትን ያወጣል ትላላችሁና ።

፲፱ ወረራ ሰብዓል ዜቡል አወጣሉ ለአጋንንት ደቂቅክሙ በምንትነ ያወጽዎሙ ።

፲፱ እኔ ሰይጣንን በብዓል ዜቡል የጣወጣ ከሆነ ልጆቻችሁ በምን ያወጣችሁ ።

ወበእንተ ዝንቱ ይላሉክክሙ ። ስለዚህ እርሳቸው ይፈቀዳሉ ።

፳ ወረራ ሰብዓል ዜቡል በእግዚአብሔር አወጣሉ ለአጋንንት ።

፳ እኔ ግን አጋንንትን በእግዚአብሔር ጣቶች ግለት በእግዚአብሔር ሥልጣን የጣወጣቸው ከሆነ።

የጊዜ በጽሐት እንከሰ ገቢክሙ መንግሥተ እግዚአብሔር ።

እንግዲህ ገና የእግዚአብሔር መንግሥት ወደናንተ ደረሰች ሐተታ ማቲምስ በመንፈስ እግዚአብሔር ይላል ሐተታ በእግዚአብሔር እለ እንደ ምን ነው እይጣላም ቢሉ እይጣላም የሁለት ቀን ትምህርት የልሳን መለያየት ።

አንድም አጽባ እትም መንፈስም ቢል አንድ ነው ሥልጣን እግዚአብሔር ግለት ነው ታችኛው የኢብ መካከለኛው የመንፈስ ቅዱስ ላይኛው የወልድ ምሳሌ ባዕድ ጽፍ ርን እንደ ተወሐደ ባዕድ ሥጋን ተዋሕዷልና ።

፳፩ ወረራ ሰይጣን የዓትብ ኃያል ዓጸደ ርሱይ በንዋየ ሐቅል ይድገን ዙሉ ጥሪቱ ።

፳፩ አርበኛ በጋሻ በጦር ተሰልፎ ቤቱን በሚጠብቅበት ጊዜ ገንዘቡ ሁሉ ይህና ይህናል ።

ወረራ ሰብዓል ዜቡል ይመውለ ወይሰልቦ ገዋየ ሐቅሉ ዘይትእመን ቦቱ ።

፳፪ ከርሱ የሚበረታ የመጣ እንደሆነ ግን እሸ ንፎ የሚታመንበትን ጋሻና ጦሩን ወስድበታል ።

ወይትጻፈል በርዘር መምህርክሁ ። ገንዘቡን ይካፈለዋል ።

፳፫ ከአሁኑ ምስሌየ ዕድወየ ወለቱ ።

፳፫ ከኔ ጋራ ያልሆነ እርሱ ባለጋራዬ ነው ወዘአይትጋባእ ምስሌየ ይዘርወኔ ።

ከኔም ጋራ አንድ የግዴህን እርሱ ይለየኛል ።

፳፭ ወሰብ ይወጣል ጋኔን እኩይ የዓውድ በድወ ገበ አልቦ ማይ ።

፳፮ ከፋ ሰይጣን ከሰው በወጣ ጊዜ ወን ወደ ሌለበት ምድረ በዳ ይሞራል ።

ወዋጋሥ ምንባፈ ወመካነ ገበ የእርፍ ። የሚያርፍበት ቦታ ይሻል ።

ወእምክሙ እርከብ ይብል እንብእ ውስተ ቤትየ ገበ ወገእኩ እምኔሁ ።

ያላጥ እንደሆነ ግን ወደቀደሙ ቦታዬ ወደ ወጣሁ በት እመለሳለሁ ይላል ።

፳፯ ወመግእ ይርከብ እንዘ ያስተረክብ ዕዳወ ወሥርገወ ወከሰቱረ ወምሩገ ።

፳፯ በመጣም ጊዜ ተጠርጎ አገጦ ያገኘዋል ።

፳፰ ወእምክ የሐውር ወያመጽእ ምስሌሁ ሰብዓት አጋንንተ ካልዓነ እለ የእኩዩ እምኔሁ ።

፳፱ ከዚህም በኋላ ከርሱ የሚከፋ ሰባት አጋንንት ያመጣል ።

ወይበውኡ ወየጋድሩ ውስተቱ ። ገብተውም ያድሩበታል ።

ወይበእለ ደጋሪቱ ለውእቱ ብእሲ እምቀዳሚቱ የዚያም ሰው ከፈተኛው የኋለኛው የከፋ ይሆናል ።

ዘከሙ ብፁዕ ወእቱ ዘይሰምዕ ቃለ እግዚአብሔር ።

፳፻ ወእምክ እንዘ ይትናገር ከልሐት አሐቲ ብእሲት በግዕዝላ ሰብእ ።

፳፻ ከዚህ በኋላ ይህን ሲናገር አንዲት ሴት በሕዝቡ መካከል ጮኸች ።

ወትብሉ ብፁዕት ከርሥ እንተ ጸረተክ ። አንተን የፀነሰች ማገፅን የተመሰገነች ናት ።

ወእጥባት እለ ሐፀኸ ። እንተንም ያጠቡ ጡቶች የተመሰገኑ ናቸው አላቸው ።

፳፻ ወይቤላ ወእቱኒ ብፁዓንስ እለ ይሰምዕ ቃለ እግዚአብሔር ወየዓትቡ ።

፳፻ እርሱም የተመሰገኑስ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው የሚጠብቁ ናቸው አላት ። ሐተታ ብፁዕት ከርሥ ብፁዓት እጥባት ግለቷ እመቤታችንን ማመስገን ነው ።

እሱ ብፁዓንስ ግለቱ እመቤታችንን መንቀፋ ነው ገቢሉ እንዳይነቅ ፋትስ ይእቲ ተዓቢ እምከሩቢል በንጽሕ ይላታል ብሎ ይህች ሴት በተንኮል መጥታላች ብፁዕ ብለው ብፁዕት ይለኛል ብላ አንት ብፁዕት አይደለሽም ።

ብፁዓንስ ወንጌልን ሰምተው የሚጠብቁ ናቸው አላት ።

በእንተ ትእምርቲ የፍሰ ።

፳፻ ወእንዘ ጉቡእን ብዙጋን ለቃለ ወይትህ ወኩ አጋዘ ይቤሉሙ ዛቲ ትውልድ እኪት ትእምርቲ ተጋሥሥ ። ማቱ ፲፪ ፳፻ ።

፵፪ አሌ ለከሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን እለ ታበውኡ ዐሥራተ እዴሁ ለአዛብ ወለጼናታም ወለዙሉ ኢሕማላት ወትትዔወርዎ ለፍትሐ እግ ዘአብሔር ወለፍቅረ እግዚአብሔር ።

፵፫ የእግዚአብሔርን ፍቅርና ፍርድ ቸል ብላ ችሁ የጤናዳምንና የንስላልን የሚለቀመውንም ሁሉ ካሥር አንድ የምታወጡ ጸሐፍት ፈሪሳውያን ወዮ ላችሁ ።

ወዘንተኒ ርቱዕ ትግበሩ ።

ይህንም ልታደርጉ ይገባል ።

ወዘከተኒ ኢትኅድጉ ።

ያንም አትተው ።

፵፬ አሌለከሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደ ልዋን ። ማቴ ፳፫፡፮ ማር ፲፪፡፴፱ ሉቃ ፳ ፵፮ ።

፵፭ ግብዞች ጸሐፍት ፈሪሳውያን ወዮላችሁ ። እስመ ታፈቅሩ ነቢረ ፍጽም በውስተ አዕዋዳት ። በሸንጎ በላይ መቀመጥ ትወዳላችሁና ።

ወተአምኖ በውስተ ምሥያጥ ወርአሰ ምርፋቃት በውስተ ምሳሐት ።

በምሳ በላይ መቀመጥን በገበያ እጅ ሊነሷችሁ ።

፵፬ አሌ ለከሙ ጸሐፍት ፈሪሳውያን መደ ልዋን ።

፵፭ ግብዞች ጸሐፍት ፈሪሳውያን ወዮላችሁ። እስመ አንትሙ ከመ መቃብር ዘኢይትዓወቅ ዘያን ሶሱ ሰብእ ላዕሌሁ ወኢየአምሮ ።

የሚመላለስበት ሰው እንዲያውቀው እንደተሰወረ መቃብር ናችው ።

፵፭ ወአውሥኦ አሐዱ እምጸሐፍተ ሀገር ።

፵፭ ካገር ጸሐፎችም አንዱ መለሰ ።

ወይቤሉ ሊቅ ዘንተ እንዘ ትብል ከያነሁ ትጸዕል ። መምህር ሆይ እንዲህ ማለትህ እኛን መንቀፍ ነው አለው ።

፵፮ ወይቤሉ ለከሙሂ ወለጸሐፍተ ሀገር አሌ ለከሙ ። ማቴ ፳፫፡፭ ።

፵፯ ለናንተም ለጸፎችም ወዮላችሁ አለው ። እስመ ታጸውርዎ ለሰብእ ጸረ ከቡደ ።

ሰውን ጽኑ ሸክም ታሸከሙታላችሁና ።

ወለሊከሙሰ ኢትሰከፍዎ ወኢትገሥሥዎ በአሐቲ አዕባዕትከሙ ጥቀ ለውእቱ ጾር ።

እናንተ ግን ያን ሸክም ባንድ ጣታችሁ ስንኳ አት ነኩትም ።

፵፯ አሌ ለከሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን እስመ ተሐንጹ መቃብሪሆሙ ለነቢያት እለ አበዊከሙ ቀተልዎሙ ።

፵፯ አባቶቻችሁ የገደሏቸውን የነቢያት መቃ ብር ታንጸላችሁና ወዮላችሁ ።

፵፰ አደመክሙት ምግባሮሙ ለአበዊከሙ ።

፵፰ ያባቶቻችሁ ሥራ ደስ ይላችኋልን ።

ወስሊከሙ ሰማዕተሙ ።

እናንተም ምስክሮች ናችሁ ።

እስመ ዘአሙንቱ ቀተሉ ወአንትሙ ተሐንጹ መቃ ብሪሆሙ ።

እርሳቸው የገደሏቸውን እናንተ መቃብራቸውን ትው ራላችሁና ።

፵፱ ወበእንተ ዝንቱ ትቤ ጥበቢሁ ለእግዚ አብሔር ናሁ አነ እፈኑ ጎቤሆሙ ነበያተ ወሐ ርያተ ።

፶ፀ ስለዚህ የእግዚአብሔር ጥብብ ወልድ ነቢ ያትን ሐዋርያትን ወደርሳቸው እልካለሁ አለች ። ወይቀትሉ እምኔሆሙ ከርሳቸውም ይገለላሉ ።

ወይሰድዱ ።

ካገርም አስወጥተው ይሰዷቸዋል አለች ።

፶ ከመ ይትበቀሎሙ በእንተ ደመ ዙሉ ነቢ ያት ዘተከዕወ እምፍጥረተ ዓለም እስከ ዛቲ ትውልድ

፶ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከዚች ትው ልድ ድረስ በፈሰሰ በነቢያት ደም ሁሉ ይበቀላቸው ዘንድ ።

፶፩ እምደመ አቤል ጸድቅ እስከ ደመ ዘካርያስ ዘቀተልዎ በማእከል ቤተ መቅደስ ወምሥዋዑ ለእ ግዚአብሔር ።

፶፩ ከአቤል ደም ጀምሮ ከቤተ መቅደስና በመሠዊያው መካከል እስከ ገደሉት እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ ።

እወ እብለከሙ ይትኃሠሥዎ ወይትቤቀልዋ ለዛቲ ትውልድ ።

ከዚች ትውልድ እንዲፈላለጉ በውነት እነግራ ችኋለሁ ።

፶፪ አሌ ለከሙ ጸሐፍተ ሀገር ወፈሪሳውያን ።

፶፪ ያገር ጸሐፊዎችና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ። እስመ ነግእከሙ መራትተ ጽድቅ ወአእምሮ ወተ ኃብኡ ።

የውቀትና የውነት መክፈቻ ወስዳችሁ ትሰውራ ላችሁና ማለት የተነገረውን ትንቢትና የተቈጠ ረውን ሱባኤ ዐውቃችሁ ሰውራችኋልና ።

ለሊከሙኒ ኢትበውኡ ።

እናንተም አትገቡ ።

ወልእሊሂ ይበውኡ ትከልእዎሙ በዊኦ ።

የሚገቡትንም እንዳይገቡ ትከለክሏቸዋላችሁ ።

፶፫ ወእንዘ ይነግረሙ ዘንተ በቅድመ ዙሉ ሕዝብ አኃዙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ያመንዝዝዎ በእክይ ።

፲፫ በሕዝቡ ሁሉ ፊት ይሆን ሲነግራቸው ጸሐፍት ፈረሳውያን አጽንተው ይጣሉት ጀመር ።
ወይትቂየምም ።
ቂም ያዙሰት ።

፲፬ ወይንዕውም ።
፲፬ በነገር አደኑት ።
ወያስሕትም በቃለ አቶሁ ።
አናግረን እናስተዋለን አሉ ።

በእንተ ብሱእ ዘፈረሳውያን

ምዕራፍ ፲፪ ።

፩ ወተጋብኢ ገቢሁ አእላፍ ሰብእ ማቴ፤፲፮፤፮ ማር፤፳፤ ፲፭ ።

፩ ብዙ ሰዎች ወደሱ ተሰበሰቡ ።
እስከ ይትካየዱ በበይናቲሆሙ ።
እስከጢቃጠቁ ማለት አንዱ አንዱን እስከ ጠቀጥቀው ድረስ ።
ወአጋዘ ይበሉሙ ለአርዳኢሁ ቅድሙ ወተዓቀቡ እምነ ብሑአሙ ለፈረሳውያን ።
ለደቀ መዛሙርቱ አስቀድሞ ክፈረሳውያን እርሾ ተጠበቁ ይላቸው ጀመረ ።
ዘውእቱ አድልዎ ።
እርሱም ግብዝነት ።

፪ እስመ አልቦ ክዱን ዘአይትከሠት ።
፪ የማይገለጥ የተሸሸገ የለምና ።
ወአልቦ ገብኢ ዘአያስተርኢ ።
የማይታይ የተሰወረም የለም ።

፫ ወዘተናገሩ በጽልመት ይትናገርዎ በብርሃን ወይሰማዕ ።

፫ በጩላማ የተናገሩትን በብርሃን ይናገሩታል ይሰማል ።
ወዘኒ አልፋሰሱ በእዝን ይሰብክዎ በአጽራሕ ወበእንሕሰት ።
በጀሮ የነገርዋቸውን በሰገነት ያስተምሩታል ።

፬ እብለክሙ ለክሙ ለአእርክትየ ኢትፍርሕምሙ ለእለ ይቀትሉክሙ ሥጋክሙ ወነፍስትክሙ ።

፭ ለናንተ ለወዳጆቼ ሰውነታችሁን የሚጎዷችሁን አትፍሩ እሳችኋለሁ ።
ወእምዝ አልቦ ፈድፋደ ዘይክሉ ገቢረ ፤ ክዚህ በኋላ ክዚህ የበለጠ የሚበልጥ የሚሠሩት የለምና ።

፮ ወባሕቱ አርእየክሙ ዘትፈርሁ ።
፮ የምትፈሩትንስ አላያችኋለሁ ።

ፍርሀምሰ ለዘአምድገረ ቀቱለ ብውህ ሉቱ ክመይደይ ነፍሰኒ ወሥጋኒ ውስተ ገሃነም ።
መፍራትስ ክገደለ በኋላ ነፍሰንና ሥጋን ወደ ገሃነም ያገባ ዘንድ ሥልጣን ያለውን እርሱን ፍሩት እንጂ ።

እወ እብለክሙ ከያሁ ፍርሁ ።
እሱን ፍሩት ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ ።

፯ አኮኑ ኃምስ አዕዋፍ ይሰየጣ በክልኢ ጸረቀ አሰርዮን ።

፯ አምስቱ ያፎች በሁለት ናስ ይሸጡ የለምን። ወአሐቲ እምኔሆን ኢትትረሳእ በቅድመ እግዚአብሔር ።
ከርሳቸው አንዲቱ በእግዚአብሔር ፊት አትረሳም። ሐተታ ማቴዎስ ሁለት ይላል ሉቃስ አምስት አለ አይጣላም ቢሉ አይጣላም ማቴዎስ የውዱን ሉቃስ የረኪሱን ተናገሩ ። ሲወደድ አንድ ሳንድ ሲረክስ ባንድ ሁለት ባንድ ሦስት ይገዛልና ። አምስቱ አዕዋፍ ፡ ነቢያት ካህናት ደቂቀ እስራኤል ነገሥት ጽድቃን ሊቃውንት እለ ፈጸሙ ሕግ ናቸው።

፯ ወለክሙኒ ሥእርተ ርእስክሙኒ ኩሉትሉቅ ውእቱ ።

፯ የእናንተስ የራስ ጸጉራችሁ በንኳ የተቈጠረ ነው ።
ኢትፍርሁ እንክ ።
እንግዲህ አትፍሩ ።
እስመ እምብዙን አዕዋፍ ትኒይሱ አንትሙ ።
ክብዙ ያፎች እናንተ ትሻላላችሁና ።

፰ እብለክሙ ኩሉ ዘየአምን ብየ በቅድመ ዕዓለ እመሕየው አነኒ አአምና በቅድመ መላእክተ እግዚአብሔር ። ማቴ ፫፤ ፴፪ ማር ፩፤ ፴፰ ።

፰ በሰው ፊት ያመነብኝን ሁሉ በእግዚአብሔር መላእክቶች ፊት እምነዋለሁ ።

፱ ወለዘሰ ክህደኒ በቅድመ ሰብእ አነኒ እክህደ በቅድመ መላእክተ እግዚአብሔር ፪. ጢሞ. ፪፤ ፲፪ ።

፱ በሰው ፊት የካደኝን እኔም በእግዚአብሔር መላእክቶች ፊት እክደዋለሁ ።

፲ ወኩሉ ዘነበበ ቃለ ጽርፈት ላዕለ ወልደ ዕዓለ እመሕየው ይትጋደግ ሉቱ ። ማቴ ፲፪፤፴፩ ማር ፫፤ ፳፰ ።

፲ በሰው ልጅ ላይ የሰድብ ነገር የሚናገር ሁሉ ኃጢአቱ ይሰረይበታል።
ወዘሰ ነበበ ቃለ ጽርፈት ላዕለ መንፈስ ቅዱስ ኢይትጋደግ ሉቱ

በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሰድብ ነገር የሚናገር ግን
 ኃጢአቱ አይሰረይሱትም ።
 ኢበዝ ዓለም ።
 በዚህም ዓለም ።
 ወኢበዘይመጽእ ዓለም ።
 በሚመጣውም ዓለም ሁኖ ።

፲፩ ወሶበሂ ይወስዱከሙ አዕዋዳተ ።
 ፲፩ ወደዐደባባይ በወሰዷችሁም ጊዜ ።
 ውጎበሂ መላክከት ።
 ወዳለቆችም ።
 ወነገሥት ወመኳንንት ።
 ወደ መኳንንትና ወደ ነገሥታት በወሰዷችሁ ጊዜ።
 ኢትሐልዩ ዘከመ ትብሉ ወዘከመ ትትናገሩ ።
 የምትናገሩትን የምትመልሱትን አታስቡ ።

፲፪ እስመ መንፈስ አቡከሙ ውእቱ ይትናገር
 ላዕሌከሙ ሶቤሃ ።

፲፫ ያን ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በናንተ አድር
 ይናገራል ።

በእንተ ትዝገርት ወበእንተ እኩይ ባዕል ።

፲፫ ወይቤሉ አሐዱ እምሕዝብ ሊቅ በሉ
 ለአጉዮ ይከፍለኝ ርሰትዮ ።

፲፫ ከሕዝቡ አንዱ መምህር ሆይ ርስቲን እን
 ዲያከፍለኝ መንደግን እወገልኝ አለው ።

፲፬ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ አንተ ብእሲ
 መጥ ሂመኝ ከፋሌ ወመኩንን ላዕሌከሙ ።

፲፭ አንተ ሰው በናንተ ላይ ገዢ ዳኛ አድርጎ
 ግን ሾመኝ አለው ። ሐተታ እጅምር ከመልዕል
 ይኳንን መንግሥተ ደቂቀ ዕንሰ እመሕያው ወለዘ
 ፈቀደ ይሁብ ይል የለም ቢሉ አልመጣሁ
 በትም ሲል እንዲህ አለ ። አንድም ይህ ሰው በተ
 ንኮል ተነሥቷል እንዲህ ያልኩት እንደሆነ እሱማ
 እኔን ተከትሎ ይሄዳል ገንዘቡ ላንተ ይሁን ይለኛል
 ብሎ በተንኮል መጥቷልና የሕሊናውን ዐውቆበት
 እንዲህ አለ ።

፲፮ ወይቤሉም ለአርዳኢሁ ዑቁ ወተዓቀቡ
 እምነ ዠሉ ትዕግልት ።

፲፮ ይህ ሰው እንዲህ ማለቱ ገንዘብ ወደ ወን
 ድሙን ጠልቶ እንጂ ነው ከፍቅረ ንዋይ ተከልከሉ
 አላቸው ።
 እስመ አኮ በአብዝኖ ንዋይ ዘየሐዩ ሰብእ ።
 ሰው የሚደን በገንዘብ ብዛት አይደለምና ።

፲፯ ወመሰለ ሎሙ ወይቤሉም አሐዱ ብእሲ
 ባዕል ዘሁምረ ሎቱ ተግባሩ ።

፲፯ ቢያሳርስ ቢያስነግድ የበጀሉት ወደለዎ
 ብሔር ።

አገር የተቀበለው አንድ ባለጠጋ ሰው ነበር ብሎ
 መስሎ ነገራቸው ።

መሀለዩ በልቡ በልቡ አሰበ

፲፱ ምንተ እረሲ ዘአልብዩ ኀበ እዘግብ እክልዮ
 ወበረከትዮ ።

፲፱ አዲሱን እህሌን የከረመውን የምሰበስ
 ብበት ጎታ የለኝ ምን አደርጋለሁ አለ ።

፲፳ ወይቤ ከመዝ እንብር ።

፲፳ እንዲህ አደርጋለሁ አለ ።

እነሥት ዘትካት መዛግብትዮ ።

የቀደመውን ጎተራዬን አፍርኼ ።

ወአሐንጽ ካልዓ ዘየዓቢ ።

ሌላ የበለጠ እሠራለሁ ።

ወእዘግብ ህዩ እክልዮ ወበረከትዮ ።

የከረመውንም የዘንድሮውንም እሰበስባለሁ

፲፱ ወእብላ ለነፍሰዩ እ ነፍሰዩ ብኪ ብዙኀ
 በረከት ዘዘገብኩ ለኪ ዘየዓክለኪ ለብዙኀ ዓመታት።
 ሲራ ፲፩ ፤ ፲፱ ።

፲፱ ሰውነቲኝ ለብዙ ዘመን የሚበቃሽ የሰበ
 ሰብኩልሽ ብዙ ገንዘብ አለሽ ።
 አዕርፈ እንኮ ብልሂ ወስትዬ ወተፈሥሒ ።
 እንግዲህ ወዲህ በልተሽ ጠጥተሽ ደስ ይበልሽ
 እላታለሁ ብሎ አሰበ ።

፳ ወይቤሉ እግዚአብሔር እ አብድ በዛቲ
 ሌሊት ይነሥእዋ ለነፍስከ ጎምኔከ ።

፳ እግዚአብሔርም አለው አንተ ሰነፍ በዚች
 ሌሊት ነፍስህን ከሥጋህ ይለዩዋታል ካንት ለወ
 ስደት ።
 ለመኑ እንኮ ይከውን ዝንቱ ዘአስተዳለውከ ።
 ይህ ያሰናዳኸው ለማን ይሆናል አለው ።

፳፩ ከማሁኬ ዘይዘግብ ሎቱ መዝገበ ዘእኮነ
 እምእግዚአብሔር ብዕሉ ።

፳፩ በእግዚአብሔር ፈቃድ ያልሆነ ገንዘብ
 እሰበስባለሁ የሚል ሰው ሁሉ እንደዚህ ሰው ነው
 አንድም ዘእኮነ ብዕሉ እምእግዚአብሔር ይላል ።
 ብዕሉ በእግዚአብሔር ፈቃድ ያይደለ ሰው ሁሉ
 እንደዚህ ሰው ነው ።
 ሐተታ ፤ በእግዚአብሔር ፈቃድ ያይደለ ምን አለ
 ቢሉ ሰጥቶለት በልቶለት የበረከተ በእግዚአብሔር
 ፈቃድ ነው ። ሳይበላለት ሳይጠጣለት ሳይለብስለት
 ጠሙን እየዋለ ጥሬ እየበላ ለሰው ሳይሰጥለት የብ
 ረከተ እንደሆነ ግን በእግዚአብሔር ፈቃድ እይ
 ባልም በምሳው ከበረ ይባላል እንጂ ። አንድም

ወመሰለ ሎሙ ብለህ መልስ ፡ ልጅነት የተሰጠው ገነት የተቀበለችው አዳም ነበር ።

ወነበየ ፡ የባሕርይ አምላክነት የለኝ ምን አደርጋለሁ ምን ሰአድርግ አለ ። ወይቤ ከመዝ እንብር ። ይህን የጸጋ አምላክነትን ትጅ የባሕርይ አምላክነትን ገንዘብ አደርጋለሁ ። ወእብላ ። ሰውነቴን ገንዘብ ያደረኩልሽ የባሕርይ አምላክነት አለልሽ ደስ ይበልሽ እላታለሁ አለ ።

ወይቤሎ እግዚአብሔር አንተ ሰነፍ ሰው በዚች ሌሊት ነፍስህን ከሥጋህ ይለዩዋታል ገንዘብ ያደረግኸው የባሕርይ አምላክነት ለማን ይሆናል አለው። ወአመ በላዕከሙ እምውእቱ ዕፅ ሞተ ትመውቱ ያለው ነገር ሊፈጸም ሽህ ዘመን ሊመላው ሰባ ዘመን ሲቀረው ሙቷልና ፡ ወአሕጻረ ሰብዓ ከራማተ እንዲል መላ ዘመኑን ዘጠኝ መቶ ሠላሳ ነው ፡ በእግዚአብሔር ዘንድ እንዱ ቀን አልተፈፈጸ መም ። ከማሁኬ በእግዚአብሔር ፈቃድ ያይደለ ከብርን አከብራለሁ የሚል ሰው ሁሉ እንደ አዳም ነው ።

ዘኢኮነ ብዕሉ ከብሩ በእግዚአብሔር ፈቃድ ያይደለ ሰው ሁሉ እንደ አዳም ነው ።

ወሶበ ተናገረ ዘንተ ክልሐ ወይቤ ዘዐ አዕዛን ሰማ ዕያን ለይስማዕ ።

ይህን በተናገረ ጌዜ ገሮ ያለው ይስማ አለ ።

ዘከመ ኢይደልዎ ሰክርስቲያን ተዕዕቦት በከንቱ ።

ጳጂ ወይቤሎሙ ሰአርዳኢሁ በእንተ ገንቱ እብሰከሙ ኢትሃልዩ ለሥጋክሙ ዘትሰብሱ ወለ ነስፍክሙ ዘትሰትዩ ። መዝ ፡ ፶፬ ፡ ፳፫ ማቴ ፡ ፮ ፡ ፳፭ ፩ ፡ ፩፡፮ ፡ ፭ ፡ ፯ ።

ጳጂ ለደቀ መዛሙርቱ ስለዚህ ለሥጋችሁ የምትሰብሱት ለነፍሳችሁ የምትበሉትን አታስቡ እላችኋለሁ አላቸው ።

ጳ፫ እስመ ነፍስ ተዓፅብ እምሲሲት ።

ጳ፫ ከመብል ነፍስ ትቸገራለችና ፡ ወሥጋ የዓፅብ እምዓራዝ ። ሥጋም ከልብስ ይቸገራልና ።

ጳ፬ ርእዩ ዕጉሰ ቋዓት ዘኢይዘርዑ ወኢየዓ ርሩ ወአልቦሙ መዛግብት ።

ጳ፬ የማይዘሩ የማያጭዱ ማከማቻ የሌላቸው የቁሮች ጫጭቶችን ተመልከቱ ። ወኢውሣጥያት ። ጉተራም የሌላቸውን ። ወእግዚአብሔር ይሰብዮሙ ። እግዚአብሔር ግን ይመግባቸዋል ። ሐተታ ማቴዎስ አዕዋፈ ሰማይ ያላል ሉቃስ ዕጉላ ቋዓት አለ እን

ደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም የሁለት ቀን ትምርህት የልሳን መለያየት ነው ። አንድም እዕዋፍ የወል ስማቸው ። ቂዓት የጉልማ ስማቸው ነው ። ማቴዎስ የወል ስማቸውን ሉቃስ የጉልማ ስማቸውን ተናገረ ። ዕጉል ማለቱ ግን በሚጸናባቸው ሲናገር ሲወልዱ ፍህም መስለው ይወለዳሉ እናት አባታቸው ደንግጠው ጥለዋቸው ይሄዳሉ ። ከአካላቸው ርጥበት አይታጣምና ተሐዋስያን ርጥበቱን ሲሹ ይቀርባሉ፡ እስከ አርባ ቀን ድረስ በትንፋሻቸው እየሳቡ ሲመገቡ ይሰነብታሉ ። ከአርባ ቀን በኋላ ጠጉር ያበቅላሉ በመልክ ይመስሏቸዋል ተመልሰው ይረዷቸዋልና በጸናው ተናገረ ። እፎ እንከ ፈድፈደ ትጌይሱ አንትሙ እምአዕዋፍ። እናንተማ ከወፎች እንደምን ትበልጡ ።

ጳ፭ መኑ እምኔከሙ በሐልዮ ዘይከል ወስኮ ኢሐደ እመተ በዲበ ቆሙ ።

ጳ፭ ከናንተ ወገን አስቦ በቁመቱ ላይ አንድ ከንድ ሙሉ ቁመት ማከል የሚቻለው ማነው ፡

ጳ፭ ወሶበ ኢትክሉ ዘንተ ዘይቀልል ለምንት ትሔልዩ ዘየአፅባ ።

ጳ፭ ይህን ትንሹን ማድረግ የማይቻላችሁ ከሆነ ለምን በሌላው ታስባላችሁ ።

ጳ፭ ናሁ ጽጌያተ ገዳም ርእዩ ዘከመ ይልሕቁ ኢይጸምው ወኢይፈትሉ ።

ጳ፭ ሳይያክሙ ሳይፈትሉ እንዴት እንዲያድጉ ጽጌያትን አዩ ።

እብለክሙ ከመ ሰሎሞን ጥቀ ኢሰብስ በኩሉ መዋዕለ ከብሩ ከመ አሐዱ እምኢሉ ።

ሰሎሞን ሰንኳ ከብርበት ባለ ዘመን ሁሉ ካበቦች እንዳዱ አሰበሰም ብን እነግራችኋለሁ ።

ጳ፭ ወለአመ ኮነ ሥርወ ጽጌ ዘዮም ሀሎ ወጌሰመ ይትወደይ ውስተ እሳት ዘከማሁ ይሬሲ እግዚአብሔር ።

ጳ፭ ነገ በእሳት የሚጣለውን ዛሬ በልምላሜ ያለውን ቅጠል እግዚአብሔር እንዲህ የሚያደርገው ከሆነ ።

ጳ፭ እፎ እንከ ፈድፋደ ለክሙ ሕጹጽን ሃይማኖት ።

ጳ፭ እናንተ ሃይማኖት ያነሣችሁ ሰእናንተ እንደ ምን ያደርግላችሁ ። አንትሙሂ ኢትጎሥሙ ዘትበልዑ ወዘትሰትዩ ። እናንተም የምትበሉትን የምትጠሙትን በሚያስጨንቅ አሳብ አትሹ ። ወኢትትፋለሱ ። ካንዱ ወዳንዱ አትበሉ ።

ወሊትጽሐቅዎች ለእርሳቸው ይጻፉ

፴ አስመ ዘንተስ ይሉ አሐዛባ ዓለም ዘአፍላ የኃሥሥዎ ፤

፴ ይህንሰ ሁሉ አሐዛባ ይቅታል፤

ወለከመሰ የአምር አቡክመ ከመ ዘንተ ይሉ ተኃ ሥራዎች

ለናንተሰ ይህን ሁሉ እንድትሹ አባዎችዎ ይውቃል፤

፴ ወባሐቱ ገሡ መንግሥተ አግዚአብሔር ወጽድቆ ፤

፴ ኤፍጼቱ ገን የአግዚአብሔር መንግሥት ጽድቁንም ረልጉ ወዘንተሰ ይሉ ይትወሰከሙ ይህስ ሁሉ ይጨመርላቸዋል

፴ አትፍራዝ እንክሱ መርዳት

እንተታናሰመን ይህን ጽድቁ እክሱ መርዳት እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

እክሱን ይህን ጽድቁ እንዲታዩ እንዲታዩ እንዲታዩ

ከመ መጽሐፍ ወንጌል ይጻፍ

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

በመጣ ጊዜ ረጥነው ይከፍቱለት ዘንድ እንድም

ወልደ ዕንባ እመቤት ክርስቶስ ባልጠረጠሩትሁት
ጊዜ ይመጣልና።

፵፩ ወይቤት ለ፲፪ ስድስት ሰዓት ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፩ ስፒሮስም አቤቱ ይህን የምትመስል ለኛ
ነው።

ወሚመ ለዘሉ።

ወይስ ለሁሉ ነው አለው።

፵፪ ወይቤት ለገደቡ።

፵፪ ጌታም መለሰ።

መነ እንኳ ወላጅ ሆኖ ሄሮ ወምእመን ወጠቢብ
ዘይሰይም እግዚአብሔር ሳልሰኙ ቤቱ።

ጌታ በባርቆ ሳይ የሚሾመው የታመነ ብልህ አስ
ተዋይ ሹም ማነው።

ከመ የሀሰው ሲሳየው በባረዘሁ።

ምግባቸውን በየጊዜው ይሰጣቸው ዘንድ።

፵፫ ብፁዕ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ እግዚአ
ይረከቦ እንደ ከመዝ ይገባር።

፵፫ ጌታው በመጣ ጊዜ እንዲህ ሲያደርግ
የሚያገኘው የተመሰገነ ነው።

፵፬ አማን ሲባለክሙ ከመ ሳልሰኙ ገደቡ
ያሚገባ።

፵፭ በከብቱ ሁሉ ላይ ይሾመዋል ብዩ በው
ነት እንግራችኋለሁ።

፵፭ ወላጅ ሰይጣ ወላጅ ገብር እኩይ በልቡ
ይገነዳ አቲው እግዚአብሔር።

፵፭ ያ ክፉ ባርያ ግን በልቡ ጌታዬ የሚመ
ለስበት ገና ነው ቢል።

ወይእነዝ ይዝብተ ወያመንዝ ደቀ ወአዋልደ ዘቤተ
እግዚአብሔር ይበልዕ ወይስቲ ምስለ ሰከርያን ወይስከር
ካሸከርኝ ኃራ እየበላ እየጠጣ እየሰከረ የጌታውን
ወንዶች ባርኝ ቤቶች ባርኝ ለመታ ይጀምራል።

፵፭ ወያመደእ እግዚአብሔር ለወላጅ ገብር በዕ
ለቱ ሊቀረከበ ወበጊዜ አያለመረ።

፵፭ የዚያ የባርያ ጌታው በላወቀው ልዓት
ባልጠረጠረው ዕለት መጥቶ።

ወይመትር እግዕዝ።

ይለየዋል ይሸረዋል።

ወያገብአ ወይረሲ መሀረላቱ ምስለ አለ አያለም።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

እንደ ፈቃዱ የማያደርግ ባርያ ግን
ብዙን መቅወፍቱ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

፵፭ ወላጅ ገብር ዘመዲኦ ለገደቡ ለገደቡ
ዘንተ ምሳሌ።

ሩት መልካም ልዩረን ቢል የሕዝብአብሔር ወገን ነገ ይላል የሰው ጥፋት አያሳዝነው ለግለሰብ መልካም አላደረገም ቢል ከአላመሰጋራ ለማጣላት ነው።

፪ ወተወተዎሙ አግዚአ ሊየሱስ ።

፪ ጌታም መሰሰ ።

ወይቢሉሙ ይመስለከሙኑ ዘመ አሙንቱ ገሊላውያን ኃጥአን እምነሉ ሰብአ ገሊላ ።

በገሊላ ካለው ሰው ሁሉ ተለይተው እስህ ገሊላውያን ኃጥአን ይመስሏችኋልን ።

እስመ ዛቲ ሕማም ረከበቶሙ ።

ይህች ሞት ተፈርዳባቸዋለችና ።

፫ አልቦ ።

አይደለም ።

እብላከሙ አመስ ኢነሣሕክሙ አንትሙኒ ከማሆሙ ትትኃጉሉ ዙልከሙ ።

እናንተም ንስሐ ካልገባችሁ ሁላችሁም እንደነሱ ትጠፋላችሁ ብዬ እነግራችኋለሁ ።

፬ ወማመ ይመስለከሙኑ እሉ ፀወርቱ ወስ መንቲ አለ ወድቀ ዲቢሆሙ ማንፈድ በሰሊሆም ወቀተሎሙ ይመስለከሙኑ ዘመ አሙንቱ ኃጥአን እምነሉ ሰብአ አያሩሳሌም ።

፭ በሰሊሆም ግምብ ፈርሶ የገደላቸው እኒህ ዐሥራ ስምንት ሰዎች በኢየሩሳሌም ካሉ ሰዎች ሁሉ ተለይተው ኃጥአን ይመስሏችኋልን ።

፮ አልቦ ።

አይደለም ።

እብላከሙ አመስ ኢነሣሕክሙ ከማሆሙ ትትኃጉሉ አንትሙኒ ዙልከሙ ።

ካልተመለሳችሁ ሁላችሁም እንደነሣቸው ትጠፋላችሁ ብዬ እነግራችኋለሁ መከራ አንድ ጊዜ ይከትታልን ፊት የደረሰው ፊት ኋላ የደረሰው ኋላ ይከተት የለምን ሞትም እንደዚህ ነው። ሐተታ ይህ ግምብ ፈርሶ ሰው ያወፋል ተብሎ ሲነገር ነበር በዝናም ጊዜ ተሰብስበው ከዚያ ገብተው ተቀምጠው ሳሉ ተጭኖ ፈጅቷቸዋል የሐንሱ መደብር ግን በቅትለት ሕፃናት ጊዜ የሄደሱ ሠራዊት ተሰብስበው ገዙት እኔ ዐሥር ፈጀሁ እኔ ዐሥራ አምስት ፈጀሁ እኔ ህያ ፈጀሁ ። የሆንኩት የለም ሲባሉ ይህ ግምብ ፈርሶ ተጭኖ ፈጅቷቸዋል ብኋል ።

በእንተ በለሰ በአልባቲ ፍሬ ።

፯ ወመሰለ ሎሙ ወይቢሉሙ አሐዱ ብእሱ ቦቱ በለሰ ውስተ ዓጸደ ወይት እምርት፣ እሱት መላ ልሶ መጸለይ እንዲገባ ፈጥኖ መተው እንዳይገባ ሰገዜው ሲያደርገው ያልወደደውን ተላጽቆት ሲክል እንዲያስደርግለት ሞላሌ መስሎ ያመጣል ።

፱ ላንድ ሰው ፀታወቀች ይወይት ቦታ በእስከሰረጅው ሐተታ አንድ ወገኑ የበለሰ አንድ ወገኑ

የወይት ይህስ የሆነ አንደሆን ሥፍ እየተሣመተ እያፈራም ብሎ ቀድሞ የወይን ነበር ኋላ የበለሰ ሁነዋል፤ ወሐረ ገቢሃ ይንግድ ፍሬሃ ።

ፍሬ ባገኝባት ብሎ ወደቧ ሄደች ።

፯ ወኢረከበ

፯ አላገኘም

ወሶበ ኢረከበ ይቤሉ ለዓቃቤ ወይን ናህ ማልሰየ ከረምት እንዘ እመጽእ እንግዳ ፍሬሃ ለዛቲ በለሰ ። ባያገኝባት ለጠባቂው እንዲህ አለው ። በዚህች በለሰ ፍሬ ባገኝባት ብን ስመላለስ እነሆ ሦስት ዓመቱ ነው ።

ወኢረከብኩ ።

አላገኘሁም ።

ግዝማ እንከስ ከመ ኢታፅርዕ ምድረን ። እንግዲህስ ወዲህ ምድራችንን እንዳታወገን ቁረጣት አለው ።

፰ ወአውሥአ ዓቃቤ ወይን ፤

፱ ወይን ጠባቂውም መለሰ ፤

ወይቢሉ ነድጋ እግዚአ ሐሪፈኒ።

አቤቱ የዘንድርን ተዋት ።

እስከ እከሪ መሬተ ጸእወዲ ወእከው ድኩአ ታሕቴን በሥራ ዐፈር እስታስታቅፋት ፍግእስካፈሰባት ድረስ። ለእመቦ ከመ ትፈሪ ለዘይመጽእ ።

ምናልባት ለሚመጣው ዘመን ታፈራ እንደሆነ ።

፻ ወእመ አኮስ ንገዝማ እመሐየን ።

፱ ያለዚያግን ብንፍር እንዲጠቃሙ አላሰሱ። በሰው ሞት ያጠራጥረዋልና አንድም አሐዱ ብእሱ ቦቱ በለሰ ብለህ መልስ ብእሱ ጌታ በለሰ ቤተ እስራኤል ናቸው በለሰ ዘይቤ ቤተ እስራኤል እመንቱ እንዲል ሕግ በሚጠብቁባት በኢየሩሳሌም ለጌታ ቤተ እስራኤል አሉት ወሐረ ገቢሃ በመምህራን ብሊት አድሮ ሃይማኖት ምግባር ባገኝባቸው ብሎ ሄደ ወኢረከበ ። ሃይማኖት ምግባር አላገኘባቸውም

ወሶበ ኢረከበ ባያገኝባቸው ይቤሉ ለመኃቢሁ ። መኃቢ ብሎ ይ ቅዱስ ሚካኤልን ሃይማኖት ምግባር ባገኝባቸው ብን ስመላለስ ሦስት ዓመቱ ነው ማለት ዘመን መስፍንት ዘመን ነገሥት ዘመን ካህናት ። ወኢረከብኩ አላገኘሁባቸውም ። ግዝማ እንከስ ። አጥፋቸው ። ከመ ኢታፅርእ ምድረኛ እብነት ሁነው ሌላውን እንዳያስጉዱ አለው ። ወአውሥአ ወይቢሉ አቤቱ የዘንድርን ይቅር በላቸው እስከ እከሪ መሬተ ተራድቼ ሥራ እስከሠራቸው ድረስ ። ለእመቦ ከመ ትፈሪ ለዓም። ምናልባት ለሚመጣው ዘመን ሃይማኖት ቢይዙ ምግባር ቢሠሩ ወእመ አኮስ ። ያለዚያ ግን እናጠፋቸዋለን ። እመ ሐየን መቼም መቼ ናቀሪዎች ነንና አንድም መልስ በለሰ ቤተ እስራኤል ናቸው አይ

ልዩነት ለቤተ ሰብአዊ ሕይወት ሕግ ወልድ በሉቃስ ሁሉ ሃይማኖት ምግባር እንዲቀረጽ ብሎ ወደ እስራኤል ሄደ ። ጳውሎስን ለላቲንባቸውም ወሰብ አረከብ ባያገኝባቸውም ይቤሉ ብሎ ማወቅ ማድረግ ሲገባቸው ብዬ ስመላለስ ዛሬ ሦስት ዓመቱ ነው እሁን የተመኛ ጌታ የሰተማረ ሦስት ዓመት ነውና ወደረከብኩ ሃይማኖት ምግባር ለላቲንባቸውም ግዝግ እንከስ ከመከተል ጋር ምድረን ። አብነት ሆነው ሌላውን እንዳያስገቡ አጥፋቸው አለው ። ከዚህ በታች አይለወጥም እንደም መልስ ብእሲ አይለወጥም ጌታ ነው ። ሕግ በሚጠብቁበት ዘላቂና ልዩም ለጌታ ምእመናን አሉት ። ወሐረ ኅቤሃ በመምህራን ሐዲስ አድር ሃይማኖት ምግባር እንዲቀረጽ ብሎ ሄደ ። አላገኝባቸውም ወሰብ አረከብ ሃይማኖት ምግባር ባያገኝባቸው መልአክ ዑቃቢውን መምህረ ንስሐውን ሃይማኖት ምግባር ባገኝባቸው ብዬ ስመላለስ ሦስተኛ ዓመቱ ነው ማለት ሕፃንነት ውርዝውና ዕርግና ወደረከብኩ ለላቲንባቸውም ግዝግ ። መልአክ ዑቃቢውን አጥፋቸው አብነት ሁነው ሌላውን እንዳያስገቡ አለው ። መምህረ ንስሐውን አውግዛህ ለያቸው አለው ። መልአክ ዑቃቢው የዘንድርን ተዋቸው ተፋደኛ ሥራ እስካሠራቸው ድረስ ። ለእመቤት ምናልባት ለሚመጣው ወይም ለሚሄድበት ባይሆን ምግባር ሲሠሩ ወደረከብኩ ለላቲንባቸውም ግዝግ ። መልአክ ዑቃቢው የዘንድርን ተዋቸው መከራ አስተምረው ሃይማኖት እስካስይዛቸው ምግባር እስካሠራቸው ድረስ ምናልባት ለሚመጣው ዘመን ሃይማኖት ቢይዙ ምግባር ቢሠሩ ያለዚያ ግን አውግዘን እንለያቸዋለን እመ ሐዩን ባንሞት በሰው ሞት ያጠራጥራል ።

በእንተ ብእሲት ዘድገነት በዕለተ ሰንበት ።

፲ ወእንዘ ይሚህርሙ በሰንበት በ፩ ምክራብ ።
 ፲ ቅዳሜ ባንድ ምክራብ ሲአስተምራቸው ።

፲፩ ወሀለወት አሐቲ ብእሲት እንተ አድወያ ጋኔን ፲ ወ፩ ዓመተ ፤

፲፪ በይጣን ዐሥራ ስምንት ዓመት እንድትታመም ያደረጋት ሴት ነበረች ። ወጉሕቂት ነባጣም ነበረች ። እንደም ወጉሕቂት እንተ አድወያ ጋኔን ወእንተ ጉሕቂት በል ወእንተ ከል ቀደመ ግሙራ ። ቀንተ መሄድ አይቻላትም ነበር ።

፲፫ ወርእያ እግዚእ ኢየሱስ ።
 ፲፬ ጌታም እያት ።

ወመሐራ ። አዘነላት ።
 ወጸውዓ ወይቢላ ለ ብእሲቱ ተፈታሕኪ እም ደዌኪ ።
 ወርቶ እንጂ ሴት ከደዌክ ተላይተሻል አላት ። ሐተታ ተፈታሕኪ ማለቱ ግን እንደተቋጠረ እቅ ማዶ አድርጓት ነበርና ።

፲፭ ወእንበር እደሁ ሳዕላሃ ።
 ፲፮ እጼን በላይዋ ጫነላት ።
 ወረትዓት ሰቤሃ ። ፈጥና ቀናች ።
 ወአዕኩተቱ ለእግዚአብሔር ።
 እግዚአብሔርንም አመሰግነች ።
 ከደዌዩ የፈወሰኸኝ ከዚህ ያደረሰከኝ ብላ ።

፲፯ ወእውሥእ መጋቤ ምክራብ እንዘ ይትመዓዕ ።

፲፰ የምክራቡ ሹም ተበሳጭቶ ተናገረ ። እስመ በሰንበት ፈወሰ እግዚእ ኢየሱስ ። ጌታም ቅዳሜ ፈውሷልና ። ወይቢሎሙ ለሕዝብ እኮ ሰዱስ መዋዕል ዘትትገበሩ ግብረከሙ ቦቶን ። ሥራችሁን የምትሠሩባቸው ስድስት ዕለታት ያሉ ሳችሁ አይደለምን ። ወእተ አሚረ ንፁኬ ተፈወሱ በውእቶን ዕለታት። ያን ጊዜ መጥታችሁ ተፈወሱ ። ወእኮ በዕለተ ሰንበት ። በሰንበት ግን ልትፈወሱ አይገባም አላቸው ። ሐተታ እንዲህ ያልጓቸው እንደሆነ ለሥራቸው ሲሳሉ ይተራሉ ። ተአምራት አይደረግም በው አይሳብም እራት እትጠፋም ወንጌል እትሰፋም ብሎ ነው ።

፲፩ ወእውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ።
 ፲፪ ጌታችን ኢየሱስም መለሰ ።

ወይቢሎሙ ።
 እንዲህም አላቸው ።
 አ መደልዋን ።
 እናንተ ግብዘች ።
 እንትመሱ ኢትፈትሑ እድገከሙ ወላህመክሙ እምነ ምቅማህ ወኢትወስድዎኑ ታስተይዎ ጣዩ በዕለተ ሰንበት ።

እናንተስ አህያችሁን በሪያችሁን በሰንበት ገልባ ከሚበላበት ፈትታችሁ ውኃ ልታጠጡት ትወስዱት የለምን ።

፲፮ ወዛቲ ወለተ አብርሃም እንተ አሰራ ሰይጣን ፤ ተወጽተ ዓመተ አኮኑ ርቱዕ ቲትፈታሕ እምነ ማእበራ ይእቲሂ በዕለተ ሰንበት ።

፲፯ ያንግ እንደታ በውኃ ጥም ይመቱን ተላኝ እንደሆነ ፤ በይጣን ዐሥራ ስምንት ዓመት እንድትመም ያደረጋት ሴት ነበረች ።

ትታመም ያደረጋች ይህችን የአብርሃም ልጅ ከደግ ግሰረዋል ትረታ አይገባምን አላቸው።

፲፯ ወሰን ተናገረ ዘንተ ተጋፍሮ ዘሉቃስ ለሰው ላዕሌሁ።

፲፰ ይህን በተናገረ ጊዜ በጠላትነት የተነሡ በት ሁሉ ምላሽ አጡ።

ወተረሥሑ ዘሉቃስ ሕዝብ በእንተ ዘሉቃስ መንክር ሠናይ ዘይትገበር እምሕሁ ላዕሌሁ።

በሉ ሥልጣን ስለ ሚያረገው ተአምራት ሕዝቡ ሁሉ ደስ ብሏቸው አደነቁ።

በእንተ ኅጠተ ሰናፔ ወበእንተ ዘርዕ ወብጉእ

፲፱ ወይአተ ዕለተ ይቤሉሙ እግዚእ እያሉስ ምንተ ትመስል መንግሥተ ሰማያት።

፳ ይህ ሰው እንዲህ ማለቱ እንደህ ያልጓቸው እንደሆነ ለሥራቸው ሲላሉ ይቀረሉ ተአምራት አይደረግም ሰው አይቀብም እራት አትጠፋም ወንጌል እትሰፋም ብሉ እንጂ ነው።

ወንጌልማ ትጠፋ ዘንድ ምን ትመስላለች።

ወበምንት እስተማለላ።

በምንስ እመስላቃለሁ።

፳፱ ትመስል ኅጠተ ሰናፔ እንተ ነሥአ ብእሲ ወዘርዕ ወስተ ገሪህቱ።

፳፱ ሰው በርሻው ውስጥ የዘራትን ሰናፍጭ ትመስላለች።

ወልሕቀት። አደገች።

ወኮነት ዕፅ ዓባዩ። ታላቅ ዛፍ ሆነች።

ወአጽለሉ አባዋረ ሰማይ ወስተ አፅደቂኛ።

ወፎችም መጥተው ተቀመጡባት።

፳ ወካዕበ ይቤ በምንት አስተማሰላ ለመን ግሥተ እግዚአብሔር

፳ ዳግመኛ የእግዚአብሔርን መንግሥት በምን እመስላቃለሁ።

፳፩ ትመስል ብሔክ ዘነሥአት በእሲት።

፳፩ ሴት የወሰደችውን እርሾ።

ወኅብአቶ ውስተ ሙልስቱ መሥረርተ ዘረጽ።

ምስት መስረሪያ ዱቄት የለወሰችውን።

ወእስከ አብገክ ዘሉ።

ሁሉን መጣጣ ያደረገ እርሾን ትመስላለች።

በእንተ ትልቂ ገሩያን።

፳፪ ወኮነ የሐውር አህጉረ ወአዕዳዳተ ወያንሱ በእየሩሳሌም ወደሚህር።

፳፪ በየሀገሩና በየአውራጃው በእየሩሳሌምም እየተመላለሰ ያስተምር ነበር።

፳፫ ወይቤሉ አሕዲ በእሲ እግዚእ ውሐዳ ጓኑ እንጋ እመንቱ እሉ ይድግ።

፳፫ ግጥተ ወፍፒ ቤልበት ከነሱ አንዱ መንግሥተ ሰማያት የሚገቡ ጻድቃን ተቀቶ ሰጥቶ እለው።

፳፫ ወይቤሉ ጽድቃውን ተቀቶ እለው። አንቀጽ።

፳፫ በጠባቢቱ ደጅ ለመግባት ድል ንሱ አላቸው።

፳፫ አንድም ሕንጻ ለመጠበቅ ተበረታቁ።

፳፫ አብላከሙ ብዙንን እለ የጋሥሁ ይባሉ።

፳፫ ለገዡ የሚወዱ ብዙ ናቸው ወአይክሉ አይቻላቸውም ብዬ እነግራችኋለሁ።

፳፫ እስመ ይትነግሳ በዓለ ቤት ወደአጼ ፍጥቶ ማቲ።

፳፫ ባለቤት ተነሥቶ ደጅን ይዘጋልና ማለት እምሕሉ ዓለማት ጌታ ምሕረት ይከሰከላልና።

፳፫ ወይአተ ጊዜ ትቀውሙ አፍክ ወትጉደጉዱ።

፳፫ ያገ ጊዜም ከውጪ ቀማችሁ ደጅ ትመቃላችሁ።

፳፫ እንደ ተባብሱ እግዚአብሔር እርገውን።

፳፫ እቤቱ እቤቱ ከረታልን እያላችሁ።

፳፫ ወያውሥኦ ወይብላከሙ አያሐምረከሙ እምአይቱ እንትሙ።

፳፫ ከወዴትም እንደ ሆናችሁ አላውቃችሁም ብሉ ይመልስላችኋል።

፳፫ ወእምዝ ትእገዙ ትቁልዎ በላዕነሂ ወስተይን በቅደሚክ።

፳፫ ከዚህ በኋላ በረታህ ስንበላ ስንጠጣ እል ነበረምን።

፳፫ ወመሀርክ በመሪህብቲን።

፳፫ ባደባባዩችንስ በታስተምር አልነበረምን ትሉ ትጀምራላችሁ።

፳፫ ወይቤሉ አያሐምረከሙ። ማቀ-፯

፳፫ መዝ. ፯፡፳።

፳፫ ዐላውቃችሁም ይላችኋል።

፳፫ ረጋቁ እምጊዩ ገበርተ ዓመግ።

፳፫ ግሩ የምታደርጉ ሁሉ ዘኔ ረቀ።

፳፫ ወሕሩ ውስተ ብካይ ወሐቅዩ ሰንን።

፳፫ ሐዱ ልቅሶ ጥርስ ማፋጩትም ወዳለበት ወእመርካክሙ ልክብርሃም ወሐይስሐቅ ወሐያዕ ቀብ ወለዡሉሙ ነበያት እንደ ይረፍቁ በመንግሥተ እግዚአብሔር።

፳፫ አብርሃምን ይሰሐቅን ያዕቆብንም ነበያትም ወሉ በመንግሥተ ሰማይ ባያቸደቸው ጊዜ።

፳፫ ለከሙስ ያወሰኑትም ገሩ።

፳፫ አናንተን ግን ከመንግሥተ ሰማይ ወጭ ያወጧችኋል።

፳፱ ወይመጽኦ፡ እምጽዓል ወእምዕራብ ወጽዖ
ሰሜን ወእምደቡብ ቀጥሎ ተሰርዖ ተሰርዖ

፳፱ ከምሥራቅ ከምዕራብ ከሰሜን ከደቡብ
መጥተው ።

ወይትፈሥሐ በመንግሥተ እግዚአብሔር
በእግዚአብሔር መንግሥትም ተደላ ያደርጋሉ ።

፴ ወይከወኑ ቀደምት ደኃርተ ።
ግቴ ፤ ፱ ፡ ፴ ግር ፤ ፲ ፡ ፱ ።

፴ ፊተኞች ኋለኞች ይሆናሉ ።
ወደኃርቅ ቀደምተ ።

ኋለኞችም ፊተኞችን ይሆናሉ
በእንተ ጽልዕ ዘሄርድስ ።

፴፩ ወበይላቲ ዕለት መጽኦ ሰብእ እምፈሪ
ሳውያን ።

፴፩ በዚያች ቀንም ከፈሪሳውያን ወገን መጥተው ።

፴፪ ወይቤልም ፃዕ ወሐር እምዘየ እስመ ሄሮ
ድስ የጎሥሥ ወይፈቅድ ይቅትልከ ።

፴፫ ሄሮድስ ለገልቤ ይጽፋልና ከዚህ ሂሮ አሉት ።
ሐተታ ለሱ አገልግሎት አደረገው ከዚህ ሂሮ አሉት ።
እንደሆነ ተከፍሎት ያደርጋል፡፡ ይላቸው አይቅ
ትወፋሉት ወንጌል ትዕዛዞች ወሐራ ነው እንጂ ።
ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ሐሩ በልዋ ለዛቲ
ተንጽል ።

ያችን ተበር ሄዳችሁ እንዲህ በሏት ።
ናሁ እወፅእ አጋንንተ ።

እነሆ አጋንንትን አወጣለሁ ።
ወእሁብ ሕይወተ ።

ድወይንም እፈውሳለሁ ።
የም ።

የነገሩት በመጀመሪያ ዓመት ነው ያሉ እንደሆኑ ።
የም በመጀመሪያው ዓመት ።

ወኒሠው ።
በሁለተኛው ዓመት ።

ወበግልሰት ዕለት እፈጽም ።
በምስተኛውም ዓመት እፈጽማለሁ ግለት አዋታ

ለሁ ። እንደሆነ በሁለተኛው ዓመት ነው ያሉ እንደሆኑ ።
ሆነ የም በሁለተኛው ዓመት ኒሠም በምስተኛው

ዓመት ድወይ እፈውሳለሁ ።
ወግልሰቱ በምስተኛው ወር ሕዋታለሁ ።

፴፫ ወባሕቱ የምስ ወኒሠው ሀዘውት ።
፴፫ ነገር ገን ዛሬና ነገ እናረለሁ ።

ወበግልሰት እከውር ።
በእስከተኛውም ዓመት እቀታለሁ ።

እስመ እይደልም እነቢይ መዊት በአፍክ ዘእንሰለ
በኢየሩሳሌም ።

እነቢይ ለክርስቶስ በኢየሩሳሌም እንጂ ከኢየሩሳ
ሌም ውጭ ተሰቅሎ መጥት አይገባውምና ። ሐተታ

በኢየሩሳሌም መስቀሉ ስለ ምን ነው ቢሉ ወንበረ
መድኃኒተ በግእከለ ምድር ያለው ትንቢት ሊፈ

ጸም አንድም ርእሰ አዳም ከዚያ እስከ አሁን በማ
ዳን እንደ መጣ ለግጠየት አንድም እዳምን ያሳት

ርእሰ አርጭ ከዚያ ወድቆ ነበርና ያን ለግጥፋት
አንደመጣ ለግጠየት ።

ዘከመ ተናገረ ኢየሱስ ተኃድነታ ለኢየሩሳሌም ።
፴፪ ወይቤ ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም እንተ ትቀ

ትሉሙ ለነቢያት ። ግቴ ። ፳፫ ፡ ፴፯ ።
፴፫ ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም ሆይ እንች ነቢ

ያትን ገዳይ ።
ወትዌግሮሙ ለሐዋርያቱሃ እለ ተፈነወ ሀቤሃ ።

ወዳንች የተላኩትንም ሐዋርያት የምትወግሪ ።
ሚመጠነ ፈቀድኩ እስተጋብአሙ ለድቂቅኪ ከመ

እንተ ታስተጋብእ ያርህዕጉላሃ ታሕተ ከነፈሃ ።
ዶሮ ልጆችዋን በክንፏ እንድትሰበሰቡ ልጆችሽን

እስበሰብ ዘንድ ምን ያህል ወደድኩ ።
ወከበደክሙ ። እምቢ አላችሁ ።

፴፭ ወናሁ ይትኃደግለክሙ ቤትክሙ በድወ ።
፴፭ እነሆ ቤታችሁ ፈርዕ ይቀርሳችኋል ።

እብላክሙ ከመ ኢትሬእየኔ እምይእዜ እስከ ዕባ
ትብሉ ቡሩክ ዘይመጽእ በሰመ እግዚአብሔር ።

በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ የተባረከ ነው እስከ
ትሉ ከእንግዲህ ወዲህ አታዩኝም ብዬ በውነት

እነግራችኋለሁ ።
ምዕራፍ ፲፩ ።

ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ ለቅብሙ በእለተ በንዘት ።
፩ ወእምዘ ሶበ ሐረ በእቤተ አሐዱ ብክሲ እምን

መልእክሙ ለፈሪሳውያን በሰንበት ከመ ይብላዕ
እከለሁ ።

፩ ከዚህ በኋላ በሄደ ጊዜ እህል ይበላ ዘንድ
ከፈሪሳውያን ላለቆች ወዳንዱ ቤት በሰንበት ገባ ።

ወእመንቱስ ይትዓቀብም ።
አወሰኸውም ይመልበቁት ፤ ዘርፍ ።

፩ ወሀሉ እሐዱ ብክሲ ቅብው ቅድሚሁ ።
፩ ሆድ የተነፋ በው ብሬቱ ነበር ።

ትድሚሁ ሀሉ ሀሉ ቅድሚሁ ብለህ ግጠም ።
፩ ወእውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ።

፩ ጌታም መለሰ ።
፩ ጌታም መለሰ ።

1. United States Navy

[illegible]

፲፭ ወሰኛው ዘንቀ ለሰዓት ለሰዓት ይረፍቁ = ይቤሉሙ ብዕረው ወገኑ ዘይበልዕ እክለ በመንገሥተ ሰማያት ።

፲፭ ከተቀመጡት አንዱ ይህን ሰምቶ በመንገሥተ ሰማይ አህል የሚበላ ሰው የከበረ ነው አለ ። የእንብላው መጣፍ የጅብ መጣፍ እንዲሉ ። በዚህ ዓለም አህል ትምህርትን የሚመገብ ሰው በመንገሥተ ሰማይ ንዑድ ከቡር ነው ። አንድም ወመሰለ ሎሙ ብለህ መልስ ። በትምህርት ሳሉ ምሳሌ መስሎ ነገራቸው ለማስተማር ሲቀዳደሙ ባያቸው ጊዜ ። ወይቤሉሙ በትምህርት የጠራህ ሰው ቢኖር አስተምራለሁ አትበል የጊዜ ይመጽእ ወይም የተማረ ካንተ የበለጠ ይሆናል እስመ መጸኢ ። የጠራህ ሰው መጥቶ ማስተማሩን ለእገሌ ተውለት ይልሃልና ፣ ወትትጋፈር ያን ጊዜ አፍረህ ወደትምህርት ትመለሳለህ ። ወእመሰብ ዐ ወደመምርት የጠራህ ሰው ቢኖር ወሐርክ ፣ አንተም ብትሄድ ፣ ርፍቅ ውስተ ታሕታይ ምርፋቅ እማራለሁ በል ። ከመሰብ መጽእ የጠራህ ሰው ወዳጄ መማሩ ይበቃሃል አስተምር ይልህ ዘንድ ወውከተ ጊዜ ይክውነክ ከብረ ያን ጊዜ በሁሉ ዘንድ ክብር ይሆንልሃል ። እስመ ዙሉ ራሱን ያከበረ ይዋረዳልና አስተምራለሁ አትበል ወዘሕትሐተ ርእሰ ራሱን ያዋረደ ይከብራልና እማራለሁ በል ። ወይቤሉ ለዘጸውዎ ። በምታስተምርበት ጊዜ የተማሩትን አስተምራለሁ አትበል ።

ከመ ይጸውወክ ። ያስተምሩህ ዘንድ ። ወይክውነክ ፍዳ ። ብድራት ይሆንብሃልና አላ ሶበ ትገብር ። በምታስተምርበት ጊዜ ያልተማሩትን አስተምር እንጂ ወብፁዕ ። እንዲህ ያደረግህ እንደሆነ የተመሰገንክ ነህ። እስመ አልቦሙ ። የሚያስተምሩህ የላቸውምና ። ወባሕቱ ጸድቃንዋጋቸውን በሚያገኙበት ጊዜዋጋህን ታገኛለህ እንጂ ነገር ግን ዋጋህን ታገኛለህ አንድም ወመሰለ ሎሙ ብለህ መልስ በምናኔ ላሉ ምሳሌ መስሎ ነገራቸው ፣ ሶበ ርእዮሙ ፣ ለተባሕትዎ ሲቀዳደሙ ባያቸው ጊዜ ይቤሉሙ ፣ ወደምናኔ የጠራህ ሰው ቢኖር ተባሕትዎ እይዛለሁ እዘጋለሁ አትበል ። የጊዜ ወይም ካንተ የበለጠ የረዳ ይኖራል ። እስመ መጸኢ ። ወደምናኔ የጠራህ መጥቶ ተባሕትዎውን ለእገሌ ተውለት ይልሃልና ፣ ወውከተ ጊዜ ያን ጊዜ አፍረህ ልርዳ ትሳለህና ፣ ወደመርዳት ትመለሳለህ ፣ ወያወፅእዎ ዘበእሕሥሮት እንዲል ፣ ሳይረዳ የዘጋውን ያስወጡታል ። ወእመሰብ የጠራህ ሰው ቢኖር ። ወሐርክ ፣ አንተም ብትሄድ ። ርፍቅ እረዳለሁ በል ። ከመሰብ መጽእ ። ወደምናኔ የጠራህ ሰው ርዳታው ይበቃሃል ተባሕትዎ ያዝ

ይልህ ዘንድ ወውከተ ጊዜ ያን ጊዜ በሁሉ ዘንድ ክብር ይሆንሃል ። እስመ ዙሉ ዘእዕበየ ። አይለወጥም ወይቤሉ ። በምትመንገስበት ጊዜ የተማሩትን ይገዢ አመንናለሁ አትበል ከመ እመንቱሂ ግርማ ሌሊቱ ድምፁ አራዊቱ ፅዕን ገዳሙ እንደምን ይቻላል እያሉ ይከራከሩሃልና ፣ አላ ሶበ ትገብር ። ወደምናኔ በምትጠራበት ጊዜ ያልተማሩትን ይዘህ መንገን እንጂ ። ይኔይስ ብእሲ ዘጠበ በለቢሰ ምግባራት እምነ ብእሲ በዓለ ሥላሴ ወንጽድ እንዲል ። ወብፁዕ አንተ እንዲህ የሆነ እንደሆነ ንዑድ ከቡር ነህ ። እስመ አልቦሙ ያስብከውን አይከራከሩህምና አያስቀሩብህምና ወሰኛው ዘንቀ አይለወጥም ።

በእንተ ምሳሌ ዘዕሱራን ።

፲፮ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ አሐዱኦ ብእሲ ገብረ ምሳሐ ዓቢየ ። ማቴ. ፳፪ ፣ ፪ ራእ. ፲፱ ፣ ፱ ።

፲፮ አንድ ሰው ታላቅ ምሳ አደረገ ። ወዓሠሮሙ ለብዙኃን ። ብዙ ሰዎችንም ጠራ ።

፲፯ ወሶበ በጽሐ ዓሠር ፈነወ ገብሮ ይጸውረው ለእለ ተከሠሩ ።

፲፯ የታደሙበት ቀን በደረሰ ጊዜ የታደሙትን ይጠራ ዘንድ ባሪያውን ላክ ። ወሐረ ገብሩ ወይቤሉሙ ለእለ ዓሠርምሙ ንዑኦ እስመ ናሁ ወዳእኑ አስተዳለውን ምሳሐ ። ሂዶ ምሳሕን አዘጋጅተን ፈጽመናልና ኑ አላቸው ። ወዓበይዎ ዙሉሙ ጽብረ ። ሁሉም ባንድ ቃል እንቢ አሉ ።

፲፰ ወይቤሉ ቀዳማዊ ገራገተ ተዛየዮኩ ። ፲፰ የፈተኛው ምድር ገዝቻለሁ ። ወእጽሕቅ አሑር እርእያ ። ልመራት እወዳለሁ ። ወበሎ ረሲ ሊተ ከመ ዘኢአበይኩ ። ስለዚህ መምጣት አይቻለኝምና ከመጣሁ ቁጠር ልኝ በለው አለው ።

፲፱ ወይቤሉ ካልኡኒ ኃምስተ ጽምድ አልህ ምት ተዛየዮኩ ።

፲፱ ሌላውም አምስት ጽምድ በሮች ገዝቻለሁ ። ከልኡተ ጽምድ አጋ ይላል ሁለት ወይረን ገዝቻለሁ ። ወእሐውር እርእዮሙ ወእፍትኖሙ ። ልፈትናቸውም እሐዳለሁ ። ወበሎ ረሲ ሊተ ከመ ዘመጸኦኩ ወኢዓበይኩ ። ከመጣሁ ቁጠር ልኝ በለው አለው ።

፳ ወሣልሱኒ ይቤሎ ብእሲተ አውሰብኩ ፡

፳ ሦስተኛውም ሚስት አግብቻለሁ ፡

ወበእንተዝ ኢይክል መጸእ ወረሲ ሊተ ከመ ዘኢ ዓበይኩከ ሰለዚህም መምጣት እይቻለኝም ከመጣሁ ቁጠርልኝ በለው አለው ፡ ሐተታ ገራህተ ተሳየኝኩ፡ ማለታቸው ሰማያዊ ልደቱን ቢነግሯቸው እኛስ ምድ ሬዊ ልደቱን እናውቃለን እንጂ ሰማያዊ ልደቱን እናውቅም ማለታቸውን መናገር ነው ፡ ኃምስተ ጽምዶ አልህምት ማለታቸው በኅቱም ደንግል ተፀ ንሶ በኅቱም ደንግልና መወለዱን ቢነግሯቸው እኛስ እምስቱ ሕዋሳቶች ካምስቱ ሕዋሳቶቹ እንድ ሁኖ የሚወለዱትን ልደት ነው እንጂ በኅቱም ደንግልና ተፀንሶ መወለዱን እናውቅም ማለታቸውን መና ገር ነው ፡ ጽምዶ አኃ ማለታቸው እምስቱን አዕማዶ ምሥጢር ቢነግሯቸው በሁለቱ ጽላት የተጸፉትን ሕገጋት እንጂ እምስቱን አዕማዶ ምሥጢር እናው ቅም ማለታቸውን መናገር ነው ፡ ብእሲተ አውስ ብኩ ማለታቸው እንበለ ዘር መወለዱን ቢነግሯ ቸው እኛስ በዘር በሩካቤ የሚወለደውን እናውቃ ለን እንጂ እንበለ ዘር የሚወለደውን ልደት እናው ቅም ማለታቸውን መናገር ነው ፡

፳፩ ወገብእ ዝኩ ገብሩ ውነገር ከመዝ ለእግዛ አ፡

፳፩ ባሪያውም ተመልሶ ይህን ለጌታው ነገረው፡

ወእምዝ ተምዓ በዓለ ቤት ይእተ ጊዜ ፡
ያን ጊዜም ባለቤቱ ተቆጣ ፡
ወይቤሎ ለገብሩ ሐር ወግእ ፍጡነ ውስቱ መራህብት ወውስተ እስኳተ ሀገር ፡
ባሪያዉንም አለው ፈጥነህ ወደዐደባባይ ሂድ ፡
ጸውዕ ወኦምጽእ ሊተ ዝየ ነዳያነ ልፅኑላነ ፡
የተቸገሩትንና ድኅኝን ፡
ወዕውራነ ፡ የታወሩትን ፡
ወስቡራነ እንካሶችን እምጣልኝ አለው ፡

፳፪ ወይቤሎ ገብሩ ገበርኩ እግዚአ በከመ አዘዝከኒ ፡

፳፪ ከዚህ በኋላ ባሪያው አቤቱ እንዳዘዝከኝ አደረግሁ አለው ፡

ወዓዲ በ መካን ፡
ደግሞም ሰፍራ እለ አለው ፡ ሐተታ የሚገባ በቅቶ ከተገኘ እስመክልከለን መናገር ነው

፳፫ ወይቤሎ እግዚአ ለገብሩ ሐር ፍጡነ ውስተ ፍናው ወውስተ ጥቅመ ሀገር ወበግብር አብእ ሰብእ ፡

፳፫ ጌታውም ባሪያውን ወደቅጥርና ወደ ሙን ገድ ውጣና የግድ እስገባ ፡

ከመ ይምላእ ቤትየ ፡
ቤቱ ይመላ ዘንድ አለው ፡

፳፪ እብለከሙ ከመ አሐዱሂ እም እለ ተዓሠሩ እለ ጸዋዕኩ አይጥዕም ለበዓልየ ፡

፳፪ ከነዚህ ከተጠሩት ሰዎች እንዱ ስንኳ እንጀራዬን አይቀምሳትም ብየ እነግራችኋለሁ ፡ እልቦ ዘይጥዕም ለበዓልየ አሐዱሂ አይጥዕም ለበ ዓልየ ይላል ፡ እንደዚህም ሁሉ ትንቢት ከተነገረ ላቸው ተስፋ መስቀልን ካናገርንላቸው እንድ ስንኳ እንዳይገባ በውነት እነግራችኋለሁ ፡ እስመ ብዙኃን እሱራን ወኅዳጣን ኅሩያን ፡ የታደሙ ብዙ ናቸውና ፡ የተመረጡ ጥቂት ናቸውና ፡

ዘከመ ይደሉ ተሊዎተ ኢየሱስ

፳፭ ወእምዝ እንዘ የሐውሩ ምስሌሁ ብዙ ኃን ሰብእ ተመይጦ ወይቤሎሙ ፡

፳፭ ከዚህ በኋላ ብዙ ሰዎች ከርሱ ጋራ ሲሄዱ ተመልሶ እንዲህ አላቸው ፡

፳፭ ዘይመጽእ ኀቤየ ፡ ማቴ. ፲፡፴፯ ፡

፳፮ ወደኔ የሚመጣ ፡
ወዘይፈቅድ ይትልወኒ ፡
ሊከተለኝም የሚወድ
ወዘኢጻልእ አባሁ ወእሞ ፡
እናት አባቱን ያልጠላ ፡
ወብእሲቶ ፡ ሚስቱን ፡
ቤቶ ፡ ሴቱን
ወውሉዶ ፡ ልጆቹን
ወአኃዊሁ ፡ ወንድሞቹን
ወአኃቲሁ ፡ እኅቶቹንም የማይጠላ
ወዓዲ ነፍሱሂ እንተአሁ ፡
ደግሞም ነፍሱን የማይጠላ ፡
ኢይክል ከዊነ ረድዕየ ፡
የኔ ደቀ መዝሙር መሆን አይቻለውም ፡

፳፯ ዘኢይጸውር መስቀለ ሞቱ ወኢይመጽእ ይትልወኒ ኢይክል ከዊነ ረድዕየ ፡ ማቴ. ፲ ፴፰ ማር. ፳፡፴፬ ፡

፳፯ መስቀሉን ተሸከሞ የማይከተለኝም የኔ ደቀ መዝሙር መሆን አይቻለውም ፡

፳፰ ወእመቦ አሐዱ እምኔከሙ ዘይፈቅድ ይሕ ንጽ ማገፈዶ ፡

፳፰ ከናንተ ወገን ግምብ ሊሠራ የሚወድ ሰው ቢኖር

አኮነ ያቀድም ይንበር ወየሐስብ ገዕዖ ፡
አስቀድሞ ተቀምጦ የሚበቃውን ያስብ የለምን ፡
እመ የእክሎ ከመ ይሣርር መሠረተ ፡
ይበቃው እንደሆነ መሠረት ይጀምር ዘንድ ፡

፳፱ ከመ ሣሪሮ መሠረተ እመ ሰእነ ፈጽሞ
ኩሉሙ እለ ርእይዎ ይእነዙ ይሣለቁ ላዕሌሁ
እንዘ ይብሉ ዝንቱ ብእሲ አጋዘ ይጎንጽ ወስዕነ
ፈጽሞ ።

፳፱ መሠረት ጀምሮ መፈጸም የተሳነው እን
ደሆነ ያዩት ሰዎች ሁሉ ይህ ሰው ቤቱን ሊሠራ
ጀምሮ ነበር መፈጸም ተሳነው ብለው እንዲዘብቱበት
አንድም እመቦ ብለህ መልስ ከናንተ ወገን የምናኔ
ሥራ ሊሠራ የሚወድ ሰው ቢኖር ይቻለውም እይ
ቻለውም እንደሆነ በዓለም ላለ ያወጣ ያወርድ
የለምን ። ከመ ሣሪሮ ከጀመረ በኋላ መፈጸም ቢላ
ነው ያዩት ሰዎች ያዩት እጋንንት ይህ ሰው የምናኔ
ሥራ ሊሠራ ጀምሮ ነበር መፈጸም ተሳነው ብለው
እንዲዘብቱበት ።

፴፩ ወእመኔ ንጉሥ ፈቀደ ይሑር ይጽብዎ
ለካልዕ ንጉሥ ።

፴፩ ንጉሥ ንጉሥን ሊወጋው ቢወድ ።
እኩኑ ይቀድም ወይነብር ወይመከር ለእመ ይክል
በእልፍ ጸቢአቶ ለዘይመጽእ ኅቤሁ ምስለ ክልኤ እልፍ
ሁለት እልፍ እስክትሉ የሚመጣበትን ንጉሥ እልፍ
ሠራዊት ይዞ ድል ይነሣው እንደ ሆነ እስቀድሞ
ተቀምጦ እውጥቶ አውርዶ ይመከር የለምን ።

፴፪ ወእመ አኮስ እንዘ ርኑት ውሉቱ ይፈኑ
ተናብልተ ።

፴፪ ያለዚያ ግን በሩት ሳለ ልገብር ብሎ እማ
ሳጅ ይልክ የለምን ። ወይዘንውም ሰላመ ።
ልገብር እለ ብለው ይነግሩት የለምን ። አንድም
ባሕታዊ ሰይጣንን ድል ሊነሣው ቢወድ አስቀ
ድሞ በዓለም ላለ ያወጣ ያወርድ የለምን ለእመ ይክል
ፍትወታት እኩያት ኃጣውእን የሚያመጣበት ለይ
ጣንን በጥቂት ትሩፋት ድል መንሣት ይቻለውም እን
ደሆነ ወእመ አኮስ ያለዚያ ግን በበላዩ ወዳሉ ባሕ
ታውያን አትርሱኝ እዘኑልኝ ብሎ ይልክ የለምን ።

፴፫ ወከማሁ ኩሉ ሰብእ ዘእምኔከሙ ዘአወ
ዕእ እምኩሉ ወዘኢይትናከር ኩሉ ዘዚአሁ ንዋየ
ኢይክል ከዊነ ረድዕየ ። ማቴ. ፩ ፲፫ ማር. ፱ ፡ ፱ ።

፴፫ እንደዚህም ሁሉ ከናንተ ወገን ከብቱን
ሁሉ ያልተወ ከንንዘቡ ሁሉ ያልተለየ የኔ ደቀ
መዝሙር መሆን እይቻለውም ።

፴፬ ሠናይ ውሉቱ ጼው ።
፴፬ ጨው መልካም ነው ።
ወእመስ ጼው ለስሐ በምንት እንከ ይቁስምዎ ።
ጨው ቢያልጥ ግን በምን ያጣፍጡታል ።
፴፭ እኩኑ ይገድፍዎ አፍአ ውስተ መሬት።
፴፭ ከዳሪ ይጥሉታል እንጂ ።
፴፮ ዘበ እዝን ሰሚዓ ለይስማዕ ።

፴፮ ጆሮ ያለው ይስማ አንድም ሠናይ ውሉቱ
ጼው ብለህ መልስምናኔ መልካም ነው ምናኔ ከሌለ
የተባሕትዎውን ሥራ በምን ይሠሩታል ዘበ እዝን
ጼው የተባለ በቁሙ ጨው እንዳይደለ ምናኔ እንደ
ሆነ እዝን ልቡና ያለው ያስተውል ።

በእንተ ተገድፎት በግዕ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

፩ ወቀርቡ ኅቤሁ መጸብሐን ወኃጥአን ይስ
ዕምዎ ።

፩ ቀራጮች ኃጥአንም ክርሱ ሊስሙ ወደርሱ
ቀረቡ ።

፪ ወአንጉርጉሩ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን እንዘ
ይብሉ ዝንቱስ ኃጥአን ይትዌከፍ ።

፪ ፈሪሳውያንና ጸሐፍትም አንጉራጉሩ እንዲህ
ሲሉ ይህስ ኃጥአተኞችን ይቀበላል ።
ወይበልዕ ምስሌሆሙ ።
ክርሳቸውም ጋራ ይበላል ።

፫ ወመሰለ ሎሙ ዘንተ ምሳሌ ወከመዝ ይቤሎ።
፫ እንዲህ ያለ ምሳሌ መስሎ መስሎ ነገራቸው
፬ እመቦ ብእሲ እምኔከሙ ዘበ ምእት አባግዕ
፬ ከናንተ ወገን መቶ አባግዕ ያሉት ቢኖር ።
ወለእመ ተገድፎ አሐዱ እምኔሆሙ ።
ከመቶው አንዱ ቢጠፋበት ።
እኩኑ የጎድግ ተስዓ ወተሰዓተ ውስተ ገዳም ወየ
ሐውር ይጎሥሥ ኅበ እንተ ተገድፎ ።
ዘጠና ዘጠኙን ከበረህ ትቶ ወይጠፋበት ሊሻ ይሄድ
የለምን ።
እስከ ይረከቦ ።
እስኪየገኘው ድረስ ።

፭ ወእምከመ ረከቦ ይጸውሮ ዲበ መትከፍቱ
እንዘ ይትፈሣሕ ።

፭ ባገኘውም ጊዜ ደስ ብሎት በትከሻው ይሸ
ከመው የለምን ።

፮ ወአቲዎ ቤቶ ይጸውዕ አእርከቲሁ ወጎሮ ።
፮ ከቤቱም በገባ ጊዜ ጉረቤቶቹንና ወዳጆቹን
ጠርቶ ።
ወይቤሎሙ ተፈሥሎ ሊተ ።
ደስ ይበላችሁ ይላቸዋል ።
እስመ ረከብኩ በግዕዩ ዘተገድፈኒ ።
የጠፋብኝን በጊን አግኝቼዋለሁና ።

፯ እብለከሙ ከመ ከመዝ ይከውን ዓቢይ ትፍ
ሥሕት በሰማያት በበይነ ፩ዱ ኃጥአ ዘይኔሥሕ ፈድ

ፋዶ እምተስዓ ወተስዐቱ ጸድቃን እሉ ኢይፈቅዱ ይነሰሑ ።

፯ ንሰሐን ከማይቹ ከዘጠና ዘጠኙ ጸድቃን ይልቅ ንሰሐ በሚገባ ባንድ ኃጥእ እንደዚህ ያለ ደስታ በሰማይ ይደረጋል ብዩ እነግራችኋለሁ ።

በእንተ ተረከቦት ገመስ ።

፰ ወእመኒ ብእሲት ዘባቲ ዓሥሩ ጠፋልሐ እግሙስ ።

፱ እንደዚሁም ሁሉ ዐሥር ምዝምዝ የወርቅ ቀለበት ያላት ሴት ብትኖር ።

ወለእመ ተገድፈታ አሐቲ እምኔሆን ።

ካሥሩ እንዲቱ ብትጠፋባት ።

አኮኑ ታሐቱ ማሕቶተ ወትፈነቅል ነሎ ንዋያ ዘውስተ ቤታ ወትኮሰትር ውተነሥሥ አስተሐሚማ ።

መብራት አብርታ ቤቷን ጠርታ ዕቃዋን አውጥታ ተግታ ትፈልገው የለምን ።

እለክ ትረክቦ ።

እስክታገኘው ድረስ ።

፲ ወእምክመ ረከበት ትጼውዕ አእርክቲሃ ወእግዋሪሃ ።

፱ ያገኘችው እንደሆነ ጐረቤቶቿን ወዳዶቿን ጠርታ ።

ወትቤሎሙ ተፈሥሑ ሊት ።

ከኔ ጋራ ያለ ይበላችሁ ።

እስመ ረከብኩ ገመስዩ እንተ ተገድፈተኔ ።

የጠፋብኝን ቀለበቴን አግኝቻታለሁና የምትላቸው አይደለምን ።

፲ እብለክሙ ከመ ከማሁ ይክውን ፍሥሐ በሰማያት በቅድመ መላእክተ እግዚአብሔር በእንተ አሐዱ ኃጥእ ዘይኒስሐ ።

፲ ንሰሐ ሰለሚገባ ሰለ ፩ድ ኃጥእ በእግዚአብሔር መላእክት ዘንድ እንዲህ ያለ ደስታ ይደረጋል ብዩ እነግራችኋለሁ ።

ሐተታ ማቴዎስ መቶ አለ ። ሉቃስ ዐሥር አለ እንደምን ነው ቢሉ መቶው የጎጥ አለቃ ዐሥር ደምሳሽ አለቃ አላቸው ከመቶው የጎጥ አለቃ አንዱ ዲያብሎስ ወርዷልና ።

ማቴዎስ መቶ አለ ካሥሩ ደምሳሽ አለቃ አንዱ ዲያብሎስ ወርዷልና ሉቃስ እንዲህ አለ አንድም በከተማ ዐሥር በነገድ መቶ ናቸውና ካሥሩ ከተማ አንዱ ዲያብሎስ ወርዷልና ሉቃስ ዐሥር አለ ከመቶው ነገድ አንዱ ዲያብሎስ ወርዷልና መቶ አለ ።

፲ በእንተ ተጎጥሎቱ ወተመደጦቱ ለወልድ ።

፲፩ ወይቤሎሙ ካዕበ እግዚእ ኢየሱስ አሐዱ ብእሲ ቦቱ ከልኤቱ ደቂቅ ።

፲፩ ላንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት

፲፪ ወይቤሎ ዘይንእስ ወልዱ ለአቡሁ አባ ሀበኒ መከፈልተ ርስትዩ ዘይረከበኒ እምንዋይከ

፲፫ ታናሹ ልጁ አባቱን አባቱ ከገንዘብህ የሚደርሰኝን ከፍለህ ሰጠኝ አለው ።

ወከፈሎ መከፈልቱ እምንዋዩ

ገንዘቡንም ከፍሎ ሰጠው ።

፲፬ ወእምድጎረ ጎዳጥ መዋዕል አስተጋብአ ነሎ ንዋዩ ዝኩ ወልዱ ዘይንእስ ሐረ ወነገደ ርትቀ ብሔረ ።

፲፭ ታናሽ ልጁ ከጥቂት ቀን በኋላ ገንዘቡን ሁሉ ስብስቦ ወደሩቅ አገር ሄደ ።

ወበህዩ ዘረወ ወአማሰነ ነሎ ንዋዩ እንዘ የሐዩ በምርዓት በዚያም አገር በደርዓት እየኖረ ገንዘቡን ሁሉ አበላሽ ።

፲፬ ወአጎሊቆ ነሎ ንዋዩ መጽእ ረኃብ ዓቢይ ውስተ ውሕቱ ብሔር ።

፲፭ በደርዓት እየኖረ ገንዘቡን ሁሉ ከጨረሰ በኋላ በዚያ አገር ጽኑ ረኃብ ሆነ ። ወተፀነሰ ተቸገረ ።

፲፮ ወሐረ ወተፀምደ ጎበ አሐዱ እምሰብእ ውሕቱ ብሔር ።

፲፮ ሄዶም በዚያ አገር ካሉ ሰዎች ላንዱ ተገዢ ሆነ ።

ወፈነዎ ውስተ ዓጸደ ወፍሩ ይርአይ አገርወ ። እርያ ይጠብቅ ዘንድ እርሱ ወደሚመግራበት አስማራው ።

፲፯ ወፈተወ ይጽገብ እምሐመረ ጽራዕ ዘይሴሰዩ አገርወ ።

፲፰ እሪያዎች የሚመገቡትን ተረን ቃሞ ሊመገብ ወደደ ።

ወአልቦ ዘይሁቦ

ያኑ ቅሉ የሚሰጠው የለም አለ እሪያዎች እየተቀደሙ እየበሉበት አንድም በቃህ የሚለው አጣ ።

አንድም እህል የሚሰጠው አላገኘም ።

፲፯ ወሐለዩ በልቡ ወይቤ ሚመጠን አግብርቲሁ ለአቡዩ እለ ያተርፍዎ ለእክል ።

፲፯ በልቡ አስቦ በቃሉ እንዲህ አለ ባባቲ ቤት እህል ተርፏቸው የሚኖሩ ያባቲ ቤተሰዎች ምን ያህሉ ።

ወአንስ እመውት በረኃብ በዝዩ ።

እኔ ግን እህል አጥቼ በባዕድ አገር በረኃብ እሞታለሁ ።

፲፰ እትነማክ ወአሐውር ጎበ አቡየ ፡
 ፲፰ ተነሥቼ ወደ አባቴ አሄዳለሁ ፡
 ወእብሎ አባ አበስኩ በሰማይኒ ወበቅድሚከኒ ፡
 አባቴ አንተንም ፈጣሪዬንም በደልኩ ፡

፲፱ ወኢይደልወኒ እንከ እሰመይ ወልደከ ፡
 ፲፱ እንግዲህ ወዲህ ልጅህ ልባል አይገባኝም
 አላ ረሰየኒ ከመ አሐዱ እምአግብርቲከ ፡
 ከባርኛህ እንዳንዱ ቊጠረኝ እንጂ እለዋለሁ ብሎ ፡

፳ ወተንሥኦ ወሐረ ጎበ አቡሁ ፡
 ፳ ተነሥቶም ወይአባቴ ሄደ ፡
 ወርአዮ አቡሁ እምርጉቅ ምሕሮ ፡
 እባቴም በሩቅ አይቶ አዘነለት ፡
 ወርጸ ወሐቀፎ ከማዶ ወሰዓም ፡
 ፈጥኖ እንገቱን አቅፎ ሳመው ፡

፳፩ ወይቤሎ ወልዱ ለአቡሁ አባ አበስኩ
 በሰማይኒ ወበቅድሚከኒ ፡

፳፪ ልጄም አለ አባቴ አንተንም ፈጣሪዬንም
 በደልኩ ፡
 ወኢይደልወኒ እንከ እሰመይ ወልደከ ፡
 ከእንግዲህ ወዲህ ልጅህ ልባል አይገባኝም ፡
 አላ ረሰየኒ ከመ አሐዱ እምአግብርቲከ ፡
 ከባርኛህ እንዳንዱ ቊጠረኝ እንጂ አለው ፡

፳፫ ወይቤሎም አቡሁ ለእግብርቲሁ እምጽኡ
 ፍጡን እልባሰ ቅድመ ወአልብስዎ ፡

፳፬ አባቴ ባርኹን አለ ያማረውን ግምጃ ኦም
 ጥታተሁ ፈጥኛህ አልብሱት ፡
 ወደዩ ሕልቀተ ውስተ አፃብሂሁ ወአማዕነ ውስተ
 እገሪሁ ፡
 ቀለበት ከጣቴ ሜማ ከእግሩ አግቡለት አላቸው ፡

፳፭ ወአምጽኡ ላሕመ መግዝዓ ወጥብሐ ፡
 ፳፭ ማለፊያ ፍሪዳ እምጥታችሁ አረዱ ፡
 ንብላዕ ወንትፈሣሕ ምስሌሁ ፡
 በልተን ከሱ ጋራ ደስ ይበለን

፳፮ እስመ ዝንቱ ወልደየ ሞተሂ ወሐይወ ፡
 ፳፮ ይህ ልጄ ሞተ ካልሁት በኋላ ደኑዋልና ፡
 ተጋጉለሂ ወተረክበ ፡
 ጠፋ ካልሁት በኋላ ተገኝቷልና ፡
 ወአጋዙ ይትፈሥሐ ፡
 ተድላ ደስታ ያደርጉ ጀመሩ ፡

፳፯ ወወልዱስ ዘይልሕቅ ሀሎ ውስተ ሐቅል ፡
 ፳፯ ታላቁ ልጄ ግን ከበረሀ ነበር ፡
 ወሶበ በጽሐ ወቀርበ ጎበ ጽንፈ ሀገር ፡
 ተመልሶ ከከተማ ሊገባ በቀረበ ጊዜ ፡
 ሰምዓ ዕንዚራ ወማገሌተ ፡
 የዘፈን የሜወታ ድምፅ ሰማ ፡

፳፯ ወጸውዓ አሐዶ እምአግብርተ አቡሁ
 ወይቤሎ ምንትን ዝ ዘእስምዕ ፡

፳፰ ካባቴ ባርኹን አንዱን ጠርቶ ይህ የምሰማው
 ምንድናው አለው ፡

፳፯ ወይቤሎ እስመ አተወ እኩከ ወጠብሐ
 አቡከ ላህመ መግዝዓ ፡

፳፯ ወንድምህ መጥቷልና አባትህ ሚልገኝ
 እርዶለታል ፡
 እስመ ረከቦ ሕያዎ ፡
 ሞተ ካለው በኋላ ደኑዋል ጠፋ ካለው በኋላ
 ተገኝቷልና አለው ፡

፳፰ ወተምዓ ወአብየ በዊአ ፡
 ፳፰ ተቆጥቶ አልገባም አለ ፡
 ወወዕአ አቡሁ ወእስተብቊዮ ፡
 አባቴም ወጥቶ ማሰደው ፡

፳፱ ወአውሥኦ ወይቤሎ ናሁ መጠነ ዝ ዓመ
 ታተ ተቀነይኩ ለከ ፡

፳፱ እነሆ ይህን ያህል ዘመን ተገዛሁልህ ፡
 ወአጋሪፍኩ ወአተዓደውኩ እምትእዛዝከ ግመራ ፡
 ከቶከትእዛዝህ አልወጣሁም ትእዛዝህን አላፈረስኩም
 ወሊተሰ ኢመሀብከኒ መሐስአ ጠሊ ጥቀ በዘአትፈ
 ሣሕ ቦቱ ምስለ አዕርከትየ ወአብያጽየ ፡
 ለኔ ግን ከባልን፣ ሮቼ ከወጸጃቼ ጋራ ደስ በሚለኝ
 ገንዘብ ደስ ይለኝ ዘንድ የፍየል ጠቦት ስንኳ አልሰ
 ጠኸኝም ፡

፴ ወአቲዎሰ ዝንቱ ወልደከ ዘእገለቀ ዙሎ
 ንዋየከ ምስለ ዘማት ጠባሕከ ሎቱ ላህመ መግዝዓ ፡

፴ በድርአት እየኖረ ገንዘብህን ያበላሸ ይህ
 ልጅህ በተመለሰ ጊዜ ግን ሚልገኝ አረድከለት ፡

፴፩ ወይቤሎ አቡሁ ወልደየ አንተሰ ን ዘልፈ
 ሀሎከ ምስሌየ ፡

፴፩ እባቴም አለው ልጄ አንተስ ዘወትር
 ከኔ ጋራ ትኖራለህ ፡
 ወዙሎ ዘዚእየ ዘእከ ወእቱ ፡
 የእኔም ገንዘብ ሁሉ ገንዘብህ ነው ፡

፴፪ ወባሕቱ ርቱዕሰ ንትፈሣሕ ፡
 ፴፪ አገባብስ በዚህ ደስ ሊለን ይገባል ፡
 እስመ ዝንቱ እኩከ ሞተሂ ወሐይወ ተጋጉለሂ
 ወተረክበ ፡

ይህ ልጄ ከሞተ በኋላ ድንዋል ከጠፋም
 በኋላ ተገኝቷልና አንድም አሐዱ ብእሲ አያልከ
 መልስ ፡ ብእሲ የተባለ ጌታ ነው አንድ ታላቅ ልጄ
 ጸሐፍት ፈሪሳውያን እንደ ታናሽ ልጄ ጋጥአን መጸ
 ብሐን ናቸው ፡ እባ ህበኒ መክፈልተ ርስትየ ፡

ለሁሉም እንዲያሻቸው ዐውቆ ሕግ መሥራቱን መናገር ነው ፡፡

ወአምድጎረ ኅዳጥ መዋዕል ፡፡ ኃጥአን መጽብሐን ሕጉን ተቀብለው ጥቂት ቀን ከኖሩ በኋላ ወደ አሕዛብ ሀገር ሄዱ ፡፡ ወበህየ ዘረወ በአምልኮት ጣዖት በገቢረ ኃጢአት እየኖሩ ሕጉን አፈረሱ ፡፡ ወአገሊቆ ሕጉን ካፈረሱ በኋላ ፡፡ መጽአ ረኃብ ዓቢይ የሚያስተምራቸው አጡ ፡፡ ወተፀነሱ ከትምህርት ተሻገሩ ወሐረ ወተጸምደ በዚያ ሀገር ካሉ ሰዎች ለአንዱ ተገዢ ሆኑ ፡፡ ወፈነዎ ውስተ ዓጸደ ወፍሩ ይርአይ አገርወ ፡፡ አሕዛብን ይመስሉ ዘንድ ወደሚሠሩት ኃጢአት ወደሚያመልኩት ጣዖት አሠማሯቸው ፡፡ ወፈነወ ይጸገብ የሚሠሩትን ኃጢአት ሲሠሩ የሚያመልኩትን ጣዖት ሲያመልኩ ወደዱ ሠሩ አመለኩ። ወአልዐ የሚያስተምራቸው አጡ ፡፡ በልበኛቸው አስበው አንዲህ አሉ ባባታችን ቤት በቤተ መቅደስ እህል ትምህርት ተርፏቸው የሚኖሩ ምእመናን ምን ያህሉ ፡፡ ወአንስ አመውት ፡፡ እኛ ግን በአሕዛብ አገር የሚያስተምረን አጥተን በነፍስ እንሞታለን ፡፡ እትነሣእ ወአሐውር ፡፡ ንስሐ ገብተን ወደ አባታችን ወደ እግዛአብሔር ተመልሰን ወአብሎ መለኮትህን ትሰብእትህን በደልን ወአይደል ወኒ ከእንግዲህ ወዲህ ወልድየ ዘበክርየ ከተባሉ ከአስራኤል ልንቄጠር አይገባንም ፡፡ አላ ከመ አሐዱ ከተነሣሕያን አሕዛብ አንዳንዱ ቊጠረን እንጂ እንለዋለን ብለው ሄዱ ፡፡ ወርአዮ አቡሁ አላበጀንም ማለታቸውን አውቆ አህንላቸው ወርጸ ፈጥኖ በረድኤት ተቀበላቸው ፡፡

ወሰዓም በፍቅር ወደዳቸው ወይቤሎ ወልዱ መለኮትህን ትሰብእትህን በደልን ወአይደልወኒ ፡፡ ከእንግዲህ ወዲህ ወልድየ ዘበክርየ ከተባሉ ከአስራኤል ልንቄጠር አይገባንም ፡፡ አላ ረስየኒ ከተነሣሕያን አሕዛብ አንዳንዱ ቊጠረን አሉት ወይቤሎ አቡሁ ፡፡ ጌታ ሐዋርያትን አልባስ ቅድወልጅነት እንዲሰጣቸው ወደዩ ጎልቀተ ሃይማኖትን እንዲይዙ ወአሣዕነ ምግባር እንዲሠሩ አድርጓቸው አላቸው ፡፡

ወአምጽኡ ላህመ ታምራት አድርጉላቸው እስመ ዝኩ ወልድየ ኃጥአን መጽብሐን ከሞቱ በኋላ ድነዋል ከጠፉ በኋላ ተገኝተዋልና ፡፡ ወአኃዙ ይትፈሥሑ በትምህርት ተድላ ደስታ ያደርጉ ጀመር ወወልዱስ ፈረሳውያን ግን ኦሪትን እንጠብቃለን ይሉ ነበር ወአቲዎ ፡፡ በወንጌል እናምናለን ብለው ባሉ ጊዜ ሰምዓ እንዘራ ለኃጥአን መጽብሐን የተደረገውን ታምራት ሰሙ ወጸውዓ አሐደ ፡፡ አንዱ አንዱን ጠርቶ ይህ የምሰማው ምንድነው አለው ፡፡ ወይቤሎ እስመ አተወ ፡፡ ኃጥአን መጽብሐን በወ

ንጌል ስላመኑ ፡፡ ወጠብሐ ፡፡ ደጋጉን ጠቃቅኑን ተአምራት አድርጎላቸዋል ፡፡ እስመ አተወ ከሞቱ በኋላ ድነዋል ፡፡ ከጠፉ በኋላ ተገኝተዋልና አለው ፡፡

ወተምዓ ወአበየ ዝስ ኃጥአን ይትዌከፍ ገበብእሲ ኃጥአ ቦኦ ያለማለታቸውን መናገር ነው ፡፡ ወመጽአ አቡሁ ወእኮ ጥዑያን ማለቱን መናገር ነው ፡፡ ናሁ መጠነዝ ይህን ያህል ዓመት ባሥሩ ቃላት ጸንተን ተገዝንልህ ወአኃለፍኩ ዓሠርቱ ቃላትን አላፈረስንም ፡፡ ወሊተስ ለኛ ግን ከባልንጀሮ ቻችን ኃራ ደስ በሚለን ገንዘብ ጥቂት ስንኳ ተአምራት አላደረግህልንም ወአቲዎስ በአምልኮት ጣዖት በገቢረ ኃጢአት እየኖሩ ሕግን ያፈረሱ ኃጥአን መጽብሐን በተመለሱ ጊዜ ግን ደጋጉን ጠቃቅኑን ተአምራት አደረግህላቸው ፡፡

ወልድየ እንተሰ ሀሎክ ምስሌየ ወኩሉ ዘአየ ኢመጺኢኩ እጸውዕ ጸድቃኒ ማለቱን መናገር ነው ወባሕቱ ርቱዕስ ሕሙማን ይፈቅድዎ ለዓቃቤ ስራይ አላ ኃጥአን ለንስሐ ማለቱን መናገር ነው ፡፡ አንድም አሐዱ ብእሲ ብለህ መልስ ከልኤቱ ደቂቅ የተባሉ እንደ ታላቅ ልጅ ባሕታውያን እንደ ታናሽ ልጅ ሰብአ ዓለም ናቸው ወይቤሎ ዘይንኢስ ለሁሉም ሕግ እንዲያሻቸው አውቆ ሕግ መሥራቱን መናገር ነው ወአምድጎረ ኅዳጥ ፡፡ ሰብአ ዓለም ሕጉን ተቀብለው ጥቂት ቀን ከኖሩ በኋላ ወደ አሕዛብ አገር ሄዱ ፡፡ ወበህየ ዘረወ በኃጢአት እየኖሩ ሕጉን አፈረሱ ወአገሊቆ ብለህ ወአይደልወኒ እስካለው ጣዖትን ብቻ እየተወከ አውርድ ወአይደልወኒ። ከእንግዲህ ወዲህ በወልድ ውሉድ በክርስቶስ ክርስቲያን ከተባሉት ልንቄጠር አይገባንም አላ ረስየኒ ከተነሣሕያን አሕዛብ ቊጠረን እንጂ እንለዋለን ብለው ሄዱ ፡፡

ወርአዮ አቡሁ እንዳለፈው ወአምጽኡ አልባስ ቅድወል ልጅነት እንዲመለስላቸው ወደዩ ጎልቀተ ሃይማኖትን እንዲረዱ ምግባር እንዲሠሩ አድርጉላቸው ወአምጽኡ ላህመ ሥጋውን ደሙን ሰጧቸው ንብላዕ በልተን ደስ ይበለን እስመ ዝንቱ ወልድየ ሰብአ ዓለም ከጠፉ በኋላ ተገኝተዋል ከሞቱ በኋላ ድነዋልና ወአኃዙ በነፍስ ተድላ ደስታ ያደርጉ ጀመር ወወልዱስ ዘይልሕቅ ባሕታውያን ግን በበረህ ነበሩ ወአቲዎ ወደዓለም በመረመሩ ጊዜ ሰምዓ ዕንዘራ ለሰብአ ዓለም የተደረገውን ስሙ ወጸውዓ ወይቤሎ አንዱ አንዱን ጠርቶ ይህ የምሰማው ምንድነው ብሎ ጠየቀው ፡፡ ወይቤሎ እስመ አተወ ሰብአ ዓለም ከጠፉ በኋላ ተገኝተዋል ከሞቱ በኋላ ድነዋል ፡፡

ወጠብሐ ሎቱ ሥጋውን ደሙን ስጥቷቸዋልና እስመ ረከበ ከጠፉ በኋላ ተገኝተዋል ከሞቱ በኋላ ድነዋልና ፡ ወተሞዓ ቁጣ የለም አደነቁ ፡ ወአበዩ በዊላ በዚያው ጸኑ ወመጽአ አቡሁ ጌታቸው በዚያው አጸናቸው ወአውሥአ ወይቤሎ ይህን ያህል ዘመን በተባሕትዎ ጸንተን ተገዛንልህ ወአጋለፍኩ ዐሠርቱ ቃላትን አላፈረስንም ወሊተስ ለኛ ግን ጥቂት ስንኳ ተአምራት አላደረግህልንም ወአቲዎ በኃጢአት እየኖሩ ሕግህን ያፈረሱ ሰብአ ዓለም በተመለሱ ጊዜ ግን ሥጋህን ደምህን ሰጠህቸው እሱት ፡ ወይቤሎ አቡሁ በናንተስ አድራባችሁ እኖራለሁ ወኩሉ ዚአየ ተአምራቱንም እናንተው ታደርጉታላችሁ እነባብስ በሰብአ ዓለም ደስ ሊለን ይገባል ፡

እስመ ዝንቱ ሰብአ ዓለም ከጠፉ በኋላ ተገኝተዋል ከሞቱ በኋላ ድነዋልና አንድም አሐዱ ብሽሲ ብለህ መልስ ከልኤቱ ደቂቅ የተባሉ መላ እክትና ደቂቀ አዳም ናቸው እንደ ታላቅ ልጅ መላ እክት እንደ ታናሽ ልጅ ደቂቀ አዳም ናቸው ፡ አስተሐምሞት አኃው ዓቢያን ከመ ዘለንኡሳን እንዲል ወይቤሎ ወልዱ ለሁሉም እንዲያሻቸው አውቆ ሕግ መሥራቱን መናገር ነው ትርጓሜው አይለወጥም

ምዕራፍ ፲፯ ፡

በእንተ መጋቢ ዘኢይትአማን ፡

፩ ወይቤሎው እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ ፩ዱ ብሽሲ ባዕል ቦቱ መጋቢ ወከመዝ ኮነ መጋቢሁ ዘያማስን ንዋዮ ፡

፪ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አላቸው ላንድ ባለጸጋ ገንዘቡን የሚያበላሽ አንድ ሹም ነበረው ፡ ወአስተዋደደዎ ጎቤሁ ከመ ይዘሩ ዙሎ ንዋዮ ፡ ገንዘብህን ሁሉ ያበላሻል ብለው ከሰሱት ፡

፫ ወጸውዎ እግዚኦ ወይቤሎ ምንትነዝ ዘእስምዕ በእንተእክ ፤

፬ ጌታው ጠርቶ ይህ የምስማብህ ነገር ምን ድር ነው አለው ፡ አግብእ እንከሰ ሐሳብ ምግብናክ ፡ እንግዲህስ ወዲህ ሹመትህን አበርክተኝ ፡ እስመ ኢትከውነኒ እንከ መጋቢ ሊተ ፡ ከእንግዲህ ወዲህ ሹም አትሆነኝምና አለው ፡

፭ ወሐለዩ ውእቱ መጋቢ ፡
፮ ያም ሹም አሰበ ፡
ወይቤ ምንተ እፈሲ ፡
ምን ላድርግ እለ ፡

ናሁ ይሥዕረኒ እግዚእየ እምግብናየ ፡
እነሆ ጌታዬ ከሹመቱ ይሸረኛል ፡
ሐሪሰሂ ኢይከል ፡
እርሻ አልችል ፡
ወስኢለሂ አጋፍር ፡
እንዳለምንም አፍራለሁ ፡

፯ አአምር አንከስ ዘእንብር ፡
፱ እንግዲህስ ወዲህ የማድርገውን አውቃለሁ እምከመ ሠዓረኒ እግዚእየ እምግብናየ ፡
ጌታዬ ከሹመቱ የሻረኝ እንደሆነ ፡
ከመ ይትወክፉኒ ውስተ እብያቲሆመ ፡
በቤታቸው ይቀበሉኝ ዘንድ ብሎ ፡

፳ ወጸውዎሙ ለእለ ይፈድይዎ ዕዳ ለእግዚኦ ፡
፳፫ የጌታውን ባለዕዳዎች ጠርቶ ወይቤሎ ለቀዳማዊ ሚመጠነ ዕዳ ትፈድዮ ለእግዚእየ ፡ አንዱን እንተ ለጌታዬ ምን ያህል ትከፍለዋለህ አለው ፡ ወይቤሎ ፱ተ በመሥፈርተ ባዶስ ቅብዓ ፡ መቶ ማድጋ ዘይት ነው አለው አንድም ዘትፈድዮ የምትከፍለው ምን ያህል ነው አለው መቶ ማድጋ ዘይት አለብኝ አለው ፡ ወይቤሎ ናሁኬ መጽሐፍክ ፡ እነሆ ደብዳቤህ ፡ ንበር ወጸሐፍ ፍጡን ሃምሳ ላዕሌክ ፡ ሃምሳ ነው ብለህ ፈጥነህ ጸፍ ሃምሳው ይቅርልህ አለው ፡

፷ ወይቤሎ ለካልው አንተስ ሚመጠነ ዕዳ ትፈድዮ ለእግዚእየ ፡

፷፫ ሌላውንም እንተስ ለጌታዬ ምን ያህል ትከፍለዋለህ ፡ ዘትፈድዮ የምትከፍለው ምን ያህል ነው አለው ፡ ወይቤሎ ምእተ በመሥፈርተ ቆርስ ሥርናየ ፡ መቶ ቆርስ ሥንዴ አለብኝ አለው ሐተታ አንዱ ቆርስ ያሥራ ሁለት በቅሎ ጭነት የሚያንግ ዐሥራ ሁለት ሜን ነው ፡

፷፯ ወይቤሎ ናሁኬ መጽሐፍክ ፡
፷፰ እነሆ ደብዳቤህ ፡ ንበር ወጸሐፍ ፍጡን ስማንያ ላዕሌክ ፡ ስማንያ ነው ብለህ ፈጥነህ ጸፍ ሃምሳው ይቅርልህ አለው ፡

፷፱ ወንዕዶ እግዚኦብሔር ለመጋቢ ዓመፃ ፡
፷፻ እግዚኦብሔርም ይህን የግፍ ሹም አመሰግነው ፡ እስመ ከመ ጠቢብ ገብረ ያዋቂ ሥራ ሠርቷልና ፡ እስመ ውሉደ ዝዓለም ይጠበቡ እምውሉደ ብርሃን በዓለሞሙ ፡ ከብርሃን ልጆች ከጸድቃን ይልቅ የዚህ ዓለም ልጆች በዓለማቸው የሚረቀቁ ስለሆኑ ሐተታ እኒያ ይህን ዓለም በወዲያው ዓለም ለውጠው ይገባሉ እኒህ

ግን በወዲሁም ሰጥተው መጽውተው በወዲያውም ደስ ይላቸዋልና አንድም አሐዱ ብእሲ እያልክ መልስ ባዕል የተባለ ጌታ ነው ። ለጌታ ባለጸጋ ሹም አለው ጌታ ሰውን ባለጸጋ ማድረጉ በደኅኖች ላይ መሾሙ ነውና ። ወአስተዋደይዎ ካዝማሪ ከዘዋሪ ጋራ እየበላ አይሰጥም አይመጽውትም ብለው ነዳ ያን ከሰሱት ወጸው ወይቤሉ ፡ ጌታም በደዌ ጠርቶ ይህ የምሰማብህ ምንድነው አግብእ እንከ ሐሳብ ምግብናክ ። ሹመትህን አበርክተኝ ። እስመ ኢትከው ነኒ እንግዲህ ሹም አትሆነኝምና አለው ። ወሐለየ እንግዲህ ምን ሳድርግ ፡ ናሁ ይሥዕረኒ ፡ እነሆ ጌታዬ ነፍሴን ከሥጋዬ ይለያታል ሐሪሰሂ ገሃነም ከገቡ በኋላ ሃይማኖት ይዞ ምግባር ሠርቶ ከብር ማግኘት መንግሥተ ሰማያት መግባት አይቻልም ።

እከምር እንግዲህስ ወዲህ የምሠራውን አውቃለሁ ። እምከመ ሠዐረኒ ጌታዬ ነፍሴን ከሥጋዬ የለያት እንደሆነ ከመ ይትወከፉኒ ነዳያን በቤታቸው በመንግሥተ ሰማይ ይቀበሉኝ ዘንድ በርሳቸው ምክንያት የምትወረስ ስለሆነኝ አብያቲሆሙ አለ ። ልድወ ደኩማን የሐንጻ አብያተ እንዲል ። ወጸውም ሥጦላት ሠርተው ፍዳ የሚቀበሉትን ጠርቶ ወይቤሉ ለቀዳማዊ አንዱን ምን ቸግሮሃል አለው ምግብ አለኝ ልብስ የለኝም ልብስ አለኝ ምግብ የለኝም አለው ። ወይቤሉ ናሁኬ የቸገረህን ውሰድ አለው ። ወይቤሉ ለካልዑሂ ሌላውንም አንተስ ምን ቸግሮሃል የቸገረህ ምንድርነው አለው ልብስ ምግብ አለኝ ከልብስ ከምግብ ቀሚስ ሰናፊል ቸግሮኛል አለው ። ወይቤሉ ናሁኬ የቸገረህን ውሰድ አለው ። ወንዕዶ እግዚአብሔር በኃላፊ ከብት የተሾመ ባለጸጋን እግዚአብሔር አመሰግነው እስመ ከመ ጠቢብ ገብረ ያዋቂ ሥራ ሠርቷልና ። እስመ ውሉደ ዝግለም ይጠበቡ እምውሉደ ብርሃን በዓለሞሙ ከውሉደ ብርሃን ከጸድቃን ይልቅ ሰብአ ዓለም በዓለማቸው የሚራቀቁ ስለ ሆነ ። ሐተታ ጸድቃን በዚህ ዓለም የወዲያኛውን ዓለም ለውጠው ይገባሉ እሊህ ግን ይህ ሳይቀርባቸው መጥተው ዐሥራት በኩራት አውጥተው ያን ዓለም ይወርሱታልና ታሪክ እንደ ሸድ ንጉሥ ያንድ አገር ሰዎች ዓመት አንግሠው ከደሴት ያግዙታል በረኃብ በጽም ይሞታል አንድ ንጉሥ ግን ይህን ያውቃልና ከነገሠባት ቀን ጀምሮ ገንዘብ እየሰደደ ሲያከማች ኖረ እንደ ልማቸው አጋዙት ያኖረውን እየተመገበ በተደላ የሚኖር ሆኑዋል እንደ ዚህም ሁሉ በዚህ ዓለም ቢሰጡ ቢመጽውቱ በወዲያኛው ከብር ይገኛል ። አንድም አሐዱ ብእሲ ብላህ መልስ ብእሲ አይለወጥም ለጌታ ሹም አለው መምህረ ንስሐ ነው አያስተምርም ንስሐን ሥጋውን ደሙን አይሰጥም ብለው ምእመናን ከሰሱት

ወጸው ጌታ በደዌ ጸራው ከዚህ በላይ አይለወጥም ወጸውም ። ኃጢአት ሠርተው ንስሐ የሚቀበሉትን ጸራቸው ወይቤሉ ለቀዳማዊ አንተ ምን ኃጢአት ሠርተሃል የሠራኸው ኃጢአት ምንድነው አለው ። ወይቤሉ ምእተ በመሥፈርተ ባዶስ ፡ ፍጹም ኃጢአት ሠርቻለሁ አለው ወይቤሉ ጸሐፍ ላዕሌክ ሃምሳ እኩሉን ጹም እኩሉን እኔ እጸምልሃለሁ አለው ። ወይቤሉ ለካልዑ አንተስ ምን ኃጢአት ሠርተሃል አለው ወይቤሉ ምእተ ። ፍጹም ኃጢአት ሠርቻለሁ የሠራሁት ኃጢአት ፍጹም ነው አለው ። ሦስቱን እጅ አንተ ጹም ቢሰውን እኔ እጸማለሁ አለው ። ተመየጥ አንተ ወእነ እትዊከፍ ሞተ ህየንቱክ በከመ ተወክፈ ክርስቶስ ህየንቱየ ወህየንተ ኩሎሙ እንዲል ወንዕዶ እግዚአብሔር በዓመፃ የሚፈርድ መምህረ ንስሐን እግዚአብሔር አመሰግነው እስመ ጠቢብ ። ዐዋቂ እንደ መሆኑ ያዋቂ ሥራ ሠርቷልና እስመ ውሉደ ዝግለም ። ከውሉደ ብርሃን ከጸድቃን ይልቅ ሰብአ ዓለም በዓለማቸው የሚራቀቁ ስለ ሆኑ ። ሐተታ ጸድቃን ራሳቸውን ጠብቀው ብቻቸውን ነው መንግሥተ ሰማይ የሚገቡ መምህራን ግን ብዙ አስተምረው አሳምነው አጥምቀው ወደኃጢአት ወደከህደት የሄደውን በንስሐ መልሰው ብዙ ሁነው ነውና ።

ዘ ወእነሂ እብለክሙ ግበሩ ለክሙ እእርክተ እምንዋየ ዓመፃ ።

ዘ በኃላፊ ከብት ወዳጅ ግዙብት አላችኋለሁ ከመ አመ የሐልቅ ንዋይከሙ ይትወከፉከሙ እሙንቱሂ ውስተ አብያቲሆሙ ዘለዓለም ። ዘለዓለም ገንዘባችሁን ሰጥታችሁ በጨረሳችሁ ጊዜ እርሳቸውም በቤታቸው በመንግሥተ ሰማይ ይቀበሏችሁ ዘንድ ታሪክ እንዳንድ ባለጸጋ ፡ ከብሮ የነበረ ተዋርዶ አግኝቶ የነበረ አጥቶ ሳለ ንጉሥ አጸራው ፡ ከብራ የነበረ ተዋርጄ አግኝቼ የነበረ አጥቼ ልብስ ስንቅ የምሰጥው ገጸ በረከት የለኝ ምን አደርጋለሁ አለ ። ከራሱ አብልጦ የሚወደው እንደ ራሱ አድርጎ የሚወደው ንቆ አጥቅቶ የሚወደው ወዳጆች ነገሩት ከራሱ አብልጦ ከሚወደው ወዳጁ ዘንድ ሂዶ አንድ ግርባብ ሰጥቶ ሰደደው እንደራሱ አድርጎ ከሚወደው ቢሄድ አልቅስ ሸኝቶ ሰደደው ንቆ አጥቅቶ ከሚወደው ወዳጁ ዘንድ ሂዶ ምንስ ንቁ አጥቅቼ ብወደው ወዳጄ አይደለምን አንድ ነገር ቢሰጠኝ ብሎ ነገረው እርሱም አለው ሁሉ ከኔ አለልህ ልብስ ብትል ስንቅ ገጸ በረከት ብትል ውሰድ እንዲህም አድርጌ እኔ አልቀርም ከንጉሡ ባለሟል ነኝ ባለሟሎቼም ወዳጆቼ ናቸው ሂጄ ነገርህን አቀናል ሃለሁ ብሎ ሂዶ ነገሩን አቅንቶለታል ። ባለጸጋ የተባለ ሰው ሁሉ ነው ንጉሥ የጌታ ምላሴ እንደማስጠራቱ ጌታ ሰውን በሞት መጥራቱን መናገር ነው ። ከራሱ

አብልሞ የሚወደው ወዳጅ የተባለ ገንዘብ ነው ። እርሱ ከጦርነት ሲሄድ ገንዘቡን ከገዳም አግብቶት ይሄዳልና ። ግርባብ እንደሰጠው የከፈን ያህል ይዞ ይሄዳልና እንደራሱ አድርጎ የሚወደው ወዳጅ የተባለ ሚስትና ልጅ ናቸው ። አልቅሶ ሸኝቶ እንደሰደደው አልቅሰው ወደመቃብር ሸኝተውት ይመለሳሉና ። ንቆ አጥቅቶ የሚወደው ወዳጅ የተባለ ምጽዋት ነው የሚያወርሰው ከብር አልታየምና ። የሚሻውን ሁሉ እንደሰጠው በምጽዋት ዋጋ መገኘቱን መናገር ነው ። ለባለሟሉቹ እንደነገረለት ምጽዋት በጽድቃን በሰማዕታት በመላክት ስም ይደረጋልና ለንጉሡ እንደነገረለት ፍጻሜው በጌታ ነውና

፲ ወዘሰ በወ ትድ ምእመን በብዙኀኒ ምእመን ውሏቱ ።

፲ በጥቂቱ የታመነ በብዙ የታመነ ይሆናልና። ወዘሰ በነጻጥ ዓማፂ በብዙኀኒ ዓማፂ ውሏቱ ።

በጥቂቱ ግን ያልታመነ በብዙውም ያልታመነ ነው ።

፲፩ ወሶበ በንዋየ ዓመፃ ሃይማኖት አልብከው በንዋየ ጽድቅ መኑ የአምነክው ።

፲፩ በሐሰት ከብት ካልታመናችሁ በውነተኛው ከብት ማን ያምናችኋል ማለት በሚያልፈው ግን ዘባ ያልታመናችሁ የማያልፈውን ማን ይሰጣችኋል ወገንደቶታ ያወይቶ ጽድቅ ይላየን እንዳል ።

፲፪ ወሶበ በንዋየ ዓመፃ ሃይማኖት አልብከው በንዋየ ጽድቅ መኑ የአምነክው ።

፲፪ በልላው ከብት ካልታመናችሁ ገንዘቡን አምና ግን ይሰጣችኋል ። ሐተታ እሱ ከሞተ በኋላ ልጅ ሚስት ቢበሉት ቢጠጡት ቢሰብሱት ባዕድ ነውና እንደም ካልሰጠለት ለዘፋፊ ለገፋፊ ይሰጥበታልና ለዘንቱስ ዘይወስድም ሰረቅት ወፈ ያት እንዳል ።

፲፪ አልቦ ገብር ዘይክል ተቀንዮ ለ፪ቱ አጋዕዝት ማቲ ፩ ፡ ፳፪ ።

፲፪ ለሁለት ጌታ መገሣት የሚቻለው ባሪያ የሰም ።

ወእመ እኮ ፩ድ ያፈቅር ወካልያ ይጻልዕ ። ይህ ቢሆን ግን አንዱን ይወዳል አንዱንም ይጠላል። ወእመ እኮ ለእሐዱ ይትከዝ ወለካልባ የዓቢ ። ይህም ባይሆን ላንዱ ይታዘዛል ለሁለተኛውም አይታዘዝም ኢትከሉኪ ለእግዚአብሔር ተቀንዮ እንዘንዋየ ታፈቅሩ ገንዘብ ስትወዱ ከተገኛችሁ ገንዘብ ከወደዳችሁ ለእግዚአብሔር መገዛት አይቻላችሁም።

በእንተ ተመድልዎት ዘፈረሳውያን ።

፲፩ ወሰሚያሙ ዘንተ ዮሱሙ ፈረሳውያን ተቃጽብዎ ።

፲፩ ፈረሳውያን ይህን ሰምተው ተጠቃቀሱበት። እሱ መፍቀርያን ንዋይ እመንቱ ።

ገንዘብ ወዳዶች ናቸውና ዛሬስ ከብት አትገዙ የሚለን መጣ ብለው ።

፲፩ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ አንትሙስ ትጸድቁ ለዓይነ ሰብእ ።

፲፩ እናንተስ በሰው ዘንድ ደጋግ መሰላችሁ ትታያላችሁ ።

ወእግዚአብሔር የአምር ልበከሙ ። እግዚአብሔር ግን የልባችሁን ከፋት ያውቅባችኋል። እሱም ዘበኅበ ሰብእ ዓቢይ በኅበ እግዚአብሔር ትሑት ውሏቱ ።

በሰው ዘንድ የከበረው በእግዚአብሔር ዘንድ የተዋረደ ነውና ፡ ታሪክ አንድ ንጉሥ ሁለት ልጆች ነበሩት በሚሞትበት ጊዜ ታናሹን አንግሡ ብሎ ሞተ አድልቶ አይደለም ብልህ ነው ሰው ማሳደር ያውቃል ብሎ ነው እንጂ ከዕለታት ባንድ ቀን በፈረሰ በወረገላ ሁኖ ሲሄድ ታላቅ ወንድሙ ተከትሎት ሄደ ከመንገድ ቁረንጮ የለበሰ ዓሕታዊ አገኘ ከፈረሰ ከወረገላ ወርዶ ከእግሩ ወድቆ ለሱን ዘበሰማያት ተቀበለው ።

ታያላችሁን ይህ መንግሥት አዋራጅ ከፈረሰ ከሰረገላ ወርዶ ከቁረንጮ ሲወድቅ አለው ። ሰምቶ ዝም ብሎ ሄደ ከተገባሩ ደርሶ ሲመለስ ከሆጄ ነጋሪት ምቱ አላት አንድዱ አለ በሀገራቸው ትእምርተ ጸብእ ነው እላት እንደዱ ነጋሪት መቱ ፡ ምን አደረገሁ ምን አልኩና ተጣላሽኝ አለው ምንው እንዲህ አላልኩኝም አለው ። ቢከፋኝ እኔ መንግሥት የተዋረደ መስሎኝ ነው እንጂ አለ ። ከዚህ በኋላ ባረጀ ሳጥን ዝማም ወርቅ መልቶ በባሕር ቀልፍ ቆልፎ የባሕር ዓረብ በተሸፈነ ባዲስ ሣጥን ጠጠር ገልመልቶ በባሕር ቀልፍ ቆልፎ ሁለቱንም አቅርቦ አሰጠራው በል ከዚህ የመረጥኸውን ውሰድ አለው ፡ በባሕር ዓረብ የተሸፈነውን ይዞሄድ መልሰው አምጣ አለው እስኪ ከፍተህ አየው አለው ከፍቶ ቢያየው ጠጠር ገል አገኘ ንቀህ የተወኸውን ከፍተህ አየው አለው ከፍቶ ቢያየው ዝማም ወርቅ አገኘ ያየኛ ምሳሌ ነው በአፍኦ አጊሎ እንዳየኸው አኛም በሰው ዘንድ የከበርን ነን በውስጡ እንዲህ ያሉ እንዳገኘህበት አኛም በእግዚአብሔር ዘንድ የተናቅን የተዋረደን ነን ። ይህ የናቅኸው የዓሕታዊ ምሳሌ ነው እንተ እንደ ናቅኸው እሱም በሰው ዘንድ የተናቀ ነው ። በውስጡ ዝማም ወርቅ እንዳገኘህበት በእግዚአብሔር ዘንድ የከበረ የተወደደ ነው ። እንዲበልጠኝ አውቁ ነው እንጂ እንዲያው አድርጌዋለሁ መስሎገል ብሎ ወርቁን አስይዞ ሰዶታል ።

፲፮ ኦሪትኒ ወነቢያትኒ አስከ ዮሐንስ ሰበኩ እምትካት በእንተ መንግሥተ አግዚአብሔር ማቴ. ፲፩ ፡ ፲፪ ።

፲፮ ኦሪትም ነቢያትም ከዋንት ጀምረው የእ ግዚአብሔርን መንግሥት ነገር አስተማሩ ።
ወክሉ ይትገፋዕ በእንተአሃ ።
ሰው ሁሉ ስለርሷ ይገፋል ።

፲፯ ወባሕቱ ይቀልል ሰማይ ወምድር ይገልፍ እምትደቅ አሐቲ ቃል ከምኦሪት ወእምነቢያት ።
ማቴ. ፳ ፡ ፲፰ ።

፲፯ ነገር ግን ከኦሪት ከነቢያት አንዲት ቃል ከምትወድቅ ሰማይና ምድር ቢያልፍ ይቀላል ።

፲፰ ወክሉ ዘይደገር ብእሲቶ ወያወስብ ካል ዕተ ዘመው ። ማቴ. ፳ ፻፲ ። ማር ፲፻፳፩ ። ፩ ቆርንቶስ ፯ ፡ ፲ ።

፲፰ ሚስቱን ፈትቶ ሌላይቱን የሚያገባ ሁሉ አመነዘረ ።
ወዘኒ ያወስብ ጎድግተ ዘማዊ ውእቱ ።
የተፈታችውንም ያገባ ሴስኛ ነው ።
ወእንተኒ ደኃራ ምታ ለአመ ቀርበት ካልዓ ዘመውት ባሏ የሞተባትም ሌላ ወንድ ብታገባ አመነዘረች ።

በእንተ ባዕል ።

፲፱ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ባዕል ወይለብስ ሚላተ ወሰየ ወልብስ ቢሶስ ።
ሐተታ ስለ ሦስት ነገር ያመጣዋል ። ጽድቅ ቢሠሩ ዋጋ ኃጢአት ቢሠሩ ፍዳ እንዳይቀር ። ጸድቃን በፈቃዳቸው ኃጢአን ወዳሉበት ኃጢአንም በፈቃዳ ችው ጸድቃን ወዳሉበት መሄድ መምጣት አንዳይ ችላቸው ።

፲፱ ለመንገር ። ቀይ ሐር ነጭ ሐር ቀጭን ልብስ የሚለብስ ማለት ልልበስ ያለውን የማያጣ ።
ወይትፈሣሕ ወይትፈኃዕ ወክሉ አሚረ ።
ዕለት ዕለት ተድላ የሚያደርግ ነጭ የሚባል አንድ ባለጠጋ ነበር ። ሐተታ ስሙን የሚጽፍም የማይ ጽፍም ይገኛል ። ያልጸፈም እንደሆነ የተመቸ ከታ ወቀ ብሎ የጸፈ እንደሆነ አገረረበት ፍጡር ከሆነ ምንም ኃጢአ ቢሆን ከዲያብሎስ በቀር ፈጽሞ ጸናና የለምና ጥቂት ቅንነት ነበረችውና የዚህን ዋጋ በዚህ ዓለም ብዕስ ሥጋን ተቀብሏል ከጥቂር ላም አንድ ነጭ ጠጉር እንዳይጠፋ ።

፳ ወሀሎ ፩ ነዳይ ዘስሙ አልዓዛር ግዱፍ ውስተ ደዴሁ ለባዕል ።

፳ ከነጭ ደጅ ወድቆ የሚኖር ።

እንዘ ይደዊ በሕማመ ቁስል ቁስለ ሥጋ የታመመ አልዓዛር የሚባል አንድ ሰው ነበር ።

፳፩ ወይፊቱ ይጽገብ እምናርፋራት ዘይወድቅ እማዕዱ ለባዕል ።

፳፩ ከነጭ ማዕድ የወደቀውን ፍርፋሪ ይመ ገብ ዘንድ የሚወድ ፍጡር ከሆነ ከመቢታችን በቀር ፈጽሞ ደግ የለምና ጥቂት ጽንንት ነበረችውና የዚያን ፍዳ በዚህ ዓለም ንዴተ ሥጋውን ተቀብ ሏል ።

ወከለባተኒ ይመጽኡ ወይልህሱ ቁስሊሁ ።
ውሾኹም አየመጡ ቁስሉን ይልሱ ነበር ። ሐተታ የውሻው መላስ ልዝብ ነውና ደስ አያለው አይከ ሰከላቸውም ነበር ።

፳፪ ወእምዝ ሞተ ዝኩ ነዳይ ።

፳፪ ከዚህ በኋላ አልዓዛር ሞተ ።
ወወሰድም መላእክት ውስተ ሕፅነ አብርሃም ።
መላእክት ወደ አብርሃም ጭን በአብርሃም ኪዳን ወደምትወረስ ወደገነት ወሰዱት ።

ወሞተ ባዕልኒ ። ነጭም ሞተ ።
ወተቀብረ ።

ተቀበረ ። ሐተታ አልዓዛርን ሞተ ብሎ ተቀበረ አላ ለውም በርደተ መቃብር ርደተ ገሃነም እንደሌ ለበት ለማጠየቅ ። ነጭን ግን ሞተ ብሎ ተቀበረ አለው በርደተ መቃብር ርደተ ገሃነም እንዳለበት ለማጠየቅ ።

፳፫ ወበሲአልኒ አንሥኦ አዕይንቲሁ እንዘ ሀሎ ውስተ ዘንኒ ወደያን ወርእዮ ለአብርሃም ርትቀ ።

፳፫ በፍዳ ተይዞ በሲአል ዓይኑን አራምዶ አብርሃምን በሩቅ አየው ።
ወአልዓዛርሃ ይረፍቅ ውስተ ሕፅኑ ።
አልዓዛርም ባጠገቡ ተቀምጦ ነበር ።

፳፪ ወጸውሆ ወይቤሎ ኦአባ አብርሃም ተሣ ሃሲኒ ።

፳፪ አብርሃም አባቱ ሆይ እዘንልኝ ።
ወፈንም ለአልዓዛር ከመ ይጥማዕ ጽንፈ አፅባዕቱ ማየ ወያቀርረኒ ልሳንየ ።
ጣቱን ከውኀ ነከር እንደበቱን ያቀዘቅዘልኝ ዘንድ አልዓዛርን ወደኔ ላከልኝ ።
እስመ ሐመምኩ ፈድፋደ በዛቲ እሳት ።
በዚህች እሳት ፈጽሜ ተቃጥያለሁና አለው ።

፳፭ ወይቤሎ አብርሃም ተዘከር ኦ ወልድየ ዘከመ ተፈጋዕከ ወተፈሣሕከ በሕይወትከ ።

፳፭ አብርሃምም ልጄ ሆይ በሕይወተ ሥጋ ሳለህ ተድላ ታደርግ እንደነበር ፤
ወአልዓዛርስ ከማሁ ከመ በተጽናስ ።

አልፋጣርም በችጋር እንደ ነበረ ዕውቅ አሰብ አለው።
 ወይስኪሰ ከማሁ ከመ ውእቱ ይትፈግሐ በዝየ ።
 ዛሬ ግን አንተ ተደላ ሥጋ ታደርግ እንደነበረ እርሱም ተደላ ነፍስ ያደርጋል ።
 ወአንተስ ተሐምም ።
 እርሱም በንዴተ ሥጋ ይኖር እንደነበር አንተ በንዴተ ነፍስ ትኖራለህ ።

፳፮ ወምስለ ዝንቱ ኩሉ ጸድፍ ዓቢይ ይከልዓነ ማዕከሌን ወማዕከሌክሙ ።

፳፩ ከዚህም ሁሉ ጋራ ታላቅ ገደል በአኛና በአንተ መካከል ይበልጣል ማለት ጽኑ ፍተሐ እግዚአብሔር አለ ። ከመ እላሂ ይፈቅዱ ይገልፉ እምሰፊ አይከሃሉ መግደል ገቢክሙ ።
 ከኛ ሠደነንተ ማለፍ የሚወዱ መምጣት እንዳይታላቸው ።
 ወእላሂ መንገሌክሙ አይዕድው ጎቤን ።
 ከነንተም ያሉ ወደኛ እንዳያልፉ ። እንግዲህም ንሕነ ወእመንቱ አይገደዱን እስመ ጽልመት ሀሎ ማዕከሌን ወአያጋድንን ንትርአይ በበደናቲነ ወይ መስለን ከመ ሀሉን ባሕቲትን እንዘ ብዙን ጉባኤ ምስለን እንዲል ።

፳፯ ወይቤሉ እስከአከ አላባ አብርሃም ትፈንዎ ለአልፋጣር ቤተ አቡየ ።

፳፰ አብርሃም አባቱ ሆይ አልፋጣርን ወደ አባቱ ቤት ትልከው ዘንድ እለምንሃለሁ አለው።

፳፱ እስመ ሀለዉ ጋምስቱ አጋውየ ።
 ፳፻ አምስት ወንድሞች አሉኝና ።
 ይንግሮሙ ወይሰምዑ ከመ አይምጽኡ እመንቱሂ ውስተ ዛቲ ብሔረ ሕማም ።
 ነግሯቸው ሰምተው ደግሞ ወደዚህች ስቃይ ሥፍራ እንዳይመጡ ፤

፳፻ ወይቤሉ አብርሃም በሙ ሙሴ ወነቤያት ኪያሆሙ ለይሰምዑ ።

፳፻፱ ሙሴ ነቢያትም አሏቸው እርሳቸውን ይስሙ ማለት አረት ነቢያት አሉላቸው በርሳቸው ጸንተው ይኑሩ ። ወሙሴስ ሕግ ውእቱ እንዲል ፤

፴ ወይቤሉ አልቦ አባ አብርሃም ፤
 ፴ እርሱም አባቱ አብርሃም ሆይ አይደለም። አሐዱ እምን ምውታን ለእመ አሐረ ገቢሆሙ ወለእመ አነገሮሙ እየአምኑ ወአይነስሑ ።
 ከሙታን አንዱ ወደርሳቸው ካልሄደ ካልነገራቸው አያምኑም አይመለሱም አለው ።

፴፩ ወይቤሉ አብርሃም ለእመስኪ ሙሴሃ ወነቢያተ ኪያሆሙ አይሰምዑ ።

፴፪ አብርሃምም ሙሴን ነቢያትን ካልተቀበሉ፤ እመሂ በ ዘተንሥእ ጸምውታን አይሰምዕዎ ወኢ የአምንዎ ።
 ከሙታን ተለይቶ የተነሣም ቢኖር አያምኑም ሕንጋትን ካልተቀበሉ ከደጃቸው ወድቆ ይኖር የነበረ አልፋጣርንም አይቀበሉትም አለው ። ሐተታ ፡ ነዌ በብሉይ ነው ቢሉ የተመቸ ምንም ጸድቃንን እደ እግዚአብሔር ቢጠብቃቸው ቦታ ያገኛቸዋልና በሐዲስ ነው ቢሉ ነገሩ የሚያስኝ ስለ ሆነ አልፋጣር የአስራኤል ነዌ የፈርዖን አምስቱ አጋው የጋምስ አብዳት ምሳሌ ።

ዘከመ ተናገረ ኢየሱስ ላዕለ ዕቅዱት ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

፩ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ ግብር ይመጽእ መንሱት ። ማቴ፡፲፰፡፲፯ ማር፡፱፡፱፩።

፪ ለደቀ መዛሙርቱ አላቸው መከራ ግድ ይመጣል ።

ወባሕቱ አሌ ሎቱ ለዘያመጽእ ለመንሱት እም ገቢሁ ።

ነገር ግን መከራን ከራሱ ለሚያመጣት ሰው ወየሰት ።

፫ እምጋዩሶ ይእስሩ በከሣዱ ማኅረፀ አድግ ወያስጥምዎ ውስተ ቀላየ ባሕር እምዮስሕቶ ለአሐዱ እምአሉ ንኡሳን ።

፬ ከኒህ ከታናሾቹ አንዱን ከሚያስት የወፍራደንጊያ ባንገቱ አስረው ከጥልቅ ባሕር ቢያሠጥሙት ይሻለው ነበር አላቸው ።

፭ ዑቁ ርእሰከሙ ። ሌዋ ፲፱፡፲፯ ሲራ ፲፱፡፲፫ ማቴ ፲፰፡፲፭ ።

፮ ለራሳችሁ ተጠበቁ ።
 ለእመ አበሰ ለከ እትከ ገሥጸ ለባሕቲቱ ።
 ወንድምህ ቢበድልህ ለብቻው ተቆጣው ።
 ወለእመኔ ነስሐ ገድግ ሎቱ ።
 ቢመለስም ይቅር በለው ።

፯ ወለእመኔ ሰብአ ለለዕለቱ አበሰ ወስብዓ ለለዕለቱ ተጋነየ ገድግ ሎቱ ።

፰ በቀንም ሰባት ጊዜ ቢበድል ሰባት ጊዜም ቢመለስ ይቅር በለው ። ሐተታ ማቴዎስ ሚመጠነ እመ አበሰ ሊተ እትየ እገድግ ሎቱ አለው ይላል ። ሎታስ እመኔ ቱዋ ለለዕለቱ አበሰ ወስብዓ ለለዕለቱ ተጋነየ ገድግ ሎቱ አለው አለ እንደ ምኒ ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም እንደ ማቴዎስ ሚመጠነ እመ አበሰ እትየ እገድግ ሎቱ ቢለው

እመኔ ሰብዓ ለለዕለቱ አዘሰ ወሰብዓ ለለዕለቱ ተጋነዩ ገድግ ሎቱ ብሎታል ከዚህ በኋላ እስከ ሰብእኑ ይላል አይብለክ እስከ ሰብዕ አላ እስከ ፎ በበሰብዕ ብሎታል አንድም ሚመጠኑ እመ አበሰ እኑየ እገድግ ሎቱ እስከ ሰብዕኑ ቢለው አይብለክ እስከኑ ሰብዕኑ አላ እስከ ፎ በበሰብዕ ብሎ ከዚህም ለእመ አበሰ ለክ እኑከ ሰብዓ ጊዜያተ ወሰብዓ ለለዕለቱ ተጋነዩ ገድግ ሎቱ ይላል ።

በእንተ ገይል ዘየይማኖት ወዘከመ ይደሉ ረጽሞቱ ለግብር ።

፩ ወይቤልም ሐዋርያት ለእግዚእን ወሰከን ሃይ ማኖተ ።

፪ ሐዋርያትም ጌታን ሃይማኖት ጨምርልን አሉት ሃይማኖት የሚጨምር መሰላቸው ። እንደም ይጨመራል የወጣኒው ከማዕከላዊ ፡ የማዕከላዊ ከፍጹም ሲደርስ ይጨመራልና ። እንደም ተአምራት አድርግልን አሉት ሰው የሚያምንበት ስለሆነ ሃይማኖት አለው ።

፫ ወይቤሎው እግዚእ ኢየሱስ እመ ብከመ ሃይማኖት መጠን ገጠተ ሰናፔ ወትብልዋ ለዛቲ ሰግላ ተመልሷ እምሥርወኪ ወተተከሊ ውስተ ባሕርት ትጫዘዝ ለከመ ።

፬ ጌታም አለ ሃይማኖትህ ቢኖራችሁ የሰናፍቁ ቅንጣት የምታህል ይህችን ሾላ ተነቅለሽ ከባሕር ተተክይ ብትሏት ትታዘዝላችኋለች ።

፭ መኑ እምኔከመ ዘዐ ገብር ሐረሳዊ ።
፮ ከናንተ ወገን ገበሬ ባርያ ያለው ።
ወእመኔ ኖላዊ ።
ጠባቂም ቢሆን ያለው ማነው ።
አቲም አምወፍሩ ።
ከተሰማራበት በተመለሰ ጊዜ ።
ይቤሎኑ እግዚእ ፅርግ ነፃ ወርፍቶ ዘየ ።
ከኔ ጋር ቸቀምጠህ ብላ ጠጣ ይለዋልን ።

፯ አኮኑ ይብሎ አስተዳሎ ሊት ዘእጼረር ።
፪ የምበላውን አዘጋጅልኝ ፡
ወቅንንት ወመጥወኒ እስከ እበልዕ ወእስቲ ።
ታጥቀህ የምበላውን የምጠጣውን አሳልፍልኝ ።
ወእምዝ ብላዕ ወስተይ እንተሂ ።
ከዚህ በኋላ አንተም ብላ ጠጣ ያለው የለምን ።
፫ ዐኑ እንጋ ምዝጋና ለውእቱ ገብር ለእመ ጽብረ ዘእዘዩ እግዚአ ።

፬ በውኑ ያባርያ ጌታው ያዘዘውን ቢያደርግ ይመጥናልን ።

፫ ከግሁኬ እንትመኒ ገበሬከመ ኩሎ ዘእ ዘገኩክመ በሎ አግብርት ጽሩንን ገሕን ።

፬ እንደዚህም እናንተም ያዘዘኋችሁን ሥራ ሁሉ ሠርታችሁ ሥራ ፈት ባርች ነን ።
ወዘይደልምን ለገበር ገበርን ።
ልንሠራው የሚገባንን ሠራን በሎ ። አንድም የር ትዑን ሠርተን የትሩሩቱ ቀርቶናል በሎ ።
በእንተ ፫ቱ እለ ለምጽ ።

፫ ወእምዝ እንዘ የሐውር ኢየሩሳሌም ኃለፈ ማዕከለ ለማርያ ወገሊላ ።

፫ ከዚህ በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም ሲሄድ በሰ ማርያና በገልላ መካከል ሄደ ።

፫ ወእንዘ ይበውእ አሐተ ሀገረ ተቀበልዎ ሞርቱ ዕደው እለ ለምጽ ።

፫ ወደአንዲት አገር ሲገባ ለምጽ የያዛቸው ዐሥር ሰዎች ተገናኙት ።
ወቆሙ እምርኑት ።
ርቀው ቆሙ ።

፫ ወይቤሎ ወእውየው ኢየሱስ ሊቅ ተግ ሃለን ።

፫ ኢየሱስ መምህር ሆይ እዘንልን ብለው ለሰምተው ተናገሩ ።

፫ ወርእዮሙ ወይቤሎሙ ሕሩ ገበ ካዘን ወእፍትኑ ርእሰከመ ።

፫ እይቷቸው ከካዕን ሂዳቸው ራሳቸውን እስ መርምሩ አላቸው ።
ወእንዘ የሐውሩ ነጽሐ ።
እርሳቸውም ሲሄዱ ዳኑ ነጹ ።

፫ ወርእዮ አሐዱ እምኔሆሙ ከመ ነጽሐ ተመይጠ እንዘ የአዙቶ ለእግዚአብሔር በዓቢይ ቃል ።

፫ ከርሳቸውም እንዱ እንደ ዳነ አይቶ እግ ዚአብሔርን በታላቅ ቃል እያመሰገነ ተመለሰ ።
ሐተታ ያዳንኝን ትቺ ወዴት እሂዳለሁ ብሎ ።

፫ ወሰገደ ታሐተ እገራሁ ለእግዚእ ኢየሱስ በገጹ ።

፫ ከጌታ እግር በታች በግንባሩ ሰገደ ።
ወእዕኩቶ ። አመሰገነው ።
ወሳምራዊ ብእሲሁ ።
ትውልዱ ነገዱ ሳምራዊ ነው ።

፫ ወእውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አኮኑ ዐሠርቱ እመንቱ እንትመኑ እለ ነጸሕከመ ።

፲፮ ጌታዎ አለ የጻፍኩት ዐሥር አልነበረችሁም።

አይቲ እንከ ተሰጥቶ።

ዘጠኙ ወዴት አሉ አለው።

፲፭ ሉሙሰ ተሰለፍሙት ተመይጦ ወኦሰኩቶ ለእግዚአብሔር ዘላንበለ ዝንቱ ዘካልዕ ሕዝቡ።

፲፮ ወገኑ ልዩ ከሚሆን ከዚህ በቀር ተመልሶ እግዚአብሔርን ማመስገን ለርሳቸው ተሳናቸውን።

፲፱ ወእምዝ ይቤሉ ተንሥኦ ወሐር ሃይማኖትክ አሕየውተክ።

፲፱ ተንሥተህ ሂድ ሃይማኖትህ አድናሃልና። ሐተታ ዐሥሩ ለምጽሞች ያሥሩ ሕሊናት ምሳሌ የቀፉት ዘጠኙ የክፉ ሕሊናት፣ የተመለሰው እንዲያበጉ ሕሊና ምሳሌ። ለእዳም ተውህብዎ ዐሠርቱ ሕሊናት ወለከሰ አሐዱ እንዲል።

በእንተ መንግሥተ እግዚአብሔር ወበእንተ ተመይጦቱ ለወልደ ዕገሰ እምሕያው።

፳ ወሶቢሂ ተሰለልዎ ፈረሳውያን ወይቤልዎ ማዕዘ ትመጽእ መንግሥተ እግዚአብሔር።

፳ ፈረሳውያን የእግዚአብሔር መንግሥት መቼት መጣለች ማለት መቼት ሰጣለች ብለው ጠየቁት። ወእውሥኦ፤ መለሰ። ወይቤሉሙ ኢትመጽእ መንግሥተ እግዚአብሔር በተዓቅቦ። የእግዚአብሔር መንግሥት በጥንቃቄ አትሰጥም።

፳፩ ወኢይብልዋ ነያ ዝየ። ፳፩ ከወዲህ እለች ከወዲያ የለችም። ወነያ ከህዝ። ከወዲያ አለች ከወዲህ የለችም አትባልም። መንግሥተ እግዚአብሔር ነያ ማዕከሌክሙ ይእቲ። የእግዚአብሔር መንግሥት እነሆ በመካከላችሁ ነች ማለት እኔን ማመን ነው ሲል።

፳፪ ወይቤሉሙ ለኦርዳኢሁ ይመጽእ መዋዕል እመ ትፈትው ትርኢዩ ጽሐተ ዕለተ እምን መዋዕልሁ ለወልደ ዕገሰ እምሕያው።

፳፫ ለደቀ መዛሙርቱ ከሰጡ ልጅ ቀኖች አንዲቱን ቀን ታዩ ዘንድ የምትመኙበት ቀን ይመጣል ወኢትፈእዩ። ነገር ግን አታዩትም አላቸው።

፳፬ ወሰእመ ይብሉኩሙ ነዋ ዝየ ወነዋ ከህዝ። ማቲ፤፳፱ ማር፤፲፫። ፳፩።

፳፫ እነሆ ከዚህ ነው ወይም ከዚያ ነው ይልቅ።

ኢትዓው።

ወኢትደግት።

ኢትሂዱ።

አትከተሉ።

፳፭ እስመ ከመ መብረት ዘይሰርት ወያበርህ እምአጽናፈ ሰማይ እስከ እጽናፈ ሰማይ ከማሁ ውእቱ ይከውን ምጽአቱ ለወልደ ዕገሰ እምሕያው።

፳፭ ከሰማይ ዳር እስከ ሰማይ ዳር እንደሚበርቅና እንደሚያበራ መብረት የሰው ልጅ መምጣት እንዲሁ ይሆናልና።

፳፭ ወበሕቱ እምቅድመ ዝንቱ ኩሉ ብዘኃ የሐምዎ ወትሚንና።

፳፭ አስቀድሞ ግን ብዙ መከራ ይቀበላል ወታሚከሮ ካቲ ትውልድ። ይህችም ትውልድ ትፈታተነዋለች።

፳፮ ወበከመ ኮነ በመዋዕሊሁ ለኖህ ከማሁ ይከውን ምጽአቱ ለወልደ ዕገሰ እምሕያው። ዘፍጥነቷ ማቲ ፳፱፤፱፮።

፳፮ በኖህ ዘመን እንደ ተደረገ የሰው ልጅ መምጣት እንዲህ ይደረጋል።

፳፯ ወበከመ ኮነ እንዘ ይበልዑ ወይስትዩ ያወስቡ ወይትዋስቡ እስከ እመ ዕለት ቦኦ ኖህ ውሉተ ንፍቀ ታቦት።

፳፯ ኖህ ከፍል ወዳለው መርከብ እስከሚገባበት ቀን ድረስ ሲበሉ ሲጠጡ ሲያገቡ ሲጋቡ ወመጽእ ማየ አይነ ወእጥፍኦ ኩሉ ንቡረ። የጥፋት ውሳ መጥቶ ሁሉንም እንዳጠፋ።

፳፰ ወበከመ ኮነ በመዋዕሊሁ ለሎጥ።

፳፰ በሎጥ ዘመን እንደ ተደረገ።

እንዘ ይበልዑ ወይስትዩ የሐንጺ ወይተክሉ ዘፍ፤፱፻፳፭።

ሲበሉ ሲጠጡ ሲያገቡ ሲተክሉ።

ይሠይጡ ወይማየጡ።

ሲገዙ ሲሸጡ እንደነበሩ።

፳፱ እስከ እመ ዕለተ ወዕኦ ሎጥ እምሰዶም።

፳፱ ሎጥ ከሰዶም እስከሚመጣበት ቀን ድረስ ወእዝነመ እግዚአብሔር እሳተ ወተዩ እምሰማይ። እግዚአብሔርም ከሰማይ ጉላትና ዲን እስከሚያዘንምበት ቀን ድረስ። ሐተታ እግዚአብሔር እሳት አዝንሚ፤ መላእክት ዲን ነስንሰዋል እንዲያጽናው። ወእጥፍኦ ኩሉ።

ሁሉንም እስከሚያጠፋበት ቀን ድረስ።

፴ ከማሁ ውእቱ ምጽአቱ ለወልደ ዕገሰ እምሕያው ኢይትዓወት።

ህ የሰው ልጅ መምጣትም እንደዚሁ አይታወቅም ።

ህጻን ይለት እሚረ ዘህሉ ውስተ ናሕሰ ።
ህጻን ያን ጊዜ በሰንገት ላይ ያለ ።
ወንዞች ውስተ ቤት ።
በቤት ያለ ገንዘቡንም ።
አይረድ ይንግእ ።
ያንግ ዘንድ አይውረድ ።
ወዘሂ ገዳመ ሀሉ አይግባኝ ድጎራሁ ።
በምድረ በዳም ያለ ወደኋላው አይመለስ ።

ህጻን ተዘከርዋ ለብእሲተ ሉጥ ።
ህጻን የሉጥን ሚስት አብነት አድርጓት ።
ሐተታ መላእክት ይዘዋቸው ሲወጡ ዙረሽ እትዩ ብለዋታል ከወጣች በኋላ የአሳቱን ድምፅ ሰምታ ወይ አገራ ሰዶም ብላ ዙራ ብታይ ሐውልተ ጼው ሆናለች ያጼው ከንቱ እንደሆነ እናንተም ከመነ ናችሁ በኋላ ወደ ዓለም ብትመለሱ ከንቱ ትሆና ላችሁ ለማለት እንዲህ አለ ።

ህጻን ዘይፈቅድ ያድገና ለነፍሱ ለይግድፋ ።
ማቴ፤፲፱፻ ማር፤፳፻፱ ሉቃስ ፪፤፳፱ ዮሐ፤፲፪፤፳፭ ።

ህጻን ሰውነቱን ሊያድናት የወደደ ሁሉ ይጣላት ።
ወዘሰ ገደፋ ለነፍሱ በእንቲአየ የሐይዋ ።
ሰውነቱንም ስለኔ የጣላት ያድናታል ።

ህጻን አብለከሙ በይሐቲ ሌሊት ክልኤቱ ይሰክቡ ውስተ አሐዱ ዓራት ።

ህጻን በዚያች ሌሊት ሁለቱ በአንድ አልጋ ይተኛሉ ።
አሐዱ ይነሥኡ ።
እንዲያው ይወሰዳሉ ።
ወካልክ የኃድጉ ።
ሁለተኛውንም ይተዋሉ ።

ህጻን ወካልኤቱ የኃርጸ በእሐቲ ማጎረጽ ።
ህጻን ሁለት ሴቶች ባንድ ወፍራ ይፈጫሉ ።
አሐተ ይነሥኡ ።
እንዲቱን ይወሰዳሉ ።
ወካልዕታ የኃድጉ ።
ሁለተኛውንም ይተዋሉ ።
ወካልኤቱ ይሄልጧ ውስተ አሐዱ ገራህት ።
ሁለቱ በአንድ እርሻ ይኖራሉ ።
አሐዱ ይነሥኡ ።
እንዲያው ይወሰዳሉ ።
ወካልክ የኃድጉ ።
ሁለተኛውንም ይተዋሉ ።

ህጻን ወእውሥኡ ወይቤልዎ ገበ አይቱኑ አግዚአ ።

ህጻን አቤቱ ወዴት ነው ብለው ጠየቁት ።
ወይቤሉሙ ገበ ሀሉ ገደላ ህየ ይትጋብኡ እንሰርት ።
ጥንብ ካለበት አዋሮች ይሰበሰባሉ አላቸው ።

በአንተ መኩንን አኩይ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

ህ ወመሰለ ሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሉሙ በምሳሌ ከመ ዘልፈ ይጸልዩ ወአይትሀከዩ ሲራ ፲፭፤፳፪ ልጅ ተሰጥቶ ፪፤፲፯ ።

ህ ይጸልዩ ዘንድ ቸል አንዳይሉ ማለት ጸሎት መላልሶ መጸለይ አንዲገባ ፈጥኖ መተው አንዳይገባ ለጊዜው ሊያደርገው ያልወደደውን ተላጽቆተ ስኢል እንዲያደርግለት ምሳሌ መስሎ ይነግራቸዋል ።

ህ ወይቤሉሙ ሀሉአ አሐዱ መኩንን በአሐቲ ሀገር ዘአይፈርሆ ለእግዚአብሔር ወኢያኃፍር ሰብእ ።

ህ ሰውን የማያፍር እግዚአብሔርን የሚፈራ አንድ ሹም በአንዲት አገር ነበር እላቸው ።

ህ ወሀለውት አሐቲ ዕቢርት በይእቲ ሀገር ።
ህ እንዲት ደጎም እርሱ በተሾመበት አገር ነበረች ።
ወኮነት ትመጽክ ጎቤሁ ወትቤሉ ኩንነኔ አምፅ ድውየ ።
ወደሱ እየመጣች ከባለጋራዬ ፈርደህ አድነኝ ትለዋለች ።

ህ ወእበያ ወአጉንደያ ።
ህ ቸል አላት ።
ህ ወእምዝ ሀለየ በልቡ ወይቤ አመ አይፈርሆ ለእግዚአብሔር ወኢያኃፍር ሰብእ ።

ህ እግዚአብሔርን ባልፈራ ሰውንም ባላፍር ።
ህ ከመ ኢታንጥየኒ ዛቲ አቤር እትቤቀል ላቲ ።
ህ ይህች ደሀ እንዳትዘበዝበኝ እፈርድላታለሁ አለ ።
ከመ ኢትምጽአ ወኢታሰርኃኔ ዘልፈ ።
ዘውትር እየመጣች አንዳትዘበዝበኝ ።

ህ ወይቤሉሙ እግዚእን ሰምዑ ዘይቤ መኩንን ዓመዓ ።

ህ ጌታም አለ ግፈኛ መኩንን ያሰውን ስሙ እግዚአብሔርን እንከ አይፈትሐት ለጎሩያኒሁ እሰይግዕሩ ጎቤሁ መዓልተ ወሌሊ ተያስንኳ ለዚያች ድኃ እፈርድላታለሁ ያለ እንክያ እግዚአብሔር በመዓልትም በሌሊትም ወደሱ ለሚለምኑ እይፈ

ርድላቸውምን ፡
ወይትዒገሦሙኑ ፡
ቸል ይላቸዋልን ፡

፩ እው አብላክሙ ከመ ይፈትሕ ሎሙ ናሙን፤
፪ አዎን ፈጥኖ ይፈርድላቸዋል ብዬ እነግ
ራችኋለሁ ፡
ወባሕቱ ሰባ መጽአ ወልደ ዕንላ እመሕያው ይረ
ከብኑ እንጋ ሃይማኖተ በዲበ ምድር ፡
ነገርግን የሰው ልጅ በመጣ ጊዜ ማለት ሰው በሆነ ጊዜ
ሌላን ሃይማኖት አስተማረን ቃል ሥጋ ኮነ በሉ ብሎ
አይደለምን አንድም ይረከቡኑ፤ በኋላ በመጣ ጊዜ ሌላን
ይጠይቃል ቃል ሥጋ መሆኑ አውቃችኋልን አላወቃ
ችሁም ብሎ አይደለምን ፡

በእንተ ፈሪሳዊ ወመጽብሐዊ ፡

፱ ወይቤሎሙ ለእሳ ያጸድቁ ርእሶሙ ወይ
ሚንኑ ቢጸሙ ፡

፱ ባልንጅራቸውን ለሚንቁ ራሳቸውንም ለሚ
ያከብሩ ሰዎች ፡

፲ ወመሰለ ሎሙ ከመዝ ፤
ምላሴ መሰሎ ነገራቸው ፡
ወይቤሎሙ ክልኤቱ አዕያው ዓርጉ ቤተ መቅደስ
ይጸልዩ ፡

፲ ሁለት ሰዎች ወደ ቤተመቅደስ ሊጸልዩ
ገቡ ፡ ወዓርጉ ቤተ አዎን ፡ ወዓርጉ ጴጥሮስ ወዮ
ሐንስ ጊዜ ተሱዓት ሰዓት ለጸሎት እንዲል ፡
አሐዱ ፈሪሳዊ ፡
አንዱ ፈሪሳዊ ነው ፡ ፈሪሳዊ ማለት እሉል ባሕታዊ
ማለት ነው ፡
ወካልው መጽብሐዊ ፡
አንዱ ቀራጭ ነው ፡

፲፩ ወቆመ ፈሪሳዊ ወጸለየ ፡
፲፩ ፈሪሳዊ ቁሞ ጸለየ ፡
ወይቤ አኢኩተክ እግዚአብሔር ለሰይከኒ ከመ ባዕዳን
ሰብእ ፡
እንደ ሌሎች ሰዎች ያላደረግኸኝ አቤቱ አመስ
ግንሃለሁ ፡
ሐያድያን ፡ እንደሚቀሙ ፡
ወዓማዕያን ፡ እንደሚበድሉ ፡
ወእለ የሐውሩ ብእሲተ ብእሲ ፤
እንደሚያመነዝሩ ፡
ወኢከመ ዝንቱ መጽብሐዊ ፡
እንደዚህም ቀራጭ ያላደረግኸኝ ፡

፲፪ እንሰ እጸውም ክልኤተ ዕለተ በኩሉ ሰና
ብት ፡

፲፪ በሳምንት ሁለት ቀን አጽማለሁ ፡ ሐተታ
እሑድና ማክሰኞ ወይም ማክሰኞና ሐሙስ ይጽማሉ፤
ወአበውእ ዐሥራተ እዴሁ እምኩሉ ዘአጥረይኩ ፡
ከገንዘቤ ሁሉ ካሥር አንድ እሰጣለሁ ፡

፲፫ ወመጽብሐዊሰ ቆመ እምርትቅ ፡
፲፫ ቀራጭ ግን ከሩቅ ቆመ ፡
ወኢፈቀደ ያንሥእ አዕይንቲሁ ላዕለ ውስተ ሰማይ፤
ዓይኑን አቅንቶ ወደሰማይ ሊያይ አልወደደም ፡
ወጉድዓ እንግድዓሁ ፡

ደረቱን ደቃ እንጂ ፡ ሐተታ መካነ አእምሮ ነውና፤
ወይቤ ስረይ ሊተ እግዚአብሔር ፡
አቤቱ ይቅር በለኝ አሰ ፡

እስመ አነ ኃጥእ ዘኢይደልወኒ አቁም ውስተ መካነ
መቅደስከ ፡
በምትመሰገንበት በቤተ መቅደስ መቆም የማይቻለኝ
ኃጥእ ነኝና ፡

፲፬ አብላክሙ ዝንቱ አተወ ቤቶ እንዘ ይጸድቅ
እምዝክቱ ሉቃስ ፡ ፲፩፡፲፬ ማቴ ፳፫፡፲፪ ፡

፲፬ ይህ መጽብሐዊ ከፈሪሳዊ ይልቅ በእግ
ዚአብሔር ዘንድ ከብሮ ተመለሰ ብዬ እነግራ
ችኋለሁ ፡ አንድም እንዘ ይጸደቅ ይህ ፈሪሳዊ ተመ
ጽድቆበት ሄደ ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ ፡
እስመ ኩሉ ዘኢዕበየ ርእሰ የኃሥር ፡
ራሱን ያከበረ ሁሉ ይዋረዳልና ወዘአትሐተ ርእሶ
ይከብር ፡
ራሱን ያዋረደ ሁሉ ይከብራልና ፡

በእንተ ኢየሱስ ወሕፃናት ፡

፲፭ ወእምዝ አምጽኡ ኅቤሁ ሕፃናተ ከመ
ያንብር እዴሁ ላዕሌሆሙ ፡ ማቴ. ፲፱፡፲፫ ማር. ፲፯፡፲፫
፲፭ እጁን ይጭንባቸው ዘንድ ሕፃናትን ወደሉ
አመጧቸው ፡
ወርእየሙ ኦርዳኢሁ ገሠጽዎሙ ፡
ደቀ መዛሙርቱም አይተው ተቆጧቸው ፡

፲፮ ወጸወ ያሙ እግዚአብሔር ኢየሱስ ወይቤሎሙ
ኅድጉ ሕፃናተ ይምጽኡ ኅቤየ ፡

፲፯ ጌታም ጠርቶ እላቸው ሕፃናትን ወደኔ
ይመጡ ዘንድ ተዋቸው ፡
ወኢትከልእዎሙ ፡
ኦትከልከሏቸው እላቸው ፡
እስመ ለዘከመ እሉ ይእቲ መንግሥቱ እግዚአ
ብር ፡
የእግዚአብሔር መንግሥት እንደዚህ ላሉ ናትና ፡

፲፯ እግን እብላክሙ በኢተቀፅላ ለመንግሥተ
እግዚአብሔር ከሙ ሕፃናት አይበውሉ ፡

፲፮ የእግዚአብሔርን መንግሥት የማይቀበላት
ሁሉ እንደ ሕፃናት እይገባባትም ብዬ በውነት እነ
ገራችኋለሁ ፡

በእንተ ወረዛ ባዕል ፡

፲፰ ወተሰለሉ አሐዱ መልአክ ፡ ማቴ፤፲፱፡፲፮፡

፲፱ ካለቆች እንዴ ጠየቀው ፡

ወይቤሉ ሊቅ ጌር ምንተ ሠናዩ ገበርዩ እረከብ
ሕይወተ ዘለዓለም ፡

ቸር መምህር ሆይ ምን በጉ ሥራ ሠርቼ የዘላለም
ሕይወትን አንኛለሁ አለው ፡

፲፱ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ምንተ ትብ
ለኒ ጌር ፡

፲፱ ጌታም ለምን ቸር ትለኛለህ ፡

አልቦ ጌር ዘእንበል አሐዱ እግዚአብሔር ፡

ካንድ ከእግዚአብሔር በቀር ሌላ ቸር የለም ፡

፳ ለሊክ ታእምሮ ትእዛዛቲሁ ፡

፳ ትእዛዛጉን ታውቅ ዘንድ ፡

ኢትቅትል ነፍስ ፡

ነፍስ እትግደል ፡

ኢትሔር ብእሲተ ብእሲ ፡

ወደ ጎልማሳ ሚስት እትሂድ

ወኢትዘመ ፡ አትሲስን ፡

ወኢትሰርቅ ፡ አትሰረቅ ፡

ወኢትኩን ሰምዓ በሐሰት ፡

በሐሰት እትመሰክር ፡

ወእክብር እባክ ወእመክ ፡

እባት እናትክን እክብር ፡

፳፩ ወይቤሉ ዘንተሰ ውሉ ዓቀብኩ እምን
እስዩ እስክ ይእዚ ፡

ይህንሰ ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምረ እስክ ዛሬ ጭቆ
አለሁ ፡

፳፪ ወሰሚያ ዘንተ እግዚእ ኢየሱስ ይቤሉ
አሐቲ ተርፈተካ ፡

፳፫ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ይህን ሰዎቶ
አንዲት ቀርቶላች ፡

ሔር ወሚጥ ኩሉ ዘብክ ንዋዩ ወሁብ ለነዳያን ፡

ሂደህ ያለህን ገንዘብህን ሁሉ ሸጠህ ለድፀች ለጥ ፡

ወትረክብ መዝገብ ዘበሰማያት ፡

በሰሚይ መዝገብ ታገኛለህ ፡

ወነፃ ትልወኒ ፡

መጥተዉ ተከቲለኝ አለው ፡

፳፪ ወሰሚያ ዘንተ ተከዘ ፈድፋድ ፡

፳፫ ይህን ሰዎቶ ፈጽሞ እዘነ ፡

እሰመ ባዕል ውለቲ ጥቀ ወብዙጎ ጥሪቲ ፡

እጅግ ባለጠጋ ነበር ገንዘቡም ብዙ ነበርና ፡

፳፬ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይቴክዝ
ይቤ እፎ ዕቡብ ለእለ ቦሙ ንዋይ በዊእ ውስተ
መንግሥተ እግዚአብሔር ፡

፳፭ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ሲያዘን ባየው
ጊዜ ገንዘብ ፋላቸው ሰዎች ወደ መንግሥተ ሰማ
ያት መግባት እንደምን ጭንቅ ነው አለ ፡

፳፮ ይቀልል ገመል ይጎልፍ እንተ ሱቅረተ
መርፍዕ እምባዕል ይባእ ውስተ መንግሥተ እግ
ዚአብሔር ፡

፳፯ ባለጠጋ ወደ መንግሥተ ሰማይ ከሚገባ
ገመል በመርፈ ቀዳዳ ሊያልፍ ይቀላል ፡

፳፰ ወይቤሉ እለ ሰምዑ መኑ ይክል ድጊን

፳፯ ለሰሙትም መዳን ማን ይችላል አሉ ፡

፳፯ ወይቤሉም ዘበጎበ ሰበእ ይሰአን በጎበ
እግዚአብሔር ይትከሃል ፡

፳፯ በሰው ዘንድ የማይቻለው በእግዚአብ
ሔር ዘንድ ይቻላል አላቸው ፡

በእንተ ተላውያን ኢየሱስ ፡

፳፰ ወይቤሉ ኢፕሮስ ናሁኬ ንሕነ ንደግነ
ኩሉ ወተሉናክ ፡

፳፰ ኢፕሮስም እሰ እነሆ እኛ ሁሉን ትተን
ተክትለንሃል ፡

ምንተ እንጋ ንረክብ ፡

ምን እናገኛለን አለው ፡

፳፱ ወይቤሉም እግን እብላክሙ አልቦ
መኑሂ ዘኃደገ ቤቶ ወእዝማዲሁ ወእጋዊሁ ወብ
እሴቶ ወውሉዶ በእንተ መንግሥተ እግዚአብሔር፡

፳፱ እባት እናቱን ወንድሞቼን ሚስቱን ልጆ
ቸን ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ብሎ የተወሁሉ
በዚህ ዓለም ፡

፴ በኢይሳሥእ ዕሴቶ ብዙኃ የተ ምእክቢተ
በዝንቲ ዓለም ፡

፴ ብዙ ዕጥፍ የማይወሰድ የለም ብዬ በው
ነት እነግራችኋለሁ ፡

ወበዓለምሰ ዘይመጽእ ሕይወተ ዘለዓለም ፡

በሚመጣው ዓለም ግን የዘለዓለም ሕይወትን ያገ
ኛል ፡

በእንተ ትንቢት ዘሕማማት ።

፴፩ ወእምዝ ነሥሐሙ እግዚእ ኢየሱስ ለዐ ሠርቱ ወከልኤቱ አርዳኢሁ ። ማቴ ፳፻፺ ማር ፲ ፡ ፴፪ ።

፴፩ ዐሥራ ሁለቱንም ደቀ መዛሙርቱን ወስዳ ቸው ።

ወይቤሎሙ ናሁ ነዓርግ ኢየሩሳሌም ። እነሆ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን አላቸው ። ወይትፌጸም ኩሉ ዘጽሑፍ ውስተ መጻሕፍተ ነቢ ያት ላዕለ ወልደ ዕጓለ እመሕያው ። በነቢያት መጽሐፍ የተጻፈው ሁሉ በሰው ልጅ ክርስቶስ ላይ ይፈጸማል ።

፴፪ ወይሚጥውዎ ለአሕዛብ ።

፴፪ ለአሕዛብም አሳልፈው ይስጡታል ። ወይሳለቁ ላዕሌሁ ። ይዘባበቱበታል ። ወይጼዕልዎ ፡ ይስድቡታል ወይዌርቁ ውስተ ገጹ ። ይተፋብታልም ።

፴፫ ወይቀስፍዎ ፡ ይገርፉታል ። ወይቀትልዎ ። ይገድሉታል ።

፴፫ ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት ። በሦስተኛው ቀን ይነሣል ።

፴፬ ወእሙንቱስ አልቦ ዘለበው እምዘ ይቤ ሉሙ ።

፴፬ እርሳቸው ግን የነገራቸውን አላወቁትም ። እስመ ስውር ውእቱ ዝንቱ ነገር እምኔሆሙ ወኢ የአምሩ ዘይብል ። ይህ ነገር ከርሳቸው ተሰጧል ነበርና የሚናገረውን አያውቁም ነበር ። በእንተ ዕውር ዘኢያሪኮ ።

፴፬ ወበጺሖሙ ኢያሪኮ ።

፴፭ ኢያሪኮ በደሩሱ ጊዜ ።

ህሎ አሐዱ ዕውር ይነብር ውስተ ፍኖተ ወይስኢል ማቴ ፳፻፳፱-፴፭ ማር ፲፡፴፮ ። እንደ ዕውር ከመንገድ ተቀምጦ ይለምን ነበር ።

፴፮ ወሰሚያ ድምፀ ሰብእ ዘየጋልፍ ይቤ ምን ትነዝ ዘእስምዕ ።

፴፮ የሚሄዱትን ስዎች ድምፅ ስምቶ ይህ የምሰማው ምድር ነው አለ ። ወይቤልዎ ኢየሱስ ናዝራዊ የጋልፍ ።

፴፯ ወይቤልዎ ኢየሱስ ናዝራዊ የጋልፍ ።

፴፰ የናዝራቱ እየሱስ እንዲያልፍ ነገሩት ።

፴፰ ወእውየው ወይቤ ኢየሱስ ወልደ ዳዊት ተሣሃለኒ ።

፴፰ የዳዊት ልጅ ኢየሱስ ሆይ እዘንልኝ አለው

፴፱ ወገሠጽዎ እለ ይመርህዎ ከመ ያርምም ።

፴፱ የሚመሩት ዝም እንዲል ተቆጡት ። ወእውየው ፈድፋድ ወይቤ ወልደ ዳዊት ተሣሃለኒ እሱ ግን የዳዊት ልጅ ሆይ እዘንልኝ ብሎ አጅግ ጮኸ ።

፵ ወቆመ እግዚእ ኢየሱስ ወእዘ ያምጽእዎ ኅቤሁ ።

፵ ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስም ቁሞ ወደርሱ ያመጡት ዘንድ አዘዘ ። ወበጺሖ ኅቤሁ ይቤሎ ምንተ ትፈቅድ እግበር ለከ ። ወደርሱም በደረስ ጊዜ ምን ላድርግልህ ትወዳለህ አለው

፵፩ ወይቤሎ እግዚእ ከመ ይርአያ አዕይንትየ።

፵፩ አቤቱ ላይ እወዳለሁ አለው ።

፵፪ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ርኢ ።

፵፪ ጌታም አለው እይ ።

ሃይማኖትከ አሕየውተከ ።

ሃይማኖትህ አዳንህ አለው ።

፵፫ ወርእየ ሶቤሃ ወተለዎ ።

፵፫ ያንጊዜም አይቶ ተከተለው ወአዕኩቶ ለእ ግዚአብሔር ።

እግዚአብሔርንም እመስገነው

ወርእዮሙ ኩሉ ሕዝብ ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር ። ሕዝቡም ሁሉ አይተው እመስገኑት ።

በእንተ ዘኬዎስ መጽብሐዊ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

፩ ወበዊእ እግዚእ ኢየሱስ ኢያሪኮ እንሰሰው።

፩ ኢያሪኮ ገብቶ መላልሶ አስተማረ ።

፪ ወናሁ ረከበ ብእሴ ዘስሙ ዘኬዎስ መልአ ኮሙ ለመጽብሐን ።

፫ እነሆ የቀራጮች አለቃ የሚሆን ዘኬዎስ የሚባል ሰው አገኘ ።

ወባዕል ውእቱ ።

ባለጸጋም ነበረ ።

፫ ወየጋሥሥ ይርአዮ ለእግዚእ ኢየሱስ ከመ ያእምሮ መኑ ውእቱ ።

፫ ማናቸው እንደሆነ ያውቅ ዘንድ ጌታን ሊያ የው ይወድ ነበር ።

ወኢያበውሖ ሰብእ ።

ሰው ግን አያላየውም ነበር ።

እስመ ሐዲር ውእቱ በቆሙ ።

ቁመቱ እጭር ነበርና ።

፩ ወርጸ ቅደሜሁ ወዓርገ ዲበ ሰግላ ፡

፩ በሬቱ ሩጦ ከሾላ ላይ ወጣ ፡

ከመ ይርአዮ ፡

ለእግዚእ ኢየሱስ ፡

ጌታን ያዩው ዘንድ ፡

እስመ እንተ ይእቲ ፍኖት ህለዎ ይገልፍ ፡

በዚያች መንገድ ይሄድ ዘንድ አለውና ፡

፩ ወበዚህ ህዩ ነጻሮ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ዘኬዎስ አፍጥን ወረድ ፡

፩ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ከዚያ በደ ረሰ ጊዜ አይቶ ዘኬዎስ ፈጥነህ ውረድ አለው ፡ እስመ ዮም ህለውኒ እዓል ቤተክ ፡

ዛሬ ከቤትህ እውል ዘንድ አለኝና ፡

፩ ወአፍጡነ ወሪደ ፡

፩ ፈጥኖ ወሪደ ፡

ወአግገዎ ገበ ቤቱ እንዘ ይትፈሳሕ ፡

ደስ ብሎት ከቤቱ አገባው ፡

ሐተታ ይሄድብኛል ብሎ ፡

፩ ወርእዮሙ ዘንተ እንጉረጉሩ ወይቤሎ ገበ ብእሲ ኃጥአ ቦአ የዓል ፡

፩ ሁሉም ባዩ ጊዜ ከኃጥአ ሰው ቤት ይውል ዘንድ ገባ ብለው ነቀፉት ፡

፩ ወቆመ ዘኬዎስ ወይቤሎ ለእግዚእና ናሁ እግዚእየ መንፈቀ ንዋይዩ አሁብ ለነዳያን ፡

፩ ዘኬዎስም ይህንን ስምቶ ቁሞ ለጌታችን እነሆ ጌታዬ የገንዘቤን እኩሌታ ለደኃ እሰጣለሁ ፡ ወእመሂቦ ዘገፋእክዎ እፈደዮ ትርብዕተ ህየንተ አሐዱ ፡

የበደልኩት ቢኖር በአንድ አራት እከፍለዋለሁ አለው ፡

፱ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ዮምስ ሕይወት ኮነ ለሰብእ ዝንቱ ቤት ፡

፱ ኢየሱስም አለው ዛሬስ ሰዚህ ቤት ሰው ድንነት ተደረገ ፡

፲ እስመ አንተሂ ወልደ ኡብርሃም አንተ ፡

፲ አንተም የኡብርሃም ልጅ ነህና ፡

እስመ መጽእ ወልደ ዕጋለ እመሕያው ይገሥሥ ወያድገን ዘተኃጉለ ፡

ወልደ ዕጋለ እመሕያው ክርስቶስም የጠፋውን ሊሻ የተጉዳውን ሊያድን መጥቷልና ፡

በአንተ ምሳሌ ዘምናናት ፡

፲፩ ወእንዘ ይሰምዎ ዘንተ መስለ ሎሙ ወይ ቤሎ ፡

፲፩ ይህን ሲሰሙ ምሳሌ መስሎ ነገራቸው እስመ ቅሩብ ውእቱ ለኢየሩሳሌም ፡

ለኢየሩሳሌም አቅራቢያ ነበርና ፡ ሐተታ ወሰብአ ሀገሩ ይጸልዕዎ ያለውን ይሻል ፡

ወይመስሎሙ ከመ ሶቢሃ ታስተርኢ መንግሥተ እግዚአብሔር ፡

መንግሥተ ሰማያት ያን ጊዜ ፈጥና የምትሰጥ ይመ ሰላቸው ነበርና ፡ ሐተታ አሐዱ ብእሲ ክቡር ሐረ ርጉቀ ብሔረ ያለውን ይሻል ፡ አንድም ይህን ሲሰሙ ወእንዘ ይመስል ሎሙ ይላል እየመሰለ ሲነግራቸው መንግሥተ ሰማያት ትሰጥ ትገለጥ ባለ ጊዜ እንዳትውል እንዳታድር ፈጥና አንድትሰጥ ዕወቁ ፡ ይሰወጥ ያለውን ይሻል ፡

፲፪ ወይቤ አሐዱኦ ኦ ብእሲ ክቡር ሐረ ርጉቀ ብሔረ ይንግእ ሎቱ መንግሥተ ወይሰወጥ ፡

፲፪ እንድ የከበረ ሰው መንግሥትን እጅ አድርጎ ይመለስ ዘንድ ወደሩቅ አገር ሄደ ፡

፲፫ ወጸውዓ አግብርቲሁ ዐሠርተ ወወህሶሙ ዓሠርተ ምናናተ ፡

፲፫ ዐሥሩን ባሮቹን ጦርቶ ዐሥር ምናን ሰጣ ችው ፡ ሐተታ ዐሥራ ሁለቱ ወቄት እንድ ነጥር ዐሥራ ሁለቱ ነጥር አንድ ምናን ዐሥራ ሁለቱ ምናን አንድ መክሊት ፡ መክሊቱ ሽህፂ፻፳፰ ወቄት ይሆናል ፡

ወይቤሎሙ ተገበሩ እንከ እስከ አዓቱ ፡ እስከመለስ ድረስ ውጡበት ውረዳበት ብሎ ሰጣ ችው ፡

፲፬ ወሰብአ ሀገሩ ይጸልእዎ ፤

፲፬ ያገሩ ሰዎች ይጠሉት ነበር ኦይወዱትም ነበርና ፡

ወፈነጢ ተናብልተ እምድገሬሁ እንዘ ይብሉ ኢን ፈቅዶ ለዝንቱ ይንግሥላዕሌን ፡

ይህ በኛ ላይ ሊነግሥብን አንወድም ብለው ከወደ ጓላው መልክተኞችን ላኩ ፡

፲፭ ወእምዝ አተወ ነሢኦ መንግሥተ ፡

፲፭ ከዚህ በኋላ መንግሥትን እጅ አድርጎ ተመ ለስ ፡

ወእዘዘ ያምጽእዎሙ ለአግብርቲሁ ዘወህሶሙ ወርቆ ከመ ያእምር ዘከመ ተገበሩ ፡

እንዴት እንዳተረፉ ያውቅ ዘንድ ወርቁን የሰጣቸውን ባሮቹን ያመጧቸው ዘንድ አዘዘ ፡

፲፮ ወመጽኦ ቀዳማዊ ወይቤሎ እግዚእ ምና ንከ ዐሠርቱ ፡

፲፯ አንዱ መጥቶ አቤቱ ምናንህ ዐሥር ነበር ፡ ወዐሠርተ ምናናተ ረባሕኩ ፡

ዐሥር ምናን አተረፍኩ አለው ፡

፲፯ ወይቤሉ እግዚአ ኦብር ጌር ወምእመን
ዘበውኑድ ምእመን ኮነከ ላዕል ብዙን እስይመከ።

፲፰ አንተ የታመንከ በጉ ባሪያ በጥቂቱ ከታ
መንከ በብዙ ላይ እሾምሃለሁ።
ተወየም ላዕል ዐሥሩ እህጉር ባሥሩ እገር ተሾም
አለው በሠርቱን ቃላት ጠብቆ በሚገኝ ከብር መክ
በሩን መናገር ነው።

፲፱ ወመጽአ ካልዑሂ ወይቤሉ እግዚአ ምና
ንከ ኃምስቱ።

፲፳ ሁለተኛውም አቤቱ ገንዘብህ አምስት
ምናን ነበር።
ወኃምስተ ምናናተ ረባሕኩ።
አምስት አተረፍኩ።

፲፱ ወይቤሉ ሎቲኒ አንተኒ ተወየም ላዕል ኃም
ስቱ እህጉር።

፲፱ እርሱን አንተም ባምስቱ እገር ተሾም
አለው። በአምስቱ አዕማደ ምሥጢር በሚገኝ
ከብር መክበሩን መናገር ነው።

፳ ወመጽአ ሣልሱኒ ወይቤሉ እግዚአ ነያ
ምናንከ እንተ ኀይየ አንበርከዋ ወጠብለልከዋ፡
ውስተ ሰበንየ።

፳ ሦስተኛም መጥቶ በመጠምጠሚያዬ የጠ
ቀሰልኳት ገንዘብህ እነሆ ይህች ናት ማለት፡ ለራሴ
ጠብቄ ለሌላው አላስተማርሁም።

፳፩ እስመ ፈራህኩከ እስመ አእምረከ ከመ
ዕፁብ ብእሲ አንተ።

፳፩ የምታስጨንቅ ሰው እንደሆንህ ስላወቅሁ
ፈርቻለሁና።
ወትነሥእ ዘኢያንበርከ።
ያላኖርከውን የምታነሣ።
ወተእርር ዘኢዘራዕከ።
ያልዘራሽውን የምትሰበስብ ጨካኝ እንደሆንከ
ስላወቅሁ።

፳፪ ወይቤሉ እግዚአ በከመ ቃልከ እኳንነከ
ኦ ገብር እኩይ ወወሐካይ።

፳፪ አንተ ከፋ ዐኬተኛ ባሪያ እንደ ቃልህ
አፈርድብሃለሁ።
ተአምረኒኑ ከመ ዕፁብ ብእሲ እነ አነሥእ ዘኢያን
በርኩ ወኦእርር ዘኢዘራዕኩ ወአስተጋብእ ዘኢዘ
ረውኩ።
ያልበተንኩትን የምስበሰብ ያልዘራሁትን የማጭድ
ያላኖርኩትን የማነሣ ጽኑ ጨካኝ መሆኔን ታውቃ
ለህን።

፳፫ ወለምንት ዘኢያግባእከ ወርቅየ ውስተ
ማዕድየ።

፳፫ ስለምን ገንዘቤን ወደለዋጮች ያላኖርህ።
ወሰልየ አቲውየ እምአስተገበርከዎ ምስለ ረባሕ።
እኔ መጥቼ ለሚያስተርፍ አስጠው ነበር።

፳፬ ወይቤሉሙ ለእለ ይቀውሙ ሀየ ንሥእ
እምላዕሌሁ ዘንተ ምናን ወወሀብዎ ለዘቦቲ ፲ቱ ምና
ናት።

፳፬ ከዚያ ቁመው ያሉትን ይዘን ገንዘብ ወስዳ
ችሁ ዐሥር ላለው ስጡት አላቸው።

፳፭ ወይቤልዎ እግዚአ አኮኑ ቦቲ ዐሠርቲ
ምናናት።

፳፭ አቤቱ ዐሥር ምናን ያለው አይደለምን
አሉት።

፳፮ ወይቤሉሙ እብለከሙ እስመ ለኩሉ ዘቦ
ይሁብዎ ወይቂሰከዎ። ማቴ፡፲፫፡፲፪ ማር፡፩፡፳፭
ሉቃ፡፳፡፲፰።

፳፮ ላለው ሁሉ ይሰጡታል ይጨምሩለታልም።
ወሰዘሰ አልቦ አለሂ ቦ የሐይድዎ የሌለውን ግን ያለ
ውንም ይወስዱበታል።

፳፯ ወባሕቱ ለአልከቱስ ጸላዕትየ እለ ኢይፈ
ቅዱ እንግሥ ላዕሌሆሙ አምጽእዎሙ ዝየ ወርግዝ
ዎሙ በቅድሚያ።

፳፯ ልነግሥባቸው የማይወዱ እኔህን ጠላተ
ቼን ግን አምጥታችሁ በፊቱ እየወጋችሁ ባሏቸው
አለ።

በአንተ በአተ ኢየሱስ ኀበ ኢየሩሳሌም።

፳፰ ወዘንተ ብሂሉ አምልአ ቅድመ ወዓርጉ
ኢየሩሳሌም።

፳፰ ይህንም ተናግሮ በፊታቸው ወደ ኢየሩ
ሳሌም ሂደ።

፳፱ ወሶበ በጽሐ ቤተ ፋጌ። ማቴ፡፳፩፡፩
ማር፡፲፡፩።

፳፱ ወደቤተ ፋጌም በቀረበ ጊዜ ፤
ወቢታንያ ኀበ ደብረ ዘይት ዘስሙ ኤሌዎን።
ደብረ ዘይት ወደሚባል ቢታንያም በደረሰ ጊዜ።
ፈነወ ፪ተ እምእርዳኢሁ።
ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱኛ ላከ።

፴ ወይቤሉሙ ሑሩ ዐገረ ዘቅድሚክሙ።
፴ ወደፊታችሁ ካለ አገር ሂዱ።
ወበዊአከሙ ትረክቡ ዕዋለ ዕሱረ ዘኢተዕዕኖ ሰበእ።

በገባችሁም ጊዜ ሰው ያልተቀመጠበት ያህያ ግል
ገል ታገኛላችሁ ።

ፍትሕዎ ወእምጽእዎ ሊተ ።

ፈትታችሁ እምጡልኝ ።

፴፩ ወእመቦ ዘይቤለከሙ ለምንት ትፈትሐዎ።

፴፩ ለምን ትፈትታላችሁ የሚል ሰው ቢኖር ።

በሉ እግዚአ ይፈቅዶ ።

ጌታው ይሻዋል በሉ ።

፴፪ ወሐዊሮሙ እለ ተፈነጪ ረከቡ በክመ
ይቤሉሙ ።

፴፪ የተላኩትም እንደ ነገራቸው አገኙ ።

፴፫ ወፈትሐ ዕዋለ ።

፴፫ ያህያውን ግልገል ፈቱ ።

ወእንዘ ይፈትሐ ዕዋለ ይቤልዎሙ ኮጋእዝቲሁ
ለምንት ትፈትሐ ዕዋለ ።

ያህያውን ግልገል ሲፈቱ ጌቶቹ ለምን ትፈትታላችሁ
አሏቸው ።

፴፫ ወይቤሉ እግዚአ ይፈቅዶ ።

፴፬ ጌታው ይሻዋል አሉ ።

፴፭ ወነሥኡ ወወሰድዎ ኅበ እግዚእ ኢየሱስ ።

፴፭ ወደጌታችን ይዘውት ሄዱ ።

ወረኅኑ አልባሲሆሙ ዲበ ዕዋል ።

ልብሳቸውን በአህያው ግልገል ላይ ጉዘጉዘ ።

ወእዕዓንዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ዲቢሁ ።

ጌታንም እስቀመጡት ።

፴፮ ወእንዘ የሐውሩ ነጻፉ አልባሲሆሙ ውስተ
ፍኖት ።

፴፯ ሲሄዱም ልብሳቸውን ከመንገድ ይጉዘ
ጉዛሉ ።

፴፰ ወበዒሐሙ ኅበ ሙራዶ ዐቀብ ዘደብረ
ዘይት ።

፴፱ ወደ ደብረ ዘይት በሚወርደውም መንገድ
በደረሱ ጊዜ ሐተታ አፈ ቆላ ነው ከታች የመጣው
አቀበቱን ወጥቶ የሚያርፍበት ከላይ የመጣ መጥቶ
የሚያርፍበት ነው ከዚያ በደረሱ ጊዜ ።

አኅዙ ዙሉሙ አርዳኢሁ ይትፈሥሐ ወይሴብሕዎ
ለእግዚአብሔር በዓቢይ ቃል ።

ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ደስ ብሏቸው እግዚአብሔርን
በታላቅ ቃል ያመሰግኑት ጀመር ።

በእንተ ዙሉ ኃይል ዘርእዩ ።

ስላዩት ኃይል ሁሉ ።

፴፺ እንዘ ይብሉ ቡሩክ ዘይመጽእ በሰመ
እግዚአብሔር ።

፴፻ በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ እሱ የተ
ባረከ ነው ።

ወቡሩክ ንጉሠ አስራኤል ።

የእስራኤልም ንጉሥ የተባረከ ነው ።

ሰላም በምድር ።

በምድር ሰላም ።

ወሰብሐት በእርያም ።

በእርያምም ምስጋና እያሉ ።

፴፱ ወበ እምፈረሳውያን ወእምሕዝብ እለ ይቤ
ልዎ ሊቅ ገሥጸሙ ለእርዳኢክ ።

፴፱ ከፈረሳውያን ወገን ከሕዝቡ ወገን መም
ህር ሆይ ደቀመዛሙርትህን ተቆጣቸው ያሉትምአሉ።

፵ ወአውሥእ ወይቤሉሙ ለእመ አርመሙ ።
እሉ እሉንቱ ኦእባን ይኬፊሑ።

እኒህ ዝም ቢሉ እኒህ ድንጋዮች ይጮህሉ ብሎ መለ
ሰላቸው ።

፵፩ ወበዒሐ ርእያ ለሀገር በክየ ላዕሌሃ ።

፵፩ በደረሰም ጊዜ አገሪቱን አይቶ ማለት
የአይሁድን ሰውነት አይቶ አለቀሰላት ።

፵፪ ወይቤላ ሶበሰ ተእምሪ ዮም ሰላምኪ ።

፵፪ እውቀሽሰ ቢሆን የይቅርታሽ ቀን ዛሬ
ነበር ።

ወባሕቱ እምይእዚሰ ተሰወረ እምአዕይንትኪ ።
ዛሬ ግን ከሰውቀት ተገተሻል ማለት አላወቅሽም
እንጂ ።

፵፫ ወይቤሕ መዋዕል አመ የዓግቱኪ ፀርኪ ።

፵፫ ጠላቶችሽ ከበውሽ የሚሰፍሩብሽ ጊዜ ይደ
ርሳል ።

ወይትአየኑኪ ላዕሌኪ ።

ይከትሙብሻል ።

ወየጋጽሩኪ ።

ይከቡሻል ።

ወያስተጋብኡኪ እምዙለሂ ።

ካራቱ ማዕዘን ይሰበሰቡሻል ።

፵፬ ወይነጽሐኪ ለኪ ። ማቴ. ፳፪ ፤ ፪፻፲፪
ሉቃ ፡ ፳፩ ፡ ፮ ።

፵፭ ይጥሉሻል ።

ወለውለድኪኒ ምስሌኪ ።

ልጆችሽንም ካንች ጋራ እንዳንች ይጥሏቸዋል ።

ወኢየጋድጉ ዝየ እብነ ዲበ እብን በውስቴትኪ ።

ደንጊያንም በደንጊያ ላይ እይተውልሽም ።

እስመ ኢያአመርኪ መዋዕል ማህልኪ ።

የይቅርታሽን ወራት አላወቅሽምና ።

በእንተ ተሰደቶሙ ለእለ ያረዙሉ ቤተ መቅደስ ።

፵፭ ወበእ ምዙራብ ወሰደደ ዙሉ እለ ይወይሙ
ወይዛየሙ በቤተ መቅደስ ።

፵፭ ከምዙራብ ገብቶ በቤተ መቅደስ የሚሸ
ጡትን የገዙትንም ሁሉ አስወጣ ።

ወገኖችን ማዕዳቲሆሙ ለመወልጣን ።
 የለዋጮችንም ወንበር ገለበጠ ።
 ወመናብርቲሆሙኒ ለኦለ ይሠይሙ ርግብ ገንጸለ ።
 ርግብ የማሸጡትንም ወንበር ገለበጠ ።

፵፮ ወይቤሎሙ ጽሑፍ ዘይብል ቤትየሰ ቤተ
 ጸሎት ይሰመይ ።

፵፯ ቤቱስ የጸሎት ቤት ይባላል የሚል ጽሑፍ
 አለ ።
 ወእንትሙስ ረሰይክምዎ በአተ ፈያት ወሠረቅት ።
 እናንተ ግን የሌባ ዋሻ አደረጋችሁት አላቸው ።

፵፯ ወኩሎ አሚረ ደሚህርሙ በምኩራብ ።
 ፵፯ ዘወትር በምኩራብ ያስተምራቸው ነበር።
 ወየጋሥሡ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወሊቃናተ
 ሕዝብ በዘይቀትልዎ ።
 የካህናት አለቆችና ጸሐፊዎች የሕዝቡም አለቆች
 ይገሉት ዘንድ ይሹት ነበር ።

፵፰ ወጋጥኡ በዘይፊስይዎ ።
 ፵፰ የሚያደርጉትን እው ።
 እስመ ኩሎሙ ሕዝብ ይሰቀሉ በእጽምዎቱ ።
 ሕዝቡ ሁሉ ለትምህርቱ ይሳሉ ነበርና ።

ዘከመ ተሰእሎሙ ኢየሱስ በእንተ
 ጥምቀት ዘየሐንሰ ።

ምዕራፍ ፳ ።

፩ ወእምዝ አሐተ ዕለተ እንዘ ደሚህርሙ
 ለሕዝብ በምኩራብ ወይነግሮሙ ቆሙ ላዕሌሁ
 ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወረበናት። ማቴ. ፳፩ ፡ ፳፫
 ማር. ፲፩ ፡ ፳፮ ።

፪ ከዚህ በኋላ ባንድ ቀን በምኩራብ ለሕዝቡ
 ሲያስተምራቸው የምሥራችም ሲነግራቸው የካህ
 ናት አለቆችና ጸሐፊዎች የሕዝቡም አለቆች ተነ
 ሡበት ።

፫ ወይቤልዎ ንግረን በመባሕተ መኑ ትገብር
 ዘንተ ።

፬ በማን ሥልጣን ይኸን ትሠራለህ ።
 ወመኑ አብሐክ ትገብር ከመዝ ።
 እንዲህስ ታደርግ ዘንድ ማን አሠለጠነህ እሉት ።

፭ ወአውሥኦ ወይቤሎሙ ኦሌኦለከሙ አነሂ
 አሐተ ነገረ ።

፮ እኔም አንድ ነገር አጠይቃችኋለሁ ።
 ወንግሩኒ ፤
 እናንተም ንገሩኝ ።

፩ ጥምቀቱ ለየሐንሰ እምአይቴኑ ይእቲ ።
 ፪ የየሐንሰ ጥምቀቱ ከወዴት ናት ።

እምሰማይኑ ።
 ከሰማይን ናት ።
 ወሚመ እምሰብእኑ ።
 ወይም ከሰው ናትን አላቸው ።

፫ ወተበሃሉ በበይናቲሆሙ ፤
 ፬ እርሰ በራሳቸው እንዲህ እሱ ።
 እመሂ ንብሎ እምሰማይ ይብለን በእፎ ዘኢአመን
 ከምዎ ።
 ከሰማይ ነው ያልነው እንደሆነ ምነው ያላመናች
 ሁበት ይለናል ።

፭ ወእመሂ ንብሎ እምሰብእ ይዌግሩን ኩሉ
 ሕዝብ ።

፮ ከሰው ነው ያልነውም እንደሆነ ሕዝቡ
 ሁሉ ይጣለናል ።
 እስመ ኩሎሙ ተኦመንም ለየሐንሰ ከመ ነበይ
 ውእቱ ።
 የሐንሰ ነቢይ እንደሆነ ሕዝቡ ሁሉ አምነውታልና ።

፯ ወአውሥኦ ወይቤልዎ ኢነእምር እምጋበ
 ኮነት ።

፯ ከወዴት እንደሆነች እናውቅም ብሰው
 መለሱ ።

፰ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አነሂ ኢይ
 ነግረከሙ በመባሕተ መኑ እገብር ከመዝ ።

፱ እኔም ይህን የምሠራ በማንም ሥልጣን
 እንደሆነ ኮልነግራችሁም አላቸው ።

በእንተ እኩያን ዐቀብተ ጩይን ።

፲ ወኢጋዝ ይመስል ሎሙ ለሕዝብ ዘንተ
 ምሳሌ ።

፱ ለሕዝቡም ይህን ምሳሌ ይመስልላቸው
 ጀመረ ።
 ወይቤሎሙ ብእሲ ተከለ ወይን ።
 ለው ወይን ተከለ ።
 ወሂመ ሎቱ ዓቀብተ ለወይኑ ።
 ለወይኑም ጠባቂ ሾመ ።
 ወአከረየ ምክያይ ።
 አውድማ አስቆፈረ ።
 ወሐነጸ ማጎፈደ ።
 ግንብም ሠራ ።
 ወነገደ ርጉቀ ብሔረ ።
 ወደሩቅ አገርም ሄደ ።
 ወጉንደየ አቲወ ።
 ብዙ ዘመንም ኖረ ።

፲ ወእመ ኮነ ጊዜ ፍሬሁ ፈነወ ገብሮ ጎበ
ዓቀብተ ወይን ፡

፲ በሚያፈራበት ጊዜ ባሪያውን ወደ ወይኑ
ጠባቆች ላከ ፡
ከመ ይፈንው ሎቱ እምፍሬ ወይኑ ፡
ከወይኑ ይልኩለት ዘንድ ፡
ወዘበጥም ዓቀብተ ወይን ለገብሩ ወፈነውም ዕራቆ ፡
ወይን ጠባቆች ግን ባሪያውን ደብድበው ባዶውን
ሰደዱት ፡

፲፩ ወዳግመ ፈነወ ካልዓ ገብሮ ፡
፲፩ ዳግመኛም ሌላውን ባሪያውን ላከ ፡
ወኪያሁኒ ዘበጥም ወእስርዎ ወፈነውም ዕራቆ ፡
ኦርሱንም ኦስረው ደብድበው ባዶውን ሰደዱት ፡
፲፪ ወካዕበ ፈነወ ሣልሳዩ ገብሮ ፡
፲፪ ዳግመኛም ሦስተኛውን ባሪያውን ላከ ፡
ወኪያሁኒ ፈቅዕዎ ወወሰድዎ ፡
ኦርሱንም አቀበለው አባረሩት ፡

፲፫ ወይቤ በዓለ ወይን ምንተ እንከ እሬሊ ፡
፲፫ የወይኑም ባለቤት እንግዲህ ምን ሳድርግ
አለ ፡
አፌኑ ወልደዩ ዘአፈቅር ፡
የምወደውን ልጄን አልካለሁ ፡
ለእመ ኪያሁ የጋዩርዎ ርእዮሙ ፡
ኦርሱን እይተው ያፍሩት እንደሆነ ብሎ ፡
ወፈነዎ ፤ ላከው ፡

፲፬ ወሶበ ርእይዎ ዓቀብተ ወይን ተማከሩ በበ
ይናቲሆሙ ወይቤሉ ዝንቱ ውኡቱ ወራሲሁ ፡
፲፭ የወይኑ ጠባቂዎችም እይተው ወራሽ ልጁ
ይህ ነው ፡
ንዑ ንቅትሎ ወንርከብ ርሱቶ ፡
ኑ ኦርሱን ገድለነው ርስቱን እጅ እናድርግ ብለው
መከሩ ፡

፲፭ ወአውፅእዎ እፍክ እምዓጸደ ወይን ወቀተ
ልዎ ፡

፲፭ ከወይኑ ቦታ ውጭ እውጥተው ገደሉት ፡
ወሶበ መጽአ በዓለ ዓጸደ ወይን ምንተ እንከ ይሬስ
ዮሙ ፡
የወይኑ ባለቤት በመጣ ጊዜ ምን ያደርጋቸዋል አላ
ቸው ፡

፲፮ ይመጽአ ወይቀትሎሙ ለአልከቱ ዓቀብተ
ወይን ፡

፲፮ መጥቶ የወይኑን ጠባቂዎች ይገድላቸዋል ፡
ወይሁብ ወይኖሂ ለካልዓን ዓቀብት ፡
ወይኑንም ለሌሎች ጠባቆች ይሰጣል እንጂ አላቸው ፡
ወሰሚረሙ ቃሎ ይቤሉ ሐሰ ኢይከውን ከመዝ ፡

ይኸነንም በሰሙ ጊዜ ይኸነንስ የሚያደርግ የለም
ኦሎት ፡

፲፯ ወነጸርሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ
ምንትኑ ጽሑፍ ዘይብል አብን እንተ መነንዋ ነደ
ቅት ይእቲ ኮነት ውስተ ርእሰ ማዕዘንት ፡ መዝ ፡
፻፲፯ ፡ ጳጳ ኢሳ ፡ ጳጳ ፡ ፲፮ ማቴ ፡ ጳጳ ፡ ፵፪ ግብ ፡
፱ ፡ ጳጳ ሮሜ ፡ ፱ ፡ ፴፫ ፩ ፡ ጴጥ ጄ ፡ ፯ ፡

፲፯ ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶሰም ወደርሳቸው
አይቶ አናጽኝ የናቋት ድንጊያ የማዕዘን ራስ ሆነች
የሚለው ጽሕፈት ምንድነው እላቸው ፡

፲፰ ወክሉ ዘወድቀ ዲበ ይእቲ እብን ይትቀ
ጤቀጥ ፡

፲፰ በዚያችም ድንጊያ ላይ የወደቀ ሁሉ ይሰ
በራል ፡
ወለዘኒ ወድቀት ዲቤሁ ትቀጠቅጦ ወትደምቆ ፡
የወደቀችበትንም ትሰብረዋለች ፡

በእንተ ጸባሕት ዘቁሣር ፡

፲፱ ወፈቀዱ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ከመ
የለጋዝዎ ሶቤሃ ወፈርሀዎሙ ለሕዝብ ፡

፲፱ የካህናት እለቆችና ጸሐፎችም ያን ጊዜም
ሊይዙት ወደው ሕዝቡን ፈሩዋቸው ፡
እስመ እእመሩ ከመ በእንቲእሆሙ መሰለ ዘንተ ፡
ይህንም ምሳሌ እንደ መሰለባቸው ዐውቀዋልና ፡

፳ ወተግኒሦሙ እምኒሁ አጽንሑ ሎቱ እለ
ይትዓቀብዎ ወፈነው ጎቤሁ ሰብክ ዓይን እለ ያጸድቁ
ርእሶሙ ከመ ያስሕትዎ በቃሉ ፡ ማቴ. ፳፪ ፡ ፲፭
ማር ፡ ፲፪ ፡ ፲፫

፳ ጸድቃን መሰለው በነገር ያጸምዱበት ዘንድ
ተጠባባቂዎች አኖሩበት ፡
ወከመ ያግብእዎ ሰመኳንንት
ላለቆችም ኦሳልፈው ይሰጡት ዘንድ ፤
ወለመሳፍንት ፤
ለሹማምንቱም ፤

፳፩ ወተሰእልዎ ወይቤልዎ ሊቅ ነአምር ከመ
ጽድቀ ትነግር ወትሚህር ፡

፳፩ መምህር ሆይ እውነት እንድትናገር በው
ነትም እንድታሰተምር ፤
ወኢታደሉ ለገጽ ወኢለመኑሂ ፡
ፊት አይተህ ለማንም ለማን እንዳታደላ አናውቃ
ለን አሉት ፡

ወርትዓ ትሚህር ፍኖተ እግዚእብሔር ፡
የእግዚእብሔርን መንግሥት በውነት ታስተምራ
ለህ እንጂ ፡

፳፪ ይከውንነሁ ነህብ ጸባሕተ ለቄሣር ፡
 ፳፫ ለቄሣር ግብር ልንሰጥ ይገባልን ፤
 ወሚመ አልቦኑ ፤
 ወይም አይገባምን ብለው ጠየቁት ፤

፳፫ ወአእመርሙ ትምይንቶሙ ፤
 ፳፫ ተንኮላቸውን አውቆባቸው ፤
 ይቤሉሙ ለምንት ታሚክሩኒ ፡
 ለምን ትፈትኑኛላችሁ ፡

፳፭ አርአዩኒ አላደ ዲናሩ ፡
 ፳፭ ወርቁን አላዩኝ አላቸው ፡
 ወአምጽኡ ወአርአይዎ ፤
 አምጥተው አላዩት ፡
 ወደቤሉሙ ዘመኑ መልከቡ ወመጽሐፉ ፡
 ቅርጹ ጽሕፈቱ የማነው አላቸው ፡
 ወአውሥኡ ወይቤልዎ ዘቄሣር ፡
 የቄሣር ነው ብለው መለሱለት ፡

፳፭ ወይቤሉሙ ዘቄሣር ህቡ ለቄሣር ፡
 ፳፭ የቄሣርን ለቄሣር ፤
 ወዘእግዚአብሔር ለእግዚአብሔር ፡
 የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር ስጡ አላቸው ፡

፳፭ ወስእንዎ አስሕቶቶ በቃሉ በቅድመ ዠሉ
 ሕዝብ ፡

፳፭ በሕዝቡ ሁሉ ፊት በነገሩ ማሳት ተሳናቸው
 ወእንከሩ ሣቃይ አፋሁ ወአውሥኡ ወአርመሙ ፡
 አከናውኖ መናገሩን ምላሹን ሰምተው አደነቁ ዝም
 አሉ ፡

በእንተ ሰዱቃውያን ወበእንተ
 ትንሣኤ ሙታን ፡

፳፭ ወመጽኡ ኅቤሁ ሰዱቃውያን እስ ይብሉ
 ኢየሐይዉ ምውታን ፡

፳፭ ሙታን አይነሡም የሚሉ ሰዱቃውያን
 ወደርሱ መጡ ፡

፳፭ ወተስክልዎ ወይቤልዎ ሊቅ ሙሴ ጸሐፈ
 ለነ እንዘ ይብል ለአመቦ ብእሲ ዘሞተ እኑኑ ወኅ
 ደገ ብእሲቶ ፡

፳፭ መምህር ሆይ ሰው ልጅ ሳይወልድ ቢሞት
 እንዘ አልቦ ውሉድ ፡
 ልጅ ሳይኖረው ፡
 ያውስባ እኑኑ ለብእሲቱ ወያቅም ዘርዳ ለእኑኑ ፡
 ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር ይተካ
 ብሎ ሙሴ ጸፈልን ፡

፳፱ ወህለዉ እንከ ኅቤነ ሰብዓቱ አጋው ፡
 ፳፱ ሰባት ወንድማማች ከኛ ዘንድ ነበሩ ፡

ወአውስቦ ዘይልሕት ብእሲተ ወሞተ እንዘ አልቦ
 ውሉድ ፡

ታላቁ ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይወልድ ሞተ ፡

፱ ወከማሁ አውስባ ካልዑሂ ፡

፱ ሁለተኛውም እንዲሁ አገባት ፡

ወሳልሱሂ ነሥኦ ከማሁ ፡

ምስተኛውም አገባት ፡

ወኢኅደጉ ውሉደ ፡

ልጅ ግን አልነበራቸውም ፡

፱ ወአስከ ሰብዓቲሆሙ ከማሁ አውስብዋ
 ወሞቱ እንዘ አልቦሙ ውሉድ ፡

፱ ሰባቱም እንዲሁ አያገቧት ልጅ ሳይወልዱ
 ሞቱ ፡

፱ ወድኅረ ዠሉሙ ሞተት ይእቲ ብእሲት ፡

፱ ከሁሉም በኋላ ሴቲቱ ሞተች ፡

፱ ወአመ የሐይ ው ሙታን ለመኑ እምጌሆሙ
 ትከውኖ ብእሲተ ፡

፱ ሙታን በሚነሡበት ቀን ለማናቸው ሚስት
 ትሆናለች ፡

እስመ ሰብዓቲሆሙ አውስብዋ ፡

ሰባቱም አግብተዋታልና ፤

፱ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ፡

፱ ጌታም መለሰ ፡

ወይቤሉሙ ውሉደ ዝንቱዓለም ያወስቡ ወይትዋሰቡ ፡

የዚህ ዓለም ልጆች ያገባሉ ይጋባሉ ፡

ይወልዱ ወይትዋሰዱ ፡

ይወልዳሉ ይዋለዳሉ ፡

፱ ወአሰሰ ይደልዎሙ ይረከብዎ ለዝክቱ
 ዓለም ፡

፱ ያን ዓለም ይወርሱት ዘንድ የሚገባቸው
 ሰዎች ግን ፡

አመ የሐይዉ ምውታን ኢያወስቡ ወኢይትዋሰቡ ፡
 ሙታን በሚነሡበት ጊዜ አያገቡም አይጋቡም ፡

፱ ወኢይትከሃሉሙ እንከ መዊት ፡

፱ ሁለተኛውም ሞት የለባቸውም ፡

አላ ከመ መላእክተ እግዚአብሔር በሰማያት እሙ
 ንቱ ፡

እንደ መላእክት ይሆናሉ እንጂ ፡

ወውሉደ እግዚአብሔር ይከውኑ ፡

የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉ ፡

ወውሉደ ሕይወት እሙንቱ ፡

የሕይወትም ልጆች ናቸው ፡

፱ ወከመሰ የሐይዉ ምውታን ሙሴሂ ነገረ
 ዘከመ ይቤሉ እግዚአብሔር በኅብ ፅፅ ጳጳስ

እነ ውሕቱ አምላክ አብርሃም ወአምላክ ይሱሐቅ ወአምላክ ያዕቆብ ። ዘፀ፡ ፪ ፡ ፮ ።

፴፯ ሙታን ግን እንዲነሡ በቀጥቋወው ዘንድ የአብርሃም አምላክ የይሱሐቅ አምላክ የያዕቆብ አምላክ እኔ ነኝ ብሎ እግዚአብሔር እንደ ነገረው ሙሴም ተናግሯል ።

፴፰ ኢኮነኬ አምላክ ምውታን ።

፴፱ እርሱም የሙታን አምላክ አይደለም ። አላ አምላክ ሕያዋን ውሕቱ ።

የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ ።

እስመ ኩሎሙ ሕያዋን እመንቱ በገቤሁ ።

በርሱ ዘንድ ሁሉም ሕያዋን ናቸውና ።

፵፱ ወአውሥኡ ሰብእ እምጸሐፍት ወይቤሉ ሊቅ ሠናዩ ትቤ ።

፶፱ ከጸሐፊዎች ወገን የሚሆኑ ሰዎችም መም ሀር ሆይ መልካም ተናግረሃል ብለው መለሱ ።

፷ ወአልቦ እንከ መኑሂ ዘተሀበለ ይሰክሉ ።

፷ ማንም ማን ሊጠይቀው የወደደ የለም ።

ዘከመ ውሕቱ መሲሕ ወልደ ዳዊት ።

፷፩ ወይቤሎሙ እፎኑ ይቤልዎ ለክርስቶስ ወልደ ዳዊት ።

፷፪ ክርስቶስን የዳዊት ልጅ እንደምን ይሉታል ።

፷፫ ወለሊሁ ይቤ በመጽሐፈ መዝሙር ይቤሎ እግዚእ ለእግዚእየ ንባር በየማንዩ እስከ አገብአሙ ለጸላእትከ ታሕተ መከየደ እገረከ ። መዝ ፡ ፻፳ ማቴ ፡ ፳፪ ፡ ፱፩ ። ማር ፡ ፲፪ ፡ ፴፯ ።

፷፬ እርሱ ጌታዬ ጌታዬን ጸላቶችህን ከአግርህ በታች እስካደርግልህ በቀኝ ተቀመጥ አለው ።

፷፭ ዘለሊሁ እንከ ዳዊት እግዚእየ ይቤሎ እፎ እንከ ይከውኖ ወልደ ።

፷፮ ዳዊት እርሱ ራሱ ጌታዬ ያለው እንደምን ልጄ ይሆናል ።

በእንተ ተመድልዎት ዘጸሐፍት ።

፷፱ ወእንዘ ኩሎሙ ሕዝብ ይሰምዑ ይቤሎሙ ለኦርዳኢሁ ተዓቀብዎሙ ለጸሐፍት እለ ይፈቅዱ ያንሰለው ተላቢሶሙ ።

፸፱ ሕዝቡ ሁሉ ሲሰሙ ለደቀ መዛሙርቱ ረጅም ልብስ ለብሰው ከሚመላለሱ ተጠበቁ አላቸው ።

ወያፈቅሩ ተአምኖ በምሥያጥ ።

ባደባባይ እጅ ሲነሡዋቸው ከሚወዱ ። ወነበረ ፍጽም በውስተ አፅዋዳት ። ባደባባይ ፊት ለፊት መቀመጥ የሚወዱ ። ወርእሰ ምርፋቃት በውስተ ምሳሐት ። በምሳም ገዜ በራስጌ መቀመጥን ከሚወዱ ።

፸፭ እለ ይውሳጥዎን ለአብያተ መበለታት ።

፸፮ የባልቴቶችን ገንዘብ ከሚበሉ ከጸሐፊዎች ተጠበቁ ።

ወይትሚየኑ በምከንያተ አንኖ ጸሎቶሙ ።

በምከንያት ጸሎታቸውን ያረዝማሉ ይተነኩላሉ ።

፸፯ እመንቱ ይነሥኡ ዘየዓቢ ኩነኔ ።

፸፯ እኔህ ታላቅ ፍርድ ይቀበላሉ ።

በእንተ ጸሪቀ መበለት ነዳይት ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

፩ ወነጸረ አብዕልተ ዘያበውኡ መባደሙ ውስተ ሙዳየ ምጽዋት ።

፪ መባቸውን ከምጽዋቱ ሣጥን የሚያገቡ ባለጸጉችን እየ ።

፫ ወርእየ ፅበረ መበለተ ዘአብአት ክልኤተ ጸራይቀ ።

፬ አንዲት ድጋ ባልቴትም ከዚያ ሁለት ነሐስ ሰትጥል አየ ።

፭ ወይቤሎሙ አማን እብለከሙ ከመ ዛቲ ነዳ ይት ዕቤር አብዝኃት አብኦ መባዕ ለእግዚአብሔር ።

፮ ይህች ድጋ ባልቴት ከሁሉ ይልቅ አብዝታ ለእግዚአብሔር መባዕ እንደሰጠች በውነት እነግራ ራችኋለሁ ።

፯ እስመ እሉ ኩሎሙ እምተረፎሙ አብሁ መባደ ለእግዚአብሔር ።

፱ እኔህ ሁሉ ከተረፋቸው ለእግዚአብሔር መባዕ ሰጥተዋልና ።

ወዛቲሰ ኩሎ ጥሪታ ዘባቲ አብአት ። ይህች ግን ያላትን ገንዘብ ሁሉ ሰጥታለች ።

በእንተ ትንቢተ ጥፍአተ ቤተ መቅደስ ወህገረ ኢየሩሳሌም ።

፳ ወዕ እለ ይቤልዎ በእንተ መቅደስ ሠናይ ዕበኒሁ ወሥርግው ንድቁ ።

፳ ሕንጻው የተጌጠ ግንቡ ያማረ የቤተ መቅ ደስን ነገር የነገሩት አሉ ።

፳ ወይቤሎሙ ትሬዕዩኑ ዘንተ ።

ማቴ ፡ ፳፩ ፡ ፪ ፡ ማር ፡ ፲፫ ፡ ፪ ፡ ሉቃ ፡ ፲፱ ፡ ፱ ።

፩ ይህን ታያላችሁ ።
ይመጽእ መዋዕል እመ ኢይትኃደግ ዝየ እብን ዲበ
እብን ዘኢይትነሣእ ።
ደንጊያ በደንጊያ ላይ ሳይፈርስ የማይቀርበት ዘመን
ይመጣል ።

፪ ወተስኦልዎ ወይቤልዎ ሊቅ ማእዜ ይከውን
ዝንቱ ።

፫ መምህር ሆይ ይህ የሚደረገው ምን ጊዜ ነው
ወምንት ተአምሪሁ እመ ይከውን ዝንቱ ።
ይህ የሚደረግበት ምልክቱ ምንድነው ብለው ጠየ
ቁት ።

ወይቤሉሙ ዑቁ ኢያሰሕቱክሙ ።
እንዳያስቷችሁ አስተውሉ ።

፬ ወብዙኃን ይመጽኡ በስምየ እንዘ ይብሉ
አን ውእቱ ክርስቶስ ።

፭ እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ ብዙ ሰዎች በስሜ
ይመጣሉ ።
ወበጽሐ ዕድሜሁ ።
ዘመንም ደርሷል እያሉ ይመጣሉ ።
ወኢትሑሩ ወኢትትልውዎሙ ። አትከተላችው ።

፮ ወእመ ሰማዕክሙ ቀትለ ።
፯ ሰልፍን ።
ወሐከክ ኢትደንግፁ ።
፳ብ ክርክር በሰማችሁ ጊዜም አትፍሩ ።
እስመ ይከውን ቅድመ ከመዝ ።
አስቀድሞ እንዲህ ይደረጋልና ።
ወባሕቱ አኮ ሶቤሃ ዘየኃልቅ ።
ነገር ግን ያን ጊዜ አይፈጸምም ።

፲ ወይቤሉሙ ይትነሥኡ ሕዝብ ዲበ ሕዝብ ።
፲ ሕዝብ በሕዝብ ላይ ።
ወነገሥት ዲበ ነገሥት ።
ነገሥታትም በነገሥታት ላይ ይነሣሉ ።

፲፩ ወይመጽእ ዓቢይ ረኃብ ወድልቅልቅ በበ
ብሔሩ ።

፲፪ በየሀገሩም ታላቅ መናጩ ረኃብ ይመጣል ።
ወፍርሃት ላዕለ ስብእ ።
በሰውም ላይ ፍርሃት ።
ወተአምር ዓቢይ ይከውን ።
በሰማይም ታላቅ ምልክት ይሆናል ።

፲፫ ወእምቅድመ ዝንቱ ዙሉ ይእነዙክሙ ወይ
ወስዱክሙ አዕዋዳተ ።

፲፬ ከዚህ ሁሉ አስቀድሞ ይዘው ወደ ዐደባባይ
ይወስዷችኋል ።
ወይምቅሑክሙ ወይወስዱክሙ ገበ ነገሥት በእ
ንተ ስምየ ።

ስለ ስሜ እስረው ወደነገሥት ይወስዷችኋል ።

፲፭ ወዝንቱ ይረክበክሙ ከመ ይከውን ስምዓ
ላዕሌሆሙ ።

፲፮ በርሳቸው ላይ ምስክር ሊሆናችሁ ይህ
ይደርስባችኋል ።

፲፯ ዑቁ ኢተሀልዩ በልብክሙ ዘትብሉ ።
፲፰ የምትናገሩትን በልቡናችሁ እንዳታስቡ
አስተውሉ ።

፲፭ እነ እሁበክሙ አፈ ወጥበበ በዘኢይክሉ
ተዋሥኦተክሙ ወተዋቅዎተክሙ እለ ይትነሥኡ
ላዕሌክሙ ።

፲፭ የሚነሡባችሁ እናንተን መከራክርና መቋ
ቋም በማይቻላቸው ገንዘብ እኔ አፍና ጥበብ እሰጣች
ኋለሁና ።

፲፮ ወያገብኦክሙ አዝማዲክሙ ወአኃዊክሙ
፲፯ ወንድሞቻችሁና አባቶቻችሁ ።
ወአዕርክቲክሙ ወቢጽክሙ ።
ወዳጆቻችሁና ባልንጀሮቻችሁም አሳልፈው ይሰ
ጧችኋል ።

፲፯ ወኩሉ ይጸልኡክሙ በእንተ ስምየ ።
፲፯ በስሜ ስለ አመናችሁ ሁሉ ይጠሏችኋል ።
ወይቀትሉክሙ ። ይገድሏችኋል ።

፲፰ ወኢትትኃጉል አሐቲ እምሥእርተ ርእ
ስክሙ ፤

፲፰ ክራሳችሁ ጠጉር አንዲቱ አትጠፋም ፤
፲፱ ወበትዕግሥትክሙ ታጠርይዋ ለነፍስክሙ።
፲፱ በትዕግሥታችሁ መክራውን ታግማችሁ
በመቀበላችሁ ነፍሳችሁን ታድንዋታላችሁ ጥሪት
ታደርጓታላችሁ ።

ዘክመ በዓይ ጥፍአታ ለኢየሩሳሌም ወሕዝብ ።

፳ ወእመ የዐግትዋ ሠራዊት ለኢየሩሳሌም ።
ዳን ፱ ፡ ፳፯ ማቴ. ፳፱ ፤ ፲፭ ማር. ፲፫ ፤ ፲፱ ።

፳ ኢየሩሳሌምን ሊከባት ባያችሁ ጊዜ የምት
ጠፋበት ጊዜ እንደ ደረሰ ዕውቁ ።

፳፩ ወይእተ አሚረ እለ ውስተ ይሁዳ ይጉዩ
ውስተ አድባር ።

፳፩ ያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደተራራ ይሸሻሉ ።
ወእለሂ ማእከላ ይወፅኡ እምነሃ ።
በመካከሏም ያሉ ክፉ ይወጣሉ ።

፳፪ ወእስ ውስተ በሐውርቲሃ ኢይበውእዋ ።
፳፪ ባውራጃዋም ያሉ ወደርሷ አይገቡም ።

እስመ ዕድሜሃ ውሉቱ በዘይትቤቀልዋ ።
በሚፈርዱባትንንዘብ ይፈርዱባት ዘንድ ጊዜዋ ነውና።
ከመ ይብጻሕ ኩሉ ዘጽሑፍ ላዕሌሃ ።
በርሷ የተጻፈው ሁሉ ይደርስባት ዘንድ ።

፳፫ ወባሕቱ አሌ ሎን ለፅኑሳት ወለለ የሐፅና
በውሉቱ መዋዕል ።

፳፫ ነገር ግን ለፀነሱ በዚያ ወራት ለሚያሳድ
ጉም ወዮላቸው ።
እስመ ይከውን ዓቢይ ምንዳቤ በዲበ ምድር ።
በምድር ጽኑ መከራ ይሆናልና ።
ወመቅሠፍት ዲበ ዝንቱ ሕዝብ ።
በዚህም ሕዝብ ላይም መቅሠፍት ።

፳፭ ወይወድቁ በኩናት ።
፳፭ በመርም ይወድቃሉ ።
ወይዘው ውስተ ኩሉ አሕዛብ ።
ወደ አሕዛብ ይማረካሉ ።
ወይከይድዋ አሕዛብ ለኢየሩሳሌም ።
አሕዛብ በኢየሩሳሌም ይሰፍሩባታል ።
እስከ ይበጽሕ ዕድሜሁሙ ለአሕዛብ ።
የአሕዛብ ዘመናቸው እስኪፈጸም ድረስ አለ በሐሳዊ
መሲሕ ጊዜ ቢሉ ፫ ዓመት ከ፫ ወር ነው ።

በእንተ እለ ይቀድሙ ትእምርታት ዘዕለተ
ደይን ወደጎራተ ምጽሕቱ ለኢየሱስ ።

፳፭ ወይከውን ተአምር ውስተ ፀሐይ ወወርኅ
ኢሳ. ፲፫፡ ፲ ሕዝ. ፴፪፡ ፯ ኢ.ዮ. ፪፡ ፲፱፡ ፳፱ ።
ግር. ፲፫፡ ፳፱ ።

፳፭ በፀሐይና በጨረቃ ምልክት ይሆናል ።
ወከዋክብትኒ ይወድቁ እምሰማይ ዲበ ምድር ።
ከዋክብትም ከሰማይ ወደምድር ይወድቃሉ ።
ወይትመነደቡ አሕዛብ ወየኃሥሩ እምድምፀ ባሕር ።
አሕዛብም ከውቅያኖስ ድምፅ የተነሣ ይጨነቃሉ
ይሸበራሉ ።

፳፮ ወትወፅእ ነፍስ ዕንላ እመሕያው እምፍር
ሃት ወእምትሕዝብት ዘይመጽእ ለዓለም ።

፳፯ የሚመጣውን መከራ ከመመልከትና ከፍ
ርሃት የተነሣ የሰው ነፍሱ ከሥጋው ትለያለች ።
እስመ ይትከወስ ኃይስ ሰማያት ይእተ አሚረ ።
የዚያን ጊዜ የሰማያች ኃይል ይናወጣልና ።

፳፯ አሚሃ ይሬአይዎ ለወልደ ዕንላ እመሕያው
እንዘ ይመጽእ በደመና ሰማይ ምስለ ኃይል ብዙኅ
ወስብሐት ።

፳፯ ያን ጊዜ የሰው ልጅ ከታላቅ ኃይልና ምስ
ጋና ጋራ በሰማይ ደመና ሲመጣ ያይታል ።

፳፰ ወአመ ኮነ ዝንቱ ኩሉ ስግዱ ወአንሥኡ
ርእሰከሙ ። ሮሜ. ፰ ፡ ፳፫ ።

፳፰ ይህ ሁሉ ከሆነ በኋላም የመረታ ስግዱት
ስገዱ ራሳችሁን አንሁ አለ እንደ አባ በትረ ማር
ያም ። ቅዱሳን ከበቁ በኋላ የሚሠሩትን አያውቁትም
እንደ እንዝርት ራስ ይዞራሉ ።
እስመ በጽሐ ዘያድጎነክሙ ።
የሚያድናችሁ ደርሷልና ።

ዘከመ ይደልዎ ለክርስቲያን ተደልዎት
ለምጽአተ ክርስቶስ ኩናኒ ።

፳፱ ወመስለ ሎሙ ወይቤሎሙ እምከመ ርኢ
ከምዋ ለበለስ ወለኩሉ ዕፀው ከመ ሠረጹ ተአምሩ
ከመ አልጸቀ ማዕረር ።

፳፱ በለስን ዛፍም ሁሉ እንደ ለመለመ ያያ
ችሁ እንደሆነ መከር እንደ ደረሰ ዕውቁ ።

፴ ከማሁ አንትሙኒ እምከመ ርኢከሙ ከመ
ኮነ ዝንቱ አእምሩ ከመ በጽሕት መንግሥተ እግዚ
አብሔር ።

፴ እናንተም ይህ ሁሉ እንደ ተደረገ ያያችሁ
እንደሆነየእግዚአብሔርመንግሥት እንደቀረበችዕውቁ

፴፩ አማን እብለከሙ ከመ ኢተኃልፍ ዛቲ
ትውልድ እስከ አመ ይከውን ዝንቱ ኩሉ ።

፴፩ ይህ ሁሉ እስኪደረግ ይህች ትውልድ
አታልፍም ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ ።

፴፪ ሰማይ ወምድር የኃልፍ ።
፴፪ ሰማይና ምድር ያልፋሉ ።
ወቃልየሰ ኢያኃልፍ ።
ቃሌ ግን አያልፍም ።

ዘከመ ይደልዎሙ ለክርስቲያን
ተደልዎ ለሞት ።

፴፫ ዑቁ ርእሰከሙ ኢታክብዱ ልበከሙ በስ
ታይ ወበፈጊዕ ወበህልዮ መንበርት ።

፴፫ በሙብል በመጠጥ ይኸነንም ዓለም በማ
ሰብ ልቡናችሁን እንዳታጠኑ ዕውቁ ።

፴፭ ወትበጽሐከሙ ይእቲ ዕለት ከመ መሥ
ገርት እንተ ትወርድ ዲበ ኩሉሙ እለ ይነብሩ ዲበ
ምድር ።

፴፭ በምድር ባሉ በአዕዋፍ ወጥመድ ድንገት
እንዲመጣባቸው ያች ቀን ድንገት ትደርስባችኋለች

፴፭ ትግሁ እንከ በኩሉ ጊዜ ።
፴፭ በጊዜው ሁሉ ተግታችሁ ጸልዩ ።

ከመ ትክሃሉ አምሥጦ በጸሎትክሙ እምነ ዝንቱ
 ኩሉ ዘይመጽእ ።
 በምትጸልዩት ጸሎት ከዚህ ከሚመጣው መከራ ሁሉ
 መዳን ይቻላችሁ ዘንድ ።
 ወትቁሙ ቅድሚያ ለወልደ ዕንሐ እመሕያው ።
 በወልደ ዕንሐ እመሕያው ክርስቶስ ፊት መቆም
 ይቻላችሁ ዘንድ ።

፴፮ ወኮነ መዓልተ ይውዕል በምኩራብ ወሌ
 ሊተ ይወፅእ ወይበይት ውስተ ደብረ ዘይት ዘስሙ
 ኤሌዎን ።

፴፯ ቀን በምኩራብ ሲያስተምር ሌሊት ኤሌ
 ዎን በሚባል በደብረ ዘይት ሲጸልይ ያድር ነበር ።

፴፯ ወኩሉ ሕዝብ ይገይሡ ኀቤሁ ውስተ
 ምኩራብ ወያጽምዕዎ ቃሉ ።

፴፯ ሕዝቡ ሁሉ ትምህርቱን ይሰሙት ዘንድ
 እርሱ ወዳለበት ወደ ምኩራብ ማልደው ይሄዳሉ ።

በእንተ ምክር ዘፎ ወፂቱ ፈታሕያን ላዕለ ኢየሱስ ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

፩ ወቀርቦ በዓለ መጸሊት ዘስሙ ፋሲካ ።
 ማቴ ፡ ፳፮ ፡ ፪ ማር ፡ ፲፱ ፡ ፩ ።

፪ ፋሲካ የሚባለው በዓለ ናዕትም ቀረበ ።
 ፪ ወየጋሥሡ ሎቲ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት
 በዘይቀትልዎ ።

፪ የካህናት አለቆችና ጸሐፊዎችም ይገድሉት
 ዘንድ ፈለጉ ።
 ወኮኑ ይፈርህዎሙ ለሕዝብ ።
 ነገር ግን ሕዝቡን ፈሩ ።

በእንተ ተሰናዕዎቲ ለይሁዳ ምስለ አይሁድ ።

፫ ወቦኢ ሰይጣን ውስተ ልቦ ይሁዳ አስቆ
 ርታዊ ዘእምዓሠርቱ ወክልኤቱ ትልቁ ። ማቴ ፡
 ፳፮ ፡ ፲፱ ማር ፡ ፲፱ ፡ ፲ ።

፫ ቀጥሩ ካሥራ ሁለቱ ሐዋርያት በሚሆን
 በይሁዳ ልብ ሰይጣን አደረበት ። ሐተታ ተለይቶን
 ያውቃል ሥራ አሠራው ሲል እንደህ አለ ።

፬ ወሐረ ወተናገሮሙ ለሊቃነ ካህናት ወለ
 ጸሐፍት ከመ ያግብኦ ሎሙ ።

፬ ሄዶ ያሲዛቸው ዘንድ ከካህናት አለቆችና
 ከጸሐፊዎችም ጋራ ተነጋገረ ።

፭ ወተፈሥሑ ወተስነዓው ምስሌሁ ወተና
 ገርዎ የሀብዎ ፴ ብሩረ ።

፮ ደስ ብሏቸው ሠላሳ ብር እንሰጥላን ብለው
 ተነጋገሩት ።

ወእስተጋለቁ ነገረ ።
 ነገር ቆረጡ ።

፯ ወተፈሥሑ ውክቱኒ ወየጋሥሥ ሳህተ ያግ
 ብኦ ሎሙ እንዘ አልቦ ሰብእ ።

፯ እሱም ደስ አለው ሰው ሳይኖር ያሲዛቸው
 ዘንድ ምቹ ቦታ ይሻ ነበረ ።

በእንተ ደኀሪት ድራር ወበእንተ እስተዳልዎት ።

፯ ወበጽሐት ዕለተ መጸሐት ዘስሙ ፋሲካ
 አመ ይጠብሑ ፍሥሐ ።

፯ ፋሲካ ያርዱበት የነበረ በዓለ ናዕትም ደረሰ ።
 ፰ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለጴጥሮስ
 ወስዮሐንስ ሑሩ ወእስተዳልው ለነ ፍሥሐ ዘንበልዕ ።

፰ ጌታም ኢየሱስ ከርስቶስ ጴጥሮስና ዮሐንስን
 ሂዳችሁ የምንበላውን ፋሲካ አዘጋጁ አሳቸው ።

፱ ወይቤልዎ በኦይቲ ትፈቅድ ናስተዳሉ ለከ
 ፍሥሐ ።

፱ በግዕ ፋሲካውን ወዴት ልናዘጋጅልህ ትወ
 ዳለህ አሉት ።

፲ ወይቤሎሙ በዊእከሙ ሀገረ ትረክቡ ብእሴ
 ዘይጸውር ገሕበ ማይ ።

፲ ወደ ሀገር በገባችሁ ጊዜም የውጋ ማድጋ
 የተሸከመ ታገኛላችሁ ።
 ወትልውዎ ኪያሁ ኀበ ቦኦ ቤት ።
 እርሱ ወደሚገባበት ቤት ተከተሉት ።

፲፩ ወበልዎ ለበዓለ ውክቱ ቤት ይቤለክ ሊቅ
 አይቴኑኦ ኀበ እበልዕ ፍሥሐ ምስለ አርዳእየ ።

፲፩ የዚያን ቤት ባለቤት ከደቀ መዛሙርቱ
 ጋራ ፋሲካውን የምንበላበት የት ነው እለህ መም
 ህር በሉት ።

፲፪ ወውክቱ ያርእየከሙ ጽርሐ ዓቢያ ወን
 ጹፈ ወስርግወ ።

፲፪ እርሱ የተነጠፈ ያጌጠ ታላቅ እዳራሽ
 ያሳያችኋል ።
 ወበሀየ እስተዳልው ለነ ፤
 በዚያ አዘጋጁልን ።

፲፫ ወሐዊሮሙ ረክቡ በክመ ይቤሎሙ ።
 ፲፫ በሄዱም ጊዜ እንደ ነገራቸው እግኝተው ።
 ፲፬ ወእስተዳለው ፍሥሐ ።
 ፋሲካውን አዘጋጁ ።

በእንተ ሠሪዓ ቅዱስ ቀርባን ።

፲፱ ወሶበ ኮነ ጊዜሁ ለድራር ረፈቀ እግዚአ
ኢየሱስ ወሀርቱኒ ወክልኤቱ ሐዋርያቱሁ ምስሌሁ።
ማቴ፡ ጳጳጽ ማር ፡ ፲፱፡፲፯ ።
ጊዜውም በደረሰ ጊዜ ጌታ ክርሳቸው ጋራ ለመብላት
ተቀመጠ ።

፲፭ ወይቤሎሙ ፈተው ፈተውከዎ ለዝንቱ
ፋሲካ እብላዕ ምስሌክሙ ።

፲፭ ይህን ፋሲካ ከናንተ ጋራ እበላ ዘንድ መው
ደድን ወደድኩ አላቸው ።
ዘእንበለ ይብጽሐኒ ሕማምየ ።
ከመከራዬ አስቀድሞ ።
ወነሥእ ኅብስተ እዕኩተ ወፈተተ ወወሀበሙ ወይ
ቤሎሙ ።
ዳቦውን አንሥቶ አመሰገነ ቆርሶ ሰጣቸው ።

፲፯ እብላክሙ ባሕቱ ከመ ኢይበልዕ እንከ
እምኔሁ እስከ ይትፈጸም በመንግሥተ እግዚአብ
ሔር ።

፲፯ በእግዚአብሔር መንግሥት እስኪፈጸም
ድረስ ከርሱ እንግዲህ አልበላም ብዬ እንግራችኋ
ለሁ አላቸው ።

፲፯ ወተመሰጠ ድዋን ወእዕኩተ ።
፲፯ ጽዋውንም ተቀብሎ አመሰገነ
ወይቤሎሙ ንሥኡ ዘንተ ወተካፈልዎ ዙልከሙ ።
ይህን ተቀብላችሁ ሁላችሁ ተካፈሉት ።

፲፰ እብላክሙ አንስ ኢይሰቲ እንከ እምነ
ንቱ አጸረ ፍሬ ወይን እስከ አመ እስትዮ በመንግ
ሥተ እግዚአብሔር ።

፲፰ በእግዚአብሔር መንግሥት እስከጠጣው
ድረስ ከዚህ ወይን ጭማቂ አልጠጣም ብዬ እንግ
ራችኋለሁ ።

፲፱ ወእምዝ ነሥእ ኅብስተ ወእዕኩተ ፪፡ ቆሮ
፲፩፡፳፪ ።

፲፱ ኅብስተን ይዞ አመሰገነ ።
ባረከ ወፈተተ ወወሀበሙ ።
ቆርሶ ሰጣቸው ።
ወይቤሎሙ ዝንቱ ወእቱ ሥጋዩ ዘይትወሀብ በእን
ንቲአክሙ ለቤዛ ብዙኃን ።
ለብዙ ሰዎች ቤዛ ስለናንተ የሚሰጥ ሥጋዬ ይህ
ነው ።
ወከመዝ ግበሩ ተዝካርየ በእንቲአየ ።
መታሰቢያዬን እንዲህ አድርጉ

፳ ወከማሁ ጽዋዓኒ እምድኅረ ተደሩ
፳ ጽዋውንም እንዲሁ ከበሉ በኋላ ሰጣቸው ።

ወይቤሎሙ ዝንቱ ጽዋዕ ዘሐዲስ ሥርዓት
ደምየ ውእቱ ዘይትከዓው በእንቲአክሙ ወበእንተ
ብዙኃን ።
ይህ ጽዋ ሐዲስ ሥርዓት የሚሆን ስለናንተ ስለ ብዙ
ሰዎችም የሚፈሰው ደሜ ይህ ነው ።

በእንተ ትእምርት ለዘያገብኦ ።

፳፩ ወባሕቱ ናሁ ንዴሁ ለዘያገብኦኒ ምስ
ሌየ ውስተ ማዕድ ። ማቴ፡ ጳጳጽ ማር፡ ፲፱፡፳፫
፲፫ ፡ ፲፰ ።

፳፩ ነገር ግን አሳልፎ የሚሰጠኝ እጅ ከኔ ጋራ
በማዕድ ነው ።

፳፪ ወወልደ ዕንላ እምሕየውስ የሐውር በከመ
ተሠርዓ በእንቲአሁ ። መዝ፡ ፱፡፲ ።

፳፪ የሰው ልጅ ክርስቶስ ግን ስለ እርሱ እንደ
ተጸፈ ይሄዳል ።
ወባሕቱ እሌ ሎቱ ለውእቱ ብእሲ እምውስተ ንዴሁ
ይትሜጠውም ለወልደ ዕንላ እምሕየው ።
ነገር ግን አሳልፎ ለሚሰጠው ለዚያ ሰው ወዮለት ።

፳፫ ወይቤሉ አርዳኢሁ በበይናቲሆሙ መኑ
እንጋ ውእቱ እምኔሆሙ ዘዘንተ ይገብር ።

፳፫ ክርሳቸው ይህን የሚሠራ ማንም እንደ
ሆነ እርሱ በርሳቸው ተነጋገሩ ።

በእንተ ትሕትና ዘክርሰቲያን ።

፳፭ ወእምዝ ተዋክሁ በበይናቲሆሙ እንዘይብሉ
መኑ እንጋ የዓቢ አምኔሆሙ ።

፳፭ ከዚህ በኋላ ክርሳቸው ማናቸው እንዲበ
ልጥ እርሱ በርሳቸው ተከራከሩ ።

፳፭ ወይቤሎሙ ነገሥቱም ለአሕዛብ ይኬን
ንዎሙ ። ማቴ ፳፡ ፳፭ ማርቆስ ፲፡ ፱፪ ።

፳፭ አሕዛብን ነገሥታቱ ይገዟቸዋል ።
ወመኳንንቲሆሙ ረዳእያን ይብልዎሙ ።
ገዢቻቸውንም ረዳቶች ይሏቸዋል ።

፳፮ ወለክሙስ አከ ከመዝ ።
፳፮ ለናንተ ግን እንዲህ አይደለም
አላ ዘየዓቢ እምኔክሙ ይኩንከሙ ከመ ዘይንእስ።
ከናንተ ታላቁ እንደ ታናሽ ይሁን ።
ወሊቅኒ ከመ ላእከ ።
አለቃውም እንደ ሎሌ ይሁን እንጂ ፡

፳፯ መኑ ውእቱ ዘየዓቢ ።
፳፯ ማን ይበልጣል ።
ዘይረፍቅኑ ።

ተቀምጦ የሚበላው ነው። ።
 ወሚመ ዘይትለአክ ።
 ወይም የሚያገለግለው ።
 አኩኑ ዘይረፍቅ ።
 ተቀምጦ የሚበላው ጌታ ይበልጥ የለምን ።
 ወአንሰ ናሁ ከመ ለእክ ማእከሌሆሙ ።
 እነሆ እኔ ዘይረፍቅ እግዚእ ስሆን እገላገልኳችሁ ።

፳፰ ወአንትሙሰ ባሕቱ እለ በእንቲአየ ተዓ
 ገሥከሙ ምስሌየ በሕማምየ ።

፳፯ እናንተስ በመከራ ታግሣችሁ ስለኔ መከ
 ራሪን የተቀበላችሁ ናችሁ ።

፳፰ አነኒ እስተዳሉ ለከሙ መንግሥተ በከመ
 ወሀበኒ ሊተ እቡየ ።

፳፱ አባቴ ለእኔ እንዳዘጋጀ እኔም ለናንተ
 መንግሥት አዘጋጅላችኋለሁ ። አንድም በነበይ
 አድሮ ስአል እምኔየ እሁበከ አሕዛብ ለርስትከ ብሎ
 እንደ ተናገረልኝ ። ልጅነትን አዘጋጅላችኋለሁ ።

፴ ከመ ትብልሁ ወትሰትዩ በማዕድየ በመ
 ንግሥትየ ።

፴ በነገሥኩ ጊዜ በማዕደ ተቀምጣችሁ ትባሉ
 ትጠሙ ዘንድ ።
 ወትነብሩ ዲበ መናብርት ወትኳንኑ ሂተ ወፂተ
 ሕዝብ እስራኤል ።
 በዐሥራ ሁለት ዙፋን ተቀምጣችሁ ባሥራ ሁለቱ
 ነገደ እስራኤል ትፈርዳላችሁ ።

፴፩ ወይቤሎ እግዚእ ስስምዎን ስምዎን ስም
 ዎን ናሁ ስኢለ ስእሰ ሰይጣን የሐንጽጽከሙ ወየሐ
 ንፋጽከሙ ከመ ዐለስ ።

፴፪ ስምዎን ሆይ ሰይጣን እንዳጃ ሲጠረጥ
 ራችሁ ከኔ አንድነት ሊለያችሁ ፈጽሞ ተካሷል ።
 ሐተታ ደጊመ ቃል ለዕብራውያን ልማዳቸው ነው
 አብርሃም አብርሃም ማርታ ማርታ አልዓዛር አል
 ዓዛር እንዳለ ስምዎን ስምዎን እሰ ። አንድም ለአጽ
 ንዎተ ነገር ። አንድም የነፍሱህ የሥጋህ ፈጣሪ ነኝ
 ሲል ።

፴፫ ወአንሰ ሰአልኩ በእንቲአከሙ ከመ ኢይ
 ድከም ሃይማኖትከሙ ።

፴፬ እኔ ግን ሃይማኖታችሁ ሕጹጽ እንዳይ
 ሆን ስለናንተ ፈጽሞ ተካሰስኩ ።
 ወአንተኒ ተመይጠክ ጸንዎሙ ለአጋዊክ ።
 እንተም ከፍርሃት ወደ ጥበዓት ተመልሰህ ወንድ
 ሞችህን አጽናቸው ።

፴፭ ወይቤሎ እግዚእ አንሰኬ ጥቡዕ ለሐዊር ።
 ምስሌክ ውስተ ኢየሩሳሌም እመኒ ተሞቅሐ ወእ
 መኒ ለመዊት ።

፴፮ አቤቱ ኦ እኔስ ለመታሰርም ቢሆን ለሞ
 ትም ቢሆን ካንተ ጋር ኢየሩሳሌም ለመሄድ ቆር
 ጫለሁ ።

፴፯ ወይቤሎ ኦ ኢጥርስ የም ዘእንበል ይንቁ
 ዶርሆ ሥልሰ ትከሕደኒ ከመ ዘኢተአምረኒ ። ማቴ
 ፳፯፡፴፬ ማር. ፲፬፡፴ ።

፴፱ ኢጥርስ ሆይ ዛሬ ዶሮ ሳይጮህ እንደማ
 ታውቀኝ አድርገህ ሦስት ጊዜ ትከደኛለህ ብዬ እነ
 ግርሃለሁ ።

፵ ወይቤሎሙ አመ ፈነውከክሙ ዘእንበሰ
 ቀናማት ወጽፍነት ወአሣዕን ቦኑ ዘተጸነሰከሙ ።
 ማቴ ፲፱፡፴፭ ።

፵ ያለ ከረጢት ያለ ስንቅ ያለ ጫማም በላ
 ክኋችሁ ጊዜ በውኑ የተቸግራችሁት መቸገር አለን
 በውኑ ተቸገራችሁን አላቸው ።

፵፩ ወይቤልም አልቦ ፤
 ፵፪ አልተቸገርንም አሉት ፤

ወይቤሎሙ ይእዚሰኬ ዘበ ቀናማት ይንሣእ ሎቱ።
 ዛሬ ግን ከረጢት ያለው ይያዝ
 ወዘሂ ጽፍነት ፡ ስንቅም ያለው ።
 ሐተታ መግቦቱን እስኪያውቁ ድረስ እትያዙ ይላል
 መግቦቱን ካወቁ በኋላ ግን ቢይዙም ባይዙም
 አይቱዱምና ።
 ወዘሰ አልቦ መጥባሕት ይሢጥ ልብሰ ወይሣየጥ
 ሎቱ መጥባሕተ ሰይፍ የሌለው ልብሱን ሽጦ በል
 ብሱ ዋጋ ሰይፍ ይግዛ ።
 አንድም ፈቃደ ነፍሱን ያልያዘ ሰው ፈቃደ ሥጋውን
 ትቶ ፈቃደ ነፍሱን ይሥራ ።

፵፫ እብለከሙ ከመ ይብጽሐኒ ዘጽሑፍ ወይ
 ትፈጸም በላዕሌየ ዘይብል ምስሰ ኃጥአን ተኖለቁ ።

፵፬ ከኃጥአን ጋር ተቈጠረ ተብሎ የተነገረው
 በኔ እንዲደርስ በውነት እነግራችኋለሁ ።
 ወዘሉ ዘበእንቲአሃ ይትፈጸም ።
 ስለኔ የተነገረው ይፈጸማል ።

፵፭ ወይቤልም ነዋ ሀለጢ ንቤኑ ክልኤቱ
 መጣብሐ ዝየ ።

፵፮ አቤቱ ከዚህ ከኛ ዘንድ እነሆ ሁለት ሰይ
 ፎች አሉ አሉት ።
 ወይቤሎሙ የአከለነ እንከሰ ።
 ሁለት ሰይፍስ ካለ ይበቃናል አላቸው ።
 አንድም የአከለከሙ ይበቃችኋል አላቸው ።
 አንድም ብሎይንና አዲስን ገንዘብ አድርገናል አሉት
 ብሎ ወዲስ ከያዛችሁሰ ይበቃችኋል አላቸው ።

ዘከመ ጸለየ ኢየሱስ በደብረ ዘይት ።

፴፱ ወወገኡ ሐረ በከመ ያለምድ ይጸሊ ደብረ ዘይት ።

ማቴ፣ ጳጳ፣፴፯ ማር፣ ፲፱፣፴፪ ዮሐ፣ ፲፰፣፩ ፡

፴፱ አንደ ለመደ ሊጸልይ ወጥቶ ደብረ ዘይት ሄደ ።

ወተለውዎ አርዳኢሁ ።

ደቀ መዛሙርቱም ተከተሉት ።

፵ ወበጺሑ ህየ ይቤሎሙ ጸልዩ ከመ ኢትባኡ ውስተ መንሱት

፶ ከዚያም በደረሱ ጊዜ ወደ መከራ እንዳት ገቡ ጸልዩ አላቸው ።

፶፩ ወተአተተ እምነሆሙ መጠነ ሙጋረ አብን ወስገደ ወጸለየ ማቴ፣ጳጳ፣፴፱ ማር፣ ፲፱፣፴፭ ።

፶፩ የደንጊያ ውርወራ ያህል ማለት ደንጊያ ወርውሮ እስከሚደርስበት ድረስ ከርሳቸው እልፍ ብሎ ሰገደ ጸለየ ።

፶፪ እንዘ ይብል አባ ለእመ ትፈቅድ አግኅሦ እምነየ ለዝንቱ ጽዋዕ ።

፶፫ አባቴ ሆይ ከወደድህስ ይህን ጽዋዕ ከኔ አርቀው እያለ ።

ወባሕቱ ፈቃድከ ይኩን ወአኮ ፈቃደ ዚአየ ። ነገር ግን ፈቃድህ ይሁን እንጂ የኔ ፈቃድ አይደለም ።

፶፫ ወአስተርአዮ መልአክ እግዚአብሔር ዘይ ጸንዖ ።

፶፫ ለከ ኃይል ለከ ጽንዕ እያለ የሚያመስግነው መልአክ ታየው ።

አንድም ዘያጸንዖ የሚያጸናው መልአክ እግዚአብሔር ከወደ ሰማይ ተነጋገረው ።

ወውአቱስ ፈርሃ ።

እርሱ ግን ፈራ ። ሐተታ በሰው ልማድ ፈራ ፤ ሶበሰ ኢፈርሃ እምኢሰሰለ ፍርሃት እምኔን ለካሣ ። እንዲል ወአውተረ ጸልዮ ።

መላልሶ ጸለየ ። ወጸርሐ ኀበ አቡሁ ከመ ትምጽኦ ረድኤቱ እንዲል ።

፶፮ ወኮነ ሐፉ ከመ ነጸፍጸፈ ደም ዘይወርድ ዲበ ምድር ።

፶፮ ወዙ እንደ ደም ሆነ ማለት በዝቶ ወይቦ ምድሩን አራሰው

፶፯ ወተንሢኦ እምኀበ ይጸሊ ሐረ ኀበ አር ዳኢሁ ።

፶፯ ከሚጸልይበት ተነሥቶ ወደ ደቀ መዛሙርቱ ሄደ ።

ወረከበሙ እንዘ ይነውሙ እምኃዘጂ ። ከኃዘንም የተነሣ ተኝተው አገኛቸው ።

፶፯ ወይቤሎሙ ምንትነ ያነውመከሙ ። ፶፯ ምን አስተኝቷችኋል ።

ተንሥኡ ወጸልዩ ከመ ኢትባኡ ውስተ መንሱት ። ወደጥፋት እንዳትገቡ ተነሥታችሁ ጸልዩ አላቸው ።

በእንተ አግብኦት ዘይሁዳ

ወተአኅዞት ዘኢየሱስ ።

፶፯ ወእንዘ ዘንተ ይቤሎሙ በጽሑ ሕዝብ። ፶፯ ይህን ሲነግራቸው ሕዝቡ ደረሱ ።

ወይሁዳ ፩ እምኅወርቱ ወጀቱ አርዳኢሁ እንዘ ይመርሆሙ ።

ካሥራሁለቱ ሐዋርያት አንዱ ይሁዳ እየመራቸው። ወቀርቦ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ወሰዓም ።

ወደ ጌታ ቀርቦ ሳመው ።

ወዝውእቱ ትኡምርት ዘወህበሙ ፤

የነገራቸውም ምልክት ይህ ነበርና ።

ወይቤሎሙ ዘሰዓምከም ወእቱ ኪያሁ አኅዙ ወሰድዎ አጽኒሏቸው ።

የምስመው እርሱ ነውና አጽንታችሁ ያዙት አላቸው ።

፶፯ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለይሁዳ በስኢ ምኑ ታገብኦ ለወልደ ዕጓለ ዕመሕያው ። ማቴ፣ ጳጳ፣ ፶፯ ማር፣ ፲፱፣፴፫ ዮሐ፣ ፲፰፣፫ ።

፶፯ ጌታም ይሁዳ ሆይ የሰውን ልጅ በመሳም አሳልፈህ ትሰጠዋለህን ።

አኮኑ ከመ ታቀትሱ ።

ልታስገድለው አይደለምን አለው ።

፶፯ ወርእዮሙ እኦ ምስሌሁ ዘኮነ ይቤልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ እግዚአ ትፈቅድኑ ንዝብጡሙ በመጥባሕት ።

፶፯ ከርሱም ጋራ ያሉት አይተው አቤቱ በሰ ይፍ ልንገድላቸው ትወዳለህን አሉት ።

፶ ወዘበጦ አሐዱ እምነሆሙ ለገብረ ሊቀ ካህናት ።

፶ አንዱ የሊቀ ካህናቱን ባሪያ መታው ። ወመተር እዝኖ ዘየማን ።

ቀኝ ጆርወን ቆረጠው ።

፶፩ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ

፶፩ ጌታም መለሰ ።

ወይቤሎ ኀድግ ዘንተ ።

ይህንስ ተው አለው ።

ወገሠሦ እዝኖ ሶቤሃ ።

ያንጊዜውንም ጀርድን ዳሶ አዳነው ።

ዛሬ ወይቤሉም እግዚእ ኢየሱስ ክርስቶስ ለእለ መጽሐፍ ጎቤሁ እምነብ ያሉኝንም ሊቃነ ካህናት ወመገብተ ምክራብ ወረባሳት ከመ ዘሰራቂኑ ተከጋዙኒ መጽእከሙ ምስለ መጣብሕ ወአብትር ፤

ዛሬ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም የምክራብ አዛዦችንና ሊቃነ ካህናትን ሽማግሌዎችን ሌባን እንደምትይዙ በሾተል በጉመድ መጣችሁብኝ አላቸው ።

ዛሬ ወእንዘ ክሉ አሚረ ህሉኩ ምስሌከሙ። ውስተ ምክራብ አይከሙ ጥቀ ኢሰፋሕከሙ ላዕልያ።

ዛሬ ዘወትር ከናንተ ጋራ ስኖር እጃችሁን ስንኳ አልዘረጋችሁብኝም ።
ወባሕቱ ዝንቱ ውእቱ ሰዓትከሙ ወሥልጣኑ ለመኩንን ጽልመት ።
ነገር ግን ጊዜያችሁ ዛሬ ነው የጨለማ አበጋዝ የሚሆን የዲያብሎስም ጊዜው ዛሬ ነው ።

በእንተ ከህደታት ዘዲጥርስ ።

ዛሬ ወአጋዝም ወወሰድም ቤተ ሊቀ ካህናት ግቱ፣ ጳጳሪ፣ ግር፣ ፲፬፣ ያ፣ ፡

ዛሬ ይዘው ከሊቀ ካህናቱ ቤት ወሰዱት ፤
ወተለም ዲጥርስ እምርጉቅ ።
ዲጥርስም በሩቅ ተከተለው ።

ዛሬ ወአንደዱ እሳተ ማዕከለ ዓጽድ ወነበሩ ።
ግቱ፣ ጳጳሪ፣ ጳጳሪ፣ ግር፣ ፲፬፣ ጳጳሪ፣ ፫፣ ፡

ዛሬ ባደባባይ መካከል እሳት አንድደው ተቀመጡ ።
ወዲጥርስኒ ነበረ ምስሌሆሙ
ዲጥርስም ከርሳቸው ጋራ ተቀመጠ ።

ዛሬ ወርእየቶ ወለት አንዘ ይነብር መንገለበርህ ።

ዛሬ የእሳቱ ጸዳል በወደቀበት በኩል ተቀምጦ ሳለ አንዲት ብላቴና አየችው ።
ወጠየቀቶ ። አስተዋለች ።
ወትቤዝኒ ምስሌሁ ።
ይህም ከርሱ ጋራ ነበረ አለች ።

ዛሬ ወከህደ ወይቤላ ኦ ብእሲቶ ኢየአምር ዘትብሊ ።

ዛሬ አንች ቤት የምትይውን አላውቀውም ብሎ ካደ ።

ዛሬ ወእምድጎረ ጎቀ ርእዮ ካልዕ ።
ዛሬ ጥቂት ቆይቶም ሌላው አየው ።

ወይቤሉ አንተሂ እምኒሆሙ አንተ ።
አንተም ከርሳቸው ወገን ነህ አለው ።
ወይቤሉ አንተ ብእሲ ኢኮንኩ አንሰ ።
አንተ ሰው አይደለሁም አለው ።

ዛሬ ወጋሊፎ መጠነ አሐቲ ሰዓት አጥዎቆ አሐዱ ካልዕ አንዘ ይብል አማን ዝንቱ ህሉ ምስሌሁ ዮሐ ፡ ፲፰፣ ፳፯ ።

ዛሬ አንድ ሰዓት ከቆየም በኋላም ሌላው ይህም ከርሱ ጋራ ነበር ።
ወገሊላዊ ብሂሲሁ ።
የገሊላ ሰው ነው ብሎ አስጨነቀው ።

፳ ወይቤሉ ዲጥርስ አንተ ብእሲ ኢየአምር ዘትብል ።

፳ አንተ ሰው የምትለውን አላውቀውም አለ ።
ወእንዘ ውእቱ ይትናገር ዘንተ ነቀወ ዶርሆ ሰቤሃ ።
ይህን ሲናገር ዶር ሮኸ ።

፳፩ ወተመይጦ እግዚእን ኢየሱስ ወነጸሮ ለዲጥርስ ። ግቱ ፡ ፳፯ ፡ ፴፯ ፡ ግር፣ ፲፬፣ ፴፫ ፡ ፴፰ ።

፳፯ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ተመልሶ ዲጥርስን አየው ።
ወተዘከረ ዲጥርስ ቃሉ ለእግዚእን ኢየሱስ ዘይቤሉ ሥልሰ ትከህደኒ ዮም ።
ዲጥርስም ዛሬ ዶሮ ሳይጮህ ሦስት ጊዜ ትከደኛለህ ያለውን የጌታን ነገር አሰበ ።
ወወሂኦ ዲጥርስ አፍኦ ወበከየ መረረ ።
ዲጥርስም ወደውጭ ወጥቶ መራራ ልቅሶ አለቀሰ ።

ዘከመ ተሣለቁ አይሁድ ላዕለ ኢየሱስ ።

፳፰ ወዕደውኒ እለ አጋዝም ለእግዚእ ኢየሱስ ኮኑ ይሣለቁ ላዕሌሁ ።

፳፱ ጌታን የያዙት ሰዎችም ዘበቱበት ።
፳፫ ይዘብጥዎ ።
፳፫ መቱት ።
ወይገለብብዎ ወይጸፍዎ ።
ፊቱን ሸፍነው ጸፉት ።
ወይቤልም ተነበይ ለነ መኑ ውእቱ ዘጸፍኦከ ወኩር ዓከ ።
የመታሕ ማነው ንገረን አሉት ።

፳፬ ወባዕድኒ ብዙኃ ዘይጸርፉ ላዕሌሁ ወይትናገሩ በእንቲአሁ ።

፳፬ ሌላም የሚሰድቡት ብዙ አለ ።
በእንተ ቀደሞተ ኢየሱስ ውስተ ዓውድ ።

፳፭ ወጸቢሐ ተጋብኦ ሊቃነ ካህናት ወጸሐ ፍት ወሊቃናተ ሕዝብ ወወሰድም ውስተ ዓውደሙ ።

፳፭ ሲነጋ የካህናቱ አለቆችና ጸሐፊዎች የሕዝቡም አለቆች ተሰብስበው ወዳደባባይ ወሰዱት ።

፳፮ ወይቤልም እመ አንተሁ ክርስቶስ ንግረነገደ ። ማቴ ፳፯ ፩ ማር ፲፭ ፩ ዮሐ ፲፰ ፡ ፳፰ ።

፳፯ ክርስቶስ እንተ እንደሆንከ ገልጸህ ንገረን አሉት ።

፳፯ ወይቤሎሙ አይዳዕኩክሙ ፡ ወኢተአም ኑኒ ።

፳፯ ብነግራችሁ አትቀበሉኝ ።

፳፰ ወእመኒ ተሰክልኩክሙ ኢትነግሩኒ ወኢታወሥኡኒ ።

፳፰ ብጠይቃችሁ ፡ አትመልሱልኝ ።

ወኢሂ ፡ ኢተጋድጉኒ ።

ወይ አትተውኝ አላቸው ።

፳፱ ወባሕቱ እብለክሙ እምይእዚስ ትሬእይዎ እንዘ ይነብር ለወልደ ዕጓለ እመሕያው በየማነ እግዚአብሔር ።

፳፱ ነገር ግን ወልደ ዕጓለ እመሕያው ክርስቶስ ከዛሬጀምሮ በእግዚአብሔር በቀኙ ጋይል ሲቀመጥ ታዩታላችሁ ።

፷ ወይቤልም ዙሎሙ አንተኑ ውሕቱ እንከ ወልደ እግዚአብሔር ።

፷ ሁሉም እንኪያ የእግዚአብሔር ልጅ እንተነህ አሉት ።

፷ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አንትሙ ትብሉ ክመ አነ ውሕቱ ወልደ እግዚአብሔር ።

፷ የእግዚአብሔር ልጅ እኔ እንደሆንኩ እናንተ ትናገራላችሁ ።

፷ ወይቤሉ ምንተ እንከ ንፈቅድ ሰማዕት በእንቲአሁ ።

፷ እንግዲህ ስለ እርሱ ምን ምስክር እንሻለን። ናሁ ለሊነ ሰማዕነ እምአፋሁ ። እነሆ ካፋ ሰምተናል እሉ ።

በእንተ ቀዊሞተ ፡ ኢየሱስ ቅድመ ጲላጦስ ወሄሮድስ ።

ምዕራፍ ፳፫ ።

፩ ወተንሥኡ ዙሎሙ በምልዎሙ ወወሰድዎ ንበ ጲላጦስ ።

፩ ወገኖቻቸው ተነሥተው ወደ ጲላጦስ ወሰዱት ።

፪ ወእንዙ ያስተዋድይዎ ወይቤሉ ረከብናሁ ለዝንቱ እንዘ የግልዎሙ ለሕዝብነ ። ማቴ ፳፪ ፡ ፳፩ ማር ፡ ፲፭ ፡ ፪ ዮሐ ፡ ፲፰ ፡ ፴፫ ።

፪ ይኸን ሰው ወገኖቻችንን ሲያሳምጽ አንኘው ብለው ያካስሱት ጀመር ።

ወይከልዎሙ ኢየሀቡ ጸባሕተ ለቂሣር ።

ለቂሣር ግብር እንዳይሰጡ ይከለክላቸዋል ።

ወይሬሲ ርእሶ ክርስቶስን ንጉሠ እስራኤል ።

የእስራኤል ንጉሥ ክርስቶስም ነኝ ይላል ብለው አሳጡት ።

፫ ወሐተቶ ጲላጦስ ማቴ ፳፯ ፡ ፲፩ ማር ፡ ፲፭ ፡ ፪ ዮሐ ፡ ፲፰ ፡ ፴፫ ።

፫ ጲላጦስም መረመረው ።

ወተስእሉ ወይቤሉ አንተኑ ንጉሡም ለአይሁድ ።

የአይሁድ ንጉሣቸው አንተ ነህ ብሎ ጠየቀው ።

ወእውሥኦ ወይቤሉ አንተ ትብል ክመ አነ ውሕቱ ።

እኔ እንደሆንኩ አንተ ትናገራለህ ብሎ መለሰ ።

፬ ወይቤሎሙ ጲላጦስ ለሊቃነ ካህናት ወለሕዝብ አልቦ በረከብኩ አበላ ሳዕስ ዝንቱ ብእሲ ።

፬ ጲላጦስም የካህናት አለቆችና ሕዝቡን በዚህ ሰው ያገኘሁበት በደል የለም አላቸው ።

፭ ወአውየው ወይቤሉ የህውቱሙ ለሕዝብ ።

፭ ሕዝቡን ያውካቸዋል ያሳዝናቸዋል ብለው ጮኹ ተናገሩ ።

ወይሚህር በዙሉ ይሁዳ እኒዞ እምገሊላ እስከ ዝየ ። ከገሊላ ጀምሮ እስከዚህ በይሁዳ ሁሉ ያስተምራል ።

፮ ወሰሚዎ ጲላጦስ ስመ ገሊላ ወተስእለ ገሊላውያን ለእመ ገሊላዊ ብእሲሁ ።

፯ ጲላጦስም እኒዞ እምገሊላ ያሉትን በምቶ የገሊላ ሰው መሆኑን ጠየቀ ።

፯ ወእእሚሮ ከመ እምኩናነ ሄሮድስ ውሕቱ ፈነዎ ንበ ሄሮድስ ።

፯ ከሄሮድስ ግዛት ወገን እንደሆነ ዐውቆ ወደ ሄሮድስ ላከው ።

እስመ ህሉ ውሕቱ በአያሩሳሌም በውሕቱ መዋዕል ። እርሱ በዚያ ወራት በአያሩሳሌም ነበርና ።

፰ ወሶበ ርእዮ ሄሮድስ ለኢየሱስ ተፈሥሐ ፈድፋደ ።

፰ ሄሮድስም ጌታን ባየው ጊዜ ፈጽሞ ደስ አለው ።

እስመ ይፈቅድ ይርእዮ እምጉንዳይ ዕለት ።

ከብዙ ቀን ጀምሮ ሊያየው ይወድ ነበርና ።

እስመ ይሰምዕ ነገሮ ወይሴሮ ይርእይ እምነቢሁ ተእምረ በይገብር ።

ነገሩን ስለ ሰማ የሚያደርገውን ተአምራት ሊያይይመኝ ነበርና ።

፱ ወሐተቶ በብዙኅ ነገር ።

፱ መላልሶ ጠየቀው ።

ወአልቦ ዘተሰጥዎ አሐተ ቃለ ።

አንዲት ቃል ስንኳ አልመለሰለትም ።

፲ ወክት ይቀውሙ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት።

፲ የካህናት አለቆችና ጸሐፊዎች ቁመው ነበር።

ወአስተዋደይዎ ብዙኃ ።

አሳጡት ማለት ወደ ሊመልሰልህ አሉት ።

፲፩ ወአስተአከዮ ሄሮድስ ።

፲፩ ሄሮድስም ክፉ ነውሳ አለ ።

ወተሳለቁ ላዕሌሁ ወዓልያኒሁ ።

ብላቴዎቹም ዘበቱበት ።

ወአልበስዎ ልብስ ቀይሐ ።

የሚብለጩልዎ ልብስ አለበሱት ።

ወፈነዎ ኀበ ጲላጦስ ።

ወደ ጲላጦስም ላከው ።

፲፪ ወይአተ አሚረ ተኳነኑ ሄሮድስ ወጲላጦስ በበይናቲሆሙ ።

፲፪ ሄሮድስና ጲላጦስም ዩን ጊዜ እርስ በርላቸው ተፋቀሩ ።

አስመ ጋዕዝሶሙ እምቅድም ።

ከጥንት ጀምሮ ጸብ ነበራቸውና ሐተታ እኔ ልግዛ እኔ ልግዛ በማለት በዳኝነት ምክንያት ፤ አሁን በጌታ ሞት እርቅ እንደተጀመረ ለማጠየቅ ።

፲፫ ወጸውዎሙ ጲላጦስ ለሊቃነ ካህናት ወለመኳንንተ ሕዝብ ።

፲፫ ጲላጦስ የሕዝቡን ገዢዎችና የካህናቱን አለቆች ጠራቸው ።

፲፬ ወይቤሎሙ አምጸእከምዎ ኀቤየ ሰዝ ብእሲ ከመ ዓላዌ ሕዝብ ። የሐ ፲፰ ፣ ፵፰

፲፬ ሕዝቡን እንደሚያሳምጽ አስመስላችሁ ይህን ሰው ወደኔ አመጣችሁት ።
ወናሁ ሐተትክዎ በቅድሚኸው ።
እነሆ በፈታችሁ መረመርኩት ።
ወአልቦ ዘረከብኩ ጌጋየ ላዕሊ ዝንቱ ብእሲ እምዝ አንትሙ አስተዋደይከምዎ ።
በምታጣሉት ነገር ሁሉ በዚህ ሰው ምክንያት አላገኘሁበትም ።

፲፭ ወኀበ ሄሮድስኒ ፈነውክዎ ።

፲፭ ወደ ሄሮድስም ላከሁት ።

ወውእቱ ፈነዎ ኀቤነ ።

እርሱም ወደኛ ላከው ።

ወናሁ አልቦ ዘገብረ በዘይመውት ።

እነሆ ይሙት በቃ ይፈረድበት ዘንድ በደል አላገኘ ሁበትም ።

፲፮ እቅሥፎኬ ወእጎድጎ ።

፲፮ ቀጥቶ ልተወው አለ ።

ዘከመ ኀረዩ በርባንን እምነ

ኢየሱስ ወዘከመ ኩነገዎ ።

፲፯ ወግብር በበዓል ያሕዩ ሎሙ አሐደ ሙቁሐ እምነ ሙቁሐን ።

፲፯ በዩበዓሉ አንጾንድ ሰው ይፈታላቸው ዘንድ ልማድ ነበረ ።

፲፰ ወዓውየው ዠሉሙ ሕዝብ በምልዎሙ ።

፲፰ መላው ጮሁ ።

ወይቤሉ አእትቶ ወስቅሎ ለዝ ።

ይህን እርቀው ስቀለው ።

ወአሕዩ ለነ በርባንን ።

በርባንንም ፍታልን አሉት ።

፲፱ ወውእቱስ በርባን ዘገብረ ህክክ በውስተ ህገር ፤ ወበቀቲለ ነፍስ ተሞቅሐ ።

፲፱ ይህም በርባን በህገር ሁከት ያደረገ ። በነፍስ መግደልም የታሰረ ነበር ።

፳ ወካዕበ ይቤሎሙ ጲላጦስ ትፈቅዱት አሕይዎ ለክሙ ለኢየሱስ ።

፳ ዳግመኛም ጲላጦስ ኢየሱስን ላድንላችሁ ትወዳላችሁን አላቸው ።

፳፩ ወአውየው ወይቤሉ ስቅሎ ስቅሎ ።

፳፩ ስቀለው ስቀለው ብለው ጮሁ ።

፳፪ ወይቤሎሙ ጲላጦስ በሣልስ ምንተ እኩየገብረ ። ማቴ ፡ ፳ ፡ ፯ - ፳፫ ማር ፲፭ ፡ ፲፬

፳፪ ጲላጦስም በሦስተኛው ምን ክፉ ሥራ ሠራ አላቸው ።

ናሁ አልቦ ዘረከብኩ በላዕሌሁ ጌጋየ በዘይመውት ። እነሆ የሚሞትበት በደል አላገኘሁበትም ።

እቅሥፎኬ እንከ ወአሕዩዎ ።

እንግዲህስ ገርፌ ልተወው አለ ።

፳፫ ወአውየው በዐቢይ ቃል ወሰአሉ ወይቤሉ ይላቅልዎ

፳፫ ስቀለው ብለው ጮኸው ለመትት ።

፳፬ ወኃየለ ቃሎሙ ወቃለ ሊቃነ ካህናት ።

፳፬ የሊቃናትና የሕዝቡም አለቃ ጩኸታቸው በረታ ጸና ።

ወኩነኛ ዲላጦስ ከመ ይከኖሙ ፈቃደሙ ፡
ዲላጦስም ልመናቸውን ይፈጽምላቸው ዘንድ ፈረ
ደበት ።

፳፭ ወአሕየወ ሉሙ ዘሰአልዎ በቀቲላ ነፍስ
ወበገቢረ ህከከ ተሞቅሐ ።

፳፭ ነፍስ በመግደልና ሁከት በማድረግ የታ
ሰረውን ይፈታላቸው ዘንድ የሰመኑትን ፈታላቸው ።
ወኢየሱስሃ መጠዎሙ ለፈቃደሙ በከመ ኀሠሡ ።
ኢየሱስን ግን ለፈቃዳቸው ሰጣቸው ።

በእንተ ፍኖት ዘጋዘን ።

፳፮ ወሶበ ወሰድዎ ይስቅልዎ አጋዝዎ ለስም
ዎን እትወቶ እምሐቅል ። ማቴ ፳፮ ፡ ፴፬ ማር ፲ ፡ ፭
፳፭ ።

፳፮ ሊሰቅሉት ይዘውት ሲሄዱ ስምዎን የሚ
ባል ሰው ከበረሃ ሲገባ አገኙ ።

፳፯ ወእጽርዎ መስቀሉ ወተለዎ ለእግዚእ ኢየሱስ
፳፯ ጌታንም ይከተሰው ዘንድ መስቀሉን አሸ
ከሙት ።

ወተለውዎ ብዙኃን ሕዝብ ።
ብዙ ሰዎችም ተከተሉት ።
ወአንስትኒ ይበክያሁ ወያስቆቅዋሁ ።
ሴቶችም ያለቅሱሉት ያዝኑለት ነበር ።

፳፰ ወተመይጦ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሉን
አዋልዶ ኢየሩሳሌም ኢትብከያኒ ከያየሰ ።

፳፰ ጌታም ተመልሶ እናንተ የኢየሩሳሌም
ልጆች ለኔስ አታልቅሱልኝ ።
እላ ብከያ ላዕል ርእስከን ወላዕል ውሉድከን ።
ሰራሳችሁ ለልጆቻችሁ አልቅሱ እንጂ ።

፳፱ እስመ ይመጽእ መዋዕል አመ ይብሉ ብፁ
ዓት መከናት እለ ኢወሰዳ ።

፳፱ ያልወለዱ መከኖች የተመሰገኑ ናቸው ።
ወከርሥኒ እንተ ኢወለደት ።
ያልወለደችም ማግፀን የተመሰገነች ናት ።
ወእጥባት እለ ኢሐፀኛ ።
ያላጠቡም ጡቶች የተመሰገኑ ናቸው የሚሉበት ጊዜ
ይደርሳልና ።

፴ ወይእተ እሚረ ይብልዎሙ ለአድባር ደቄ
ላዕሌን ። ኢላ ፪ ፡ ፲፱ ሆሴ ፲፰ ራእ ፯ ፡ ፲፯ ።

፴ ያንጊዜ ተራሮች ወደቀው በተሟኑን ።
ወሰአውግርኒ ድፈኑን ።
ኮራብቶች ተከፍተው ባሰጠሙን ይላሉ ። ሐተታ
የመክራውን ጽናት መናገር ነው ሰው መክራ ሲጸ

ናበት ሰማዩ ተንዶ በተሟነኝ ምድር ተከፍቶ ባሰ
ጠመኝ ይላል ።

፴፩ በዝ ዕፅ ርጡብ ከመዝ ዘንብሩ እፎኑመ
እንጋ ይከውን በይቡስ ።

፴፩ በዚህ በርጥብ ዕንጨት እንዲህ ያደረጉ
በደረቅማ እንዴት ይሆን ማለት ፤ መለኮት በተዋ
ሐደኝ በኔ እንዲህ ያደረጉ እሩቅ ብእሲ ቢያገኙ
እንደምን ባደረጉ ። አንድም በኔ እንዲህ ያደረጉ
እርሳቸው ለመከራው እንደምን ይስማሙት ይሆን ።

፴፪ ወወሰዱ ካልዓነ ክልኤተ ፈያተ ገባርያነ
እከይ ይስቅሉ ።

፴፪ ከርሱም ጋራ ሊሰቅሏቸው ሌሎች ሁለት
ወንበዴዎች ወሰዱ ።

በእንተ ተሰቅሎት ኢየሱስ ።

፴፫ ወበጸሐሙ ብሔረ ዘስሙ ቀራንዮ በሀዩ
ሰቀልዎ ። ማቴ ፡ ፳ ፡ ፯-፴፫ ማር ፡ ፲፭ ፡ ፳፪ ዮሐ ፡
፲ ፡ ፱-፳ ።

፴፫ ቀራንዮ ከሚባል ቦታም በደረሱ ጊዜ
በዚያ ሰቀሉት ።
ወእልከቱኒ ክልኤተ ፈያተ ገባርያነ እከይ አሐዶ
በየማኑ ወአሐዶ በጸጋሙ ሰቀሉ ።
እነዚያንም ሁለቱን ወንበዴዎች እንዱን በግራው
እንዱን በቀኙ ሰቀሉ ።

፴፬ ወይቤ እግዚእ ኢየሱስ እባ ኀድግ ወስ
ረይ ሉሙ እስመ በዘኢየሐምሩ ይገብሩ ።

፴፬ ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስም እባት ሆይ
ባላወቁት ይሠራሉና ይቅር በላቸው አለ ። ሐተታ
ከዚያ ነቢይ ግፍዎሙ ጽብአሙ እለ ከዚህ ኀድግሎሙ
እለ እንደምን ነው እይጣላም ቢሉ እይጣላም ። ከዚያ
የማይመለሱ አሉና ግፍአሙ እያለ ይጸልይባቸዋል ።
የሚመለሱ አሉና ከዚህ ሰረይ ሉሙ አለ ። ከዚያ
እሙንቱስ ጠይቆሙ ወተዓወሩኒ ይላል ። ከዚህ
በዘኢየሐምሩ ይገብሩ እለ እንደምን ነው እይጣላም
ቢሉ እይጣላም እያወቁኛል ብለው የሰቀሉት አሉና፤
ነቢይ እሙንቱስ ጠይቆሙ እለ ሳያውቁ የሰቀሉት
አሉና ከዚህ በዘኢየሐምሩ ይገብሩ እለ ።
ወተዓፀው ዲበ እልባሲሁ ወተካፈሉ ።
በልብሱ ዕፃ ተጣጥሰው ተካፈሉ ።

፴፭ ወይቀውሙ ሕዝብ ወይሬእዩ ።

፴፭ ሕዝቡም ቁመው ያዩት ነበር ።

ወመላእከትኒ ይዘነጉግዎ ።
አለቆችም ያፈዙበት ነበር ።
ወይቤልዎ ዘባዕደ ያድገን ርእሶ ያድገን ።
ሌላውን የምታድን ራስህን አድን ።
እመሰ ከርስቶስ ውእቱ ወልደ እግዚአብሔር ወኅ
ሩዩ ለእግዚአብሔር ።

እግዚአብሔር የመረጠው የእግዚአብሔር ልጅ ከርስ ቶስ ከሆንክ ።
 ለያድግን ርእሶ ።
 ራሱን ያድን ።

፴፯ ወይሳላቱ ሳዕሌሁ ሐራ ወይቀርቡ ።
 ፴፯ ጭፍሮችም ቀርበው ይዘብቱበት ነበር ።
 ወአምጽኡ ሎቱ ብሔሉ ይስተይ ።
 መጻጸም አመጡለት ይጠጣ ዘንድ ።

፴፯ ወይቤልም እመ ንጉሥው ለአይሁድ አድጎን ርእሰክ ።

፴፯ የአይሁድ ንጉሣቸው ከሆንክ ራስክን አድን አሉት ።

፴፰ ወጸሐፉ መጽሐፈ ሳዕሌሁ ።
 ፴፰ ጽሕፈትም በላዩ ጽፈውበት ነበር ።
 ወጸሐፈቱ በሮማይስጥ ወበጽርእ ወበዕብራይስጥ ዘይብል ዝንቱ ወእቱ ንጉሥው ለአይሁድ ።
 ጽፈቱም በጽርአና በሮማይስጥ በዕብራይስጥ ቋንቋ የአይሁድ ንጉሣቸው ይህ ነው የሚል ነው ።

፴፱ ወአሐዱ ፈያታዊ እም እሰ ተሰቅሎ ምስ ሌሁ ፀረፈ ወይቤሎ እመስ እንተ ክርስቶስ አድጎን ርእሰክ ወኪያነሂ ።

፵፱ ክርሱ ጋራ ከተሰቀሉት አጌዱ ዳክርስ እንተ ክርስቶስ ከሆንክ እኛንም ራስክንም አድን ብሎ ሰደበው ።

፶ ወአውሥኦ ካልው ወገሥጸ ።
 ፶ ሁለተኛውም ተቆጣው ጥጦስ ነው ።
 ወይቤሎ ኢትፍርሆኑ ለእግዚአብሔር አምላክክ እንተ ወእነ እንዘ ውስተ ዝኒቱ ዙነኔ ህለውን ።
 እኔና አንተ በእንደዚህ ያለ ፍርድ ሳለን እግዚአብሔርን አምላክህን አትፈራምን ።

፶፩ ወለነሰ ዘበርቱዕ ረከብነ ዘይደልወን ።
 ፶፩ እኛስ በሚገባ ተፈርዶብናል ።
 ወበከመ ምግባሪነ ተፈደይን ።
 እንደ ሥራችን ተፈርዶብናል ።
 ወዝንቱስ አልቦ እኩይ ዘገብረ ወኢምንተኒ ።
 እርሱ ግን የሠራው ክፉ ሥራ የለም አለው ።

፶፪ ወይቤሎ ለእግዚእ ኢየሱስ ተዘከረኒ እግ ዚእ አመ ትመጽእ በመንግሥትክ ።

፶፪ ጌታንም አቤቱ በጌትነትህ በመጣህ ጊዜ በቸርነትህ አስበኝ አለው ።

፶፫ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ።
 ፶፫ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም መለሰ ።
 ወይቤሎ አማን እብለክ እመን ፈድፋደ ከመ የም ትሂሉ ምስሌየ ውስተ ገነት ።

ዛሬ ከኔ ጋራ በገነት እንድትኖር በውነት እንግርሃለሁ አለው ።

በእንተ ገዕፉ ወሞቱ ለኢየሱስ ።

፶፭ ወቀቲሮ ጊዜ ስሱ ሰዓት ሞተ ፀሐይ ።
 ፶፭ ቀትር ሲሆን በሰድስት ሰዓት ፀሐይ ከብ ርሃን ተሰየ ።

ወጸልመ ዙሉ ዓለም እስከ ጊዜ ተሉዓት ሰዓት ።
 እስከ ዘመኝ ሰዓት ድረስ ጨለማ ሆነ ።

፶፭ ወጸልመ ፀሐይ ።
 ፶፭ ፀሐይም ጨለመ ማብራቱን ተወ ። ታሪክ ከቤተሐሔም ሲነሡ ሁለት ወንበዴዎች አይተዋቸው ከዱር ሲደርሱ ሊቀሟቸው ተከትለዋቸው ሂዱ ስድስት ቀን ሲፈልጓቸው ሰንብተው በሰባተኛው ቀን አገኙዋቸው ስንፈልጋቸው ሰንብተን አጥተናችሁ ወዴት ሂዳችሁ ኑሯል ብለው ደብድበው ልብሳቸውን ገፈው ሂዱ ። ከሂዱም በኋላ ጥጦስ ይህች ሴት ከአዝማዶ መንግሥት ወገን ናት መሰለኝ አሳ ዘነችኝ ይህም ሕፃን አሳዘነኝ እንመልስላቸው አለው ። ዳክርስ ከሕፃንነትህ ጀምረህ ይህን ያስተማርክን እንተ ነህ ይህን ያህል ርገራጌ ከማን አገኘኸው በዚያውስ ላይ በማን ፈንታ ታዛለህ አለው ከቤተ ሐሔም እስከዚህ የቀማነው ላንተ ይሁን እኔ በፈንታዬ እቆጠርበታለሁ ተውልኝ ብሎ መለሰላቸው ። ጥጦስ ጌታን ከመቤታችን ተቀብሎ አቀፈው ። አጥጦስ አንተ ትቀድሞ ለአዳም አቡክ በዊኦ ውስተ ገነት አለው ። እንዲህ ቢለው ደስ ብሎት ይህ ብላቴና ከደቂቀ ነቢያት ወገን ይመስለኛል አለ ። ዳክርስ ከደቂቀ ነቢያት ወገን ቢሆን ነው አንተን ወንበዴውን ከአዳም አስቀድሞ ገነት ትገባለህ ያለህ ብሎ ዘበተበት ስሎሚም እመቤታችንም ቢሉ ሕፃንን ተቀብለውት ሲሸኛቸው አነቀፈው ወደቀ ። ሰይፉ ብጥልጥል ብላ ወደቀች አዘነ ሰብስበህ አምጣ አለው እንደ ጥንቱ አድርጎ ሰጥቶታል ከሄዱ በኋላ ለመቤታችን በዕለተ ዓርብ ከኔ ጋራ የሚሰቀሉ ጉኒህ ናቸው ይህ ያባቲ ፈንታ ነው ያ የዲያብሎስ ፈንታ ነው ብሎ ነግሯቸዋል ። ወተሠጠ መጌጣላዕተ ምክራብ እማእከሉ እምላዕሉ እስከ ታሕቱ ። የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ተቀደደ ።

፶፭ ወጸርሐ እግዚእ ኢየሱስ በዓቢይ ቃል ወይቤ አባ አመሐፅኒ ነፍስየ ውስተ እዴክ ። መዝገብ ፴፭ ።

፶፭ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም አባት ሆይ ነፍሴን በጅህ አደራ እስጣለሁ ብሎ ጮሆ ተናገረ ።

ወዘንተ ብሂሎ መጠው ነፍሶ ።
ይህንም ተናግሮ ነፍሱን ሰጠ ።

፵፯ ወርእዮ መስፍነ ምእት ዘኮነ አዕኩቶ
ለእግዚአብሔር ።

፵፰ የመቶው አለቃም የሆነውን አይቶ እግ
ዚአብሔርን አመሰግነው ።
ወይቤ አማን ጸድቅ ውእቱ ዝንቱ ብእሲ ።
ይህ ሰው በውነት ጸድቅ ኑሯል አለ ።

፵፱ ወክሎሙ ሕዝብ እለ ኮነ ጉቡአነ ሶበ
ርእዩ ዘኮነ ጉድኡ እንግደዓቲሆሙ ወተሠውጡ
ወአተው ቤቶ እንዘ ያነከሩ ።

፶ፀ ሕዝቡም ሁሉ የተደረገውን ባዩ ጊዜ
ደረታቸውን እየመቱ ተመልሰው ገቡ ። ሐተታ
መካነ አጅምሮ ነውና ።

፶፱ ወይቀውሙ ክሎሙ እለ የአምርዎ እም
ርኑቅ ።

፷ፀ የሚያውቁት ሁሉ ርቀው ቆሙ ወአን
ሰንኒ እለ ተለዋሁ እምገሊላ ርእያ ዘንተ ።
ከገሊላ ጀምሮ የተከተሉት ሴቶችም ይህን ያዩ ነበር ።

በእንተ ተቀብሮቱ ለኢየሱስ

፩ ወመጽአ ብእሲ ዘሰሙ ዮሴፍ ።

፪ ዮሴፍ የሚባል ሰው መጣ።

ብእሲ ባዕል ወሥዩም ዘቦቱ ምክር ሠናይ ጌር ።
ማቴ ፡ ፳፮ ፡ ፶፯ ማር ፡ ፲፮ ፡ ፵፫
ቸር ሰው ባለጠጋ ።

ወጸድቅ ፤

ደግ

ወጠቢብ ፤

ዐዋቂ ።

፶፩ ወውእቱ ኢህሎ ውስተ ምክርሙ ወም
ግባርሙ ለአይሁድ ። ዮሐ ፲፱ ፡ ፴፰ ።

፶፪ እርሱም በአይሁድ ምክርና ሥራ አልተ
ባበረም ነበር ጠቢብ ላለው ።
ወሀገሩ አርማትያስ ዘእምሀገረ ይሁዳ ።
ሀገሩም የዮሁዳ ከፍልየምትሆን አርማትያስ ነበረች ።
ወኮነ ይሴፈዋ ውእቱ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ።
እርሱም መንግሥተ ሰማይን ተስፋ ያደርግ ነበረ
ጸድቅ ላለው ።

፶፫ ወሐረ ገበ ጲላጦስ ወሰአለ ሥጋሁ ለኢየ
ሱስ ።

፶፬ ወደ ጲላጦስም ሄደ የጌታን ሥጋ ላውርድ
ብሎ ለመነ ጌር ላለው ።

፶፭ ወአውረደ ሥጋሁ ወገነዞ በሰንዱናት ።

፶፮ ሥጋውን አውርዶ በደርብ በፍታ ከፈ
ነው ባዕል ላለው ።

ወቀበሮ ውስተ መቃብር ሐዲስ ዘውቅሮዝ አውቀረ
ዘአልቦ ተቀብረ ውስቱቱ ።
እሱ ባሳነጸው ሰው ባልተቀበረበት በታነጸ መቃብ
ርም ቀበረው ።

ወአንኩርኩረ ንብነ ዓቢየ ወአንበረ ውስተ አፈ
መቃብር ወኃለፈ ።

ታላቅ ደንጊያ አገላብጦ መቃብሩን ገጥሞት ሄደ ።

፶፬ ወዓርብ ውእቱ ዕለት አሜሁ ለጸቢሐ ሰን
በት ።

፶፭ ያም ቀን የሰንበት አጥቢያ ዓርብ ነበር ።

፶፭ ወተለዋሁ ፪ቲ አንሰት እለ መጽአ እም
ገሊላ ።

፶፭ ከገሊላ የመጡ ሁለት ሴቶችም ተከትለ
ውታል ።

ወርእያ መቃብር ወዘከመ ተወደዩ ሥጋሁ ።
መቃብሩንም አዩ ሥጋው እንዴትም እንደ ተጪ
መረ ።

ወእምድጎረ ቀበርዎ ሥጋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ።
ሥጋውንም ከቀበሩት በኋላ ፤

፶፮ ወአተዋ ወአስተዳለዋ አፈዋተ ።

፶፯ ተመልለውም ሽቱ አዘጋጁ ።

ወኃደጋ በሰንበት ወኢሐራ ።

በሰንበት ግን አልሄዱም ።

እሰመ ከማሁ ሕጎሙ ።

ሕጋቸው እንዲህ ነበርና ።

በእንተ ተንሥኦቱ ለኢየሱስ

ምዕራፍ ፳፬

፩ ወበእሑድ ሰንበት በጽባሕ አሌለያ ገይሠ
ወሐራ ገበ መቃብር ወወሰዳ ውእተ አፈዋተ
ዘአስተዳለዋ ። ማቴ ፡ ፳፰ ፡ ፩ ማር ፡ ፲፮ ፡ ፪፻፲፱ ፡
፳ ፡ ፩ ።

፪ በመጀመሪያው ሰንበት ማለዳ ያዘጋጁ
ትን ሽቱ ያዘው እጅግ ማልያው ወደ መቃብር ሄዱ።
ወካልዓትኒ አንሰት ምስሌሆን ።
ሌሎችንም ሴቶች ከርሳቸው ጋራ ሄዱ ።

፫ ወረከባሃ ለይኢቲ እብን ገበ አንኩርኩ
ረት እምነ መቃብር ።

፬ ያችንም ደንጊያ ከመቃብሩ ተነሥታ አገ
ኙዋት ።

፭ ወቦኣ ወኢረከባ ሥጋሁ ለእግዚእነ ኢየ
ሱስ ።

፮ ገብተውም የጌታችንን የኢየሱስን ሥጋ
አላገኙም ።

፩ ወእንዘ ያነከራውየኃጥአ በአንተ ዝንቱ ፡
 ፩ ስለዚህም ነገር የሚሉትን አጥተው ሲያ
 ደንቱ ፡
 አስተርአይዎን ፪ቱ እደው ወቆሙ ኀቢሆን ፡
 ሁለት ሰዎች ባጠገባቸው ቁመው ታዩዋቸው ፡
 ወይበርቅ አልባሲሆሙ ፡
 የሚያንጸባርቅ ልብስ ለብሰው ነበር ፡ ወርቃ ትፍ
 ሥሕት ነው ሲሉ ፡

፮ ወፈረሃ ወአትሐታ አዕይንቲሆን ውስተ
 ምድር ፡

፫ ፈርተውም ዓይናቸውን ወደ ምድር ዝቅ
 አድርገው አዩ ፡
 ወይቢልምን ምንተ ተኃሥግሁ ለሕያው ምስለ ምው
 ታን ፡
 ሕያውን ከሙታን ጋራ ለምን ትኹታላችሁ ፡

፬ ተንሥክ ኢህሉ ዝየሰ ፡ ማቴ ፲፮ ፡ ፳፩
 ማር ፳ ፡ ፴፩ ሉቃ ፱ ፡ ፳፪

፭ ከዚህ ግን የለም ተነሥቷል ፡

፮ ተዘከራ ቃሉ ዘይቢለክን በገሊላ ሀለም
 ለወልደ ዕንለአመሕያው ይግባእ ውስተ እደ ሰብእ
 ኃጥአን ፡

፯ በገሊላ ላለ ለሰው ልጅ ክርስቶስ በኃጥአን
 እጅ ይሰጥ ዘንድ አለው ፡
 ወይለቅልም ፤ ይሰቅሉታል ፡
 ወይቀትልም ፤ ይገድሉታል ፡
 ወይትነግእ በግልስት ዕለት ፡
 በሦስተኛው ቀን ይነግል ያላችሁን አስቡ አሏቸው ፡

፰ ውተዘከራ ቃሉ ፡
 ፳ ነገሩንም አሰቡ ፡
 ፱ ወአቲም፤ እምነበ መቃብር ነገራሆሙ
 ዘንተ ለ፲ቱ ወ፩ዱ አርዳኢሁ ፡

፱ ከመቃብሩም ተመልሰው ለዐሥራ አንዱ
 ነገሩዋቸው ፡
 ወለቢጸሙኒ ዙሉሙ አለ ተርፉ ፡
 ለተሩት ባልንጀሮቻቸውም ሁሉ ፡

፲ ወእማንቱስ ማርያም መግደላዊት ወዮ
 ሐና ፡

፲ አርሳቸውም የመግደላዊቱ ማርያምና
 የሐና ናቸው ፡
 ወማርያም እንተ ያዕቆብ ፡
 የያዕቆብ እናት ማርያምም ናት ፡
 ወበጸንሂ ምስሌሆን ነገራሆሙ ዘንተ ለሐዋርያት ፡
 ከርሳቸውም ጋራ ያሉ ባልንጀሮቻቸው ይህን ሰሐ
 ዋርያት ነገሩዋቸው ፡

፲፩ ወኮነ ዝንቱ ነገር ዘሰምዑ በቅድሚሆሙ
 ከመ ዝጊጋዒ ፡

፲፪ የዝንጋታ መስሏቸው ማለት አለምሮ የማ
 ጣት መስሏቸው ፡

፲፫ ወኢአምንዎን ፤
 ፲፬ አልተቀበሏቸውም ፡

ወአከሐድዎን ፤
 አሉ አሏቸው ሐሰት አሏቸው ፡
 ወተንሥክ ኢፕሮስ ወርጸ ወሐረ ኀብ መቃብር ፡
 ኢፕሮስም ተነሥቶ ወደመቃብር ሮጦ ሄደ ፡
 ወሐወጸ ፤ ዘልቆ ተመለከተ ፡
 ወርእየ መዋጥሐ ባሕቲቶ ንቡረ ፡
 በፍታውንም ብቻውን ተቀምጦ አየ ፡
 ወአተወ እንዘ ያነከር ዘኮነ ፤
 የተደረገውን እያደነቀ ተመለሰ ፡

በአንተ አርድዕት ዘኤማሑስ ፡

፲፭ ወይለተ ዕለተ እንዘ የሐውሩ ፪ቱ እምው
 ስቴቶሙ ሀገረ እንተ ርኅቅት እምኢየሩሳሌም መጠነ
 ፳ ምዕራፍ እንተ ለማ ኤማሑስ ፡ ማር ፲፮ ፡ ፲፪፡

፲፭ በዚያን ቀን ከርሳቸው ሁለቱ ከኢየሩ
 ሳሌም ሰላ ምዕራፍ ያህል የሚርቅ ኤማሑስ ወደ
 ምትባል አገር ሲሄዱ ፤ ሐተታ ፪ቱ ያላቸው ሉቃ
 ስና ቀለዮጳ ናቸው ፡ ሉቃስንስ ዘውእቱ ቀለዮጳ ይለ
 ዋል ብሎ ሉቃስና ኒቆላዎስ ናቸው ፡

፲፭ ወይትናገሩ በበይናቲሆሙ በእንተ ኩሉ
 ዘኮነ ፡

፲፭ ስለተደረገውም ነገር ሁሉ ሲጫወቱ ፡
 ፲፭ ወእንዘ እሙንቱ ይትናገሩ ወይትነሠሥዎ፤
 ለዝንቱ ፡

፲፭ ይህን ሲነጋገሩ ሲመራመሩ ፡
 ቀርቦሙ እግዚእ ኢየሱስ ወሐረ ምስሌሆሙ ፡
 ኒታችን ኢየሱስም ቀርቦ ከርሳቸው ጋራ ሄደ ፡

፲፭ ወተእኀዘ አዕይንቲሆሙ ከመ ኢያእምሮዎ፡
 ፲፭ እንዳያውቁት ዓይናቸው ከዕውቀት ተገታ፡

፲፭ ወይቢሉሙ እግዚእን ምንትኑ ዝንቱ ነገር
 ዘትትናገሩ በበይናቲከሙ እንዘ ተሐውሩ ትኩዛ
 ኒከሙ ፡

፲፭ ኢያዘናችሁ ስትሄዱ እርስ በርሳችሁ የም
 ትነጋገሩት ይህ ነገር ምንድነው አላቸው ፡

፲፭ ወአውሥክ ፩ዱ እምኒሆሙ ዘስሙ ቀለ
 ዮጳ ፡

፲፭ ከርሳቸው አንዱ ቀለዮጳ የሚባለው መለሰ፡
 ወይቢሉ አንተኑ ባሕቲትከ ነግድ ዘኢህለውከ
 በኢየሩሳሌም ፡
 አንተ ብቻሆን በኢየሩሳሌም አልነበርህምን ?

ወኢያእመርከት ዘኮነ በውስቱታ በዝንቱ መዋዕል ።
በዚህ ወራት በርሷ የተደረገውን አላወቅህምን አለው።

፲፱ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ምንትነት ውሉቱ
፲፱ ጌታም ምንድነው አለው ።

ወይቤልም በእኔተ ኢየሱስ ናዝሬዊ ።
የናዝሬቱን የኢየሱስን ነገር ይነግሩት ጀመር ።
ብእሲ ጸድቅ ፤ ደግ ሰው ።

ወነቢይ ፤ ዐዋቂ የሆነ ።
ዘኮነ ከሃሌ በቃሉ ወበምግባሩ በቅድመ እግዚእ
ብሔር ወበቅድመ ስብእ ።

በተናገረው ነገር በሚሠራው ሥራ በእግዚአብሔር
ዘንድ በሰውም ዘንድ ማድረግ የሚቻለው ።

፳ ወዘከመ አግብእም ሊቃነ ካህናት ወመ
ኳንንቲነ ።

፳ የካህናት አለቆችና አለቆቻችን አሳልፈው
እንደሰጡት ።

ወኩነንም ለምት ።

ለምት ፍርድ አሳልፈው ሰጡት ።

ወስቀልም ፤ ሰቀለት ።

፳፩ ወንሕነስ ነአምን ቦቱ ከመ ውሉቱ ህለም
ያድገኛሙ ለእስራኤል ።

፳፩ እኛ ግን እርሱ እስራኤልን ያድናቸው
ዘንድ እንዳለው እናምናለን ።

ወምስለ ዝንቱ ዘሉ ሠሉስ ዮም እምዘኮነ ዝንቱ ።
ከዚህም ሁሉ ጋራ ይህ ከተደረገ ዛሬ ሦስተኛ ቀን
ነው ።

፳፪ ወቦ እኒስትኒ እለ አንከራ ወነገራነ እለ
ጌሣ ጎበ መቃብር ወኢረከባ ሥጋሁ ።

፳፪ ወደ መቃብር ገሥግሠው ሂደው ሥጋ
ውን ባያገኙ አድንቀው የነገሩን ሴቶች አሉ ።

፳፫ ወተሠውጣ ወነገራነ ከመ ርእያ ርእየተ
መላእክት እለ ይቤልምን በእንቲአሁ ከመ ሐይወ ።

፳፫ ተመልሰውም እንደ ዳነ የነገሩዋቸውን
የመላእክትን መልክ እንዳዩ ነገሩን ።

፳፬ ወቦ እምኒነሂ እለ ሐሩ ጎበ መቃብር ወረ
ከባ ከማሁ በከመ ይቤላ አንስት ።

፳፬ ከኛም ወገን ወደ መቃብር የሄዱ ሴቶች
እንዳሉት ሆኖ ያገኙት አሉ ።

ወሎቱስ ኢረከብም ።
እርሱን ግን አላገኙትም ።

፳፭ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ዓብዳን
ወጉንዱያን ልብ ሰላኢአሚን በኩሉ ዘይቤሉ ነቢያት ።

፳፭ ነቢያት በተናገሩት ነገር ፀሉ ልብናችሁ
ከማመን የዘገየ እናንት ያላስተዋላችሁ ።

፳፮ እኮነ ከመዝ ጽሑፍ ከመ ህለም ለክርስ
ቶስ ከመ ይትቀተል ወይባእ ውስተ ስብሐቲሁ ።

፳፯ ክርስቶስ መከራ ይቀበል ዘንድ ወደክ
ብሩም ይገባ ዘንድ ይገባው የለምን ።

፳፯ ወአጎዝ ይፈክር ሎሙ እምነ ሙሴ ወዘ
ነቢያት ።

፳፰ ከአራት ከመጸሐፍተ ነቢያት እየጠቀሰ ።
ወእምዙሉ መጸሐፍት ዘበእንቲአሁ ።

ስለ እርሱ የተጻፉ ስለ ርሱ የሚናገሩ መጸሐፍትን
እየጠቀሰ እየተረገመ ይነግራቸው ጀመር ።

፳፰ ወቀርቡ ሀገረ ጎበ የሐውሩ ባቲ ።
፳፰ ወደሚሄዱበት አገር ወደኤማሁስ ቀረቡ ።

ወአጎዝ ይትረጎቆሙ ።
ይርቃቸው ጀመር ።

፳፱ ወአገበርም ወይቤልም ንበር ምስሌነ ።

፳፱ ግድ ከኛ ጋራ እደር ብለው ማለዱት ።
እስመ መስየ ወተቆልቆሰ ፀሐይ ።

መሾቶ ፀሐይ ገብቷልና ።
ወቦእ ከመ ይኅድር ምስሌሆሙ ።

ከርሳቸውም ጋራ ሊያድር ዝባ ።

፴ ወእምዝ እንዘ ይረፍቅ ምስሌሆሙ ነሥአ
ንብስተ ባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ ።

፴ ከርሳቸው ጋራም ተቀምጦ ሲበላ ዳቦውን
ይዞ ጸሎተ ማዕድ ጸልዮ ቆርሶ ሰጣቸው ።

፴፩ ወተከሥታ አዕይኒቲሆሙ ።
፴፩ አእምሮዋቸው ተገለጠላቸው ።

ወአእመርም ፤ ዓወቁት ።
ወጠናኦ ፤ ነገሩን አጡት ።

ወእምዝ ተሰወረ እምኒሆሙ ። ተሰወረባቸው ።
ወጋጥእም ፤ እንዳላወቁት ሆኑ ።

፴፪ ወይቤሉ በበይናቲሆሙ እኮነ ይነድደነ
ልብነ ።

፴፪ እርስ በርሳቸው እንዲህ አሉ ልቡናችን
ያዝን ይጸጸት የለምን ።

ወይርሳቀነ እንዘ ይነግረን በፍናት ።
በመንገድ እየነገረን ሲርቀን ።

ወይፈክር ለነ መጸሐፍተ ።
መጸሐፍትን ሲተረጉምልን አናውቅ ብለን ።

፴፫ ወተንሥኡ ሶቤሃ ይእተ ሰዓተ ወተሠ
ውጡ ኢየሩሳሌም ።

፴፫ በዚያን ሰዓት ፈጥነው ወደኢየሩሳሌም
ተመለሱ ።
ወረከብምሙ ለ፲ ወ፩ዱ አርዳኢሁ ጉቡአኒሆሙ ።

ዐሥራ አንዱን ሐዋርያት ተሰብስበው አገኙዋቸው ።
ወለአለሂ ምስሌሆሙ ።
ከርሳቸው ጋራ ያሉትን ።

፴፬ ወይቤልዎሙ አማን ተንሥኦ እግዚአን
ወአስተርአዮ ለስምዖን ።

፴፬ ጌታችን በውነት ተነሥቶ ለስምዖን ታየው።
፴፭ ወነገርዎሙ እሙኔቱሂ ዘበፍናት ።
፴፭ እርሳቸውም በመጓጉድ የሆነውን ነገሯ
ቸው ።
ወዘከመሂ አእመርዎ ለእግዚአን እንዘ ይፈትት ኅብ
ስተ ።
ጌታንም ዳዐውን ሲቆርስ እንዳወቁት ።

፴፮ ወእንዘ ዘንተ ይትናገሩ ቆመ እግዚአ ኢየ
ሱስ ማእከሉሙ ።
ወይቤሉሙ ስላም ለከሙ ። ማር ፲፮ ፡ ፲፬ ዮሐ ፳ ፡ ፲፱

፴፯ ይኸንም ሲናገሩ ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስ
በዝግ ቤት ገብቶ በመካከላቸው ቆሞ እንዴት ሰነ
በታችሁ አስታረቅኋችሁ ።
ወኢትፍርሁ እነ ውእቱ ።
እኔ ነኝ አትፍሩ አላቸው ።

፴፰ ወደንገፁ ወፈርሁ ወመሰሉሙ ከመ ዘመ
ገፈሰ ይፈለዩ ።

፴፱ እርሳቸው ግን ምትሐት ያዩ መሰሏቸው።
ምትሐት እንዳዩ አድርገው ፈሩ ደነገው ።

፵፩ ወይቤሉሙ ምንት ያደነገፀከሙ ።
፵፩ ጌታም አላቸው ለምን ትደነግጣላችሁ ።
ወለምንት የዐርገ ሕሊና እኩይ ውስተ ልብከሙ ።
በልባችሁስ ከፉ አሳብ ለምን ይወጣል ይወርዳል ።

፵፪ ርእዩ እደውየ ወእገርዩ ከመ እነ ውእቱ
ወአእምሩኒ ።

፵፫ እጄን እግሬን አይታችሁ እኔ እንደሆንኩ
ዕወቁ ።
እስመ ለመገፈስሰ ሥጋ ወዓፅም አልቦቱ በከመ
ትፈለዩኒ ብዩ ።

በኔ እንደምታዩት ለምትሐት ሥጋ ዓፅም የለውምና፤
ሐተታ በነፍስ መደብ ሆኖ ብዩ አለ ለኔ ግን ሥጋ
ዓፅም አለኝ ማለቱ ነው ።

፵ ወዘንተ ብሂሉ አርአዮሙ እደዊሁ ወእ
ገሪሁ ።

፵ ይኸን ተናግሮ በችንካር የተወጋውን እጄን
አግሩን አሳያቸው ።

፵፭ ወእንዘ ዓዲ አእምኑ እምድንጋ፤ ።
፵፭ ከድንጋ፤ የተነሣ ገና ሳያምኑ ፤
ወእንዘ ያነከሩ በትፍሥሕት ።

ደስ ብሏቸውም ሲያደንቁ ።
ይቤሉሙ ደቂቅዩ ቦኑ ብከሙ ዝዩ ዘንበልዕ ።
ልጆቹ የምንበላው አላችሁ አላቸው ።

፵፪ ወወሀብዎ መከፈልተ ዓሣ ጥቡስ ።
፵፪ የተጠበሰ ዓሣ ፤
ወጸቃውዓ መዓር ።
ሰፈፍ የሌለው ወለላ ማር ሰጡት ።

፵፫ ወበልዓ በቅድሚያሁሙ ።
፵፫ በፊታቸው በላ ። ሐተታ ለልማዱ ሲመ
ገብ ስድስቱ ይቆማሉ ስድስቱ ይቀመጣሉ በዚህ
ቀን ግን ዐሥራ አንዱ እንደ ቆሙ ተመግበዋል ።
ትንሣኤውን እንዲረዱት ምትሐት እንዳይደለ ለማ
ጠየቅ ።
ወነሥኦ ዘተርፈ ወወሀቦሙ ።
የተረፈውን እንሥቶ ሰጣቸው ።

፵፬ ወይቤሉሙ እኮኑ ዝንቱ ነገርዩ ዘእቤለ
ከሙ እንዘ ሀሉኩ ምስሌከሙ ።

፵፭ ከናንተ ጋራ ሳለሁ የነገርኳችሁ ነገራ
ይህ አይደለምን ።
ከመ ሀለዎ ይብጸሕ ኦሪተ ሙሴ ወነቢያት ወመዝ
ሙር በእንቲአየ ።
ኦሪት ነቢያት ዳዊት ስለኔ የተናገሩት ነገር ይደርስ
ዘንድ እንዳለው ።

፵፭ ወእምዝ ከሠተ ልቦሙ ከመ ይለብጧ
መጸሕፍተ ።

፵፭ ከዚህ በኋላ መጸሕፍትን ያውቁ ዘንድ
አእምሯቸውን ገለጠላቸው ።
ወለበጧ ፤ ግወቁ ።
ወሶበ ተንሥኦ እምን ምውታን ከሠተ ሉሙ መጸ
ሕፍተ ወለበጧ ወኮኑ ከመ ሰብል እንዲል ።

፵፭ ወይቤሉሙ ከማሁ ጽሑፍ ከመ ይትቀተል
ከርስቶስ ወይትነሣእ እምውታን በሣልስት ዕለት

፵፭ ከርስቶስ እንዲሞት በምስተኛውም ቀን
ከሙታን እንዲነሣ እንዲሁም ተጽፏል ብሎ ነገራ
ቸው ።

፵፭ ወይቤሉሁ በስሙ ለንስሐ ።
፵፭ ስሙ ሕይወት መድኃኒት እንደሆነ ሊያምኑ
ወለገድገተ ኃጢአት ።
ኃጢአት ሲሰረይ ያስተምሩ ፤
ወለኩሉ ሕዝብ እኒዞሙ እምኢየሩሳሌም ።
ከኢየሩሳሌም ጀምረው ለሕዝቡ ሁሉ ሊያስተምሩ ።

፵፭ ወእንትሙስ ሰማዕቱ ለዝንቱ ነገር ።
፵፭ እናንተም ለዚህ ነገር ምስክሮች ናችሁ ።
፵፱ ወናሁ እፌኑ ተስፋሁ ለአቡዩ ላዕሌከሙ።
ዮሐ ፲፬ ፡ ፳፮ ።

ግዞ እኔም እስከውጥ እምነ መንፈስዬ ዲበ ዙሉ ዘሥጋ ብሎ ያናገረውን ተስፋ መንፈስ ቅዱስን እስድላችኋለሁ ።

ወአንተሙስ ንበሩ ዘገረ ኢየሩሳሌም እስከ ትለብሱ ኃይለ እምአርያም ።

እናንተ ግን ከሰማይ ኃይል እስክትለብሱ ማለት ሰማያዊ ዘብትን ሰማያዊ ዕውቀትን ገንዘብ እስክ ታደርጉ ድረስ በኢየሩሳሌም ኑሩ ።

ኃ ወእምዝ አውፅኦሙ አፍኦ እስከ ቢታንያ ወአንሥኦ እዴሁ ላዕሌሆሙ ወባረኩሙ ።

ኃ ወደ አፍኦ እስከ ቢታንያ ድረስ እውጥቶ በአንብሮተ እድ እስከ ፓትርያርክነት ያለውን ማዕርግ ሾማቸው ።

ኃ፩ ወእንዘ ይባርኩሙ ተረኃቆሙ ወዓርገ ሰማየ ። ማር. ፲፮ ፡ ፲፱ ግብ/ ሐ. ፩ ፡ ፱ ።

ኃ፩ ሾሟቸው የርቀት ያይደለ የርኅቀት ተስ ውሯቸው ወደ ሰማይ ዓረገ ።

ኃ፪ ወእመንቱስ ሰገዱ ሎቱ ወተሠውጡ ኢየሩሳሌም በዓቢይ ፍሥሐ ።

ኃ፪ እርሳቸው ግን ደስ ብሏቸው እጅ ነሥተው ሰግደው ኢየሩሳሌም ተመለሱ ።

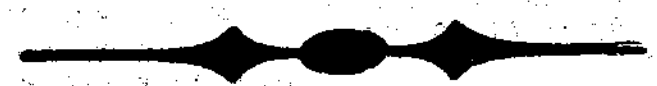
ኃ፫ ወነበሩ በቤተ መቅደስ እንዘ ዘልፈ ይባርክዎ ለእግዚአብሔር ።

ኃ፫ ዘወትር እግዚአብሔርን ሲያመሰግኑት ሲያገለግሉ በቤተ መቅደስ ኖሩ ።

መልአ ጽሕፈተ ብሥራቱ ለሉቃስ ወንጌላዊ አሐዱ እምሰብኦ ወክልኤቱ አርድዕት ዘጸሐፎ በልሳነ የናኒ ለሰብኦ ሀገረ መቄዶንያ እምድገረ ዕርገቱ ለእግዚእነ ውስተ ሰማይ በዕሥራ ወክሐዱ ዓመት ወበ፲ቱ ወ፱ቱ ዓመተ መንግሥቱ ለአቅሎንድየን ቁሣር ።

ከሰባ ሁለቱ አርድእት አንዱ ሉቃስ አቅሎንድየስ ቀላውዲዎስ ቁሣር በነገወ በዕሥራ አራት ዓመት ጌታችን ወደ ሰማይ ባረገ በሃያ አንድ ዓመት ለመቄዶንያ ሰዎች በየናኒ ቋንቋ የጸፈው ወንጌል ደረሰ ተፈጸመ ።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር ።
አስጅምሮ ላስጧረሰን ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባው ። አሜን ።

ትልቁ ምዕራፍ ዐቢይ ዘወንጌሉ ሉቃስ =

የሉቃስ ወንጌል የዐቢይ ምዕራፍ ቀጥሮ =

ምዕራፍ ፩ እስመ ብዙኃን እለ አገዙ =

ፆ ፪ = ወኮነ በውለቱ መዋዕል ወዕለ ትእዛዝ

ፆ ፫ = ወአመ ዐሠርቱ ወኃምስቱ =

ፆ ፬ = ወመልአ መንፈስ ቅዱስ ላዕለ ኢየሱስ =

ፆ ፭ = ወሀለጢ ሰብእ ብዙኃን =

ፆ ፮ = ወእምዝ ካዕበ ወፈረ እግዚእ ኢየሱስ =

ፆ ፯ = ወፈጺዋ ነጊርተሙ ቃሉ ለሕዝብ =

ፆ ፰ = ወእምዝ በሳኒታ አንሶሰው ውስተ አህጉር

ፆ ፱ = ወጸውያሙ ለ፲ቱ ወጀቱ ሐዋርያት =

ፆ ፲ = ወእምዝ አርአየ ካልዓነ ሰብእ =

ፆ ፲፩ = ወእምዝ ጸለየ በአሐቲ መካን =

ፆ ፲፪ = ወተኃብሉ ካሴሁ አእላፍ ሰብእ =

ፆ ፲፫ = ወቦ እለ መጽሐፍ ኅቢሁ አጫሃ =

ፆ ፲፬ = ወእምዝ ሐረ ወኮነ ሶበ በጽሐ =

ፆ ፲፭ = ወሀለጢ ይቀርብዎ መጽብሐን =

ፆ ፲፮ = ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ

ፆ ፲፯ = ወይቤሉሙ ለአርዳኢሁ ቀብር ይመጽእ መንሱት =

ፆ ፲፰ = ወይቤሉሙ በምሳሌ ከመዘልፈ ይጸልዩ =

ፆ ፲፱ = ወበዊእ ኢየሪህ አንሶሰው =

ፆ ፳ = ወእምዝ አሐተ ዕለተ እንዘ ይጫህርሙ

ፆ ፳፩ = ወነጸረ ወርእየ አብዕልተዘከመ ያበውኡ መባዓ =

ፆ ፳፪ = ወቀርቦ በዓለ መጸሐት =

ፆ ፳፫ = ወተንሥኡ ነሉሙ በምልአሙ =

ፆ ፳፬ = ወበአሐድ ሰንበት በጽባሕ =

ወንጌልን ሊጽፉ የገመሩ ብዙ ናቸውና =

በዚያ ወራት ትእዛዙ ወጣ =

በዐሥራ አምስተኛው =

በጌታ መንፈስ ቅዱስ መላ =

ብዙ ሰዎች ነበሩ =

ዳግመኛ ጌታ ሔደ =

ለሕዝብ አስተምሮ ከጨረሰ በኋላ =

ከዚህ በኋላ በነጋው ባውራጃው ሁሉ ተመላለሰ =

ዐሥራ ሁለቱን ሐዋርያት ጠራቸው =

ከዚህ በኋላ ሌሎች ሰብዓን መረጠ =

ከዚህ በኋላ ባንዲት ቦታ ጸለየ =

ብዙ ሰዎች ተሰበሰቡ =

ያንጊዜ ወደሱ የመጡ ሰዎች አሉ =

ከዚህ በኋላ ሔዶ በደረሰም ጊዜ =

መጽብሐን ይቀርቡት ነበሩ =

ጌታ ለተማሪዎቹ እንዲህ አላቸው =

ለተማሪዎቹ ግድ ጥፋት ይመጣል አላቸው =

ዘወትር እንዲጸልዩ በምሳሌ ነገራቸው =

ኢየሪሐ በገባ ጊዜ ተመላለሰ =

ከዚህ በኋላ አንድ ቀን ሲያስተምራቸው =

መባ የሚያገቡትን ባለጠንቅ አየ =

የቲጣ በዓል ቀረበ =

ሁሉም በመላው ተነሡ =

እሑድ ግለዓ =

መከሥተ አርእስት ዘወንጌል ሉቃስ ፡

የሉቃስ ወንጌል አርእስት ግውጫ ፡

እስመ ብዙኃን እለ አገዙ ይጽሐፉ ፤ ምዕ፩ ቀ ፩
በእንተ ዘከመ አይድፃ ገብርኤል መልአከ
 ልደቶ ለየሐንስ ፤ ቀ ፭
በእንተ ዘከመ አብወራ ለማርያም ሥጋዊሁ
 ለቃል ቀ ፳፮
በእንተ ብጽሐት ገበ ኤልሳቤጥ ቀ ፴፱
በእንተ ልደተ የሐንስ መጥምቅ ፤ ቀ ፶፯
በእንተ ልደተ ኢየሱስ ፤ ም ፪ ቀ ፩
በእንተ ዘከመ ተገዝረ ኢየሱስ ወዘከመ
አቀምዎ ውስተ ቤተ መቅደስ ፤ ቀ ፳፩
 በእንተ ኢየሱስ ሕፃን ቀ ፴፱
በእንተ ዘከመ ረፈቀ ኢየሱስ ማእከለ
 ሊቃውንት ቀ ፵፩
በእንተ ስብከት ዘየሐንስ መጥምቅ ፤ ም ፫ ቀ ፩
በእንተ ዘከመ ተምቅሐ የሐንስ መጥምቅ ቀ ፲፱
በእንተ ጥምቀቱ ለኢየሱስ ፤ ቀ ፳፩
በእንተ መጽሐፈ ትውልድ ዘኢየሱስ ፤ ቀ ፳፫
በእንተ ተመከሮት ዘኢየሱስ ም ፪ ቀ ፩
በእንተ ዘከመ አገዝ ኢየሱስ ይስብከ በገሊላ ቀ ፲፭
በእንተ ዘከመ ሰበከ ኢየሱስ በናዝሬት ፤ ቀ ፲፮
በእንተ ዘከመ ጎደጋ ኢየሱስ ለናዝሬት
 ወዘከመ ሐረ ቅፍርናሆም ፤ ቀ ፴፩
በእንተ ዘከመ አሕየወ ኢየሱስ ዘቦቱ ጋኔን ፤ ቀ ፵፫
በእንተ ዘከመ አሕየዎሙ ኢየሱስ ለሐማተ
 ጴጥሮስ ወልካልዓን ሕሙማን ፤ ቀ ፴፰
በእንተ ዘከመ አገዙ በተአምር ብዙኃ ፃዛ ፤
 ምዕራፍ ፩ ቀ ፩
በእንተ ተጻውዖቶሙ ለሐዋርያት ቀዳማውያን ፤
 ቀ ፱
በእንተ ዘከመ አሕየዎሙ ኢየሱስ
 ለሰምጸዊ ወለመፃጉዕ ፤ ቀ ፲፪
በእንተ ተጎርዖተ ሌዊ ፤ ቀ ፳፯
በእንተ ጾም ዘክርስቲያን ፤ ቀ ፴፫
በእንተ ዘከመ ተናገረ ኢየሱስ በእንተ ሰዊት
 ወዕለተ ሰንበት ፤ ም ፮ ቀ ፩
በእንተ ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ ለዘየብስት
 እደሁ ፤ ቀ ፮
በእንተ ዘከመ ሰመዮሙ ለ፲ቱ ወፃቱ
 ሐዋርያት ፤ ቀ ፲፪

ወንጌልን ሊጽፉ የዠመሩ ብዙ ናቸውና ፡
ገብርኤል የየሐንስን ልደት እንደ ተናገረ ፡
የጌታን ሰው መሆን ለማርያም እንደ ነገራት ፡
ወደ ኤልሳቤጥ እመቤታችን እንደ ደረሰች ፡
ስለ የሐንስ መወለድ ፡
ስለ ኢየሱስ መወለድ ፡
ስለ ጌታ መገዘርና ከቤተ መቅደስ ውስጥ ስለ
 አቆሙት ፡
ስለ ሕፃን ኢየሱስ ፡
ስለ ጌታ መቀመጥ ከሽማግሌች መካከል ፡
ስለ የሐንስ ማስተማር ፡
ስለ የሐንስ መታሰር ፡
ስለ ጌታ መጠመቅ ፡
ስለ ጌታ ትውልድ ቀጥር ፡
ስለ ጌታ መፈተን ፡
ስለ ጌታ ማስተማር በገሊላ ፡
ስለ ጌታ ማስተማር በናዝሬት ፡
ጌታ ናዝሬትን ስለ ተዋት ፤ ወደ ቅፍርናሆም
 ስለሕደ ፡
ጌታ ጋኔን ያደረበትን ስለ አዳነ ፡
ጌታ የጴጥሮስን አማትና ፤ ሌሎች በሽተኞችን ስለ
 አዳነ ፡
ብዙ ፃዛን በታምራት ስለ ያዙ ፡
የቀደሙ ሐዋርያት ስለ ተጠሩ ፡
ጌታ ለምጸሙንና መፃጉዕን ስለ አዳነ ፡
ስለ ሌዊ መመረጥ ፡
ስለ ክርስቲያን ጾም ፡
ጌታ ስለ እሸትና ስለ ሰንበት እንደ ተናገረ ፡
ጌታ እጁ የደረቀቸውን ስለ እዳነው ፡
በሥራ ሁለቱን ሐዋርያት እንደ ሾማቸው ፡

መከሥተ አርእስት ዘወንጌል ሉቃስ ።

የሉቃስ ወንጌል አርእስት ማውጫ ።

በእንተ ስብከት በውሰተ ደብር ወበእንተ ብፁዓን ። ቀ ፳

በእንተ ሐዲስ ኪዳን አስተናጽድታ ምስለ ብሊት ። ቀ ፳፮

በእንተ ካልዓን ትእዛዛት ። ቀ ፴፱

በእንተ ወዓሊ ዘመስፍን ። ም ፯ ቀ ፩

በእንተ ዘከመ እንሥእ ለወልደ መበልት ። ቀ ፲፩

በእንተ ኢየሱስ ወበእንተ አርድእተ የሐንስ መጥምቅ ። ቀ ፲፯

በእንተ ዘከመ ወደሶ ኢየሱስ ለየሐንስ መጥምቅ ። ቀ ፳፩

በእንተ ፈሪሳዊ ወኃጥእት በእስት ። ቀ ፴፯

በእንተ ዘከመ ያደ ኢየሱስ አጎጉረ ገሊላ ። ም ፳ ቀ ፩

በእንተ ምሳሌ ዘዘራዒ ። ቀ ፱

በእንተ እዝማዲሁ ስኢየሱስ ። ቀ ፲፱

በእንተ ጎድዓተ ባሕር ። ቀ ፳፪

በእንተ ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ ስዘበቱ ኃይን በብሔረ ጌርጌሴናን ቀ ፳፮

በእንተ ወለተ ኢያዲሮስ ወበእንተ ደም ይውገዛ ። ምዕራፍ ፳ ቀ ፲፫

በእንተ ዘከመ መሀሮሙ ኢየሱስ ለሐዋርያት ወበእንተ ተፈንዎቶሙ ። ም ፱ ቀ ፩

በእንተ ሐልዮተ ሄሮድስ ላዕል ኢየሱስ ። ቀ ፯

በእንተ ተመይሎት ዘሐዋርያት ፤ ቀ ፲

በእንተ ብዝኃተ ጎብስት ቀዳማይ ፤ ቀ ፲፪

በእንተ እምነተ ጴጥሮስ ወበእንተ ትንቢት ዘሕማማት ። ቀ ፲፰

በእንተ ክሂደ ርእሱ ለክርስቲያን ፤ ቀ ፳፫

በእንተ ተወልሎተ ራእዩ ስኢየሱስ ። ቀ ፳፰

በእንተ ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ ስዘያንገረግሮ ኃይን ቀ ፴፯

በእንተ ዘከመ ተናገረ ኢየሱስ እቅዲሙ ነገረ ሞቱ ። ቀ ፵፩

በእንተ ዘከመ ይደልዎ ለክርስቲያን ትሕትና ወተዓገሦተ ቢጽ ። ቀ ፵፮

በእንተ ዘከመ ተሰደ ኢየሱስ እምስማርያ ። ቀ ፶፩

በእንተ ዘከመ ይደሉ በተሊወተ ኢየሱስ ፤ ቀ ፶፯

በእንተ ተፈንዎት ለሐዋርያት ቀዳማውያን ። ም ፲ ቀ ፩

በእንተ ዘከመ ተመይሎ እምዘተፈነዉ ። ቀ ፲፯

በእንተ ደጎነት ። ቀ ፳፩

በተራራ ስለ አስተማረና ስለ ብፁዓን ሰዎች ።

አዲስ ሕግና ብሊት ሕግን ስለ ማነጻጸር ።

ስለ ሌሎች ትእዛዛት ።

ስለ ሹም ባሪያ ።

የባልቱቱን ልጅ ስለ አነጣው ።

ስለ ጌታና ስለ የሐንስ ተማሪዎች ።

ጌታ የሐንስን ስለ አመስገነው ፤

በለ ጎጥእት ሴትና ስለ ፈሪሳዊ ፤

ጌታ በገሊላ አውራጃ ስለ ዞረ ።

ስለ ገበሬው ምሳሌ ።

ስለ ጌታ ዘመዶች ።

ስለ ባሕር ጸጥታ ፤

ጌታ ኃይን ያደረበትን በጌርጌሴናን ስለ አዳነው ።

በለ ኢያዲሮስ ልጅና ደም ስለሚፈሳት ።

ጌታ ሐዋርያትን ስለ አስተማራቸውና ስለመላካቸው።

በጌታ ላይ ሄሮድስ ስለአሰበ ፤

ስለ ሐዋርያት መመለስ ፤

መጀመሪያ እንጀራ ስለአበረከተ ፤

ስለ ጴጥሮስ ማመን ስለጌታ መከራ መናገር ፤

ክርስቲያን ሰው ራሱን ስለ መከድ ።

የጌታ መልኩ ስለመለወጥ ።

ጌታ ኃይን የሚጥለውን ስለ አዳነው ።

ጌታ አስቀድሞ የሞቱን ነገር ስለተናገረ ።

ለክርስቲያን ወንድሙን መታገሥና ትሕትና ስለ ሚገባው ።

ጌታ ከስማርያ ስለ ሄደ ።

ጌታን በማናቸውም መከተል እንዲገባ ።

ስለ ሐዋርያት መላክ ።

ሐዋርያት ከተላኩበት ስለተመለሱ ።

ስለ መዳን ።

መከሥተ እርእስት ዘወንጌለ ሉቃስ ።

የሉቃስ ወንጌል አርእስት ማውጫ ።

በእንተ ተራጎርኖት ሳምራዊ ቀ. ፳፭
በእንተ ማርያ ወማርታ ። ቀ. ፴፮
በእንተ ጸሎት ክርስቲያናዊት ። ም ፲፩ ቀ. ፩
በእንተ ጽሑፍ ዘእገዞ ጋኔን ቀ. ፲፱
በእንተ መናፍስት እኩያን ። ቀ. ፲፮
በእንተ ዘከመ ብፁዕ ውእቱ ዘይሰምዕ ቃለ
እግዚእብሔር ። ምዕራፍ ፲፩ ቀ. ፳፯
በእንተ ትእምርተ ዮናስ ። ቀ. ፳፱
በእንተ ኢየሱስ ወፈሪሳውያን ቀ. ፴፯
በእንተ ብጉዕ ዘፈሪሳውያን ። ም ፲፪ ቀ. ፩
በእንተ ትዝሕርት ወበእንተ እኩይ ባዕል፤ ቀ. ፲፫
በእንተ ዘከመ ኢይደልዎ ለክርስቲያን
ተዕዕዐት በክንቱ ። ቀ. ፳፪
በእንተ ተጊሆት ። ቀ. ፴፭
በእንተ ዕርቅ ። ቀ. ፶፰
በእንተ ዘከመ ይደልዎ ለክርስቲያን ገቢረ
ንስሐ በክርሕ ። ም ፲፫ ቀ. ፩
በእንተ በለስ ዘእልባቲ ፍሬ ። ቀ. ፯
በእንተ ብእሲት ዘድገነት እምደዌሃ
በዕለተ ሰንበት ። ቀ. ፲
በእንተ ጎጠተ ስናፔ ወበእንተ ብጉዕ ። ቀ. ፲፰
በእንተ ጉልቂ ጎሩያን ። ቀ. ፳፪
በእንተ ጽልዕ ዘሂሮድስ ። ቀ. ፴፩
በእንተ ዘከመ ተናገረ ኢየሱስ ተገድጎታ
ለኢየሩሴም ። ቀ. ፴፬
በእንተ ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ ለቅብው
በሰንበት ። ም ፲፬ ቀ. ፩
በእንተ ዘከመ መሀረ ኢየሱስ ትሕትና
ወፍቅረ ለእለ ይረፍቱ ። ቀ. ፯
በእንተ ምሳሌ ዘዕሠራን ። ቀ. ፲፮
በእንተ ዘከመ ይደሉ ተሊዎተ ኢየሱስ ። ቀ. ፳፭
በእንተ ተገድፎተ በግዕ ፤ ም ፲፭ ቀ. ፩
በእንተ ተረክቦተ ገመስ ። ቀ. ፰
በእንተ ተገድሎቱ ወተመደጦቱ ለወልድ ፤ ቀ. ፲፩
በእንተ መጋቢ ዘኢይትእመን ም ፲፮ ቀ. ፩
በእንተ ተመድልዎት ዘፈሪሳውያን ። ም ፲፮ ቀ. ፲፬
በእንተ ባዕል ። ቀ. ፲፱
በእንተ ዘከመ ተናገረ ኢየሱስ ላዕለ
ዕቅፍት ። ም ፲፯ ቀ. ፩
በእንተ ገሥጸተ አጋው ። ቀ. ፫
በእንተ ኃይል ዘሃይማኖት ወዘከመ ይደሉ
ፈጽሞቱ ለግብር ። ቀ. ፭
በእንተ ፲ቱ እለ ለምጽ ። ቀ. ፲፩

ስለ ሳምራዊ መራራት ማዘን ።
ስለ ማርያና ማርታ ።
ስለ ክርስቲያን ጸሎት ።
ጋኔን ስለያዘው ደንቆሮ ።
ስለ ክፉዎች አጋንንት ።
ወንጌልን የሚሰማ ብፁዕ እንደሆነ ።
ስለ ዮናስ ምልክት ።
ስለ ጌታና ስለ ፈሪሳውያን ።
ስለ ፈሪሳውያን እርጅ ።
ስለ ትዕቢትና ስለክፉ ባለጠጋ ።
ለክርስቲያን በክንቱ መቸገር እንዳይገባ ።
ስለ መትጋት ።
ስለ ዕርቅ ።
ለክርስቲያን በግድ ንስሐ እንዲገባው ።
ፍሬ ስለሌላት በለለ ።
በሰንበት ክደዌዋ ስለዳነች ሴት ።
ስለ ስናፍጭ ቅንጣትና ስለ እርጅ ።
ስለ ተመረጡ ቀጥር ።
ስለ ሂሮድስ ጥል ።
ጌታ ኢየሩሳሌም እንድትቀር እንደተናገረ ።
ጌታ በሰንበት ሆዱ ያበጠውን ስለ ፈወሰው ።
ጌታ ለተቀመጡ ትሕትናንና ፍቅርን ስለአስተማረ ።
ስለ ተቀጠሩ ሰዎች ምሳሌ ።
ጌታን ስለ መከተል ።
ስለ በግ ጥፋት ።
ስለ ቀለበት መገኘት ።
ስለ ልጅ መጥፋትና መመለስ ።
ስለ የማይታመን ሹም ።
ስለ ፈሪሳውያን ግብዝነት ።
ስለ ባለጠጋው ፤
ስለ መጠራጠር እንደተናገረ ፤
ስለ ወንድሞች ምክር ።
ስለ ሃይማኖት ኃይል ስለ ሥራ መፈጸም ።
ስለ ዐሥሩ ለምጻሞች ።

መክሥተ ኦርእስት ዘወንጌል ሉቃስ ።

የሉቃስ ወንጌል ኦርእስት ማውጫ ።

በእንተ መንግሥተ ኦግዚአብሔር ወበእንተ
 ተመደጦቱ ሰወልደ ዕንሰ እመሕያው ። ቀ ፳
 በእንተ መኰንን እኩይ ። ም ፲፰ ቀ ፩
 በእንተ ፈሪሳዊ ወመጽብሐዊ ። ቀ ፱
 በእንተ ኢየሱስ ወሕፃናት ፤ ቀ ፲፭
 በእንተ ወሬዛ ባዕል ፤ ቀ ፲፰
 በእንተ ተላውያን ኢየሱስ ፤ ቀ ፳፰
 በእንተ ትንቢት ዘሕማማት ፤ ቀ ፴፩
 በእንተ ዕውር ዘኢያሪሆ ። ቀ ፴፭
 በእንተ ዘኬዎስ መጽብሐዊ ም ፲፱ ቀ ፩
 በእንተ ምሳሌ ዘምናናት ፤ ቀ ፲፩
 በእንተ በፃተ ኢየሩሳሌም ዘኢየሱስ ቀ ፳፰
 በእንተ ተሰዶቶሙ ለእሰ ያረኩሱ ቤተ
 መቅደስ ። ቀ ፴፭
 ዘከመ ተስእሎሙ ኢየሱስ ጥምቀተ
 ዮሐንስ ም ፳ ቀ ፩
 በእንተ እኩያን ዓቀብተ ወይን ፤ ቀ ፱
 በእንተ ጸባሕት ዘቄሣር ፤ ቀ ፲፱
 በእንተ ሰዱቃውያን ወትንሣኤ ሙታን ፤ ቀ ፳፯
 በእንተ ዘከመ ውእቱ መሲሕ ወልደ
 ዳዊት ። ቀ ፴፩
 በእንተ ተመድልዎት ዘጸሐፍት ፤ ቀ ፴፭
 በእንተ ጸሪቀ መበለት ነዳይት ፤ ም ፳፩ ቀ ፩
 በእንተ ትንቢት ዘጥፍእተ ቤተ መቅደስ
 ወሀገረ ኢየሩሳሌም ። ቀ ፭
 በእንተ ዘከመ በዓይ ጥፋእታ ለኢየሩሳሌም
 ወሕዝብ ምዕራፍ ፳፩ ቀ ፲፭
 በእንተ እሰ ይቀድሙ ትእምርታት ዘዕስተ ደይን
 ወደ ጎሪት ምጽአቱ ለኢየሱስ ። ቀ ፳፭
 በእንተ ዘከመ ይደልዎ ለክርስቲያን ተደልዎት
 ለምጽአተ ኢየሱስ ኩናኒ ። ቀ ፳፱
 በእንተ ዘከመ ይደልዎ ለክርስቲያን ተደልዎ
 ሰሞት ። ቀ ፴፱
 በእንተ ምክር ዘ፩ ወ፪ቱ ፈታሕያን ላዕለ
 ኢየሱስ ። ም ፳፪ ቀ ፩
 በእንተ ተሰናዕዎቱ ለይሁዳ ምስላ እይሁድ ። ቀ ፫
 በእንተ ደጎሪት ድራር ወአስተዳልዎት ።
 ቀ ፯

ሰለ ኦግዚአብሔር መንግሥት ሰለ ክርስቶስ
 መምጣት ።
 ሰለ ክፉ ሹም ።
 ሰለፈሪሳዊና ሰለ መጽብሐዊ ።
 ሰለ ጌታና ሰለ ሕፃናት ልጆች ።
 ሰለ ጉልማሳ ባለጠጋ ።
 ጌታን ሰለሚከተሉ ።
 ሰለ መክራው መናገር ።
 ሰለ ኢያሪሆ ዕውር ።
 ሰለ ዘኬዎስ ።
 ሰለ ወርቅ ምሳሌ ።
 ሰለ ጌታ ወደ ኢየሩሳሌም መግባት ።
 ቤተ መቅደስን የሚያረክሱ ሰለ መስደድ ፤
 የዮሐንስን ማስተማር ሰለ ጠየቃቸው ፤
 ሰለ ክፉዎች ወይን ጠባቂዎች ።
 ሰለ ቄሣር ግብር ።
 ሰለ ሰዱቃውያንና ሰለሙታን መነሣት ።
 ሰለ መሲሕ የዳዊት ልጅ ።
 ሰለ ጸሐፊዎች ግብዝነት ።
 ሰለ ድሀይቱ እንጀራ ።
 ሰለ ኢየሩሳሌምና ሰለቤተ መቅደስ ጥፋት መናገር ።
 የኢየሩሳሌም ጥፋት በማናቸውም ስለሆነ ።
 ሰለ ሚቀድሙ የፍርድ ቀን ምልክቶችና ፤ ሰለ ጌታ
 በኋላ መምጣት ።
 ጌታ ለሚመጣበት መዘጋጀት እንዲገባ ።
 ክርስቲያን ሰው ለሞት መዘጋጀት እንዲገባው ።
 ሰለ ሰባ ሁለቱ ፈራጆች ምክር ።
 ሰለ ይሁዳ ከአይሁድ ጋራ መስማማት ።
 ሰለ ኋለኛይቱ እራት ማዘጋጀት ።

መከሥተ አርእስት ዘወንጌል ሉቃስ ።

የሉቃስ ወንጌል አርእስት ማውጫ ።

በእንተ ሠሪያተ ቊርባን ቅዱስ ።	ቊ ፲፬	ስለ ቅዱስ ቊርባን ።
በእንተ ትእምርት ለዘያገብእ ፤	ቊ ፳፩	ስለ ሚያሲዘው ይሁዳ ምልክት ።
በእንተ ትሕትና ዘክርስቲያን ።	ቊ ፳፪	ስለ ክርስቲያን ትሕትና ።
በእንተ ዘክመ ጸለየ ኢየሱስ በደብረ ዘይት ።	ቊ ፴፱	ስለ ጌታ ጸሎት በደብረ ዘይት ።
በእንተ እግብአት ዘይሁዳ ወተእኅዞቱ ለኢየሱስ ።	ቊ ፵፯	ስለ ይሁዳ መስጠትና ስለ ጌታ መያዝ ።
በእንተ ክህደት ዘኢፕሮስ ።	ቊ ፶፪	ስለ ኢፕሮስ መካድ ።
በእንተ ዘክመ ተማለቁ እይሁድ ላዕለ ኢየሱስ ፤	ቊ ፷፪	ስለ እይሁድ በጌታ መዘበት ።
በእንተ ቀዊሞተ ኢየሱስ በውስተ ዐውድ ።	ቊ ፷፭	ስለ ጌታ በሸንጎ መቆም ።
በእንተ ቀዊሞተ ኢየሱስ ቅድመ ጲላጦስ ወሂሮድስ ም. ፳፫	ቊ ፩	ስለ ጌታ መቆም በጲላጦስና በሂሮድስ ፊት ።
በእንተ ዘክመ ኀረዩ በርባንሃ እምነ ኢየሱስ ወዘክመ ኩነንዎ ፤	ቊ ፲፯	ስለ በርባን መመረጥና ስለ ጌታ መፈረድ ።
በእንተ ፍናት ዘኀዘን ፤	ቊ ፳፮	ስለ ኀዘን መንገድ ።
በእንተ ተስቅሎተ ኢየሱስ ፤	ቊ ፴፫	ስለ ጌታ መስቀል ።
በእንተ ጸዕሩ ወሞቱ ለኢየሱስ ።	ቊ ፵፩	ስለ ጌታ መጮህና ሞት ፤
በእንተ ተቀብሮቱ ለኢየሱስ ፤	ቊ ፶	ስለ ጌታ መቀበር ፤
በእንተ ተንሥኡቱ ለኢየሱስ ፤ ም ፳፪	ቊ ፩	ስለ ጌታ መነሣት ፤
በእንተ አርድእት ዘኤማጉስ ፤	ቊ ፲፫	ስለ ኤማጉስ ተማሪዎች ፤
በእንተ ዘክመ አስተርእዮሙ ኢየሱስ ለሐዋርያት ።	ቊ ፴፮	ስለ ጌታ መታየት ለሐዋርያት ።
በእንተ ዘክመ ዐርገ ኢየሱስ ውስተ ሰማይ ።	ቊ ፵፩	ስለ ጌታ ወደ ሰማይ መውጣት ፤